Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

40 X 4

2 x 10 = 20

2 10 = 20

32	4	16
4	4	4
36	8	20
4	4	4
40	12	24
	4	4
	16	28
		4
		29

1 1 2 3 4 5 6 7

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16

17 18 19 20 21

22

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Sektor

c14669

ԺԱՄԱԳԻՐՔ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ:

ՏՊԱԳՐԵԱԼ

Ի Հայրապետութեան Տեառն և Տեառն ՆԵՐՍԻՍԻ Ամենապատիւ Կաթուղիկոսի Ամենայն Հայոց և Ասպետի զանազան Նշանաց Ամենահաստատ ԿԱՅՍԵՐՈՒԹԵԱՆ ՌՈՒՍԱՑ:

Հրամանաւ Ամենարեալ Առաքելաշաւիղ Բարձր Սրբազան Արքեպիսկոպոսի Վիճակաւոր Առաջնորդի և Մետրապօլտի Հայոց Ղարաբաղու և այլոց, Տեառն Բաղդասարայ Իշխանազնէի Հասան Ջալալեանց, և Ասպետի ԿԱՅՍԵՐՈՒԹԵԱՆ ՌՈՒՍԱՑ:

Արդեամբք և ծախիւք Պարոն Մ. Յ. Պօղոսեանց:

Ի Տպարանի Մինասի Մ. Տաղլեանց

1854 Ի ՇՈՒՇԻ ռյգ:

14310

Ժ Ա Մ Ա Կ Ա Ր Գ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

ԱՐԱՐԵԱԼ ՍՈՒՐԲ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑՆ ՄԵՐՈՑ

ՍԱՀԱԿԱՅ ԵՒ ՄԵՍՐՈՊԱՅ

ԵՒ ԵՐԱՆԵԼԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑՆ ՄԵՐՈՑ

ԳԻՒՏՈՅ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԱՆԴԱԿՈՒՆՈՅ ԵՒ ՆԵՐՍԵՍԻ ՇՆՈՐՀԱԼՒՈՅ

Հաւատամք զՍուրբ Հոգին ա՟ծ. անեղ՝ անժամանակ. ոչ ծնեալ՝ այլ բղխեալ ՚ի Հօրէ. էակից Հօր և փառակից Որդւոյ:

Հաւատամք զերրորդու՟թն մի, մի բնու՟թն, մի ա՟ծու՟թն. ոչ երեք ա՟ծք, այլ՝ մի ա՟ծ. մի կամք. մի թագաւորու՟թն. մի իշխանու՟թն, արարիչ երեւելեաց և աներեւութից:

Հաւատամք յեկեղեցի սուրբ՝ զթողու՟թն մեղաց՝ հաղորդութեամբ սրբոց:

Հաւատամք զմին յերից անձանց ըզբանն ա՟ծ՝ ծնեալ ՚ի Հօրէ նախ քան զյաւիտեանս. ՚ի ժամանակի իջեալ յա՟ծածին կոյսն Մարիամ. առեալ յարենէ նորա՝ միաւորեաց ընդ իւրում ա՟ծու՟թն. իննամսեայ ժուժկալեալ յարգանդի անարատ կուսին. և եղև աստուածն կատարեալ՝ մարդ կատարեալ. հոգւով և մտօք և մարմնով. մի անձն, մի դէմ, և միաւորեալ մի բնութ՟ւն: Աստուածն մարդացեալ առանց փոփոխման և առանց այլայլու՟թն. անսերմն յղու՟թն և անապական ծնունդ. որպէս ոչ է սկիզբն ա՟ծու՟թն նորա՝ և ոչ վախճան մարդկու՟թն նորա. (զի յ՟ս ք՟ս երէկ և այսօր՝ նոյն և յաւիտեան):

Հաւատամք զՈրդին մեր Յս̅ Քս̅ շրջեալ՝ 'ի վերայ երկրի. յետ երեսուն ամաց եկեալ 'ի մկրտութիւն: Հայր 'ի վերուստ վկայեալ՝ դա՛ է որդին իմ սիրելի. և Հոգին Ս̅բ աղաւնակերպ իջեալ 'ի վերայ նորա: Փորձեալ՝ 'ի սատանայէ և յաղթեալ նմա: Քարոզեալ մարդկան զփրկութիւն: Աշխատեալ մարմնով, վաստակեալ՝ քաղցեալ՝ և ծարաւեալ: Յետոյ եկեալ կամաւ 'ի չարչարանս. խաչեալ և մեռեալ մարմնովն. և կենդանի ա͞ծութ͞բն: Մարմինն եդեալ 'ի գերեզմանի՝ միաւորեալ ա͞ծութ͞բն, և հոգւովն իջեալ 'ի դժոխս՝ անբաժանելի ա͞ծութ͞բն: Քարոզեալ հոգւոցն՝ աւերեալ զդժոխս՝ և ազատեալ զհոգիսն: Յետ երից աւուրց յարուցեալ 'ի մեռելոց և երևեալ աշակերտացն:

Հաւատամք զՈրդին մեր Յս̅ Քս̅՝ նովին մարմնովն համբարձեալ յերկինս և նստեալ՝ ընդ աջմէ հօր: Նոյն և գալոց է նովին մարմնովն. և փառօք հօր՝ 'ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: Որ և յարուն ա͞մ մարդկան:

Հաւատամք և զհատուցումն գործոյ. արդարոյն կեանք յաւիտենական, և մեղաւորայն տանջանք յաւիտենական:

ԶՂՋՈՒՄՆ

Մեղայ ամենասուրբ երրորդութեանդ՝ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ: Մեղուցեալ եմ այ՟: Խոստովանիմ առաջի այ՟՝ և սրբուհւոյ ա՟ծածնին՝ և առաջի քո հայր սուրբ՝ զա՟մ մեղս զոր գործեալ եմ: Քանզի մեղայ խորհրդով, բանիւ և գործով. կամայ և ակամայ, գիտու՟ք և անգիտու՟ք, մեղայ այ՟:

Մեղայ հոգւովս և զօրու՟ք սորա. մտօքս և շարժմամբ սորա. մարմնովս և զգայու՟ք սորա:

Մեղայ զօրու՟ք հոգւոյս. խորամանկու՟ք, անզգամութ՟ք, յանդգնութ՟ք և երկչոտու՟ք, շռայլու՟ք և ժլատու՟ք, զեխու՟ք և անխրատու՟ք, չարահաւանու՟ք, յուսահատու՟ք, և թերամտու՟ք. մեղայ այ՟:

Մեղայ չար խորհրդով մտացս. նենգու՟ք. ատելու՟ք. խեթիւ. մախանօք. յաջախանօք. թուլու՟ք. պոռնկական խորհրդով. արուական. իգական. անասնական. գրաստական. գազանական. ՚ի գիշերի և ՚ի տուընջեան. երազական գիճու՟ք, և յանրջական պարշ աղտեղութ՟ք մեղայ աստուծոյ:

Մեղայ ցանկութիւն մարմնոյ. հեշտութիւն. պղերկութիւն. յօրանջմամբ գնոյ. շարժութիւն մարմնոյ, և զաղբագործութիւն 'ի պէսպէս ախտս. հեշտալրութիւն լսելեաց. արատութեամբ աչացս. ցանկութիւն սրտիս. խգուն ռնգացս. պագշոտութիւն բերանոյս. անժուժկալութիւն. շուայտութիւն. և արբեցութիւն, մեղայ աստուծոյ:

Մեղայ չարաբանութիւն լեզուիս. ստախօսութիւն. սուտ երդմամբ. երդմնազանցութիւն. հակառակութիւն. վիճաբանութիւն. բանսարկութիւն. շոգմոգութիւն. քսու. դատարկաբանութիւն. և ծաղու. զրախօսութիւն՝ հերձախօսութիւն. և անիծաբանութիւն. տրտնջելով. դժգոհելով. բամբասելով. և հայհոյելով, մեղայ այ:

Մեղայ գողութիւն ձեռացս. աղահելով, զրկելով, հարկանելով սպանանելով ընդգարշս ածելով, մեղայ աստուծոյ

Մեղայ ամ յօղուածովք շինուածոյս և ամ անդամօք մարմնոյս. հնգեակ զգայարանօքս, և վեցեկի շարժմամբս՝ վերամբարձ ոտնահարութիւն, և վայրաքարշ մեղկութիւն. յաջ և յահեակ խոտորելով, զառաջնոյն մեղանչելով, և վերջնոյն չար նշանակ գոլով, մեղայ այ:

Ա՛յլ և մեղայ եօթնեկս յանցանօք՝ մահացու մեղօք. հպարտութ̄՝ և մասամբք նորին. նախանձու՝ և մասամբք նորին. բարկութ̄՝ և մասամբք նորին. ծուլութ̄՝ և մասամբք նորին. ագահութ̄՝ և մասամբք նորին. որկրամոլութ̄ և մասամբք նորին. բղջախոհութ̄՝ և մասամբք նորին, մեղայ Աստուծոյ:

Ա՛յլ և մեղայ ամ̄ պատուիրանացն ա̄յ. ՚յանձն առնելեացն և հրաժարելեացն. զ՚ի ոչ զյանձնառականն կատարեցի, և ոչ ՚ի հրաժարելեացն հեռացայ: Զօրէնս առի՝ և ՚յօրինացն հեղգացայ. ՚ի կարգս քրիստոնէութ̄ հրաւիրեցայ՝ և գործովս անարժան գտայ. գիտելով զչարն կամաւ կոխեցայ, և ՚ի բարեաց գործոց ինձէն հեռացայ. վա՛յ ինձ, վա՛յ ինձ, վա՛յ ինձ: Զո՞րն ասեմ, կամ՝ զո՞րն խոստովանիմ. Զի անթիւ են յանցանք իմ. անասելի են անօրէնութիւնք իմ. աններելի են ցաւք իմ, և անբժշկելի են վէրք իմ, մեղայ ա̄յ:

Հա՛յր սուրբ՝ զքեզ ունիմ միջնորդ հաշտութ̄ և բարեխօս առ միածին որդին ա̄յ. զ՚ի իշխանութ̄դ որ տուեալ է քեզ, արձակեսցես զիս ՚ի կապից մեղաց իմոց, աղաչեմ ըզքեզ:

ԱՐՁԱԿՈՒՄՆ

Ողորմեսցի քեզ մարդասէրն ած՟, և թողուլ՟ շնորհեսցէ ամ՟ յանցանաց քոց, խոստովանացելոյն և մոռացելոյն։ Եւ ես կարգաւս քահանայական իշխանութե՟ն, և հրամանաւն ած՟ային՝ թէ (զոր արձակիցէք յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս)։ Նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յամ՟ մասնակցութե՟ մեղաց քոց, ՚ի խորհրդոց՝ ՚ի բանից՝ և ՚ի գործոց, յանուն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Եւ դարձեալ՝ տամ զքեզ ՚ի խորհուրդս սուրբ եկեղեցւոյ· զի զոր ինչ գործիցես բարիս, եղիցի քեզ ՚ի բարեգործութե՟ և ՚ի փառս հանդերձեալ կենացն, ամէն։

Խրատք [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] և [illegible] [illegible], զոր [illegible] [illegible] [illegible] Յակոբ Պ[illegible]՝ ՚ի [illegible] [illegible] Գրիգորէ [illegible]։ Եւ [illegible] [illegible]։ Ար[illegible] [illegible] որ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] է։

Տէր եթէ զշրթունս։ Օ. քէն գոհանամքն։ Օրհնեա՟լ տր՟ մեր և փրկիչ յս՟ քս՟։ Կանոնագըլուխն։ Կանոնի աղօթքն։ Օ. կնի ալէլուիայից և թագաւորացն՝ Սաղմոսիւք և օրհնութե՟բն, և

այն որ լինի։ Մեծացուցէի աղօթքն. այլև ո-
գորմի փառքն։ Սբ ամէն աղօթքն։ Արձակման
աղօթքն, թէ պահոց և թէ ուտից։ Արևագա-
լի Սբ ես տէրն, և արձակմանն։ Ճաշու առաջ
նորդեայն։ Հայր գթութեան։ Անկեալն։ Ճաշու
սկսուածքն։ Լուր ձայնիւն։ Համբարձին։ Յոյս
կենացն։ Խաղաղականին։ Շնորհատու բարեյն։

Իսկ կողման դասուն այսէ։ Սկսուածք օրհ-
նութե և հարցին և իւր աղօթիցն։ Տէր յերկնիցն
և իւր փառացն։ Սբ ես տէրն զկնի մանկանցն։
Արևագալի աղօթքն։ Զատատօնու զաղօթս։
Ճաշու խաղաղ ալուքն։ Փարատեա։ Քն որդի այն։
Իսկ ժամամուտ և շարական՝ ձայնին է։
Կիրակէից Ճաշու եօսայն և աւետարանն՝ ձայնին
է։ Առաքելն կողմանն է։ Իսկ լուր աւուր զիրք՝
կողմանն է։ Աւետարանն՝ ձայնինէ։
Երեկոյի խնկրհեցան՝ ձայնին է։ Ապրեցոն, Հայր
գթածն, Տր բարերարն, Քն որդին՝ կողմանն
է։ Հայր մերն՝ ձայնին է։
Հաւատով խոստովանիմ աղօթքն՝ 24 տունէ՝
ըստ 24 ժամուցն։ Իսկ տէր մեր և փրկիչ Տէր
ած մերն՝ 'ի կարգէ դուրս է, ժամարարին է և
հարկաւոր հիւրին։ Այս է օրինական սան
սահմանն ժամակարգութե 'ի փառս այ։

Կարգաւորութիւն հասարակաց աղօթից Հայաստանեայց եկեղեցւոյ. որ կատարի 'ի մէջ գիշերի 'ի ժամս հաւ-ախօսաց:

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս, ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես. սուրբ եղիցի անուն քո: Եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցին կամք քո որպէս յերկինս և յերկրի: Զհաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր: Եւ թող մեզ զպարտիս մեր, որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց: Եւ մի տանիր զմեզ 'ի փորձութիւն. այլ փրկեա՛ զմեզ 'ի չարէ: Զի քո է արքայութիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս. ամէն:

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:

Օրհնեալ համագոյ և միանական անբաժանելի սուրբ երրորդութիւն՝ հայր և որդի և հոգին սուրբ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ, և բազումք յարեան 'ի վերայ իմ:

Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չիք փրկութի սորա առ ած իւր:

Այլ դու տէր՝ օգնական իմ ես, փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Ձայնիւ իմով ես առ տր կարդացի. և լուաւ ինձ 'ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ:

Ես ննջեցի և 'ի քուն եղէ, զարթեայ և տէր ընդունելի իմ է:

Ոչ երկեայց ես 'ի բիւրաւոր զօրաց նոցա. որք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս:

Արի՛ տէր՝ և փրկեա՛ զիս ած իմ. զի դու հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս թշնամութի 'ի տարապարտուց. և զատամունս մեղաւորաց փշրեցեր:

Տեառն է փրկութի. 'ի վերայ ժողովրդեն քո օրհնութի քո:

Տէր ած փրկութե իմոյ, 'ի տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քո:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տր, խոնարհեցո ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ:

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան, և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որք իջանեն ՚ի գուբ:

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ՚ի մեռեալս ազատ:

Որպէս զվիրաւորս, որք ննջեն ՚ի գերեզմանս:

Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա ՚ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն, ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու:

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի՛ քո զա՛մ ըզբօսանս քո ածեր ՚ի վերայ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ, և եդին զիս նշաւակ իւրեանց:

Մատնեցայ և ոչ ելանէի, աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ:

Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Մի թէ մեռելոց առնիցես զսքանչելիս քո, կամ բժիշկք յարուցեալ՝ խոստովան առնիցին առ քեզ:

Մի թէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք ՚ի գե-

րեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ զճշմար-տութիւնս քո 'ի կորստեան:

Միթէ ծանիցե՞ն 'ի խաւարի սքանչե-լիք քո, կամ արդարութիւն քո յերկրի մոռա-ցեալ:

Ես առ քեզ Տէր աղաղակեցի, առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:

Ընդէ՞ր Տէր մերժես զանձն իմ. կամ դար-ձուցանես զերեսս քո յինէն:

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի մանկութէ իմմէ. 'ի բարձրութէ խոնարհեցայ և ափշեցայ:

Յիս հատանեցաւ բարկութիւն քո, արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Շրջեցան զինև որպէս ջուր, զօր ամենայն պա-շարեցին զիս 'ի միասին:

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ և զծանօթս իմ, վասն թշուառութեան իմոյ:

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր, և ամենայն ոսկերք իմ զանուն սուրբ նորա:

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր, և մի՛ մոռա-նար զամենայն տուրս նորա:

Որ քաւէ զմեղս քո, բժշկէ զամենայն հի-ւանդութիւնս քո:

Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո, պսակէ զքեզ ողորմութբ և գթութբ:

Որ լնու ՚ի բարութենէ զցանկութի քո, նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութի քո:

Առնէ ողորմութիւնս տէր, և իրաւունս ամ զրկելոց:

Եցոյց տէր զճանապարհս իւր մովսէսի, և որդւոցն իսրայէլի զկամս իւր:

Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ:

Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ տէր, և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս:

Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ տէր, և ոչ ըստ անօրէնութե մերում հատոյց մեզ:

Այլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութի իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց:

Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր:

Որպէս գթայ հայր ՚ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս գթասցի տէր յերկիւղածս իւր:

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, և յիշեաց թէ հող եմք:

14310

Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր. որպէս ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի։

Շնչէ 'ի նմա հողմ, եւ ոչ է, եւ ոչ եւս երեւի տեղի նորա։

Բայց ողորմութի͞ւ տեառն մնայ յաւիտեանս յաւիտենից 'ի վ͞ր երկիւղածաց իւրոց. եւ արդարութի͞ւ նորա յորդւոց մինչեւ յորդիս։

Որք պահեն զուխտս նորա, յիշեն զպատուիրանս նորա եւ առնեն զնա։

Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր. արքայութի͞ւ նորա ամենեցուն տիրէ։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ա͞մ հրեշտակք նորա՝ հզօրք զօրու͞թ. որք առնէ՛ք զբան նորա 'ի լսել ձայնի պատգամաց նորա։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ա͞մ զօրութի͞ք նորա, պաշտօնեայ՛ք եւ արարօղ՛ք կամաց նորա։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ա͞մ գործ՛ք նորա. զի ընդ ա͞մ տեղիս է տէրութի͞ւ նորա. օրհնեա՛ անձն իմ զտէր։

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտու͞բ քով։

Լո՛ւր ինձ արդարու͞բ քով, եւ մի՛ մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի

ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն կեն-
դանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռեալս յաւիտենից:

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խոր-
հեցայ և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. փութապէս լուր ինձ տէր, զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն՝ նմանեցիմ այնոցիկ, որք իջանեն ՚ի գուբ:

Լսելի՛ արա ինձ առաւօտու զողորմութիւն քո. զի ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ:

Ցո՛յց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես աստուած իմ.

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո Տէր՝ կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ:

Ողորմութեամբ քով սատակեա՟ զթշնամիս իմ. և կորո՟ զա՟մ նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ.

Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Երգ աւետեաց Ներսէսի հայոց կաթողիկոսի ասացեալ 'ի պաշտօն գիշերոյ:

Յիշեսցուք 'ի գիշերի զանուն քո Տէր:

Ըղձեսցեն սիրտք մեր զբան բարի. և լեզուք մեր պատմեսցեն զգործս երկնաւոր Թագաւորին:

Ի մէջ գիշերի յարուցեալ խոստովանեսցուք ըզքեզ Տէր:

Զ[illegible] [illegible] մեր [illegible] [illegible] ալէ[illegible]:
[illegible]
[illegible]մայէմի:
Ի[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ընդ [illegible]
[illegible] [illegible]:
Ի ձեռն [illegible] [illegible]
օրհնեալ եղէք ընդ [illegible]:

Զարթիք փառք իմ, զարթիք. Ես զարթեայց առաւաւտուց. ալէլու:
Զարթիք ընդ դղրդել արթնութեան, [illegible] [illegible] ալէլուիա:
Զարթիք որդիք լուսոյ ի [illegible] հոգւոյ. ալէ:
Զարթիք քերովբէք և սերովբէք, և [illegible] ընդ փառաւորիչ փրկողին. ալէ:
Զարթիք նոր ժողովուրդք, նոր երգս առեալ նորոգողին. ալէ:
Զարթիք հարսունք հոգւով բազմա[illegible] գալստեան սուրբ փեսային. ալէ:
Զարթիք վառեալ լուսով բազմամասունս սուրբ կուսանացն. ալէ:
Զարթիք պատրաստեցէք իւղ լապտերաց զենլմ. աւրհնութեամբ. ալէ:

Զարմթիր և մի ու ոչէք, նր ա ա ն
ջի ա ար կո ւսի ց նիրհէ ք․ ա լէ
Զարթիք ե րկի րպա գր ․ք և ա ր
— տա աււօ ․ք դ ա յս ա սաոցո ւք ա լէ։
փ Զ ախիր ր ոդէ ր նր ոջև ս․ տէ ր
— մի մրժեր ը դ մգ խաղաւ
Արև տէ ր օ գնեա մե գ․ տա յո ւք
ա նուա նը դ․ քո ւմ ըղ փա ռս։
Ա յժմ և յա ւէտ․ հօ ր և որդւո յ,
— և սուրբ հո գւո յն․ ամէ ն։
փ Զ ա րթո ւցեա լքս ՚ի դ բա դժա նէ
— գե շե րայի ն հա նդըստե նէ։
Տնո րհե ացէ մե զ վա րդա պէր տէ ր
մը խի թա րո ւթի ւն և ՚ի սփո փանս
եղկղ ցւո յ։
Ահի ւ և գո գուխեա ․ք կա ցցը ւք ՚ի
յա ղօթս։
Ահեա լ․ խոստո վանե ցուք ըղ յա ն-
ցա նս։
Ա ւ ղը այո ւք ՚ի քրիստոս տէ դ քա-
— նու թեան և ըղմե ծ գո գո րմու թեան։
կց Անքա ժանե լի և ընդամ գոյ ե րրոր-
— դո ւթեա նդ․ հա մա ձա յնեալք ընդ
ըզօրս երկինի ց․ փա ռս մատուցեա նեմք։

Փառք քեզ: Որ յանարատեան յա-
թոռն բարձրացեալ հանգչիս. մեք ընդ
հրկոր եւ սքանչելագործ:

Փառք քեզ: Որ յանէից գոյա-
ցուցեր զամ արարածս. աւրբ ըրծ
անճառ հօր անեղ որդի:

Փառք քեզ: Որ տեսչութեամբ խնամես
զամ արարածս. աւրբ ըրծ բղխումն
անսպառ աղբեր:

Տէր: Ժողովրդականք եկեղեցւոյ ՚ի
քէն հայցեն անսխալ. հաւատ. բայց. ո-
ղորմեա բանաւոր հօտի:

Ամէն. ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ:
Ամէն. ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ:

Նուագք

Զարթուցեալ ըք ամենքեան ՚ի հանգստեան քո նոյ, որ շնորհեաց մեզ մարդա-
կերն տն ՚ի մխիթարութիւն և ՚ի սփոփանս
տկարութեան մերոյ: Եւ եկեալ ըք միաբան
հոգևոր երգով ՚ի փառաբանութիւն և ՚ի սպա-
տեւ ամենասուրբ անուան տեառն մերոյ և

փրկչին յոյժ քրիստոնէի։ Նա է և զօ-
րութք կայցուք յաղօթս առաջի նորա։ Եւ
գոհացարո՛ւք զնմանէ ՚ի պէշերայս ժամուց
յայտնի, փառս երանեաց և արդարութեան
նորա։ Որ ընտրեաց զմեզ որդեգրութեամբն
իւրով. և շնորհեաց մեզ զերկնից կենդանութեան
երկնային հրեշտակացն ՚ի մտաւորականսն ա՛ռ
նոյ սմանէ ձեռն և մեզ լինել։ Եւ մեք
պյառուղեալս որբեքով զմանձունս մեր ՚ի խղճէ և
՚ի չար պղծութեանց։ Համբերեցարուք զձեռս մեր
՚ի սրբոյն սանից բարեկեն և երկնաւորութեան։
Հաւատով խնդրեցուք ՚ի նմանէ զքա-
ւութի և զթողութի յանցանաց մերոց, Խա-
սամնն լինելով զպարտանիս սրտից մերոց
ծանծկազիտիս աստուածոյ։ Որպէս զի ըն-
դունելով զպատուիրանս մեր ազօթից և բա-
րեխօսութեան սրբոցն։ Շնորհեսցէ մեզ
մարդասէրն ած կեալ առաքինութ և ան-
բաւ փառօք ընկալեալ ՚ի յայսմ աշխարհէ ս
Եւ արժանացուսցէ լինել յաւիտենական և
երկնային խոստմանց։ Զոր խոստացաւ
սիրելեաց իւրոց ճշմարիտ ած՝ յոր բն.
ակ մեր կեցո և ողորմեա։ Ամէն։

Զմնացուած գիշերիս խաղաղութ. անցու-
ցանել՝ հաւատով ՚ի տեառնէ խնդրեսցուք: Շնորհեա տէր:

Զհրեշտակ խաղաղութեան պահապան անձանց մերոց. ՚ի տեառնէ խնդրեսցուք:

Զքաւութիւն և զթողութիւն յանցանաց մերոց ՚ի տեառնէ խնդրեսցուք:

Զսրբոյ խաչին մեծ և կարող զօրութին յօգնութիւն անձանց մերոց ՚ի տեառնէ խնդրեսցուք:

Եւ ևս միաբան վս ճշմարիտ և սբ հաւատոյ մերոյ՝ զտէր աղաչեսցուք:

Տէր ողորմեա:

Զանձինս մեր և զմիմեանս տեառն ամենակալին յանձն արասցուք:

Քեզ տէր յանձն եղիցուք:

Ողորմեա մեզ տէր Աստուած մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքին միաբանութեամբ:

Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա:

Եւ ասի Տէր ողորմեա՛ ըստ պատշաճի աւուրն: Ի կիրակէս և ՚ի աւուրս աւագահանդիսին՝ երեք Տէր ողորմեա՛. իսկ ՚ի աւուրս սրբոց՝ յիսուն Տէր ողորմեա՛. և յաւուրս պահոց՝ հարիւր Տէր ողորմեա՛:

Նորին տեառն Ներսիսի հայոց հայրապետին՝ ողբեր-գութիւն անձին զզջացելոյ, և քաղցր երաժշտութեամբ դէմ խոստովանութեան:

Աշխարհս ու՜մ. անխնայեցեա՜լ. ախտակից լերուք: Բանամ զշրթու՜նս. բարբառիմ՝ լեզուա՜ւս. բողոքիմ զանձնէս. տէ՜ր ողորմեա՜. տէր ողորմեա՜. տէր ողորմեա՜:

Գող եղէ մեղաց. զլտող կորըստեան. գնաք լինձ վարկեցի: Պղծեցի զանձն իմ. դաւաճանեցի. դարան գործեցի. տէր ողորմեա՛:

Երբեմն էի լոյս. և այժմեմ խաւար. և ըստուեր մահու: Ո՛չ կարեմ պատմել. զթիւ մեղաց իմոց. զի բազում են յոյժ. տէր ողորմեա:

Երկինք և երկիր. ե՛կայք ողբացէք. եղկելի զանձն իմ: Ընտրեցի զչարն. ընկալայ կամաւ. զհոյլս մեղաց. տէր ողորմեա:

Թաթաւիմ աղտով. թաւալիմ ՚ի մեղս. թօթափել չկարեմ: Քանզի ախտիւ լըցեալ. ժահահոտ եղէ. ժամանակս բազումս. տէր ողոր:

՚Ի բաց մեկնեցայ. ՚ի սբ խորհրդոյ. ՚ի բարեաց գործոց: Լաւ վարկաւ զանձն իմ. լուսոյն հեռանալ. լինել ՚ի խաւար. տէր ողորմեա:

Խորհուրդք չարին. խաբեն զհոգիս. խա-
րայզ առնեն: Նշանակեն անդընդոք. ծիծա-
ղին զկորմամբս. ծանակ զ իս առնեն. տէր ող":

Կամա կորայց. կարկամեալս անձամբս.
կանգնել ոչ կարեմ: Չար մեղաց կեղով. հեր-
ձեհեայ որ ջլս. հոգեոր բարիս, տէր ողորմեա:

Զազկեցայ մեղօք. ձաղեալն տեսող ք. ձանձ-
րացաւ հոգիս: Գ եղի զաւանուն. զօգին 'ի սէրտ
իմ. զամբոր իմ ջնջաւ. տէր ողորմեա:

Ճաշակմամբ մեղաց. ճաշեցի զ մահ. ճոխս
աղքատացայ: Մեռեալ եմ հոգւով. մարմին
մեռքն. միայն կամ մարմնով. տէր ողորմեա:

Յորդայթ մահու. յորսող են անկայ. յաղ-
թեցայ յաղտեց: Նետից թշնամւոյն. նշա-
ւակ եղէ. նոր միշտ խոցոտիմ. տէր ողոր":

Շուրջ պատեալ զ ինև. շունք բազումք
եղին. շաղախեն արեամբ: Ուս եղէ չարին.
ուտիճաւ մեղաց. ոսսայաւ զանձն իմ. տէր
ողորմեա:

Չարաչար մշտօք. չարչարի անձն իմ. չու-
նիմ դատարումն: Պարտական զտայ. պարտուց
քանցանաց. պարտեալս 'ի մեղաց. տէր ողորմեա:

Ջանամ ղըղ ջանամ. ջեռանիմ դարձեալ.

ջնջում հրոյն մեղաց։ Ոտքերի կոչեցայ․ ուսկայ անուանեմ․ ռամկականվար էջս տէր ողորմեա։

Սիրով ցանկուն, սաստիկ բարկութե․ սիրտ իմ խոցեալ է։ Վերք յանցանաց․ վշտանաց հոգիս․ վարանեալ շրջիմ․ տէր ողորմեա։

Տիրեցին ինձ չարիք․ տարադիր հանձին․ տխրական գրկայն։ Բաժանեալս բարեաց․ ընկճական ձայնին․ բռնիմ ոչ լսայ․ տէր ողորմեա։

Յանկուցի չարեաց․ յանկալի դիմօք․ յաւնեցայց զանչս իմ։ Իւրաքանչիւրոց․ ուսմամբ լսուան ախտից․ ուրծեալ է հոգիս․ տէր ողորմեա։

Փութացիր անձն իմ․ վախչել 'ի չարեաց փափագել բարեաց։ Քեզ միշտ մերձ ծանիր․ քուն մահու նկեալ․ քննող դատաւորի տէր ողորմեա։

Աստուածածնին բարեխօսութը, յիշեա տէր և ողորմեա։

Նորին ասացեալ Ներսէսի հայոց հայրապետին՝ երգ այբենական 'ի դէմս սրբոյ երրորդութեան, նաև իւրաքանչիւրոյ դիմի երրորդութեանն աստուածայնի:

Առաւօտ լուսոյ. արեգակն արդար. առ իս լոյս ծագեա՛: Բղխումն 'ի հօրէ. բղխեա՛ 'ի հոգւոյս. բան քեզ 'ի հաճոյս:

Գանձդ ողորմութեան. գանձիդ ծածկելոյ. գտօղ զիս արա՛: Դուռն ողորմութեան. դաւանողիս բաց. դասեա՛ վերնոյն:

Երրեակ միութիւն. եղելոյ խնամող: Եւ ինձ ողորմեա՛: Զարթի՛ր առ իս յօգնել. զարթո՛ ըզ թմբրեալս. զուարթնոց նմանիլ:

Էդ հայր անըսկիզբն. էակից որդի. է միշտ սուրբ հոգի: Ընկա՛լ զիս զթած. ընկա՛լ ողորմած. ընկա՛լ մարդասէր:

Թագաւոր փառաց. թողութեանց տըւօղ. թո՛ղ ինձ ըզ յանցանս: Ժողովօղ բարեաց. ժողովեա՛ և զիս. ժողովս անդրանկաց.

'Ի քէն տէր հայցեմ. 'ի մարդասիրէդ. ինձ բըժըշկութիւն: Լեր կեանք մեռելոյս. լոյս խաւարելոյս. լուծանօղ ցաւոյս:

Խորհըրդոց գիտօղ. խաւարիս շնորհեա՛,

խորհուրդ լուսաւոր: Ծըննունդ հօր ծայրայ-
ծածկելոյս ստուերաւ. ծագեա՛ լոյս փառայ:

Կենարար փրկիչ. կեցո՛ ըզ մեռեալս. կանգ-
նեա՛ զգըլորեալս: Հաստեա՛ հաւատով. հաս-
տատեա՛ յուսով. հիմնեցո՛ սիրով:

Ձայնիւս աղաչեմ. ձեռօքս պաղատիմ. ձիր
բարեաց շնորհեա՛: Ղա՛ւ! բարամ՞ բ լուսոյ-
ցեկավար ճարտար. ղօղեալս ամրայր:

Զոռագայ՛թ փառաց. ճանապարհ լինձ ցոյց.
ձեռն 'ի յերկինս: Միածինդ հօր. մոյծ
զ իս յառագաստ. մաքուր հարսանեացդ:

Յորժամ գաս փառօք. յահագին աւուրն.
յիշեա՛ զ իս քրիստոս: Նորոգող հնութեանց.
նորոգեա՛ և զ իս. նորոգ զարդարեա՛:

Տնօրհասու բարեաց. շնորհեա՛ զ քաւութի.
շնորհեա՛ զ թողութիւն: Ողորմացո՛ տէր ո-
գւոյս փրկութեամբ. որ վասն իմ 'ի սուդ:

Զար մըշակող ին. չար սերմանց նորին. չո-
րայօ՛ զ պտուղն: Պարգեւիչ բարեաց. պար-
գեւեա՛ ի՞մ ոց. պարտեացս թողութիւն:

Ջուր շնորհեա՛ աչացս. ջերմ հեղուլ զար-
տօսր. ջնջել ըզ յանցանս: Ոստինըդ քաղ-
ցու. ռամ՞ հոգւոյս աղբեր ռա՛հ ցոյց ինձ լուսոյ:

Մեր անուն յիսուս. սիրով քով ճմլեա՛ սիրտ իմ քարեղէն: Վասն գթութեան. վասն ողորմութեան. վերստին կեցո՛:

Տենչալոյդ տեսլեամբ. տո՛ւր ինձ յագենալ. տէր յիսուս քրիստոս: Բաբունդ երկնաւոր. լուսեղ ճաշակերաւ. բամից երկնայնոց,

Ցօղ արեան քո տէր ցօղեա՛ 'ի հոգիս. ցընծասցէ անձն իմ: Խլծեալըս մեղօք. ուլծեալ ապաշխեմ. ուլսեւ ինձ բարիս:

Փրկիչ բոլորից. փութա՛ զիս փրկել. փարձութեանց մեղաց: Քաւիչ յանցանաց, բաւեա՛ զօրհնաբան. քեզ երգել ըղ փառս:

Աստուածածնին բարեխօսութեամբըն յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛:

Օրհնէ տան աղօթս:

Օքէն գոհանամք տէր ած մեր, որ շնորհեցեր մեզ հանգիստ քնոյ խաղաղութե: Եւ զարթուցեալ ժամանեցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագութիւն ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ: Տո՛ւր մեզ տէր ողա-

չեմք զքեզ, զհայցուած գիշերիս խաղաղութիւն անցուցանել. և զնոյն ժամանակս կենաց սրան դըխտուն մերոյ երկիւղիւդ քո ամրացո՛ և պահեա՛։ Որպէս զի զգուշութք՝ և անարատ վարուք կրօնաւորեալք յայսմ աշխարհիս, ժամանեսցուք յանքոյթ և 'ի խաղաղ նաւահանգիստ յաւիտենական 'ի կեանսդ։ Շնորհօք և մարդասիրութ. տեառն մերոյ և փրկչին յի քի։ Ընդ որում. քեզ հօր և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ. և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկիրպագեսցուք։

Նայեաց տէր բարերար ողորմութ. քով յերկրպագուս և 'ի փառաբանիչս անուանդ քում սրբոյ։ Տէր զօրութեանց խաղաղացո՛ զանձինս մեր յոմն սատանայական խռովութեանց և յաշխարհական զբօսանաց։ Զհրեշտակ խաղաղութեան քո առաքեա՛ առ մեզ. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տուէ և 'ի գիշերի.

յարթնութե՟ն և 'ի հագստեան մերում: որպէս զի բարեպաշտու՟ք և արժանաւորապէս քեզ սնանիդ ծառայելով 'ի կեանս յայսմիկ: ժամանեսցուք յաւիտենականն երկնից արքայութե՟ն քո. զոր պատրաստեցեր 'ի սկզբանէ աշխարհի սրբոց քոց: Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Օրհնեալ տէր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն:
Ալէլուիա. ալէլուիա:

Ասա տաղ սաղմոս ըստ ձայնին. և զէնս սաղմոսին
տաղ ըստ ձայնին հանգստանալոյն:

Կանոնագլուխք կարգաւ ըստ ութ ձայնիցն:

ԼԶ.

Դատեա՛ տէր զայնոսիկ. որք դատեն զիս. ալէլուիա: Մարտի՛ր ընդ այնոսիկ որք մարտընչին ընդ իս. ալէլուիա:

Ա՛ռ զզէն և զասպար քո. և արի՛ յօգնել ինձ. հա՛ն զսուր քո ընդդէմ հալածչաց

իմոյ, արգել զնոսա. եւ ասա՛ ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո ես եմ:

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար:

Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. եւ հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա:

Եղիցին ճանապարհք նոցա 'ի խաւար եւ 'ի գայթակղութի̃, եւ հրեշտակ տ̃ն հալածեսցէ զնոսա:

'Ի նմին թագուցին ինձ որոգայթ յապականութեան իւրեանց, եւ 'ի նմին նախատեցին զանձն իմ:

—

փ Տէր՝ յերկինս է ողորմութի̃ քո. ճշմարտութի̃ քո մինչեւ յամպս. ալէլուիա. ալէլուիա:

Արդարութի̃ քո որպէս լերինք ա̃յ. իրաւունք քո որպէս խորք բազումք. զմարդիկ եւ զանասուն կեցուցանես դու, տէր:

Որպէս զի բազում արարեր զողորմութի̃ քո ա̃յ. այլ որդիք մարդկան 'ի հովանի թեւոց քոց յուսասցին:

Արբեսցին նոքա 'ի պարարտութենէ տան

քո. և զուղխս փափկութեան քո տայցես ըմպել նոցա:

'Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս:

Ձգեա զողորմութիւն քո՝ որք ճանաչեն զքեզ, զարդարութիւն քո՝ որք ուղիղ են սրտիւք:

Մի՛ եկեսցեն 'ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ:

Անդ անկցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատիլ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն: Ալէլուիա. ալէլուիա:

Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում թէ ոչ Աստուած. ալէլուիա: ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութիւն. ալէլուիա:

Աստուած յերկնից նայեցաւ յամենայն որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ ոք ի-

մաստուն՝ որ խնդրիցէ զաստուած:

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին, և անպիտանացան:

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ՛ ոք մինչև ՚ի մի:

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, ոյք գործեն զանօրէնութիւն:

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս կերակուր հացի. և առ ած ոչ կարդացին:

փ Զի ոչ գոյր նոցա փոխանակ. և ոչ երկեան յաստուծոյ. աղէլուիա. աղէլուիա:

Ձգեաց զձեռն իւր ՚ի հատուցանել նոցա. և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա:

Բաժանեցան ՚ի սրտմտութէ երեսաց նորա. և եհաս ՚ի սիրտս նոցա:

Կակուղ էին բանք նոցա քան զձէթ, և ինքեանք որպէս սլաք:

Ընկեա՛ ՚ի Տէր զհոգս քո՝ և նա կերակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան սասանումն արդարոյ:

Դու ած իջուսցես զնոսա ՚ի գուբ ապականութե. արք արիւնահեղք և նենգաւորք

մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս իւրեանց. այլ ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ:

Փառք Հօր և. այժմ և միշտ և:

Ալէլուիա՛. ալէլուիա՛:

ԻԶ

Ի քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. ալէլուիա: յարդարութեան քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս. ալէլուիա՛:

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո, և կեցո՛ զիս:

Լեր ինձ ած պաշտպան, և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատութիւն իմ և ապաւէն իմ դու ես:

Աստուած իմ, փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց մեղաւորի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի:

Դու ես համբերութիւն իմ տէր, տէր յոյս իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ:

՚Ի քեզ հաստատեցայ ես յորովայնէ, յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ. և առ ՚ի քէն է օրհնութիւն իմ յամենայն ժամ:

Երկիրպագցեն նմա ամենայն թագաւորք ե

երկրի. և ամ ազգք ծառայեսցեն ն՛մ՛ա· ալէ՟ լուիա. ալլէ:

Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց հզօրի· զաղքատն և զտնանկն, որոյ ոչ է իւր օգնական:

Խնայեսցէ նա յաղքատն և ՚ի տնանկն. և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ· ՚ի վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա:

Պատուական է անուն նորա առաջի նոցա· կեցցէ, և տացի նմա յոսկւոյն արաբացւոց:

Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ. և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա:

Եղիցի հաստատուն ընդ ամ երկիր. և ՚ի վերայ գլխոց լերանց:

Բարձրասցի քան զԼիբանան պտուղ նորա. և ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի տեառն որպէս խոտ երկրի:

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յաւիտեան· զի յառաջ քան զարև է անուն նորա:

՚Ի նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի, և ամենայն ազինք երանեսցեն նմա:

Օրհնեալ տէր ած իսրայէլի որ առնէ սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն ամ

փառաց նորա յաւիտեան. լցցի փառօք նորա ամ երկիր. եղիցի եղիցի:

Փառք հօր և. այլն: Ալէլուիա. այլն ալէլուիա:

—

Զողորմութիւնս քո տէր յաւիտեան բե օրհնեցից. ալէլուիա: ազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւն քո բերանով իմով. ալէլուիա:

Ասացեր՝ թէ աշխարհս ողորմութ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո:

Ուխտի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ Դաւթի ծառայի իմոյ:

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո. և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո:

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց:

Ո՛վ է յամպս որ հաւասարի քեզ. կամ ո՛վ նմանիցի տեառն յորդիս այ:

—

Դարձուցեր զօգնութն ՚ի սրոյ նորա. և ոչ փ ընկալար զնա ՚ի պատերազմի. ալէլուիա. ալէլուիա:

Աւերեցեր զսրբութիւն նորա, և պա-

թու նորա յերկիր կործանեցեր։

Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նորա. և հեղեր զնովաւ զամօթ։

Մինչև յե՞րբ. դարձուցանես զերեսս քո իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր բարկութիւն քո։

Իսկ արդ յիշեա՛ և տես՛ թէ ով է իմ հանգիստ. մի թէ ՚ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր զամենայն որդիս մարդկան։

Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ՝ և ո՛չ տեսցէ զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի ձեռաց դժոխոց։

Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տէր առաջինք, զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով։

Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քոյ, զոր ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։

Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր. նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։

Օրհնեալ տէր յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Փա՛ռք հօր և. ալէ՞լուիա՛. ալէ՛։

—

գճ Խոստովան եղերուք տեառն զի քա՞ղցր է

է. ալէլուիա։ Զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա. ալէլուիա։

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս Տեառն. լսելի արասցէ զամ օրհնութիւնս նորա։

Երանի՛ որք պահեն զիրաւունս, առնեն զարդարութիւն յամ ժամ։

Յիշեա՛ զմեզ Տէր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քո. և այց արա մեզ ՚ի փրկութիւն քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրելոց քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախութիւն ազգի քո. և գովիցուք մեք ՚ի ժառանգութիւն քում։

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք և յանցեաք։

Մատնեաց զնոսա ՚ի ձեռս հեթանոսաց. փ տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց, և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա. և խոնարհ եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց նոցա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա դառնացուցին զնա ՚ի խորհուրդս իւրեանց. և կորացան յանօրէնութեն իւրեանց։

Հայեցաւ Տէր ՚ի նեղութիւնս նոցա, ՚ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զուխտ իւր, և՛ զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում. և ետ զնոսա ՚ի գթութիւն առաջի ա՛մ գերչաց նոցա:

Փրկեա՛ զմեզ տէր ա՛ծ մեր. և ժողովեա՛ զմեզ ՚ի հեթանոսաց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ. և պարծեսցուք յօրհնութիւն քո:

Օրհնեալ տէր ա՛ծ իսրայէլի. յաւիտեանս յաւիտենից:

Եւ ասասցէ ա՛մ ժողովուրդն. եղիցի եղիցի:

Փա՛ռք հօր և. ալէ՛լուիա՛ ա՛ ա՛:

—

գկ Արարի իրաւունս և արդարութի՛ւն. ալէ-լուիա՛: մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց. ալէլուիա՛ ա՛:

Ընկա՛լ զծառայս քո ՚ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում տէր, և բանից արդարութեան քո:

Արա՛ ընդ ծառայի քում տէր ըստ ողորմութեան քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:

Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա՛ զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո:

ժամ է պաշտել զՏէր. խափանեցին զօրէնս քո:

—

Մերձեսցի խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս. ալէլուիա. ալէլուիա.

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քո փրկեա զիս:

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ. պատուիրանք քո արդարութիւն են:

Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ իբրև զոչխար կորուսեալ խնդրեա զծառայս քո. զի զպատուիրանս ես ոչ մոռացայ:

Փառք Հօր և. ալէլուիա. ալէ:

—

գձ Օրհնեա անձն իմ զՏէր. օրհնեցից զՏէր ի կեանս իմ. ալէլուիա։ սաղմոս ասացից Այ իմոյ՝ մինչև եմ ես. ալէլուիա։

Մի՛ յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդկան, զի ոչ գոյ փրկութիւն ի նոսա։

Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա։

Երանի՛ ազգի՝ որոյ Տէր Աստուած Յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նորա ի Տէր Աստուած է։

Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով՝ և զամենայն որ է ի նոսա։

Որ պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան, և առնէ իրաւունս զրկելոց։

փ Գովեա Երուսաղէմ զՏէր. ալէլուիա։ Ալէլուիա։

Եւ օրհնեա զԱստուած քո Սիոն։

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ։

Որ եդ զսահմանս քո ի խաղաղութիւն, պարարտութեամբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ ընթասցին պատգամք նորա։

Հ

Դնէ զձիւն որպէս զասր, և զմէգ որպէս փոշի ցանեալ։

Արկանէ զսառն որպէս պատառս. առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կալ։

Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա. շըն-չեսցեն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք։

Պատմէ զբան իւր Յակոբայ, զարդարութի և զիրաւունս Իսրայէլի։

Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց ոչ. և զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նոցա։

Փառք Հօր և. ալէմ։ ալլուիա։

—

Սի՛րեցից ըզքեզ տէր զօրութի իմ. գկ ալէլուիա մ.լիա։ տէր հաստատիչ իմ, ապա-ւէն իմ և փրկիչ իմ. ալէլուիա։

Ած օգնական իմ, և ես յուսամ ՚ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե իմոյ՝ ընդու-նելի իմ է։

Օրհնելով կարդացից առ տէր, և ՚ի թշ-նամեաց իմոց ապրեցայց։

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և ուղխք անօրէնութե խռովեցուցին զիս։

Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս և ժա-մանեցին ինձ որոգայթք մահու։

՚Ի նեղութ՟ իմում ես առ տէր կարդացի, և առ ա՟ծ իմ աղաղակեցի։

փ Զգեցուցեր ինձ զօրութ՟ ՚ի պատերազմի. և զյարուցեալսն ՚ի վերայ իմ ներքոյ իմ արարեր. ալէլուիա՝. ալ՟է լո՛ւ մ՟ուիա։

Զթշնամիս իմ հալածականս արարեր. և զատեալս իմ սատակեցեր։

Աղաղակեցին, և ո՛չ ոք էր որ փրկէր ըզ-նոսա. կարդացին առ տէր, և ո՛չ լուաւ նոցա։

Մանրեցից զնոսա ո՟պս փոշի առաջի հողմոյ. և որպէս կաւգուեհաց կոխեցից զնոսա։

Փրկեսցէ զիս ՚ի հակառակութ՟է ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ՝ զոր ո՛չ գիտէի, ծառայեաց ինձ և ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան, և կաղացան ՚ի շաղվաց իւրեանց։

Կենդանի է տէր՝ և օրհնեալ է ա՟ծ. և բարձր եղիցի ա՟ծ փրկութ՟ իմոյ։

Ա՟ծ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդցունէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացո-

գոյ· յայնցանէ որք յարուցեալ են 'ի վե-
րայ իմ՝ բարձր արարեր զիս. և յառնէ ա-
նիրաւաւէ փրկեցեր զիս։

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ 'ի
հեթանոսս. և անուան քում սաղմոս ասացից։

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա.
առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա դաւթի, և
ընդ զաւակի նորա աւ դէ մինչև յաւդ։

Փառք հօր և. ա՛լէ՛լուի՛ա. ալէ՛լուիա։

Կանոնագլուխ քսան Յարութենականին, և նոր Կի-
րակէին։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր, օրհնեցից զտէր
'ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից այ ի-
մոյ՝ մինչև եմ ես։

Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան.
զի ոչ գոյ փրկութիւն 'ի նոսա։

Ելցէ հոգի 'ի նոցանէ՝ և դարձցին անդ-
րէն 'ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամ
խորհուրդք նոցա։

Երանի՛ ալգի՝ որոյ տէր ած յակոբայ օգ-

նակեան է և յոյս նորա 'ի տէր ած է։

Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով՝ և զամենայն որ է 'ի նոսա։

Ո պահէ զճշմարտութի յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս տէր։

Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ զպանդուխտս. զորբս՝ և զայրիս ընդունի տէր. և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան, ած քո սիոն՝ ազգէ մինչև յազգ։

փ Օրհնեսցի ը՝զ.քե՞զ զոհութի՟ 'ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից քեզ քրիստո՞ս Թագաւո՞ր յա՝ղթ.ակա՞ն նո՝ր ե՝րգո՟վ_ օրհնութի։

սղ Օրհնեցէք զտէր զի բարի է սաղմոս. այ մերում քաղցր եղիցի օրհնութի

Շինէ զերուսաղէմ տէր. և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զամենայն վէրս նոցա։

Որ թուէ զբազմութիւն աստեղաց. և զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ:

Մեծ է տէր, և մեծ է զօրութիւն նորա. իմաստութեան նորա ո՛չ գոյ թիւ:

Ընդունելի զհեզս տէր. և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր:

Օրհնեցէ՛ք զտէր խոստովանութեամբ. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ:

Որ զգեցոյց զերկինս ամպովք. և պատրաստ արար զանձրև իւր յերկիր:

Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս, և զդալարի՝ ՚ի ծառայութիւն մարդկան:

Որ տայ անասնոց կերակուր. ձագուց ագռաւուց՝ որք կարդան առ նա:

Ո՛չ եթէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամեցաւ տէր. և ո՛չ ընդ իրեարս առն հաճոյի հաճեցաւ:

Այլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս իւր. և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յողորմութիւն նորա:

—

Քաղցրասցին քեզ քո՝ գոհութիւնք երկնագնացաց անուան քո. զոր յուսացուցեր ողորմութեամբ քով ՚ի խորհրդածութիւնս կենսաբեր զգալեալնդ քով:

սդ Գովեա՛ Երուսաղէ՛մ ըզտէր:

Եւ օրհնեա՛ զաստուած քո սի՛օն:

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, եւ օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ:

Որ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութե. պարարտութե ցորենոյ լցոյց զքեզ:

Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ ընթանան պատգամք նորա:

Տնէ զձիւն որպէս զասր, եւ զմէգ որպէս փոշի ցանեաց:

Արկանէ զսառն որպէս պատառս. առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ:

Առաքէ զբան իւր՝ եւ հալէ զնոսա. շընչեսցէն հողմք՝ եւ գնասցեն ջուրք:

Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զարդարութե եւ զիրաւունս իսրայէլի:

Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց տէր. եւ զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նոցա:

Զքեզ քս գովէ եկեղեցի փրկեալ քո արեամբ. ցընծալով տեսանէ ըզքեզ ըզփրկօղդ եկեալ հայրական իշխանութբ ՚ի պըսակել ըզ սուրբըս քո:

—

Կանոնագլուխ ՃԺԸ սաղմոսին։

Իշխանք հալածեցին զիս 'ի նանիր. ա. ալ-լէլու՜իա՜։ և 'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ. ալէլու՜իա՜։

Զուարճացայ ես 'ի բանս քո, որպէս այն՝ որ գտանէ աւար բազում։

Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ, վասն իրաւանց և արդարութեան քո։

Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ, ոյք սիրեն զօրէնս քո, և ո՛չ գոյ 'ի նոսա գայթակղութիւն։

Սպասեցի փրկութեան քում Տէր, և զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո և սիրեաց զնոսա յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիւնս քո. զի ամ ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր. և բանիւ քո փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո,

՚յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ՟ պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր. և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Փառք հօր և. այլ՟. այլ՟։

Եւ [illegible], և [illegible] ՚ի [illegible] և [illegible] և [illegible] [illegible], 3. 3. [illegible]։ Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք։ Տէր զի բազում եղեն։ ՚Ի կարդալ իմում լուար։ Եւ [illegible] [illegible] [illegible], Իշխանք ժողովեցան. [illegible] [illegible] [illegible], և [illegible] [illegible]։

—

Կանոնագլուխ [illegible] [illegible]։

Դատեա տէր զայնոս՞։ [illegible] ՚ի [illegible] 33։

Որպէս եւ կանոնագրութիւն ընդ առաքելոյն ասէ՝ յետին գործոյն որ է այլոց մարգարէից՝ նա ասէ։ Իսկ եւս ո՛չ ասէ ընդ առաքելոյն որպէս է առաջնորդութեան ասանց. այլ կանոնագրեալս ասէ, Որ ես խաղաղութիւն։ Օրհնութիւն եւ։ Եւ այլ պաշտօն առանց ըստ յայտնի. եւ այլն հանգամանս աւետարան ընթերցեալ լինի։

Իսկ եւս հանդերձեալ օր լինի, յամ խաչի ատօն լինի, Այսօր անձառ ասէ. եւ խաչելութեան աւետարան ընթերցեալ լինի։ Զայն աւետարանին՝ Նորոգող տինգերսայ. այս՝ Հոգւոյն հանգուցելոց։

Իսկ ասանց ընդ օրհնութեանն հոգւոցն պաշտօնն. եւ այլն օրհնութեանն զաւետարան ընթերցանն, եւ այլն Հոգւոց հանգուցելոց. եւ Քս օրհնի տր։

Սրբ տեառն Ներսեսի հայոց կաթողիկոսի ասացեալ յաղագս մեծի Ուրբաթու գիշերին Աւետարանացն։

Իշխանք ժողովեցան ՚ի միասի՛ն. վասն տեառն եւ վասն օծելոյ նորա։

Այսօր անձառ լուսոյն ծագումն ՚ի վեր կուրծն մեր կատարումն. խոնարհի ՚ի վեր-

Նատուննն 'ի՝ սատուերակա՛ն տօնից Լըր'ըռ'ւմ. Նախքա՛ն զընթըրիսըն խո՛րհըրդո՛յ սփ:ածու-ցե՛նջակ արկօ՛ղն լուսո՛յ. և ջուր առնըլ ծա-ռայաքար՝ զո՛տըս լուանայր զաշակերտա՛ցն։

Բաննին հօր փառաց լուսոյ պետրոս մեր-ժիլ կամս ո՛չ ներէր. այնմ ձեռաց որոյ են գործք երկնից երկինք և երկրաւորք. որով կուրա՛ց աչըք բացան խուլք և համրք ար-ձակեցան. որ վերածեաց զինքն 'ի ծովին սաստեաց ալեացն և ըռւեյին։

Գըլխոյն ընտրեալ հօտին փոքու սատէր զխորհուրդն ոչ գիտելոյ. որով դառնայր և հնապանդէր զոտս և զգլուխս մաքրել մաղ-թէր. գըլխոյս ասէ՞ չէ ինչ պիտոյ լուա-ցումըն ջրոյ վ.ե լուացեալ է. ոտիցըդ պէտք են մաքրուե՛՝ յօդիլ 'ի գլուխըս սըրբու̄։

Ղաստւց իւրոց աշակերտաց զոր նախ բա-նիւ վարդապետաց. այսօր գործով ըզ ծայ-րագոյն եսլոյ, քինքեան զխոնարհու̄թ. սպա-սաւորեալ հողեղինաց այն որ անտեսն է հրեղինաց. տարեալ պաշտօն իւր ծառայից այն որ պաշտին 'ի սրօբէից։

Ըմթէ տէրս ասէ՝ էից և վարդապետը

բոլորի՛ց. զաշակերտացդ և՛ զծառայի՛ց զո՛-տըս լուացի ՚ի հնոյ աղտի՛ց. միմեա՛նց և դո՞ւք համա՛բնութք՝ ցո՛ւցէք ը՛զնոյն խո՛նարհութի՛. բա՛րձրացելոյն ՚ի՛ կործանո՛ւմն և՛ անկելոյ բնութեանդ կանգնո՛ւմն:

Զո՞ր մաքրեցե՛ր յաւա՛զանի՛ն մա՛քուր ձե՛-ռո՛ք զո՛տըս նոցի՛ն. և՛ ուսուցեր խո՛նարհութ՝ յա՛ղթող լինե՛լ չար հը՛պարտի՛ն. և զի՛մ լըւա՞ զտիղմը՛ն մեղա՛ց ա՛ղա՛չանօք սը՛րբոյ գընդի՛ն. և՛ ըզ գընացս ո՛ւղղեա՛ զոտի՛ն խո-նարհութե՛ ե՛լիւք յերկի՛նս:

Օ՛րհն: Ս.-Հաղորդութեան յօհ: Ձ.Ճը: Ժդ. 16:
Ս.մէն ամէն: ՝Հէրը. և աշակերտքն իւր:

Նւէկրուրդ ողորմեա՛ 40: Երանի որ խորհի:
Որպէս փափագէ: Դա՛մ արա:

Բա՛ն անօ՛րէնութե՛ եղե՛ն ՚ի՛ վերա՛յ ի՛մ: ատե՛ր ատե՛ր մի՛ թողո՞ւր զի՛մ:

Լ՞ուծեց զօրէ՛նսըն մովսէսի՛ զոր խօսե՛ցաւ ՚ի սինայի՛. ե՛կեր ըզ զառն օ՛րինակի՛ն և ըզ-բաղարջն ընդ եղեգի՛ն. ըզ հե՛նն ՚ի նո՞րըս

փոխե՝լո՝վ զը՛ստուերն ՚ի լոյս ճըշմարտե-
լո՝վ. փո՛խան զաւրինն ի՛նքըն գոլո՝վ պաւն
ա̃յ նուիրելո՜վ:

Ը՞նդ բաղարջի՜ն հաց ա՛նխըմո՝ր ետ ըզ-
մարմինն իւր ցերկնաւո՝ր. ը՛զ կուսածինն ա՛ն-
սերմնաւո՝ր զանապականն և՛ զ հոգևո՝ր. ընդ
ո՛չ խարի՞ն արեա՛նն ուխտի՛ն ետ մեզ զա՛ր-
ի՛ւնն իւր ուխտ կը՛րկի՛ն. և՛ եղեգան զա՛ռ-
նազունի՛ն փո՝խան ըզ վա՝րս ա̃ծայի՜ն:

Թագաւո՜րն արա՝րածո՝ց զհայըն կե՛նաց
ետ քաղցելո՝ց. և ըզ բաժակն ո՝ւրախարա՝ր
տըք յաղամայ տըրտմեցելո՝ց. այս նո՛ր ուխտ
է՞ ի մո՝յ արեա՛ն փոխա՛ն հընոյ ուխտին ար-
եա՛նց. վո՛ր յիշատակ ի՝մ առնիջէ՛ք մի՛նչև
եկի՛ց ե՝ս միւսանգա՜մ:

Փո՞ղավետաւ քս ՚ի քէ՛ն հայցե՝մք ընդ ժո-
ղո՝վեալ մետասանի՛ն. ո՛ր զ կենարա՝ր ըզ քո
մարմի՛ն բաշխեալ ետուր ընդ բաժակի՛ն.
շնորհեա՛ և մե՞զ տէր ը՛նդ նո՝սին հաղորդ-
լինել քում՝ սեղանի՛ն. կե՛նաց հացի՛դ յո՝ր
փափագիմ՛ք և ըմպելեաց ո՝ւմ՝ ծարաւի՜մ՛ք:

՚Ի յընտրելո՜ց աշա՝կերտա՝ցն յո՛ւդաս մեկ
նեալ ՚ի մը զաւա՝նսյն. զ բա՛րձօղ մեղաց

Հ

Վասն որոյ՝ մատնէր ՚ի մահ ընդ արծաթոյ.
՚ի յը՛նթրիս հոգևո՛ր մերձի ժը՛ղովրդն և
ննջաւորին. ուտելով ընդ վարդապետըն յա-
ճախէ զխաբէութիւն:

Լոյսըն խօսէր աշխարհի խաւարելոյն
վասըն դարձի. մի՛ ոմն ՚ի ձէնջ ասէ եղ-
բարք կ(ի)ս մատնելոց է առ ՚ի մահ. պետ-
րոս շըրեալ այն դարձուցեր և անկնարկէր
առ յովհաննէս. հարցանել թէ ով իցէ
դաւաճանող վարդապետին:

Օրհն: Աւետարան ղուկաս: մ. կ: իր. Ա:
Մերձեցաւ տօն բաղ: Վերջ. հայհոյութ:

Ներքոյ տաղին 58: Փրկեա զիս ՚ի: Ա՛ծ մեր-
ժեցեր: Լուր ած աղօ:

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց աստուած.
և ՚ի հալածչաց իմոց ազատեա զիս:

Սնամնով սիրոյն քեւ սերելեայն ըղ-
ձըրաւաւերըն փարատեայ. թագեալ պատուա-
ւոյ քաղցէ ներշնչեալ զգոյն մատնիչ.

գոր առնամ՞լ և մե՛րկացա՛ւ յոծայլն հոգւոյն շնորհա՛ց. մա՛տնեցաւ նա՛խաչարի՛ն ը՛նդ մատ-նուն վա՛րդապետի՜ն։

Ծա՞յրագո՜յն լուսո՛յն զըրկեա՛լ խաւա-րա՛սէրն արտաքս ել եա՛լ. տէ՛րն յայտնէր լո՛յս եղելո՛ցն ը՛նդ գայթակղելն 'ի գիշերի՛. պետրոս խօսէ՞ր խրախո՛ւսելի՛ և կշտամբելոյ հաւախօսի՛. զի՛ւրն յաշխարհէ զփո՛խելն ա-ռե՛ր և՛ ըզ գալուստ հո՛գւոյն պատմե՜ր։

Կե՞դրոնեա՜ն յայնկոյս ծորոյ 'ի վերնա-տունն ել խորհըրդոյ. եմուտ պարտէ՛զ ը՛նդ պարտեզի՛ եմոյծ զադամ յադէն դրախտէն. մուծցէս և մե՞զ տէր ը՛նդ նըմի՛ն ուստի հա՛ներ նախ զառաջինն. զի՛ ժառանգել ըզ հայրենի՛ն արժանացուք մեք վերըստի՜ն։

Հ՞պայր ըզ կրի՜ցն տըրտմաբար երեւքն եղեալ առանձնաբար. փը՛րկել զաշխարհ հոգիս յօժար բոցյէ բնաւի մարմնոյս տը-կար. ոչ ո՜մն ուժե՞ղ և զօրաւոր և ո՛մն ան-զօր վըտանգաւոր. այլ մի և նոյն գոլ միաւոր կըրէր ըզ կերպըն կամաւո՜ր։

Զա՞յնեւ մաղթէ՜ր աղօթական վ՛ն իմ առ-հայր եւր էա՛կան. ծունըր դընէր խոնարհա-

կան որում՝ Կըրկնի ծնունդ տմ. Լ. Թէ՛ փըր-
կել մարդկան հնար է առանց մահու իմ որ
կրեալ է. բաժակ մահուս յինէն անցցէ՞ ոչ
իմ կամաւ այլ քոյդ տեսցէ:

Դողեալ յերկիւղ քրտանց հոսման ոլո-
րանձն կայլակ վիժման. 'ի զօրանալ հրեշտակ
մերձեալ զօրինական գիրն Լըցեալ. գի կա-
տարեալ էառ զբնութիւն տէրն բան ըզ մարդ-
կուն. պարտ էր գերկիւղ և զտըրտմու-
թիւնն կրել տնօրէնաւր:

Օրհն: Նաւակատեան հարկաւ: Ձայն: Ժդ. 27:
Իւ անէ յնա յիսուս: Հերք. և մկաւ լալ:

Զարթուցիչ ատշմար 78: Ած մտին հեր: Որ հո-
վուեսդ: Ընծայեք առ ած:

Ցուքա 'ի ձեռանէ քումմէ՝ մերժեցաք ն.
մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քո:

Ծառայութ փառաց էին որ ըստ բնութեան
մարդկային. տագնապեցար 'ի գիշերին աղօ-
թեցիր առ հայր յերկինս. ծագեալ 'ի մեղ

զլոյսդ երկնային և փարատեա՛ զերկիւղ չա-
րին. մասունք հոգւոյ մեր և մարմին յեր-
կիւղ քո սուրբ բևեռեսցի՟ն։

Մերձեալ յուդա՟ս որ մատնելոց հանդերձ
դասուն փարիսեցւոյ. անկան նշման ստորան-
կելոյն որ յաւիտեան չեն կանգնելոյ. յու-
դաս նենգամբ համբուրելով առիթ մահու նը-
շան տալով. փոխան սիրոյ զնա մատնելով
չար ընդ բարւոյ վրձարելո՟վ։

Յայնժամ առ գո՟ւթ սիրոյն պետրոս ըղ-
ծառային անուն մաղքոս. եհատ սուսերբ զա-
կանջն աջոյ որ ոչ լըսաւ տեառն իւրոյ. իսկ
տէ՛րըն մե՛ր արագապէս յունկըն մերձեալ
բըժըշկապէս. առողջացոյց ա՟ծապէս զոր ոչ
տեսին կուրային հայոցէ՟ս։

Նո՞ր հօտի՟ս փոքու ցըրուեալ քա՛ն զի
զհովիւըն քաջ հարեալ. պետրոս միայն ըղ-
հետ երթեալ 'ի յաղջկանէ վիմին շարժիլ.
նըշաւակեա՞լ հաւըն խօսէր առ 'ի պետրոս
տէրըն ակնարկէր. զբանըն յիշէր. դառն ար-
տասուէր 'ի գլորմանէն դարձեալ կանգնէ՟ր։

Շնո՞րհեալ վիմի՟ն եկեղեցւոյ զոր պա-
հեսցէր 'ի հոսելոյ. և կանգնեսցէր 'ի գլորելոյ

Հ

վասըն սըրտիւն արտասուելոյ. կանգնեա՛ և զի՛ս տէր ընդ նմին ՚ի՛ գլորմանէ սայթաքողին. տա՛լով աչաց յորդ արտասուս և ջուր, նըման ծովու գըլխ՜ոյս:

Ո՞վ կամա՜ւ պանկապեըլին կապեալ ըղձերըս արձակողին. ՚ի՛ յապարանսըն տանէին կայիափայ և աննային. ծա՛ռայն զերե՞սն այն ապտակէր յորմէ սրովբէն թևասքօղէր. թո՛ւք արձակեալ պիղծ բերանովն յայն որ կորին լոյս ծագեա՛ց թքո՜վն:

Օրհնի Աւետարան Յովհաննու: Մ. ՁԸ: Իզ. 31:
Յայնժամ ասէ ցնոսա: Հէրք. և փախեան:

Հինգերորդ տող՝ 108: Ա՛ն օրհնութիւն: Ասաց տէր ցտէր իմ: խոստովան եղեր:

Խօսեցան զ ինէն լեզուաւ նենգաւո՞րա՜ւ. և բանիւ ատելութեա՜ն զի՛ս պաշարեցի՜ն:

Զա՞ր կապանա՜ց մարդկան լուծիչ որ կապեցար ընդ կապելոյն. զի՛ս արձակեա յի՛նքնակապէ մեղաց կապի՛ց դըժոխայնոյն. որ Ը

՚մեղօ՞ք պարտաւորին կացեր անմեղդ ՚ի յատենի. յորժամ փառօք գաս հայրենի մի՛ դատեսցես զիս ընդ նոսի՜ն:

Պա՞տկառանօ՜ք հինն ադամայ որ ձաղեցար վասըն նորա. ջը՛նջեա՛ զամօթ մեղաց լըրբին որով վերեսս իմ ծածկեցին. որ ներեցե՞ր չար ծառային ածել ձեռօք քեզ ապտակին. հա՛ր ուժգնակի զդէմըս չարին որպէս և զիս եհար ուժգի՜ն:

„Ջա՞հըն լուսոյ յառաւօտին ՚ի յուրբաթուն հընոյ գոտկին. կայր առաջի դատաւորին ծառայն նըստէր ՚ի յատենին. ՚ի հա՛րցանե՞լ պիղատոսի տէրն ոչ առնէր պատասխանի. զի կանխասաց գիրըն լըցցի՝ եղէ ես մարդ որ ո՛չ խօսի:

Ռա՞մկական դասք զինուորացն արկին հանդերձ նախատանաց. ա՛յնմ որոյ զգեստն է լոյս փառաց երբև զօթոց զինքեամբ արկած. ՚ի ծո՛ւնր իջեա՞լ կատակէին զգլուխն եղեգամբ հարկանէին. պըսակ ՚ի փշոց բոլորէին ըզփուշ մեղացըն բարձողին:

Սո՞սկալին քերովբէից բառնայր ինքեամբ ըզփայտ խաչին. մի՛նչ ՚ի տեղի գողգոթային

ժորում՝ եղեալ մարդն առաջին. եւ տեւն ըմպե՞լ գինի զմռռսեալ եւ կերակուր լեղեաւ խառնեալ. որով զպտղոյն դառըն ճաշակ փոխեաց մեզ քաղցր եւ ախորժակ:

Վե՛րնականքըն զարհուրեալ տեսին ըղտերըն մերկացեալ. եւ զհանդերձսըն բաժանեալ պատմուճանին վիճակ արկեալ. ըղձեռսըն եւ զո՛տսն ծակեցին ըստ յայտնապէս Դաւթեան ձայնին. ը՛նդ փայտ խաչին բեւեռեցին զմատունսն որ գրեաց 'ի տախտակին:

Օրհն: Առաքելական հանգստեան: Յգ: Խզ. 57:
Իսկ նոցա կալեալ: Հերջ: եկաց դառնապէս:

Վերջերորդ առ՝ 117: Խոստովան եղերուք տն.
Ինչքն յայն զան ոք առէ՝ Բայէ՛ք լինձ, հյորդ:

Տա՞րածեալ ձեռք ընդ ձեռաց ոտք ընդ ոտից ընթանալեաց. փայտ ընդ փայտի դառըն պտղոյ կեանք ընդ մահու փոխարկելով. 'ի մէջ երկո՛ւց անօրինաց. զոր ոչ տեսին ավ գըն կուրաց բայց 'ի միոյն աւազակաց:

Րո՞պէից արհաւիրանն ըղտիւն արար գիշե-րանման. զստուերըն քօղ արկ մերկուն զի մի՛ տեսցէ ակն անարժան. ՚ի մէ՛ջ օրէ՞այն նը-սեմացաւ յո՛րժամ ադամ՛ մեղօք մեռաւ. ՚ի ՚յիններորդն ՚ի լոյս դարձաւ յորժամ մահ-ուամբ մահըն լուծաւ:

Ցօ՞ղէր արտօսըք ցաւալին մայր տեառն որ կայր մերձ առ խաչին. յո՛րժամ լըսէր ծարաւին բարբառելոյ իւր միածնին. Եստո՛ւն քացա՞խ խառնեալ լեղի այնմ որ բղխեաց գետ յաղենի. և ՚ի վիմէն վըտակ բարի ար-բոյց տոհմին դառնացողի:

Ի՞ւծեալ յերրորդ ժամու օծին զմիտըս նախնւոյ մօրըն եւայի. ՚ի վեցն անկեալ մարդն առաջին հաւանական բանիւ նորին. ՚ի նո՛յն ժամու տէրն ՚ի խաչին ըլի քաւեսցէ զմե-ղըս նոցին. և յորժամ եկ ատամըն հին եդ-դաւաճանն ՚ի մէջ դըրախտի՛ն:

Փա՞րելի բարբառ ընդիմ՛ ելի ելի առ-հայր գոչէր. զհոգին կամաւ հօր աւանդէր զհոգիս մարդկան նոյն ընծայէր. երկիր հե-ծամբք սասանեցաւ և վայրագոյըն ընդ մէջ հերձաւ. վէմք ՚ի յինքեանց պատառեցան և գերեզմանք մահու բացան:

Քա՜րոզ է ՚ի սքանչելեայս աստուած մարմ-նով վասն իմ խաչեալ. մերով բնութ՜ըս մե-ռանի ա՟ծ անմահ խոստովանի. կըրկնակըտանք կողին աղբերք եկեղեցի իւր հաստատի. ջրո վըն մաքրի զարիւնն ըմպէ զորդի ընդ հօր փառաւորէ։

Օ՟րհն։ Ս՟ուքիասեան յօհան՟ն ՃԾԷ։ Ժբ. Զ։
Գիտէր և յուդա։ Հերջ. հաւ խօսեցաւ։

Նորին Տէր Սուքիասին ցերեկին։

Նորոգօ՟ղ տիեզերաց որ զգեցուցեր մեզ զի-լոյս փառաց. արկար ըզ քեւ ՚ի զինուորացդ քղամիդ կարմիր նախատանաց. մերկեա յի-նէ՞ն ըզ քուրձ մեղաց ըզտըրտմագինն արեամբ ներկած. և՛ ըզգեցո զուրախականն ըզպատմու-ճանն իմ զառաջի՟ն։

Երկնաւո՟ր թագաւորիդ ՚ի ծոմբ իջեալ խաղ առնէին. ծածկեալ ըզգլուխըդ կըռ-փէին և եղեգամբ հարկանէին, և զիմ ան-կեալ մինչ ՚ի պետին ՚ի հնազանդել կամաց չարին. մի՛ թողուցուս խաղալ սովին այլ կանգ-նեսցես զիս վերըստի՟ն։

Բա՞ցեալ բոլորըդ քո մարմին յետ վերձը-ռեցոյ դատաւորին. սաստիկ էառ ըհարուած գանին վասըն գանից նախաստեղծին. գիս որ յոտի՞ց մինչև ցըգլուխ ցաւօք նեղիմ անհը-նարին. առողջացո՛ դարձեալ կըրկին որպէս շնորհօք յաւազանի՜ն։

Սը՞րբափայլ պըղծնեալ գարդուն զոր դգե-ցուցեր ահարոնի. փոխան պըսակ 'ի փշոյ ե-դին մըշակք այգւոյն իսրայէլի. ըղփուշ մե-ղա՞յ հանցես յինէն զոր յիս եհար իմ թըշ-նամին. և՛ ողջացո զխայթուած վէրին զի սպիք մեղայըն ջընջեսցի՜ն։

Օ՛րհն։ [illegible]՝ յժԷ։ ԻԷ. 1։

Իբրև այգ եղև։ Վերջ. և մայր որդւոյն։

բձ դձ Ս՞տուն ըմպեր քեզ ըղլեղին և ըղքա-ցախն 'ի ծարաւին. արբեր կամաւ զի քաղց-րասցին ճաշակք պըտղոյն դառնադունին. ըղ-դառնուլի՞ թիւնաւորին վըր 'ի մասունս հոգ-ւոյս արկին. հերքեա՛ 'ի բաց հանդերձ սո-վին և քաղցրասցի սէր քո 'ի սմի՜ն։

Ստե՞ղնեալ ծառոյ մահաբերին այնմ որ բուսաւ 'ի մէջ դըրախտին. փոխան բարձեր

բարձեր զփայտ խաչին ՚ի գողգոթա հաներ տեղին. զիմ ա՛ռ ՚ի մե՞ղս անկեալ զոգի և՛ ծայրագոյն բարձօղ բեռին. բա՛րձ ՚ի յուսոյդ ըստ ոչխարին հա՛ն ՚ի յերկինս յուխտեալ տեղի՛ն:

Ի՞ յուրբաթու ժամ երրորդին բևեռեցար տէր ՚ի խաչին. լուծեր զկապանս նախաստեղծին և կապեցեր զթըշնամին. զխա ամբացո՞ ընդ հովանեաւ կենդանարար քո նըշանին. և՛ ՚ի ծագելն յարևելից լուսաւորեա՛ լուսով նորի՛ն:

Ի՞րանեալ աւազակին բացեր զդուռն ադէն դրախտին. ըստ հաւատոյ սըրտի նորին կատարեցեր զխընդրելի. տուր և՛ ինձ տէր ընդ նըմին լըսել զնոյն պատասխանին. այսօր ընդ իս լիցես յադէն ՚ի հայրենիս քո առաջի՛ն:

Օ՛րհն: Աստուածային հայրո՝ Ձայն: ժդ. 1:
Նու վաղվաղակի: Ղերջ. եկեալ էին յետմ:

Բ՞արձրանելով զելի ելին հրմունք երկրի ատաստանէին. և՛ վարագոյր հէն օրինին վե- աէ դէ

րուստ 'ի վայր պատառէին. արդ ը՛նդ մի-
ժամոյն որ շարժէին շարժեա՛ զանշարժ սիրտս
'ի բարին. ը՛նդ պատառել վարագուրին զիմ
պատառեա՛ ըզգիր պարտի՟ն:

Ո՞րեգական լոյս քօղ արկեալ խաւարա-
նայր միջօրէին. և՛ դերեզմանըք բանային
մարմնոք սրբոցըն յառնէին. ընդ խաւարե՞լ
լուսաւորացն մաքրեա՛ յինէն զգործ խաւա-
րին. ը՛նդ մեռելոցն որ յառնէին կանգնեա՛
զմեղօք մեռեալ հոգի՟ս:

Նո՞ր սիրոյ պատուիրանին գործով Լըցօղ
եղեր բանին. աղօթելով առ հայր յերկինս
թողուլ ըզմեղս որ 'ի խաչին. ինձ որ հոգ-
ւո՞վս հաւատացեալ երկըրպագեմ քեզ միա-
ծին. թո՛ղ ըզ-լուծումըն հրամանին մի՛ յի-
շեսցին մեղքն առաջի՟ն:

Սա՛րսեցին սանդարամետք 'ի՛ յաւանդելն
առ հայր զհոգին. որ 'ի դժոխս իջեր ներքին 'ի
բանդ մահու և խաւարին. կապեա՛լ զիշխա՞նըն
մահածին հանե՛ր զհոգիսն որ 'ի բանտին. և՛ զի՛մ
հանցես տէ՛ր ը Նոսին բանտէ մեղաց աղջամղջին:

Օ՛րհն: Մեծապայծառ զուարթ՝ մղ Է: Իբ. 66:
Եւ իբրև այդ եղև: Հարց: տեսանէին զայս

Ո՛ղբերայն անապական որ յետ մահուն ած՜
անմահարար. բղխեալ 'ի քէն վտակ կըր- դձ՜
կին 'ի նորոգումըն կողածնին. բա՛ց զբերա՞ն
իմ յարբուցումըն քո արեան կենարարին.
Ըն՛ւա դարձեալ յաւազանին թէ ո՛չ շնոր-
հօք այլ արտասուօ՜ք:

Յա՞նմահին մտանելոյ զմեռեալ հոգիս
կենդանացո՛. թա՛ղմամբ 'ի նոր գերեզմանի
զ.թաղեալս 'ի մեղըս վերածեա՛. 'ի գբէ՛ն ներք-
նումն իջանելով 'ի գբոյն մեղաց վերաբերեա՛.
'ի ստուեր մահու քո բնակելով լուսաւորեա՛
և զիս հոգւո՜վ:

Սէ՞րտ իմ առ քեզ աղաղակէ քան որ ընդ-
հօր եսկըզբանն է. ո՛ր կամաւոր վասըն մարդ-
կան կրեցեր մարմնով զայս ամ՛. ինձ ըն-
սելէ՞ արա ըղձայն յո՛րքայումըն քո կոչ-
ման. ը՛նդ ժողովոցն անդ անդրանկացն օրհ-
նել ըզքեզ մի՛շտ յաւիտեա՜ն:

Օ՛րհն: Ո՛ւ[illegible] Նա Նոքա:

Զ. Հնչ Ո՛յսօր անձնաւէն՝ [illegible]
Նշանեցաւ: [illegible] Ի կարդալ իմում: Նա [illegible]
[illegible]

[illegible]. եւ [illegible] շարական Նորոգող: [illegible]
[illegible] շարականն [illegible] ասէն. եւ [illegible] ըս-
Նորոգողն [illegible] ասէն. [illegible] է:

Ապա յորժամ [illegible] շարականն [illegible] ասէն՝ [illegible] շարականացն [illegible] եւ [illegible] ասէ [illegible] Ս. Ծանեղէն [illegible] Ս. Ծանեղէն Հոգւոյն հանգուցելոց: Եւ [illegible] Ս. Ծանեղէն [illegible] Արարիչ և մարդասիրի [illegible]. եւ [illegible] Նս ասացիէն [illegible] է: Եւ [illegible] Հոգւոյ: Քրիստոս որդի աստուծոյ: Հայր մեր որ յերկինս:

Սաղմոսս ըստ [illegible]

Տէր ո՛վ կացցէ ՚ի խորանի քում, կամ ո՛վ բնակեսցէ ՚ի լեառն սուրբ քո։

Որ գնայ անբիծ գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն ՚ի սրտի իւրում։

Որ ո՛չ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ո՛չ արար։

Նախատինս ՚ի մերձաւորաց նա ո՛չ առնու. արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն։

Զերկիւղածս տեառն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընդ ընկերի իւրում և ո՛չ ստէ։

Զարծաթ իւր ՚ի վարձու ո՛չ տայ, և կաշառս ՚ի վերայ իրաւանց ո՛չ առնու. որ զայս արասցէ՝ նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։

—

Տէր՝ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս Զ և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Ողորմեա՛ ինձ տէր զի հիւանդ եմ. բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ և դու տէր մինչև յերբ։

Դա՛րձ տէր և փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմութեան քում:

Զի ոչ ոք է որ 'ի մահու յիշէ զքեզ, կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ:

Վաստակեցայ ես 'ի հեծութեան իմում, լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի:

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ. և մաշեցայ ես 'ի վերայ ամ թշնամեաց իմոց:

'Ի բա՛ց կայէք յինէն ամքեան, որք գործէք զանօրէնութի:

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ տէր աղօթից իմոց. և տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ:

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամ թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին:

—

ալ Բարձր առնեմ զքեզ տէր՝ զի ընկալար զիս և ոչ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս:

Տէր ած իմ՝ կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս. տէր հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ

և փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ որք իջանեն 'ի գուբ։

Սաղմոս ասացէք տեառն սուրբք նորա. և խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան նորա։

Սրտմտութիւն է 'ի բարկութեան նորա, և կեանք են 'ի կամաց նորա։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք առաւօտու եղիցի ուրախութիւն։

Ես ասացի 'ի բարեկենդանութեան իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։

Տէր 'ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութիւն. դարձուցեր զերեսս քո յինէն և ես եղէ խռովեալ։

Առ քեզ տէր կարդացի, և առ ա՟ծ իմ աղաղակեցի. զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութիւն։

Մի՞թէ հող խոստովան առնիցի առ քեզ, կամ պատմեսցէ զճշմարտութիւն քո։

Լուաւ ինձ տէր և ողորմեցաւ և տէր եղև ինձ օգնական։

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն, եհերձ յինէն զքուրձ, և ինձ զգեցոյց զուրախութիւն։

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ ևս վշտացայց, տէր ա՟ծ իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

բճ Ա.ծ յանուան քում կեցո՛ զիս, եւ ՚ի զօ-րութ̃ քում իրաւ արա ինձ։

Ա.ծ լուր աղօթից իմոց, ունկնդիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ. եւ հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, եւ ոչ համարեցան ըզ-քեզ ա̃ծ առաջի իւրեանց։

Ահա ա̃ծ օգնական իմ, եւ տէր ընդունող հոգւոյ իմ՛ոյ։

Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ, ճշմարտութ̃բ քով սատակեա՛ զնոսա։

Կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. եւ խոստովան եղէց անուան քում տէր զի բարի է։

Յա̃մ նեղութե̃ իմմէ փրկեցեր զիս, եւ ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

բկ Ա.ծ ողորմեա՛ մեզ եւ օրհնեա՛ զմեզ, երե-ւեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ եւ ողորմեա՛ մեզ։

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո, յա-զգս ա̃մ զփրկութ̃ս քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք

Աստուած, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամենայն։

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազգք. զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութեամբ, և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Աստուած, գոհասցին զքեզ ժողովուրդք ամենայն։

Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց զմեզ Աստուած Աստուած մեր։

Աստուած մեր օրհնեսցէ զմեզ, և ՚ի նմանէ երկիցեն ամենայն ծագք երկրի։

—

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւն Յակոբայ։ դձ

Թողեր զանօրէնութիւն ժողովրդեան քոյ, և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։

Լռեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո, և դարձար ՚ի բարկութենէ սրտմտութեան քո։

Դարձ առ մեզ Աստուած փրկիչ մեր, և դարձո զսրտմտութիւնս քո ՚ի մէնջ։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ տէր, և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Ած՝ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ, և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ:

Ցո՛յց մեզ տէր զողորմութի 'քո, և զփրկութի քո տուր մեզ:

Լուաք զի՞նչ խօսի տէր ած մեր, խօսեսցի զխաղաղութի ժողովրդեան իւրոյ առ սրբս իւր՝ և առ այնոսիկ որք դարձեալ են առ նա սրտիւք:

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութի նորա, բնակել՝ փառաց նորա յերկրի մերում:

Ողորմութի և ճշմարտութի պատահեսցին արդարութի և խաղաղութի համբուրեսցին:

Ճշմարտութի յերկրէ բուսաւ, արդարութի յերկնից երևեցաւ:

Տէր տացէ զքաղցրութի և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութի առաջի նր գնասցէ, դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր:

—

դկ Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց՝ աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:

Յաւուր նեղութեն իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս

զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ, և ոսկերք իմ որպէս խռիւ չորացան։

Հարայ ես որպէս խոտ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ, մոռացայ ուտել զհաց իմ 'ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալուսան անապատի։

Նմանեցայ ես որպէս բու յաւերակի, տքնեցայ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն 'ի տանիս։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ, և գովիչք իմ ինև երդուին։

Զմոխիր որպէս զհաց կերի, և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի։

Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո, զի դու բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս։

Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին, և ես որպէս խոտ ցամաքեցայ։

Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ։

Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վերայ սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։

դձ Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր․ ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր և բանիւ քո փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո․ յորժամ ուսուսցես զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ ՚զբանս քո․ զի ամ․ պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս․ զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ․ և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ․ խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

—

Ի վերբունին աւուրս էին յայնմ դև իցէ [illegible] [illegible]
[illegible] պայս։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր՝ տէր լուր ձայնի իմում։

Եղիցի՛ն ականջք քո 'ի լսել զձայն աղօթից իմոց.

Թէ զանօրէնութի̃ս իմ քննես տ̃ր՝ տ̃ր, իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո. զի 'ի քէն է քաւութի̃:

Վասն անուան քում համբերի տէր. համբերէր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ 'ի տէր:

Ի պահէ առաւօտու՝ մինչև յերեկոյ. 'ի պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ իսրայէլ 'ի տէր:

Ի տեառնէ է ողորմութի̃ բազում. 'ի նմանէ է փրկութի̃. և նա փրկեսցէ զիսրայէլ յամ̃. նեղութե̃ց նորա:

—

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց. ո՛ւնկնդիր լեր խնդ- դէ
րուածոյ իմոյ ճշմարտութե̃ քով:

Լո՛ւր ինձ արդարութե̃ քով, և մի՛ մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ո՛չ արդարանայ առաջի ամ̃ կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս 'ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից:

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և յամբարձի առ քեզ զձեռս իմ:
Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լո՛ւր ինձ տէր, զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն 'ի գուբ:

Լսելի՛ արա ինձ առաւօտու զողորմութիւն քո. զի ես 'ի քեզ տէր յուսացայ:

Ցո՛յց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես աստուած իմ:

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո տէր՝ կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ:

Ողորմութեամբ քով քով սատակեա՛ զթշնամիս իմ. և կորո՛ զամ նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Ի Կիւրակէ առաջնում՝ ընթերցուած Հինգ Աւետարանի ըստ յայտնին:

Աւետարան ըստ Մատթէոսի: Ժգ. 36:

Յայնժամ թողեալ զժողովուրդսն՝ եկն ՚ի տուն. մատեան առ նա աշակերտքն իւր՝ և ասեն. մեկնեա՛ մեզ զառակ որոմանցն ագարակին: Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա՝ որ սերմանէ զսերմն բարի՝ է Որդի մարդոյ: Եւ ագարակն աշխարհս է: սերմն բարի նոքա են՝ որ որդիքն արքայութեան են. իսկ որոմն որդիք չարին են: Եւ թշնամին որ վարեաց զայն՝ սատանայ է. և հունձքն կատարած աշխարհի է. և հնձօղքն հրեշտակք են: Որպէս ժողովի որոմնն՝ և ՚ի հուր այրի, այնպէս եղիցի ՚ի կատարածի աշխարհիս: Առաքեսցէ Որդի մարդոյ զհրեշտակս իւր. և ժողովեսցեն յարքայութենէ նորա զամենայն գայթակղութիւնս, և զայնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն: Եւ արկցեն զնոսա ՚ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ՝ և կրճտել ատամանց: Յայնժամ արդարքն ծագեսցեն իբրև զարեգակն յարքայութեան երկնից. որ ունիցի ականջս լսելոյ լուիցէ: Դարձեալ՝ նման

է արքայութ̅ն երկնից գանձի ծածկելոյ յագարակի, զոր գտեալ մարդոյ՝ թաքոյց. և 'ի խնդութէ անտի երթայ վաճառէ զամ̅ ինչ զոր ունի. և գնէ զագարակն զայն, Դարձեալ՝ նման է արքայութ̅ն երկնից առն վաճառականի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս: Եւ գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամ̅ զոր ինչ ունէր՝ և գնեաց զայն մարգարիտ: Դարձեալ՝ նման է արքայութ̅ն երկնից ուռկանի արկելոյ 'ի ծով և յամ̅ ազգաց ժողովելոյ: Զոր՝ իբրև լցաւ, հանեալ 'ի ցամաք՝ և նստեալ ժողովեցին զբարի բարին յամանս, և զխոտանն 'ի բաց ընկեցին: Այնպէս եղիցի 'ի կատարածի աշխարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մեկնեսցեն զչարս 'ի միջոյ արդարոց, և արկցեն զնոսա 'ի հնոց հրոյն. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց: Ասէ ցնոսա յս̅. իմացարուք զայս ամ̅: ասեն ցնա, այո տէր: Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վասն այսորիկ ամենայն դպիր աշակերտեալ արքայութ̅ն երկնից՝ նման է առն տանուտեառն, որ հանէ 'ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին:

Եւ ասէր. այսպէս է արքայութիւն այ. բճ
որպէս զի այր մի արկանիցէ սերմանիս յեր- դճ
կիր, եւ ննջիցէ եւ յառնիցէ զցայգ եւ զցե-
րեկ. եւ սերմանիքն բուսանիցին եւ աճիցեն. եւ
նա ոչ գիտէ՝ զի երկիր ինքնին բերէ զպ-
տուղ. նախ զխոտն՝ եւ ապա զհասկն, ապա
զցորեանն ատոք ՚ի հասկին: Եւ յորժամ
տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքէ ման-
գաղ. զի հասեալ են հունձք: Եւ ասէր. ում
նմանեցուսցուք զարքայութիւն այ, կամ որով
առակաւ առակեսցուք զնա: Որպէս հատն մա-
նանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի. փոք-
րագոյն է քան զամ. սերմանիս՝ որ են յերկ-
րի. եւ յորժամ սերմանիցի, բուսանի եւ լինի
մեծ քան զամ բանջար, եւ արձակէ ոստս մե-
ծամեծս, մինչեւ բաւական լինել ընդ հովա-
նեաւ նր թռչնոց երկնից բնակել: Եւ այն-
պիսի առակօք խօսէր ընդ նոսա զբանն, որպ
կարող լինէին լսել. եւ առանց առակի ոչինչ
խօսէր ընդ նոսա, բայց առանձինն աշակեր-
տացն իւրոց մեկնէր զամենայն:

Աւետարան ըստ Ղուկասու. ԺԲ. 32:

աւկ դկ Մի՛ երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն: Վաճառեցէ՛ք զինչս ձեր, և տուք ողորմութիւն. և արարէ՛ք ձեզ քսակս անանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ո՛չ գող մերձենայ, և ո՛չ ցեց ապականէ: Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին: Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս՝ և ճրագունք լուցեալք: Եւ դուք նմանօղք մարդկան՝ որ ակն ունիցին տեառն իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ՚ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա: Երանի՛ է ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա, և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա: Եւ եթէ յերկրորդ կամ յերրորդ պահու եկեսցէ՝ և գտցէ այնպէս, երանելի են ծառայքն այնոքիկ: Զայս գիտասջի՛ք, եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և չտայր թողուլ ական հատանել ՚ի տան իւրում: Եւ

դուք եղերուք պատրաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք, գայ որդի մարդոյ: Ասէ պետրոս. տէ՛ր՝ առ մե՞զ ասայեր զառակդ զայդ՝ եթէ առ ամենեսեան: Եւ ասէ տէր ո՞վ իցէ հաւատարիմ տնտես և իմաստուն, զոր կացուցց տէր իւր ՚ի վերայ գերդաստանի իւրոյ տալ ՚ի ժամու զկերակուրս: Երանի իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէր իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս: Արդարև ասեմ ձեզ՝ զի ՚ի վերայ ա̃մ ընչից իւրոց կացուսցէ զնա: Ապա եթէ ասիցէ ծառայն այն ՚ի սրտի իւրում. յամէ տէր իմ ՚ի գալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայսն և զաղախնայսն, ուտել և ըմպել և արբենալ: Եկեսցէ տէր ծառային այնորիկ՝ յաւուր յորում ակն ոչ ունիցի, և ՚ի ժամու յորում ոչ գիտիցէ. ընդ մէջ կտրեսցէ զնա, և զբաժին նր̅ ը̅ անհաւատս դիցէ: Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամս տեառն իւրոյ՝ և ոչ պատրաստեսցէ ըստ կամաց նր̅ արբցէ զան բազում: Եւ որ ոչն գիտիցէ՝ և արժանի գանի ինչ գործիցէ, արբցէ զան սակաւ: Ա̃մի՝ որում շատ տուաւ, շատ խնդրեսցի ՚ի նմանէ. և որում բազում աւանդեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն ՚ի նմանէ:

Աւետարան ըստ Յովհաննու: Ե 19:

աձ Պատասխանի ետ յս և ասէ ցնոսա. ամէն
գձ ամ.ն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ որդի մարդոյ
առնել յանձնէ և ոչ ինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ
զհայրն զի առնէ. զի զոր նայն առնէ, զ-
նոյն և որդին նմին նման գործէ: Զի հայր
սիրէ զորդի, և զամ ինչ ցուցանէ նմա զոր
ինքն առնէ. և մեծամեծս ևս քան զսոյնս ցու-
ցանէ նմա զգործս, ընդ որ դուք զարմա-
նայք: Զի որպէս հայր յարուցանէ զմեռեալս
և կենդանի առնէ, նոյնպէս և որդի՝ զորս
կամի կենդանի առնէ: Եւ ոչ եթէ հայր դա-
տի զոք՝ այլ զամ դատաստան ետ որդւոյ իւ-
րոյ. զի ամենեքեան պատուեսցեն զորդի՝ որպ
պատուեն զհայր: որ ոչ պատուէ զորդին, ոչ
պատուէ զհայր զառաքիչն նր: Ամէն ամէն
ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ, և հա-
ւատայ այնմ որ առաքեացն զիս, ընդունի
զկեանսն յաւիտենականս. և ՚ի դատաստան
ոչ մտանէ, այլ փոխեցաւ ՚ի մահուանէ ՚ի
կեանս: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժա-
մանակ՝ և արդէն իսկ է, յորժամ մեռեալք

լուիցեն ձայնի որդւոյն այ. և որք լուիցենն՝ կեցցեն։ Զի որպէս հայր ունի կեանս յանձին իւրում. նոյնպէս ետ և որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում. և իշխանութիւն ետ նմա դատաստան առնել. և զի որդի մարդոյ է՝ ընդ այն զի՞ զարմանայք. զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքին որ ՚ի գերեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նորա, և եկեսցեն արտաքս. որոց բարիս գործեալ իցէ՝ ՚ի յարութիւն կենաց. և որոց զչար արարեալ՝ ՚ի յարութիւն դատաստանաց։ Ոչ կարեմ ես յանձնէ առնել և ոչինչ. այլ որպէս լսեմ՝ դատեմ, և դատաստանն իմ արդար է. զի ոչ խնդրեմ զկամս իմ, այլ զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս։

Նորին երգ՝ տեառն Ներսէսի ասացեալ վասն առ ՚ի
յիշատակ ննջեցելոց։

Աստուած անեղ անժամանակ հայր բն անսկիզբն և անքանակ. որդւոյ պատճառ զկ ծնողեալք անճառ հոգւոյն բղխմամբ ստ անքննաբար. աղաչեմք ըզքեզ զըթած երկայնամիտ և ողորմած. ողորմեա քո ստեղծուածոյս ՚ի քեզ յուսով ննջեցելոյս։

Բա՞նդ որ 'ի ծոց հօր միածին և կերպա-րան սկըզբնատըպին: որով երկինք գոյա-ցան աշխարհ լըրջեւ հաստատեցան. հայցեմք 'ի քէ՞ն տէր և փըրկիչ ամենողորմ և կե-ցուցիչ. ող:

Գե՞րագոյն շնորհաց բաշխօղ երկնաւորաց և երկրայնոց. կեանք և կենաց տըւօղ հոգի հօր և որդւոյ արարչակից. խընդրեմք 'ի քէ՞ն աղբիւր բարեաց արբուցանօղըդ ծա-րաւեաց. ող:

Գոհանամք ընդ սրովբէից զկենարարըդ համայնից. երեքսրբեան մի տէրութի զհայր և զորդի և սուրբ հոգիդ. յոր հանգուցեա՞լըս մըկըրտեալ և հաւատով խոստովանեալ. ող:

Նո՞րակի թիւ կատարեալ յերիս անձինըս բաժանեալ. երրորդութ̅ միաւորեալ միով բնութ̅ հաւասարեալ. յորմէ կապեա՞լք և արձակիմք և վերըստին անկեալ կապիմք. ող:

Զե՞ակերպըդ հօր զորդի փառաւորեմք ան-ճառելէ. որ իջեր յարկանդ կուսին զադա-մայինն առեր մարմին. աղաչանօք ածածնին անապական քում ծընողին. ող:

Ե՞րևեցար մարմնով յերկրի որ 'ի հօրն

անմեկնելի. ընդ հողեղէնըս բնակեցար 'ի
հրեղինաց երկրպագեալդ. պաղատանօք երկ
նաւորաց փառաբանիչ քոց հրեշտակաց. ող:

Ըստ օրինացըն մովսէսի ընծայեցար 'ի
տաճարին. զի ըզբնութիւնըս մարդկային ընծա
յեսցես հօր 'ի յերկինս. խընդրուածովք ըն
ծերունոյն. քեւ 'ի կապից արձակելոյն. ող:

Թագաւորըդ հրեղինաց որ ընդ մարդկան
հողեղինաց. շըրջեցար տնօրինաբար կրեցեր
ըզկիրըս մարդկաբար. որ վասըն մե՞ր զայս
ամ 'ի յանձն առեր խոնարհումն. ող:

Ժողովեալքս 'ի հրաժարումըն ծառայի քո բձ
յաշխարհէ. հայցեմք 'ի քէն արտասուե-դձ
լով և պաղատիմք զայս ասելով. Ճանա- մրկ
պարհ ՟Է քեզ եւ լոյս ընջեցելոյս լեր ուղեկից. 'ի
յօթեվանս հօր քո լուսոյ ըզննջեցեալըս
մեր հանգո:

Ի փրկութե մերոյ սկըզբան մըկըրտեցար
'ի յորդանան. զոր շնորհեցեր նոր ազգան
'ի մաքրութի մեղաց մարդկան. հայցմամբ կըր
կի՜ն կարապետին մեծին 'ի ծնունդըս մըկըրտ
չին. 'ի

Լուսաւոր ձայնիւ յերկնից զքեզ դաւան-

եայ հայր էակից. աղաւնակերպ հոգին իջեալ առ համագոյդ ևեր հանգուցեալ. ընդ երկր-տեա՞լս նովին հոգւով յորդէգրուն հօր հաւա-տով. ՚ի։

Խա՞ւար մեղաց հալածեցաւ լո՞յս գիտուն քե ծագեցաւ. խայթուած օձին բըժըշկեցաւ հե-ւանդուն մեր ողջացաւ. կենդանարա՞րըդ մե-ռելոյ և լուսատուդ խաւարելոց. ՚ի։

Ծա՞գումն անուն առ ՚ի հօրէ որ ընտրե-ցեր ՚ի յաշխարհէ. լուսաւորիչ տիեզերայ ընդ դասս ընտրեալ աշակերտացն. աղաչանօք առաքելոյն փող յարուն մեր եղելոյ. ՚ի։

Կե՞անք ՚ի կենաց լոյս ՚ի լուսոյ որ ըս-տեղծեր զմեզ ՚ի հողոյ. նորոգեցեր դարձեալ կըրկին ծնընդեամբ սըրբոյ աւազանին. որ կեցուցե՞ր շնորհիւ քոյին ՚ի մահուանէն այն առաջին. ՚ի։

Հո՞գւով լըցեր զմարդն առաջին զոր կո-րուսեալ խաբմամբ չարին. զնոյն հողն բա-նիւ քոյին հեղեր յոգիս մեր վերստին. նովին հոգւո՞վ սուրբ և բարի առաջնորդեա՛ հո-ւոյ սոլին. ՚ի։

Չա՞յնեցեր առ ղազարոս որով եռուր մե-

ռելոց լոյս. կենդանութի՛ չորեքօրեայն կենդա-
նացոն որք յաղամայն. կենաց ձայնի՛ վեր-
ջին փողոյ կոչեա՛ ընդա յայրեմ՝ հողոյ. 'ի:

Դօղեալ սարսեաց պահակ մահու 'ի կե-
նարար ձայնին Լերոյ. առաքեալքեւ գոյդ ընդ-
բանքին եւ ըզմեռեալն ըստ հրամանին. Աղ-
խանք օդ՞ոյս այս սարսեալն զհօգի սորա մի՛
որդիլ յեն. 'ը:

Ճ'անապարհ մոլորելոց եւ ճառագայթ ան
խաւարելոց. հրաւիրեցեր զորդիս լու-գկ
սոյ 'ի յերկնային հարսանիս քո. Ը զուարճա-ղու
Լե՞ց անդ ժողովելոց արժանացո՛ ընդս դասուց
Լե լապտերօք մաքուր յառագասս ընդ փեսա-
յին սուրբ կուսանացն:

Մե՞րով ընդուլթ՛ զոր ըզգեցար 'ի վայ-
խաչին բեւեռեցար. լուծանելով զմեզ 'ի մե-
ղաց 'ի նախահօրըն կապանաց. լոյս եւ ըզմա
'ի կանգնեաց վասըն քո սուրբ չարչարա-
նաց. լէ:

Յե՞ս կամաւոր մահու խաչի եղար 'ի նոր
գերեզմանի. երեքօրեայ թաղմամբ յերկրի
նոր ըստեղծեր զմեզ կենդանի. գերջեալս ընդ-
քե՞ղ 'ի հող մահու վերակոչեա՛ ձայնիւ փո-
ղոյ. լը:

Նըմանեալ կուսանացն իւղաբերից և ողբա-
յէն արտասուալից. իբր ըսպառեալ անյուսա-
լից ըզկենդանիդ յաւիտենից վասըն նոցի՛ն
սուրբ արտասուաց մաքրեա՛ ըզսա ՚ի յան-
ցանաց. Լի։

Շարժեալ հիմանցըն դըժոխոց ՚ի տեսա-
նել ըզ.քեզ ներ.քնոց. հաներ զ.հոգիսն որ ՚ի
բանտին կայեալ զ.իշխանըն մահածին. ընդ
հանգուցեա՛լ հոգիս սըրբոց հանգո՛ զ.հոգիս
ներընջեցելոյս. Լի։

Ուրախութ զօր.ք երկնային յերկնից յեր-
կիր իջանէին. յորժամ յարեար ՚ի մեռելոց
լոյս ծագեցար արարածոց. որ յարուցո՛ քո
կենարար յարո՛ ըզսա ՚ի կեանս անմահ. Լի։

Զըչանդուրժեալ պահապանայն ՚ի յեր-
կիւղէ երկնաւորայն. որք աւետիս տային
կանանց թէ մահ լուծաւ մահկանացուաց.
սա որ մահու քո տընկակից լիցի կենացդ
հաղորդակից. Լի։

Պա՛րակցեալ անմարմնականքըն առ կենսա-
տու սուրբ գերեզմանն. տան աւետիս ազ-
գի մարդկան վասըն կենացն յաւերժական-
դասաւորեա՛ պարուց նոցին ըզնընջեցեալս
յօրըն վերջին. Լի։ Զա

Զածաւորեալ նշան խաչին յարևելից փայլեալ ծագին. հաւատացեալքն 'ի քեզ երկրին և ուրայօղքըն կոծեցին. զերկըրպագուս սրբոյ խաչին պայծառացոյ լուսով նորին. լի։

Որան գործեալ երկնաւորաց զան առա- աձ
ռաջի քո նախընթացս. կ ընտրեալըս գձ
քո ժողովելով քեզ ընդ առաջ բերեն ամ- յօձ
պով. ընդ ողուննամբ օդապարից խառնեալ ըղսա սուրբ երամից. դասաւորեալ ըղսա վերնոյն երգել ըղփառս ընդ զուարթնոյն։

Անլսաւելին տարերք երկրի յորժամ փառօք գաս հայրենի. արեգական լոյս խաւարի լուսինն աստեղքըն նուաղին. ըղսա յաւուրըն աներևելի լուսաւորեա լուսով քոյին. դա։

Վերնական զօրայըն պետ փողէ բարբառեստաբէր. արիք մեռեալք որք յաղամայ քանզի աշտ եկն փեսայ. ընդ հարսնայեամբ մաքուր հոգւոյ կարգեալ ըղսա 'ի լծիւ սըրբոց. դա։

Տէրական յաթոռ նըստիս յարարածոց երկըրպագիս. արդարոցն զաշխարհ դատիս վարձս ըստ գործոց հատուցանես յայնժամ

շնորհեա՛ ողորմութ ննջեցելոյս մեր թողու-թիւն. դա։

Բամեալ մարդկան ազգ ժողովին որք յա-դամայ ծնեալք լինին. և հրեղինայ դասք երկնային համանգամայն վայրաքերեն. 'ի յայնմ ահեղ հրապարակին յիշեա ըսսա յօրն ահա-գին. դա։

Յուցանին գաղտնիք մարդկան խորաքան-չիւր որ գործեցան. բարեաց գործօղքըն պը-սակին չարեացն 'ի հուրն անշէջ մատնին. յայնժամ յիշեա՛ պսօրա բարին գործըք մե-ղացըն ջընջեսցին. դասա։

Խոստին պըսակք զանազանեալք և պա-մուճանք լուսափայլեալք. սբ վըկայիցն 'ի գըլուխ եդեալ և արդարոցըն զարդարեալ հաղորդս արա՛ հայցմամբ նոցին ըստա լու-սոյ փառաց նոցին. դա։

Փառաց 'ի փառըս բարձրանան աջակող-մեանքըն վերանան, յորժամ լսեն զերանա-կան ձայն օրհնութե 'ի քէն կոչման. ննջեցելոյս մեր լսեցո՛ պանծային բարբառդ քո. դա։

Քաւչանայք և ժողովուրդք հայցեմք 'ի քէն տէր բարեգութ. ընդ ննջեցեալըն հա-

սաստիւ ընկալ ըզմեզ նովին յուսով. յե-
րուսաղէմ քաղաք վերին յորում արդարքն
ժողովին. փառս վեր երգել միշտ ընդ նոսին
երրորդութեանդ երրեակ անձին։

Ո՛ւրի չ և՛ մարգարէ՛ր անո՛խակալ դձ
և՛ բարեգութ. որ գոյի սդ ՛ի սրովբէից
տէ՛ր դատաւոր արդարութ. ընդ քրբոց
սուաբերոյ տէր պսակեա զմեր ՛ի նջեց-
եալս. ողորմեա տէր ողորմեա հոգւոյըն
մեր ննջեցելոց։

Յորժամ գրեալքն կատարին որ զայնմ.
աւուր մեզ պատմեսցին. մարգարէից բանքն
յարդին առաքելոյն վճարին. ող։

Ի վերին երուսաղէմ ՛ի բնակարանըս
հրեշտակաց. ուր ենովք և եղիաս կան ծե-
րացեալ աղաւնակերպ ՛ի դրախտին եդեմա-
կան պայծառացեալ արժանապէս. ող։

Թագաւոր փառաց քս. որ ժամանեալ
գաս ՛ի յերկնից. ՛ի վերայ թևոց հողմոց քո
հայրենի կերպարանօք. և առնես հրաժար-
ձուր ըզքննութի որդւոց մարդկան. ող։

Ի՛ դնել բեմին բազմի փեսայն. և առա-

դաստն զարդարի. դուբրիկեան փողն գոչէ.
սուրբք ո՞մ անդ հաւաքին. արդարոց
դասքն բերկրին. իսկ մեղսասէրքն թախան-
ձին. ող:

Յո՛րժամ հնչի՞ւն փողոյն լինի ըղեւտա-
կան գիրն յայտնի. Ճառագայթ սրբոց խա-
չին. յարուելեց փայլեալ ծագի. հրեշտակաց
գունդք ծաւալին հրեշտակապետք պարու-
նակին. ող:

Ա՛հե՞ղ խորհո՞ւրդ քահանային բազկատա-
րած կայ ՚ի բեմին՝ առաջի սբ սեղանոյն. հուր
շիջանի խաւար մերժի. տրտմեալ հոգիքն ու-
րախանան զի թողութի մեղաց լինի. ող:

Մո՛վսէ՞ս աստուածախօս և ահարօն ըղե-
տացին. մարգարէքն իսրայէլի և քահանայք
հին օրինին. յառաջագոյն մեզ ծանուցին ըղ-
գալուստ սբ միածնիդ. ՚ի փրկութի մեզ յայտ-
նեցին. յանապատի կերակրէին. ող:

Տէ՛րտա՞հայո՞րդ չարչարանօք. ՚ի յանձն
առեր զմահ խաչին. և փայտին բարձօղ եղեր
վասն ադամայ նախաստեղծին. ող:

Զա՛րհո՞ւրեցա՞ն զօրք երկնային. յոր-
ժամ տեսին զտէրդ ՚ի խաչին. արեգական

լոյս քող արկեալ. և լոյս լուսոյն նուաղեցաւ.
յահեղ փառաց տնօրինութեանդ խաւար եղև ընդ-
դիմեցեալս. ող:

Ուրախացան ազգք մարդկան. յորժամ
լուան զքեզ յարուցեալ. նորափետուր զարդա-
րեցան ի յարութեան որ միածնիդ. ող:

Աղաչանօք որ յ խաչին. և անթար-
թամ բարեխօսին. և որ յ աստուա-
ծածնին և յովհաննու կարապետին. և
որ յն ստեփաննոսին և առաջին մարտի-
րոսին. և որ յ լուսաւորչին հայաստա-
նեայց հայրապետին. և որ ց առաքելոցն.
և համօրէն մարտիրոսաց. ողորմեա:

Ես անացի ի վերանոսալ յինէն ✠
աւուրց իմոց. յո երթ սպասեմ
և ես այսօր. յառաջին օթևանին զոր
ոչ գիտէի. օգնեա և ինձ քո այսօր.
յառաջին ճանապարհին. և ի մ սատմպամ
զալլրատեանըն քո՝ օգնեա ինձ:

Ահա եհաս օր վախճանի իմոյ. լալումն ող-
բումն և աշխարումն. սիրտ իմ խռովեցաւ
յիս. և ոսկերք իմ ցամաքեցան. ող:

Ի մահիճս իմ զարթուցեր զիս. պահապան-

Ջոկք հոգւոյ իմոյ. տանէին զ՚իս Ճանապարհ հեռաւոր. ուր ոչ գիտէի. ոգ:

Նայեցայ և ոչ ոք էր որ օգնէր ինձ. ապաւինեցայ յա՜ծ փրկութն իմոյ. ընծայեցէ հոգի իմ՛ յարքայութն քում. ոգ:

Գրեցայ ես ՚ի գիր կենդանութն. և մեկնեցայ երթալ առ արարիչն երկնի և երկրի. ոգ:

Յանդգնութեր և յանեղ լուսոյն հեռացայ խմբամբ խաւարային. Ճաշակեցի ըղձահաւիթ պտուղն հողանայ պատկեր բարերար ստեղծողիդ. ոգ:

Յանջատման հոգւոյս ՚ի մարմնոյս. ՚ի քակտիլ գեղեցիկ շինուածոյս. զարհուրիմ ՚ի ըսպառնալեաց թագաւորին. թէ պահանջէ յինէն զտաղանդ պատուիրանին. ոգ:

Կուսածին մարդասէրդ ա՜ծ իմ յ՜ս. յայնմ աւուր ահեղ ատենին. ըղգինս արեան քո մի դատապարտեր. ոգ:

Մոլորալի է որ փախՃանին. և ահեղ որ դատաստանին. յայնմ աւուր ահեղ ատենին. ըղգինս արեան քո մի՛ անտես առներ. զի պատկեր եմ ստեղծողիդ. ոգ:

Զահաւոր դատաստան դատաւորիդ տեսլ

և զարհուրեցայ. զի անպատրաստ եգիտ զիս
'ի հրամանաց քոց թագաւոր յաւիտենից. ծգ:
Ածածին անարատ մայր տեառն և կոյս
սուրբ. բարեխօսեա առ որդին քո միածին.
Զի փրկեսցէ զմեզ 'ի սպառնալեաց գեհե-
նոյն. և պարգևեսցէ մեզ զերկնից արքայ-
ութիւն. և հանգուսցէ զհոգի մեր ննջեցելոյն. օգ:

Մաղթանք:

Հոգւոցն հանգուցելոց քո ամ՟ արա հան-
գիստ և ողորմութի և մեզ մեղաւորացս շնորհեա
զթողութի յանցանաց:

Եւ եւս խաղաղութեան զտէր աղաչես:

Վասն հանգուցելոց հոգւոցն աղաչես. քրկ
ցուք զփրկիչն մեր ք՟ս՝ զի զնոսա ընդ ար-
դարսն դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ
ողորմութեն իւրոյ: Ամենակալ տէր ած մեր կե-
ցո և ողորմեա:

Տէր ողորմեա: երիցս:

Բն որդի այ անոխակալ և բարեգութ մ.գ
ղթա՛ քո մարդասիրական սիրովդ 'ի հոգիս հան-

գուցեալ ծառայից քոց։ Յիշեա՛ յաւուր մեծի դատաստանին ողորմութեամբ քո։ Նմա՛ արժանի ողորմութեան՝ քաւութեան և թողութեան մեղաց։ Պսակաւորեալ պայծառացո՛ ընդ սուրբս քո աջակողմեան դասուն։ Զի դու ես տէր և արարիչ ամենեցուն. դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ՝ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Եւ ապա ասէ Օրհնութիւնս բառ պատշաճի աւուրն հաս 'ի ձայնէն. և ըստ՝ Մաղթանաց, Քարոզի, և Աղօթքն։

Մաղթանք տէրունականն տօնից։

Փառք հրաշափառ ծննդեան քո տէր. զօրհնեալ և զփառաւորեալ, զհրաշալի եղ- յայտնութեան ծնունդ քո սուրբ օրհնեմք և փառաւորեմք։

Մարդացեալ տէր վասն բարեխօսութեան անարատ մօր քոյ և կուսի և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Այնուհետեւ ասա՛ և յաճախեա զօրհն. երրորդութեանն ըստ պատշաճի աւուրն. ընդ Յայտնութեանն, ընդ Գալստեանն, ընդ Տնօրէնութեանն, ընդ Մատնութեանն, ընդ Խաչելութեանն, ընդ Թաղմանն, ընդ Յարութեանն, ընդ Համբարձմանն, ընդ Գալստեան հոգւոյն սրբոյ, ընդ Պայծառակերպութեանն, և ընդ 'ի տօնս սրբոց Խաչի և Եկեղեցւոյ. Որպէս 'ի Գալստեան հոգւոյն սրբոյ՝ զՄաքրասէր տէրն ասացեալ ասա՛, Մաքրասէ՛ր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօրն և կուսի. և վասն խաչին պատուականի՝ ընկա՛լ պաղատանս: Զ՛ի սեղանին որչ ամէն ա՛ս հոգին սուրբ, ընդ մօր քոյ նաև խաչի քո. և 'ի տօնս եկեղեցւոյ ասա՛, Փառք տէրութեան քո տէր. և այլն որպէս 'ի վերոյ:

Մաղթանք 'ի տօնս սրբոց:

Բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ ծնածնին. և յովհաննու մկրտչին. սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային. և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին: Յիշատակաւ և աղօթիւք սրբոյ (այս անուն), որոյ այսօր է յիշատակ: Նաւ վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկա՛լ զաղաչանս մեր. և կեցո՛ զմեզ:

Սաղմոսաց պահոց։

Երրն Քս̃ է իմ ա̃ծ. և փառաւոր առնեմ զսա.
դկ ա̃ծ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա։ Մար
դասէ՛ր տէր։

Երկն Տուք փառս ա̃յ, տուք օրհնութի մարդա-
ա̃ձ սիրին Թագաւորին յաւիտենից, որ փրկէ
զծառայս իւր և կեցուցանէ։ Մարդասէր տ̃ր։

Չորրո Դու ես տէր մեր՝ դու ես ք̃ս փրկիչ մեր,
ակ զքեզ օրհնեն անձինք մեր։ Մարդասէր տ̃ր։

ողոր Բարձրացաւ եղջիւր իմ յա̃ծ փրկիչ իմ.
բձ Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր՝ արեամբ
և հաւատով։ Մարդասէ՛ր տէր։

Երրն Խնդացուցեր տուող ք̃ս՝ զխնդութի և
բկ փրկութեան ողորմութի քո պարգևեա յորդա-
ռատս քո։ Մարդասէ՛ր տէր։

Տր ա Յայս կենդանութի, յայս և ապառնի փրկութի
զձ տէր յս̃ փրկիչ. փրկեա և փարատեա ըզ-
ցաւս անձին իմոյ։ Մարդասէ՛ր տէր։

Երա Ընկեցեալ ազգք մեր 'ի տառապանս տ̃ր ք̃ս
դկ խոնարհեցո ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր։
Մարդասէ՛ր տէր։

Եւթնե Լուր մեզ տ̃ր յս̃ մեր, ա̃ծ այսի ողորմութբ և
դձ զգթութբ քո խնդրեմք յորդառատս քո։ Մար
դասէ՛ր տէր։ Հա

Քարոզ Ներսէսեան ի Ճաշու ժամանակին։

Վասն ՚ի վերուստ խաղաղութե՛ն և փրկութե՛ն անձանց մերոց, զՏ̄ն աղաչեսցուք։ Տէր ողոր

Վասն լսելի լինելոյ տեառն ա̄յ ձայնի աղաչանաց մերոց, զՏէր աղա։

Վասն քաւիչ և ներող լինելոյ ա̄յ ՚ի մե̄ղաց մերոց, զՏէր աղա։

Վասն թողլոյ մեզ զա̄մ յանցանս մեր. կամայ և ակամայ, զՏէր աղա։

Վասն զի մի՛ ընդ խոտանման գտանիցուք յաւուրն պատասխանատուութե՛ն, զՏէր աղա։

Վ̄ն հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի Ք̄ս ննջեցին, զՏէր աղա։

Եւ ես՝ միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ, զՏէր աղա։

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, տեառն ա̄յ ամենակալին յանձն արասցուք։

Ողորմեա՛ց մեզ տէր ա̄ծ մեր ըստ մեծի ողորմութե՛ն քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր ողորմեա։

Աղօթք։

Տէր տունջեան՝ և գոյացուցիչ գիշերոյ. որ
արարեր զտիւ 'ի զբօսանս բարեգործութեան՝ 'ի
փրկութեան անձանց մերոց, և զգիշեր 'ի հանգիստ
քնոյ՝ տկարացեալ բնութեան մերոյ: Իսկ այժմ
զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհ-
նաբանութիւն՝ ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ
քում սրբոյ: Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր
և յաջողեա մեզ ուղիղ հաւատով և առա-
քինասէր վարուք 'ի նոյն պաշտօն քո կան-
խել միշտ. և նովին կանոնիւս անդադար փա
ռաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին.
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.
ամէն:

Խաղաղութեան ամենեցուն.

Ո քեզ, որ յամի գթած և մարդասէր տէրդ
ես, աղաչեմք հանապազ, զի զօրացուցես
զմեզ որ ըստ օրէն կալ 'ի կարգի կրօնաւորութեան
մերում: Թեթևացո տէր զքաղցր լուծ քո
զոր եդեր 'ի վերայ մեր. զի կարասցուք կալ
'ի պատուիրանի քում, և զհաճոյս առնել
առաջի քո յամ. ժամ, 'ի տուէ և 'ի գիշերի

Հրեշտակային երգակցութ̄բ զ.քեզ օրհնել՝ ըզ-քեզ գովել, և զքեզ գոհա̄լ և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութ̄դ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Մաղթանք:

Սաղմոսիւք և օրհնութ̄բ և երգօք հոգևորօք անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես:

Քարոզ Նախընթացաւորացն, և Տէրունական հանգստեան:

Վասն 'ի գիշերի և 'ի տունջեան, և յամ̄ ամ̄ ժամու խօսել մեզ զբան տն̄՝ զտր̄ աղաչեսցուք: զձ̄

Վ̄ն չանկանելոյ մեզ 'ի փորձութի̄, որում ոչ կարեմք հանդուրժել զտր̄ աղաչեսցուք:

Վ̄ն անբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին քո̄՝ զտր̄ աղաչեսցուք:

Վ̄ն առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւահանգիստն

կենաց անվախճանից՝ զտէր աղաչեսցուք:

Վ՟ս արժանի լինելոյ վերին կոչմանն՝ և երկնից արքայութե՟ն՝ զտէր աղաչեսցուք:

Վ՟ս հոգւոցն: Եւ ևս միաբան: Զ՟ան- ձինս: Ողորմեայ:

Աղօթք:

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ՟ ժամու զքեզ աղաչեմք, և 'ի քէն խնդրեմք մար- դասէր տէր: Տ՟ուր մեզ ամ՟ փրկիչ մեր. խո- նարհեայ ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր. Վ՟ի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց. այլ համարեա՛ զաշխատութիւս մեր 'ի գործ ար- դարութե՟, և 'ի պտուղ ա՟ծպաշտութե՟: Ընկա՛լ տէր՝ զաղօթս և զերկրպագութիւս մեր, և հա- ւա՛ն մեզ զողորմութի՟ քո առատապէս. ծածկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ. զօրացո՛ զմեզ տէր՝ զօրութ՟ սուրբ հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ որպէս բիբ ական: Եւ արա՛ առ մեզ նշան բարի, 'ի գովեստ և 'ի փառաբա- նութի՟ անուանդ քում սրբոյ: Զի 'ի քո փառս կատարի ամ՟ արարածոց մշտնջենաւոր փա- ռաբանութեի՟ 'ի բարձունս հօր և որդւոյ և

Հոգւոյն սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի և յաւիտենական՝ նայեաց և այս արամ բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ զմեծութեամբ քով: Զի քո առաջի կամք տէր. և առ 'ի քէն ողորմութեանցդ և զմեծութեանցդ ակն ունիմք: Զամենեսեան օրհնեա, զամենեսեան խնամեա, զամենեսեան լուսաւորեա. և ամենեցուն պարգևեա վերկնից արքայութիւն: Վասն զի դու ես տէր կենաց, և մեծ ողորմութեանց. և քեզ վայել է փառք իշխանութիւն և պատիւ, այժմ, և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Մաղթանք:

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Քարոզ և աղօթք՝ Մի՛ նախանձիր, և Խաղաղական հանգստեան։

ուղ գն Վասն ուղղելոյ զգնացս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութեան՝ զՏէր աղաչեսցուք:

Վասն ցրելոյ 'ի մէնջ զամ. խորհուրդս չարին՝ զՏէր աղաչեսցուք:

Վասն պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ զՏէր աղա:

Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ՝ զՏէր աղա:

Վասն խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք՝ զՏէր աղա:

Վասն հոգւոցն: Եւ ևս միաբան: Զամենայն: Ողորմեա:

Աղօթք:

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ. արարածոց երևելեաց և աներևութից: Առ քեզ կարդամք յամ. ժամ. զի ընդ ամ. տեղիս է տէրութիւն քո, և արքայութիւն քո ամենայն տիրէ: Շնորհեա մեզ երկիւղիւ 'ի պաշտօն քո կանխել հանապազ, սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ և 'ի բովանդակ մտաց

և յո՛մ զօրութենէ մերմէ պահել զպատուիրանս քո։ Համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր ՚ի սրբութի առանց բարկութ̅ և երկմտութ̅, և գտանել ՚ի քէն զշնորհս և զողորմութի, և զառաքինասէր գործոյն յաջողութի։ Վասն զի դու ես տէր կենաց և ա̅ծ ողորմութ̅ց. և քեզ վայել է փառք իշխանութի և պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խոստովանութեան ամենեցուն։

Բուռն ամենազօր և յաղթող տէրութ̅դ կրկնի ա̅մ ծնունդ յերկրպագութի. և փառաւորէ յամենեցունց թագաւորութի քո։ Նայեա յերկրպագութիս մեր, և ուսո մեզ առնել զարդարութի ճշմարտութ̅։ Վասն զի դու ես ա̅ծ խաղաղութ̅, որ բարձեր զթշնամութի ՚ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութի յերկինս և աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ։ Արդ և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո։ ա̅ծ մեր և տէր մեր և փրկիչ յ̅ս ք̅ս։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ ս̅բ հոգւոյդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Մաղթանք։

Յերգս օրհնութ՛ն և 'ի ձայն սաղմոսաց ան- դադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և ըզ- սուրբ հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Քարոզ եւ աղօթք՝ Ողորմեա՛, եւ 'ի նշխարհելեան հա- նդիսայն։

Քհ․ Վասն գտանելոյ մեզ զշնորհս և պա- Դպ․ հպանութի՛ 'ի քաւերար տեառնէ մերմէ ըզ- տէր աղաչեսցուք։

Վ. փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութէ մարդկան և յորոգայթից սատանայի՝ զտէր աղա։

Վ. ան ամ՛ անձանց քրիստոնէից և սանց հաւատացելոց՝ զտէր աղա։

Վ. որք 'ի լերինս յայրս և 'ի փապարս բնակեալ են սբ հարքն մեր՝ զտէր աղաչես։

Վ. որք սաղմոսիւք և օրհնութբ կատարեն զա՛մ ժամանակս կենաց իւրեանց՝ զտէր աղա։

Վ. ան հօգւոյն։ Եւ ևս միաբան։ Զ. ան- ձինս։ Ողորմեա՛յ։

Աղօթք:

Գոհանամք զքէն տէր ած մեր, որ զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութե՛ քո: Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութ' առ քեզ տէր ած մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի՛ քո: Այցեսցէ և բնակեսցէ առ մեզ ածութի՛ քո. և ողորմութի՛ քո հավանի և պահապան լիցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց: Եւ զմեզ զծառայքս արժանի՛ արա 'ի տուէ և 'ի գիշերի և յամ ժամու միշտ խորհիլ 'ի սէր պատուիրանաց քոց: Եւ գոհանալով փառաւորել զհայր և զորդի և զսբ հոգին, այժմ. և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Կենդանարար զօրութի՛ և աղբիւր անմահութե՛, դու ես քս ած փրկիչ մեր: Որ շնորհեցեր մեզ 'ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովան լինիլ առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութեան քո: Եւ այժմ աղաչեմք ըզքեզ տէր աստուած մեր, արա՛ զմեզ արթունս և պատրաստ 'ի ժամ առաւօտու ընդ-

սուրբս քո։ Նա ընդ նովին գոհանալով փառաւորել զՔ՛ս ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյդ սբյ այժմ և։

Աղաչանք։

Գոհութեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեամբ անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգին, այժմ և։

Թագաւորի աղաչ խաւսաւնէաւն։

Թագաւոր յաւիտենից Տէր Տն։ բշ
Տէր մեզ աստուած փրկիչ մեր.
և կեցո զմեզ, որ յամենայնի կա
րող ես։
Տէր մեզ տուր փրկիչ մեր յոյս ամ ող
ծագաց երկրի. և որ ի ծով հեռուն։
Որ պատրաստես զլերինս զօրութ իւրով.
զգեցեալ է զօրութի. և կեցո զմ-
եզ, որ յամէ։
Տէր աղաչանաց մերոց տէր բնութ մարդկան փ
ես, և գթա ի մեզ։
Մի զիս անտես առներ. այլ կժ
գնեա ինձ մարդասէր տէր։
Մի ընկեներ զիս տէր յերեսաց քոց. և զհ ող
հոգի քո սուրբ մի հաներ յինէն։
Այլ տուր ինձ զցնծութ փրկութե. և հո-
գւով պետութ քո հաստատեա զիս. այլ օգ-
նեա ինձ։
Մի անտես առներ զիս տէր աստուած փ

փրկիչ իմ. այլ շնորհեա ինձ թողութիւն քաղ-
մարդութ մարդասէր. և ըկեցո:

թ Երկինք և երկիր գոհանան ընդ քեզ տէ-
արարածք ամ քեզ երկրպագանեն և հրեշ-
տակք ՚ի բարձունս աղաղակեն և ասեն. ող-
մեա դու ստեղծեր, մի կորուսաներ:

ոգ Երկինք երկնից, ջուրք որ ՚ի վերոյ քա-
զերկինս. օրհնեցէք զանուն տեառն:

Օրհնեա ասաց. և եղեն, հրամայեաց և
հաստատեցան. և հրեշտակք ՚ի:

փ Երկինք և երկիր հանապազ ընդ քեզ գո-
վեն. թագաւոր փառաց. սերովբէք և քե-
րոբէք ՚ի խոնարհ ունելով ընդդէմ իւր-
եանց. և միաձայն բարբառով աղաղակեն և
ասեն. սուրբ. սուրբ. սուրբ. տէր զօ-
րութեանց:

դշ Երկայնամիտ ես տէր առ ամենե-
քեան. և զթա տէր ՚ի մե-
րայ մեր որպէս և ըյանաւպակե
փրկիչ և ըկեցո:

ոշ Երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ
նայեաց առ իս. և ողորմեա՛ց ինձ: Տուր զօ-
րութի ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո-

և տրա աւխս գնըշան բարուն. և գըթա:

Տէր որ գըթացար յաւազակըն խաչակից փ-
էնել քեզ. և մաքրեցեր զաղտեղութ յան-
ցանաց նորա յաղբերէ կողի քո. գըթա և
ինձ 'ի մեղաւորս, որ ծարաւիս եմ առ քեզ
և փափագեմ 'ի գութթըս քո որպէս զմի
'ի յեղջերուաց 'ի յաղբերս ջուրց:

Մարտեաւ ընդ իս թշնամին. հանապազ թ-
ւիս կամի կորուսանել. այլ դու տէր իմ
այց արա մոլորեալ ոչխարիս, և ըկեցո:

Մարտեան ընդ իս 'ի տարապարտուց. և փո տղ-
խանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս. այլ ես յա-
ղօթս կայի: Հատուցին ինձ չար փոխանակ
բարւոյ. ատելութի փոխանակ սիրոյ իմոյ. այլ
դու տէր իմ այց ա:

Որ հովիւդ ես հօտից բանաւոր կենդան. փ-
եաց. տուր ինձ յոյս կենաց ապաշխարութն.
և դարձո զմոլորեալս 'ի հօտ քո քս, և ըկեցո:

Մեղայ և աղաչեմ զքեզ. թողութիւն թ-
շնորհեա մեղաց իմոց. քանզի իմ ես քո
գթութբ որ միայն ես փրկիչ, և ըկեց:

Մեղայ տէր մեղայ. և զանօրէնութիւ իմ ես ա-
նձին գիտեմ: Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն

թո՛ղ ինձ Տէր. թո՛ղ ինձ. և մի՛ կորուսաներ
զիս ընդ անօրէնութեան իմոյ. քա՛:

փ Մեղայ քեզ Տէր. մեղայ քեզ Տէր.
մեղայ. և քան զաւազ ծովու բազում
են յանցանք իմ. ա..տրանք աշխարհիս են
բերցեն զիս. և եղէ անպտուղ ի կենաց
յուսոյդ. այլ դու անոխակալ և անյիշա-
չար փրկիչ. խնայեա՛ ի մեղուցեալ ծա-
ռայս, և ըկեՏՏՏ ցո՛:

—

ըղ Տէր իմ բազում են անօրէնու-
թիւնք անձին իմոյ. ոչ կարեմ շեյս զա
հեղ ընդ դատաստանաւ քո. այլ ա՛ն-
կեալ ընդ քեզ աղաչեմ. շնորհեա ինձ ա-
պաշխարութիւն Տէր, և ողորմեա:

սղ Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլ-
խով իմ. և որպէս բեռն ծանր ծանրա-
ցան ի վերայ իմ: Նեխեցան և փտեցան վէրք
իմ յերեսաց անզգամութեան իմոյ. ոչ կա-
րեմ շեյս զահեզ ընդ դմա:

փ Պաղատանս մատուցանեմք քեզ Հայր
երկնաւոր. մի՛ անտես առներ զաղաչանս

մե՛ր, այլ անցի՛ զցա՛սումն քո ՚ի մէ՞նջ. և՛ յիշեա՛ զի պա՛տկեր եմք բարե՛րարութե՛դ:

Տէ՛ր ի՛մ. գըթու՛թի՛ւնք քո՛ բազում թ
են յո՛յժ. ա՛ռևս ա՛րա՛ զբարերարու-
թի՛ւնը՞ քո. որպէս և ը՛մա՛քսա՛ւորին, և
ինձ ողո՛րմեա՛:

Գըթութիւնք քո բազում են տէր. և ըստ ող
իրաւանց քոց կեցո՛ զիս: Բազում են որք
հալածեն և նեղեն զիս. ՚ի վկայութեց քոց ես
ոչ խոտորեցայ. առևս արա զբա:

Անոխակալ և անյիշաչար տէր. որ գթա- կ
լով ՚ի մեղաւորս շնորհեցեր ապաշխարութի.
արդ գթա՛ և յիս տէր ՚ի մեղուցեալ և յա-
նօրինեալ քո ծառայս. և փոխարկեա՛ զգոր
ծողըս չարեաց ՚ի կըղջումն ապաշխարութե,
և ը՛կեցո՛:

Ի տաճարի քում սըրբութե. փառաւորե- թ
լո՛, ըզ քեզ. դու ունիս իշխանութի, ողոր-
մեա՛ մեզ:

Այլ ես ըստ բազում ողորմութե քում ող
մըտից ՚ի տուն քո. և երկիրպագից ՚ի տա-
ճար սուրբ քո երկիւղիւ քո: Տէր առաջնոր
դեա՛ ինձ յարդարութե քում. վասն թշնամեաց

՚նմոյ. և ուղիղ արա առաջի իմ ըզճանա-
պարհս քո. դու ունիս իշխանու:

փ Ի՞ տաճա՛րի քո՛ւմ սըրբո՛ւթ հանա՛պազ
ըզքեզ գո՛վե՛մք (Թագաւո՛ր փա՛ռաց՝ որ
ունիս իշխանո՛ւթ կենաց և՛ փրկո՛ւթ, ողո՞ր-
մեա՛ մե՛զ:

—

եշ Ապաշխարութ արտասուս աւազան լինի, և
լը՛ւա՛նայ ըզբա՛զըմո՛ւն ը՛մեղաց. սովա-
շնո՞րհեա՛ յառաջ քան ըզվախճան զքաւութ
և ըզմեծ քո ողորմութ·

աղ Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ած հըզօր
և կենդանի. երբ եկից երևեցայց երեսացդ
աստուծոյ: Եղեն ինձ արտասուք իմ կերա-
կուր 'ի տուէ և 'ի գիշերի. և այն զի ասէ-
ին ցիս զօրհանապազ, ո՞ւր է աստուած
քո. սովաշնոր:

փ Յորժամ գաս փառօք հօր յահագի՛ն ա-
ւուրն 'ի դատել զե՛րկիր. և դողան սար-
սափմամբ երկրածինքս ած 'ի յահէ քո՛ ամե՛ն·
'ի նըստիլ քո յատենի դատաւոր ահեղ. և
յանդարկել քո յարարածս, յիշ'ա և գթա

զբազմամեղս. որ ընկղմեալ եմ յանցանօք բանսարկուի խաբմամբ. և հայցեմ պաղատա-գին, տէր և զիս կեցո՛. որ միայն ես փըր-կիչ:

Օխ որ 'ի նաւի աշխարհի ալէկոծեն մեղք իմ. նաւահանգիստ ապաշխարութ. շնոր-հեա ինձ քաւութ. ողորմ., և կեցո՛:

Կեցո՛ զիս տր, զի հասին ջուրք յանձն սղ իմ. ընկլայ ես 'ի խորս անդընդոց ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ նաւահանգիստ ապաշ:

Նաւապետ բարեգութ առ քեզ ապաւի-նիմ. տո՛ւր ինձ ձեռն որպէս երբեմն պետ-րոսին 'ի վերայ ալեացն. որ ծըփիմս ալէկո-ծեալ յանցանօք մեղաց, և կ:

Դու ես քն աղբիւր կենաց. բղխումն ողորմութ. շնորհեա փրկիչ անձանց մերոց զթողութի մեղաց մերոց:

Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց. և լուսով սղ երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս: Ծագեա ողորմութիս քո որք ճանաչեն զքեզ. զար-դարութիս քո՝ որք ուղիղ են սրտիւք. շնոր-հեա փրկիչ անձանց:

Որ աղբիւրդ ես ծարաւեաց և հանգիստ վ

'աշխատելոց. Ճանապարհ մոլորելոց, և հա-
մլիւ հոգևոր բանաւոր հօտի. փափագողացս
առ քեզ քո՝ լեր նաւահանգիստ. և որբոց մեզ
ծարաւեացս ըմբաժակ քո քաղցրաւէն՝ յա-
նըսպառ աղբերէդ:

—

ուր Ի տաճարի սրբութեան քում
լուր տէր ձայնի իմում. և աղաչանք
իմ ժամանեսցեն 'ի յականջըս քո տէր:

ող Լուաւ ինձ 'ի տաճարէ սբյ իւրմէ ձայնի
աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առաջի նորա
մըտցէ յականջըս նորա. և աղաչանք:

ժի Որ լուսաւոր տիեզերաց քո ես. լուսա-
ապդ ւորեա զիմ զխաւարային խորհուրդս, և
ը՝կեցո:

փի Օրհնեալ ես տէր, և փառաւորեալ է քո
նոջ անուան մարդասիրութիդ. զաղաչանըս մեր
քեզ մատուցանեմք, որ թագաւորդ ես յա-
ւիտենից. ընկալ ընծայեալսըն մեր արժանի՛ արա
տէր ընդունիլ 'ի կեանսըդ յաւիտենից:

լժ Արտասուս ինձ շնորհեա 'ի յապաշխարութեան
տէր. զ'ի լըւացից զմեղս անձին իմոյ որպէս
պոռնիկն աղաչեմ, և ը՝կեցո:

Վաստակեցայ ես 'ի հեծութեան իմում, լուա ող
ցի զնոյն գիշեր ըզմահիճս իմ. և արտասուօք
իմովք զանկողինս իմ թացի, ըզ'ի լ ըլուացից
ըզմեղս:

Որ աղբիւրդ ես անսպական քո̄ ածն.՝ զվի փ
բաւորեալ անձն իմ 'ի մեղաց. բժշկեա՛ տէր
բըղխմամբ արտասուաց, և ըկեցո՛:

Զմոլորեալ ծառայս խնդրեա՛ տէր. և մի ժ
դատապարտեցեր ըզ իս 'ի յաւուրըն այցե-
լուԵն քոյ մարդասէր:

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ ըզքեզ. և ի ող
րաւունք քո օգնեսցեն ինձ: Մոլորեցայ ես
որպէս ոչխար կորուսեալ. խնդրեա՛ զծառայս
քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ.
և մի՛ դատապարտեր ըզ:

Որ մոլորեցայ 'ի հօտէ բունմէ հովիւ բա- փ
րի. խնդրեա՛ զիս զմոլորեալս. և արժանա-
ւորեա՛ խառնել 'ի հօտ քո քո̄, և ըկեցո՛:

Թագաւորք Մարգարէից:

Թո՛ղքա՛ւո ր յանցեանն ն : ն ն:

Ո ա՛րբե՛խօ սո ւըթ ք ն ս ը՛ բբո ց (տուն ա ձ

ամա՞ն), ո՛րպէս էր ... մ . ք ըն մկքե-վ.
թո՛ղո՛ւլ շը՛նո՛րհեա մ յա նդա՛նամ յ մե-
րո՛ց. քա՛րե՛ րամ՛մ՛ մը քըե՛ սառ՛ն։

սդ Մերձ է տէր առ այնոսիկ որք մաշ-
եալ են սրտիւք. և զխոնարհս հոգւով կե-
ցուցանէ։ Բա՛զո՛ւմ նեղութիւնք են արդարոց.
յամէ փրկէ զնոսա տէր. և պահէ զամ ոս-
կերս նոցա. և մի 'ի նոցանէ ո չ կորիցէ.
թո՛ղո՛ւլթի՛ւն շը։

փ Որ յաղթող զօրութ 'ի հանդէս Ճգնաւո-
նաւորական. անպարտ պահեցեր զ խոստովա-
նող մկ սյս քո քն ած. տուր մեզ զօգնուլ 'ի
նեղութ մերում. բարեխօսութ սրբոց մարտի-
րոսաց, և ըկեցո։
Խո՛փա՛ռո՛ր յա՛ ւի՛տեա՛ մ օ՛ տբք օ՛ ն.

ակ Օ ո գո՛ րմո՛ւլ քո՛ տէ բ տ ր ա տ-
բա 'ի մե վ. և բարեխօսութ սրբոյն
(այս անուն)։ մի՛ կորուսաներ ը վըմեվ. երը-
րո րդո ւթիւն սո տւըբ ոդո՛րմեա ։ յ
մեվ։

աղ Փրկութի արդարոց 'ի տեառնէ է. վերա
կացու է նոցա 'ի ժամանակս նեղութ։ Օգ-
նեսցէ նոցա տէր և փրկեսցէ զնոսա. ապրե-

ցուսցէ ՚ի մեղաւորաց. և կեցուսցէ զնոսա-
ղի յուսան ՚ի նա։ և բա։

Որք զտանջանս և զմահ վն քո յանձն փ
առեալն. և հեղլն զարիւնս իւրեանց վասն ան-
ուանդ քոյ սրբոյ. բարեխօսութբ սոցա մի կո-
րուսաներ զմեզ. եր։

Բարեխօսութբ սրբոյն (այս անուն). պարգե- բձ
ւեա մեզ տէր առնուլ մասն և բաժին ընդ
հրաւիրեալսն ՚ի կոչումն արքայութն երկնից։

Սքանչելի է ած ՚ի վերայ սրբոց իւրոց ող
ած իսրայէլի։ Նա տացէ զօրութի հաստա-
տութն ժողովրդեան իւրոյ, օրհնեալ է ած. առ-
նուլ մասն։

Մարտիրոսք երանեալք և փառաւորեալք փ
որք բազում տանջանացն համբերեցիք.
դուք զլոյսն կենաց զգեցեալ ունիք. և
առ քս վասն մեր բարեխօսեցէք։

Դու ես քս աղբիւր կենաց. բղխումն ո- բկ
ղորմութն. շնորհեցեր սրբոյն (այս անուն).
յաղթօղ զնահատակութի. հալածել զխա-
ւարն և լուսաւորել զանձինս մեր։

Ած փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս սրբոց ող
իւրոց. մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ ամենեցուն

որք շուրջ են ըզնովաւ։ Տէր ած զօրութեանց ո՞ նմանի քեզ . հզօր ես դու տէր, և ճշմարտութիւն քո շուրջ է ըզքև. շնորհեցեր սրբոյս (այս անուն). յաղթօղ ըզնահատակութիւն հայածել ըզկխաւային և լուսաւորել։

ա Որ շնորհօք սուրբ հոգւոյն յաղթեցիք թըշնամւոյն. երանեալ սուրբ վկայք քսի վասն մեր տօնողացս հայցեցէք յաստուծոյ զթողութիւն ըմեղաց։

գ Որ պըսակս էք պարծանաց ամ առաքինեաց. նախաշաւիղ և առաջնորդ կենացըն յաւիտենից. ո՞վ սբ վկայք. առ պըսակիչըն սրբոց և վասն մեր բարեխօսեցէք. շնորհելով ողորմութիւն յանսպառ աղբերէն կենացըն յաւիտենից։

դձ Ըզճգնութիւն սրբոց (այս անուն). բարեխօս

գ ունիմք առ քեզ քս և աղաչեմք սոքօք. շնորհեա զթողութիւն յանցանաց մերոց. և ՚ի կեանսդ յաւիտենից նորոգեա և կեցո։

ով Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից եղև ուրախութիւն։ Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր. և խոստովան եղերուք յիշատակի սըրբութեան նորա. և աղաչեմք սա։

Պատուական է առաջի Տեառն մահ սրբոց գե
իւրոց. ո՛ Տէր ես ծառայ քո եմ. ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։ Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն Տեառն կարդացից. և աղաչեմք սո։

Հանդիսացեալք 'ի մարտս պատերազմի վի
յաղթօղ գտայք սուրբք վկայք. քանզի 'ի ճանապարհս հորդեցիք ընդ յերկնային քաղաքն յերուսաղէմ. ընդ անմարմնոցն դասս փառաւորելով սէ զերրորդութիւն։

Որք 'ի խորանս սրբութեան եմք ժողովեալ օրհնել զքեզ Քս. աղաչանօք սրբոյն (այս անուն). զպատարագս մեր մի' անտես առներ. որ միայն ես բազումողորմ Թագաւոր փառաց Քրիստոս։

Մերձ է Տէր առ ամենեսեան որք կարդան սղ
առ նա ճշմարտութեամբ։ Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ Տէր. աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա. աղաչանօք սրբոյն (այս անուն). և այլ սրբոց մարտիրոս։

Առաքելոց եւ Մարգարէից՝ այս է:

Ո՛չ են բանք եւ ո՛չ են խօսք, որոց ո՛չ լսին ձայնք նոցա: Ընդ ամ երկիր ել բարբառ նոցա. եւ մինչեւ ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա. ա՛պա՛շա՛նօք ս՛րբոց առաքելոցն:

փ Նահատակք եւ վկայք բն՝ Տր. ընդհանուր տիեզերաց քարոզք փրկութե. որք զանձինս ձեր մատուցիք պատարագ. եւ զենումն Տէր հօր ՚ի հոտ անուշից. ժողովելոյս ՚ի կատարել զյիշատակ անուան ձերոյ. բարեխօսեցէք առ Տէր վասն քաւութե մեղաց մերոց:

գկ Զերկնքաբերեան տէրունդ քո միաբան աղաչեմք լուր Տէր, աղաչանօք սրբոցն (այս անուանս). խնայեա ՚ի մեզ եւ ողորմեա:

ոգ Ուրախ լիցին ամենքեան որք յուսացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. եւ բնակեսցես դու ՚ի նոսա: Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո. զի օրհնեսցես դու զարդարն Տէր. որպէս զինու հաճութե քով պսակեցեր զմեզ. աղաչանօք:

փ Տէ՛ր այսօր եկեղեցի սուրբ զյիշատակս

ձեր սուրբ ընկալք․ որք զօրութ մի հոգւոյն
վանեցիք ընդպատերազմ չարին. և 'ի կամա-
րըս լուսեղէնս թագաւորեալք․ օրհնել մի
ընկերորդութին։

Սրբոյն Ստեփաննոսի։

Այսօ՛ր դա՛նքմմ մեք հրեշտա՛կաց ՛ու-
րախաբ խա՛նքնա ։ն ընդ ը՛ձըզըզընո՛ւթ ի՛մ։մբ ․․
սրբոյն Ստեփաննոսի նախա՛վըկա մ։ յի՛ն։
Քանըզ ի գո չէ։․․ ։ ․․ մ։ ե պնկե՛նըզե՛։
ցի քո՛ Քրի՛մ։ նստո՛ս ըզըյա՛նդ թա ։ունա՛կ
մա՛ ․․ րտ հե՛զման ա՛րեա՛ն սո մ մպ։ րա
՛ի վե ․․որ այ։ ը՛մ մե շծի ա նը ւա ձ։ ձ,․
․ն ը՛քո ։ ․․ յ տէ ր։

Այսօր համարձակութի է սորա՝ առաջի այ
՛ի ձեռն հեղման մի արեանն իւրոյ. քանզի
յօժարութ մատնեաց զանձն իւր չարչար և
դառն տանջանաց վն մեծի անուանն տեառն։
Քանզի արհամարհելով անարգեաց զան-
ցաւոր զկեանս աշխարհիս, և փափագեաց յա-
ւիտենական կենայն. և միշտ հանապազ ու-
րախանեայ ընդ տեառն իւրոյ յանսպառ յու-

բախումն։ Քանզի ի գոչէ եկեղեցւոյ քո Քո ընդ յաղթանակ մարտ հեղման արեան սուրբ ՚ի վերայ ընծի անուանը քո տէր։

Փառք Հօրն էական, Որդւոյն միածնի, և ազատիչ սուրբ Հոգւոյն վայել է։ Փառք պատիւ և իշխանութի. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։ Եւ յորժամ շարժին երկինք և երկիր ՚ի յահէ փառաց ՚ի բանին տեառն աստուծոյ։

Յայնժամ նստուցանէ ընդ աջմէ իւրմէ զսիրելիս անուան իւրոյ ՚ի լուսեղէն խորանսն զուգաւորելով։

Այսօր դասք հրեշտակաց ՚ի յերկինս ուրախ։

Ալէլուիա Գիշերային Աւետարանաց Սրբոց Հարցն:

Ալէլուիա Ճրագալուցի Ծննդեան:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Առաքեաց զբան իւր, և բժշկեաց զնոսա և փրկեաց զնոսա յապականութենէ իւրեանց: Խոստովան եղիցին տեառն՝ ողորմութեանց նր, և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Իջցէ որպէս զանձրև 'ի վերայ գեղմանն և որպէս ցօղ. զի ցօղէ յերկիր: Ծագեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն. բազում խաղաղութիւն մինչև կատարեսցի լուսին:

Փառք և երկրպագութիւն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Ալէլուիա Ծննդեան Տեառն Յիսուսի:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակա- սէ

կասեսցէ։ 'Ի վայրս դալարւոջ անդ բնակե-
ցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց
զիս։

վէ Ալէլուիա։ Իջցէ որպէս անձրև 'ի վր
գեղման. որպ ցօղ զի ցօղէ յերկիր։ Ծագե-
ցի յաւուրս նորա արդարութիւն. բազում խա-
ղաղութիւն մինչև կատարեսցի լուսին։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։
ալէլուիա, էջէ։

—

Օրհնի ամենայն աշխարհական տօնի որ առն լինի
զՊասքն տօն։

Դասք հրեշտակաց օրհնեն ըզքեզ
քրիստոս ալէլուիա. մարդկայի-
ն ազգ սաղմոսեն զքեզ. ալէլու-
իա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ակ Լուր դուստր և տես. խոնարհեցո զունկն
քո. մոռա զժողովուրդ քո, և զտուն հօր
քո. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո։ Սա
ինքն է տէր քո՝ երկրպագեսցես նմա. և դուստր
Ծուրայ երկրպագեսցէ նմա. և պատարագօք զե-
րեսս նր պաշտեսցեն մեծամեծք 'ի ժողովր-
դոց։

Ալէլուիա։ Նա կարդասցէ առ իս, Հայր փի
իմ՝ ես դու. ած ընդունօղ փրկութ՟ իմոյ։ Նա
անդրանիկ արարից զնա. և բարձր քան զա՟մ
թագաւորս երկրի։

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ։
ալէլուիա, էրէջ։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա։

Իջցէ որպէս անձրև ՚ի վերայ գեղման. ո՟պ բձ
ցօղ ղի ցօղէ՞ յերկիր։ Ծագեսցի յաւուրս
նորա արդարութի. բազում խաղաղութի մինչև
կատարեսցի լուսին։

Ալէլուիա։ Ցոյց տէր զփրկութի իւր. ա- փի
ռաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութի իւր։
Յիշեաց ողորմութ՟ իւրոյ զՅակոբ. Ճշմար-
տութ՟ իւրոյ տանն Իսրայէլի. և տեսին ամ՟
ծագք երկրի զփրկութի այ մերոյ։

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ. ա-
մէն։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես դու. բհ
ած ընդունօղ փրկութ՟ իմոյ։ Նա անդրանիկ

արարից զնա՝ եւ բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի։

Ալէլուիա։ Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեան. ի վայելչութեան սրբոց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։ Երդուաւ տէր եւ ոչ եւս զղջասցի. Թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. եւ տէր ընդ աջմէ քումմէ։

Փառք եւ երկրպագութիւն այժմ, եւ միշտ։ ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ղէ Ցոյց տէր զփրկութիւն իւր առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր։ Յիշեաց զողորմութիւն իւր զՅակոբ. Ճշմարտութիւն իւր զտունն Իսրայէլի. եւ տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն Այ մերոյ։

փ Ալէլուիա։ Յիշեա տէր զԴաւիթ, եւ զամենայն հեզութիւն նորա։ Որպէս երդուաւ տեառն, եւ ուխտ եդ Այ Յակոբայ։

Փառք եւ երկրպագութիւն. այժմ եւ միշտ։ ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեան. ՚ի գեղ վայելչութեան սրբոց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։ Երդուաւ Տէր և ոչ եւս զղջասցի. թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. և Տէր ընդ աջմէ քումմէ։

Ալէլուիա։ Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծընայ զքեզ։ Խնդրեա՛ յինէն, տաց քեզ զհեթանոսս ՚ի ժառանգութիւն. և իշխանութիւն քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ Ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Յիշեա՛ Տէր զԴաւիթ, և զամ հեզութիւն նորա։ Որպէս երդուաւ Տեառն, և ուխտս եդ Աստուծոյ Յակոբայ։

Ալէլուիա։ Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։ Ի վայրի դալարւոջ անդ բնակեցոյց զիս և առ ջուրս հանգստեան սընոյց զիս։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ Ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՚լուիա:

Դկ Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ: Խնդրեա յինէն, և տաց քեզ զհեթանոսս 'ի ժառանգութիւն. և իշխանութիւն քեզ ընդ ամ ծագս երկրի:

Զբ Ալէլուիա: Լուր դուստր և տես խոնարհեցո զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո և զտուն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քոյ: Ա՛յնքան է տէր քո՝ երկիրպագցես սմա. և դուստր Ծովրայ երկիրպագցէ սմա. և պատարագօք զերեսս սորա, աղաչեսցեն մեծամեծք 'ի ժողովրդոյ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա, էլէ՛:

Ալէլուիա 'ի տօնի Տեառնընդառաջին Քրի- ստոսի մերոյ 'ի տաճարին:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՚լուիա:

Օրհնեալ եկեալ յանուն Տն̄. օրհնեալ որ գալոց ես: Տէր ած̄ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեան կամարս մինչև յանկիւնս սեղանոյ:

Ալէլուիա։ Տէր ՚ի տաճար սրբ իւրում. Տր ՚ի յերկինս յաթոռ իւրում։ Աչք նորա ՚ի աղքատն հային. արտեւանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

Ալէլուիա Յարութեան Քրիստոսի։

Ալէլուիա. ալէլուիա, ալէ՞լուիա։

Ողորմութբ տեառն լի եղև երկիր. և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան։ Եւ հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրութիւնք նոցա։

Ալէլուիա։ Յարիցէ ած և ցրուեսցին ամ թշնամիք նորա։ փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա։

Ծափս հարէք ամ հեթանոսք. աղաղակեցէք առ ած ՚ի ձայն ցնծութե։ Տէր բարձրեալ

և աղաչեաց. Թագաւոր մեծ ՚ի վ֊ր ամ֊ երկրի։

փ Ալէլուիա։ Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգերութի֊ն յակոբայ։ Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զամ֊ մեղս նոցա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա։

բէ Յարեաւ ած. և ցրուեցան ամ֊ թշնամիք նր։ փախեան ատելիք նր֊ յերեսաց նր։

փ Ալէլուիա։ Տէր թագաւորեաց. զվայելչութի֊ զգեցաւ. զգեցաւ տէր զօրութի ը֊ մէջ իւր էած։

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա։

բկ Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգերութի֊ յակոբայ։ Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զամ֊ մեղս նոցա։

փ Ալէլուիա։ Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտէր. և օրհնեցէք զանունն տն։ Եղիցի անուն տն օրհնեալ. յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: Ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Տէր թագաւորեաց. զվայելչութիւն ըզգե- ցաւ. զգեցաւ Տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր էած: գձ

Ալէլուիա: Գովեա երուսաղէմ զտէր. փ և օրհնեա զԱստուած քո սիոն: Զի զօրացոյց ըզնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: Ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և օրհնե- ցէք զանուն տեառն: Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ. յայսմհետէ մինչև յաւիտեան: գկ

Ալէլուիա: Կենդանի է տէր, և օրհնեալ է Աստուած. և բարձր եղիցի Աստուած փրկութեան իմոյ: Աստուած է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև: փ

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: Ալէլուիա:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա։

դձ Գովեա՛ Երուսաղէմ զՏէր. և օրհնեա՛ զԱծ քո Սիօն։ Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ։

փ Ալէլուիա։ Ողորմութ՟ անսահման լի եղև երկիր. և բանիւ անսահման երկինք հաստատեցան։ Եւ հոգւով բերանոյ նր ամ՝ զօրութիւնք նոցա։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ. ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա։

դկ Կենդանի է Տէր և օրհնեալ է Ած. և բարձր եղիցի Ած փրկութե իմոյ։ Աստուած է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

փ Ալէլուիա։ Ծափս հարէք ամ հեթանոսք աղաղակեցէք առ Ած ՚ի ձայն ցնծութե։ Տէր բարձրեալ և ահաւոր թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամենայն երկրի։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ. ալէլուիա։

Ալէլուք Համբարձման Քրիստոսի։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

Զամբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի բա՛ց վեր համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառաց։ Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. տէր հզօր զօրութբ իւրով. տէր կարող ՚ի պատերազմի։

Ալէլուիա։ Կառք այ բիւրապատիկք. հազարք ուղղիչք. և տէր ՚ի նոսա ՚ի սինէ սրբութեան իւրում։ Ել ՚ի բարձունս և գերեաց զգերութիւն. ետ առ պարգևս, և ետ որդւոց մարդկան։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

Համբարձաւ ած օրհնութբ. և տէր ձայնիւ փողոյ։ Սաղմոս ասացէք այ մերոյ. սաղմոսասացէ՛ք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէ՛ք։

Ալէլուիա։ Որ հովուեսդ իսրայէլի. նայեաց որ առաջնորդես որպէս խաշին յով-

ովսեփու: Որ նստիս 'ի քրովբէս՝ յայտնեաց
առաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի:

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ
ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա:

բձ Կառք ա՜յ բիւրապատիկք. հազարք ուղ-
ղիչք. և տէր 'ի նոսա 'ի սինէ սրբութ իւ-
րում: Ել 'ի բարձունս և գերեաց զգերութի.
էառ աւար բաշխեաց պարգևս և ետ որդ-
ւոց մարդկան:

փ Ալէլուիա: Ո՜ դնէ յամպս զգնացս իւր
և շրջի նա 'ի վերայ թևոց հողմոց: Խոստո-
վանութի և մեծ վայելչութի զգեցար. արկեր
զլոյս որպէս զօթոց. ձգեցեր զերկինս որ
խորան. և արկեր 'ի վերայ ջուրց զվերնա-
յարկս նորա:

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ
ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա:

բկ Որ հովուեսդ իսրայէլի. նայեա՛ց որ առաջ
նորդես որպէս խաշին յովսեփու: Որ նստիս

'ի քրովբէս՝ յայտնեա՛ց առաջի եփրեմի բե-նիամինի և մանասէի։

Ալէլուիա։ Մեծ եղև մինչև յերկինս ո-ղորմութիւն քո. և մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։ Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուած. և յամենայն երկրի են փառք քո։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ Ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ո՛ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի նա 'ի վերայ թևոց հողմոց։ Խոստովանութիւն և զմեծ վայելչութիւն զգեցար. արկեր զլոյս որպէս զօթոց. ձգեցեր զերկինս որպէս խորան. և արկեր 'ի վերայ ջուրց զվերնայարկս նորա։

Ալէլուիա։ Տէր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ. մերձեա՛ 'ի լերինս և ծխեսցին։ Փայլեա՛ զփայլատակունս քո և խռովեա՛ զնոսա. առաքեա՛ զնետս քո և ցրուեա՛ զնոսա։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ Ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. և

մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։ Բարձրեալ ես
դու յերկինս ած. և յամ. երկրի են փա-
ռըք քո։

փ Ալէլուիա։ Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ.
և մէգ 'ի ներքոյ ոտից նորա։ Ել 'ի քրով-
բէս և թռեաւ. սլացաւ նա 'ի թևըս հող-
մոյ։

փառք և երկրպագութի. այժմ. և միշտ։
ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

դձ Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք. և ըդ-
հետ շաղաց նորա երթիցեն մեծամեծք 'ի
թռչնոց։ Վերինք հալեսցին և անտառք
վառնեսցին ճանապարհք որք 'ի սկզբանէն
էին կուրասցին. և 'ի նմանէ դողասցի ամ.
երկիր։

փ Ալէլուիա։ Համբարձէ՛ք իշխանք ըղ-
դրունըս ձեր 'ի վեր համբարձցին դրունք
յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառաց։ Ով
է սա թագաւոր փառաց տէր հզօր զօրութեց
սա ինքն է թագաւոր փառաց։

փառք և երկրպագութի. այժմ. և միշտ։
ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՜լուիա:

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ 'ի ներքոյ ոտից նորա: Եւ 'ի քրոբէս և թռաւ. սլացաւ նա 'ի թևըս հողմոց:

Ալէլուիա: Համբարձաւ այ օրհնութ. և տէր մեր ձայնիւ փողոյ: Սաղմոս ասացէք այ մերում. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք:

Փառք և երկրպագութի, այժմ և միշտ: ալէլուիա:

Ալէլուիա Հոգւոյն սրբոյ Գալստեանն:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՜լուիա:

Ցանկալի է նա քան զոսկի և քան զականս պատուականս բազումս, քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ: Քանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս, 'ի պահել նմա զհատուցումըն բազում:

Ալէլուիա: Թևք աղաւնոյ արծաթապատ և թիկնամէջ նորա 'ի դոյն ոսկւոյ: 'Ի դու-

մարել երկնաւորին զթագաւորս 'ի վերայ նորա. ձիւնասցին 'ի սաղմոն։

Փառք և երկրպագութի՛ւն. այժմ և միշտ։ Ալէլուիա, Երէք։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ակ Օ, սիրտ սուրբ հաստատեա՛ յիս ած. և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի իմում։ Մի՛ ընկեներ զիս 'ի երեսաց քոց. և զհոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն։

փ Ալէլուիա։ Գտի զդւթ ծառայ իմ. և իւղով սրբով իմով օծի զնա։ Ձեռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա։

Փառք և երկրպագութի՛ւն. այժմ և միշտ. ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

բձ Թևք աղաւնոյ արծաթապատ. և թիկնամէջ նորա 'ի գոյն ոսկւոյ։ 'Ի գումարել երկնաւորին զթագաւորս 'ի վերայ նորա. ձիւնասցին 'ի սաղմոն։

փ Ալէլուիա։ Առաքես զոգի քո և ստանան

զնոսա և նորոգես զերեսս երկրի: Եղիցի փառք տեառն յաւիտեան. և տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: Ալէլուիա, էրէք:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ. և իւղով բկ
սրբով իմ օծի զնա: Ձեռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա:

Ալէլուիա: Յայտնութիւն բանից քոց լուսա- փ
ւոր է. և իմաստուն առնէ զտղայս: Զբերան իմ բացի և առի զհոգի. ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: Ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Առաքես զոգի քո և ստանան զնոսա. և գձ
զերեսս երկրի: Եղիցի փառք տեառն յաւիտեան. և տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր:

Ալէլուիա: Հոգի քո սուրբ և բարի ա- փ
ռաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ: Վասն

անուան քո տէր կեցուսցես զիս. արդարութ՟
քով հանցես 'ի նեղուէ՟ զանձն իմ:
Փառք և երկրպագութի՟. այժմ և միշտ:
ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՟լուիա:

գկ Զբերան իմ բացի և առի զհոգի. 'ի պատուիրանս քո փափագեալ անձն իմ: Նայեաց առիս և ողորմեաց ինձ ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քո:

փ Ալէլուիա: 'ի սաստէ քումմէ տէր և 'ի շնչել հողմոյ բարկութե՟ քո: Առաքեաց 'ի բարձանց՝ և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց:

Փառք և երկրպագութի՟. այժմ և միշտ:
ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՟լուիա:

դձ Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի մօրուսն Ահարօնի. և 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նորա: Որպէս ցօղ զի կօղի 'ի Հերմօնէ 'ի վերայ լերին սիօնի:

փ Ալէլուիա: Ի վայրի տալարւոջ անդ. բնա-

կեցոյց զիս և առ ջուրս հանգստեան սընոյց զիս։ Դարձոյց զանձն իմ. առիս և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութե վասն անուան իւրոյ։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

'Ի սաստէ քումմէ տէր և 'ի շնչել հողմոյ բարկութե քոյ։ Երաքեաց 'ի բարձանց, և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց։

Ալէլուիա։ Զսիրտ սուրբ հաստատեա 'ի մեզ տծ. և զհոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորս իմում։ Մի' ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց. և զհոգի քո սբ. մի' հաներ յինէն։

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

Ալէլուիա խաչի։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Յուսով քո և զաւազան, նոքա մխիթարես ...

ցեն զիս։ Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան. ա՛յն յանդիման նեղչաց իմոց։

փ Ալէլուիա։ Ետուր երկիւղածաց քոց նշան զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։ Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո աջով քո և լուր մեզ։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

ակ Նետք քո սրեալ են հզօր. և ժողովուրդք ՚ի ներքոյ քոյ անկցին. ՚ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի։ Աթոռ քո Ած յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութեան, գաւազան արքայութեան քոյ։

փ Ալէլուիա։ Տո՛ւր զօրութի ծառայի քոյ. կեցո զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ ընդ իս նշան բարութեան։ Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա:

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան. զի ապրես- ծթ
ցին յերեսաց աղեղան: Որպէս փրկեսցին սի-
րելիք քո. կեցո՛ աջով քո և լուր մեզ:

Ալէլուիա: Դու պատրաստեցեր զուղղուի ղը
և զիրաւունս. և զարդարութի յակոբայ դու
արարեր: Բարձր արարէք զտէր ած մեր. եւ
երկրպագէք պատուանդանի ոտից նորա զի
սուրբ է:

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ:
Ալէլուիա, էքէ:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա:

Տուր զօրութի ծառայի քում կեցո՛ զորդի աղ- ձե
ախնոյ քոյ. և արա՛ առիս նշան բարութե:
Տեսցեն ատելիք իմ՝ և ամաչեսցեն. զի դու
տէր օգնեցեր ինձ՝ և մխիթարեցեր զիս:

Ալէլուիա: Ասաց տէր ցտէր իմ. նիստ ընդ ճթ
աջմէ իմմէ. մինչև եդից զթշնամիս քո պա
տուանդան ոտից քոց. Գաւազան զօրութե ա-
ռաքեսցէ քեզ տէր 'ի սիոնէ. և տիրեսցես
դու 'ի մէջ թշնամեաց քոց:

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ:
Ալէլուիա:

Ալէլուիա. ալէլուիա, ալէ՛լուիա։

գձ Դու պատրաստեցեր զուղղուն և զիրաւունս. և զարդարուն յակոբայ դու արարեր։ Բարձր արարէք զտէր ա՟ծ մեր. երկիրպագէք պատուանդանի ոտից նորա, զի սուրբ է։

Ալէլուիա։ Յայտնեսցեն երկինք զվայելչուն փառաց նորա. և օրհնութի՟ նորա լցան տիեզերք։ Ճառագայթք որպէս ՚ի լուսոյ հատան ՚ի նմանէ. և եղջիւրք ՚ի ձեռին նորա գտան. և անդ հաստատեցաւ զօրուն փառաց նորա։

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

գկ Ասաց տէր ցտէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմ մէ. մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։ Գաւազան զօրութե առաքեսցէ քեզ տէր ՚ի սիոնէ. և տիրեսցես դու ՚ի մէջ թշնամեաց քոց։

փ Ալէլուիա։ Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութի սրտից մերոց։ Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լց՟ ցուցեր ըզնոսա։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ̃ և միշտ
ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա, ալէ՞լուիա։

Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութիւն փառաց դձ̃ նորա. և օրհնութ̃ի նորա լցան տիեզերք։ Ճառագայթք որպէս 'ի լուսոյ հատան 'ի նը մանէ. և եղջիւրք 'ի ձեռին նորա գտան, և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։

Ալէլուիա։ Ցուպ քո և գաւազան, նոքա մխիթարեսցեն զիս։ Պատրաստ արարեր ա- ռաջի իմ զսեղան, ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

փառք և երկրպագութիւն այժմ̃ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա։

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և դ̃կ ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։ 'Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զՆոսա։

Ալէլուիա։ Նետք քո սրեալ են հզօր. և փ̃ ժողովուրդք 'ի ներքոյ քո անկցին 'ի սիրտս

թշնամեաց թագաւորի։ Աթոռ քո ած յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայութեան քո։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

Ալէլուն եկեղեցւոյ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ած Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քոյ. և պատմել զամ սքանչելիս քո։ Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո. և զտեղի հարկի փառաց քոյ։

փ Ալէլուիա։ Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար. և բնակեսցէն ՚ի գաւիթս քո։ Լցուք մեք ՚ի բարութենէ տան քոյ. սուրբ է տաճար քոյ սքանչելի արդարութեամբ։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

տկ Մեծ է տէր և օրհնեալ յոյժ. ՚ի քաղաք

ծոյ մերոյ 'ի լեառն սուրբ նորա: Հաստատարմատ ցնծութք ցնծասցէ ամ երկիր. լերինք սիոնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝ 'ի քաղաք թագաւորի մեծի:

Ալէլուիա: Հիմունք նորա 'ի լեառն սբ նր. սիրէ տր զդրունս սիոնի առաւել քան զամ յարկսն յակոբայ: Փառաւորեալ խօսեցաւ վս քո. ահաւադիկ քաղաքդ այ: փ

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ: Ալէլուիա:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար. և բնակեսցէն 'ի գաւիթս քո: Լցցուք մք 'ի բարութէ տան քո. սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդարութբ: է

Ալէլուիա: Դու տէր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ: Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վր սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ: փ

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ: Ալէլուիա, էջէ:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՜լուիա:

բկ Հիմունք նր ՚ի լերանց սր. սիրէ տէր զդրունս սիոնի առաւել քան զամ յարկսն յակոբայ: Փառաւորեալ խօսեցաւ վս քո. աստուածեան քաղաքդ այ:

փ Ալէլուիա: Այսօր է զոր արար տէր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա: Ի տեառնէ եղև այս. և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց:

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՜լուիա:

դծ Դու տէր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ: Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վերայ սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ:

փ Ալէլուիա: Խոստովան եղէց քեզ տր բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ: Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիրպագից ՚ի տաճար սր քո. և խոստովան եղէց անուան քում. վասն ողորմուն և ճշմարտուն քոյ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

Այսօր է զոր արար Տէր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք 'ի սմա։ Ի տեառնէ եղև այս.և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց: պկ

Ալէլուիա։ Տէ՛ր ով կայցէ 'ի խորանի քում. կամ ով բնակեսցի 'ի լերան սր. քո։ Որ գնայ ամբիծ. գործէ զարդարութի. և խօսի զճշմարտութի 'ի սրտի իւրում։ փ

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ուրախ եղէ ես որք ասէին ցիս, 'ի տուն Տեառն երթիցուք մեք: Հաստատ կային ոտք մեր առ դրունս քո Երուսաղէմ։ դՃ

Ալէլուիա։ Լսել ինձ զձայն օրհնութե. քոյ. և պատմել զամ. սքանչելիս քո։ Տէ՛ր սիրեցի զվայելչութի տան քոյ. և զտեղի յարկի փառաց քոց։ փ

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Դկ Տէր ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի քում. կամ ո՞վ բնակեսցէ ՚ի լերինն սուրբ քո: Որ գնայ անբիծ. գործէ զարդարութիւն. և խօսի զճշմարտութիւն ՚ի սրտի իւրում:

Փ Ալէլուիա: Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ. ՚ի քաղաք այ մերոյ ՚ի լերին սբ նր: Հաստատ ցնծութ. ցնծասցէ ամ երկիր. լերինք սիոնի կողմանք հիւսիսոյ՝ ՚ի քաղաք թագաւորին մեծի:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ. ալէլուիա:

Ալէլուիա ՚ի ձայն Հոգեգալստեան:

Ալէլուիա, ալէլուիա. ալէլուիա:

Որ արար զհրեշտակս իւր հոգիս, և զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզեալ: Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ հաստատութեան իւրոյ. զի մի սասանեսցի յաւիտեան:

Փ Ալէլուիա: Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկնից. օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բարձանց: Օրհնեցէ՛ք զնա

ամ՟ հրեշտակք նորա. օրհնեսցէ՛ք զնա ամ՟ զօրութիւնք նորա։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

Դուք հրեշտակաց օրհնեն ըզքեզ քրիստոս ալէլուիա. մարդկան սրբ պէտ սաղմոսեն քեզ. ալէլուիա։

Դարձեալ։

Երկինք և երկիր զոհանան ընդ քեզ թագաւոր. արարածք ամ՟ քեզ երկրպագանեն. և հրեշտակք ՚ի բարձունս անդադակեն և ասեն. ողորմեա դու ստեղծեր, մի կորուսաներ։

Երկինք երկնից, ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս. օրհնեցէ՛ք զանուն տեառն։

Զի նա ասաց և եղեն, հրամայեաց և հաստատեցան. և հրեշտակք ՚ի բար։

Երկինք և երկիր հանապազ զքեզ գովեն փ՟ թագաւոր փառաց. սերովբէք և քերովբէք ՚ի խոնարհ ունելով զդէմս իւրեանց. և միաձայն բարբառով անդադակեն և ասեն. ս՟բ. ս՟բ. ս՟բ. տէր զօրութեանց։

Ալէլուիա Դ. պահոց յարութեանն:

Ալէլուիա. ալէլուիա, ալէ՜լուիա:

ած Բարձր առնեմ զքեզ Տէր, զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս: Տէր Աստուած իմ կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս. Տէր հաներ ՚ի դժոխոց զանձն իմ, փրկեցեր զիս յայնցանէ, որք իջանեն ՚ի գուբ:

փ Ալէլուիա: Ի՞նչ աւգուտ ՚ի յարեան իմում՝ յիջանել իմ յապականութիւն: Յիշեսցէ դարձեալ զտառապեալս. ՚ի կալոյ և ՚ի՞ տրտմոյ: Հաստատեաց ՚ի վր վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ:

Փառք և երկրպագութիւն, այժմ և միշտ: ալէլուիա:

Ալէլուիա Հայրապետացն ուղղափառացն:

Ալէլուիա. ալէլուիա, ալէ՜լուիա:

աւ Տէր Աստուած մեր երևեցաւ մեզ, արարէք տօնս ուրախութե՛ կանխաւ, մինչև յանկիւնս սեղանոյ: Աստուած իմ ես դու, և խոստովան եղէց քեզ. Աստուած իմ ես դու և բարձր արարից զքեզ:

փ Ալէլուիա: Ներեա՛ք ընծայեն առաջի Աստուծոյ և հասանէ ՚ի դատել զերկիր:

Դատէ զաշխարհս արդարութ. և զժողովուրդս իւր ուղղութ.:

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

Ալէլուաց տաւնից Սուրբ շաբաթուն:

Ալէլուիա· ալէլուիա· ալէլուիա:

Զի նա ասաց և եղեն. հրամայեաց և հաս բշ
տատեցան: Կարգեաց զնոսա յաւիտեան սահման եդ որք ոչ անցանեն:

Ալէլուիա: Ի սկզբանէ տէր զհիմունս փ
երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց երկինք են: Նոքա կորնչին. և դու կաս և մնաս յաւիտեան:

Փառք և երկրպագութի. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ. ի հան- դշ
դերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ: Լուր դուստր և տես. խոնարհեցո՛ ունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո և զտուն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քոյ:

փ Ալէլուիա: Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա. և զընկերս նորա տարցին նմա: Ածցին ցնծութ և ուրախութ. և տարցին ՚ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա:

Դշ Որ ուտէր զհաց իմ. յաճախեաց առնել ինձ զխաբէութի: Այլ դու տէր ողորմեա ինձ և կանգնեա զիս. և ես հատուցից նոցա:

փ Ալէլուիա: Խորհեցան և խօսեցան զչարութի. և զապիրատութի ՚ի բարձունս խորհեցան: Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց. և զլեզուս իւրեանց անցին զերկրաւ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա:

Եշ Լուացից սրբութ զձեռս իմ. և շուրջ եկեց զսեղանովդ քո տէր: Տէ՛ր սիրեցի զվայելչութի տան քո. և զտեղի յարկի փառաց քոց:

փ Ալէլուիա: Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց: Օծեր

իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա, էրէ×:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա:

Զարթեաւ աղեղն քո. զնետս կապարճից ուր
քոց արբեցուցեր. զգետս ցրուեցեր. զերկիր դողացուցեր 'ի սաստկութենէ անձրեւի, որք անցանեն ընդ սա: Անդունդք աղաղակեցին մեծապէս. լոյս փայլման արեգականն արգելաւ. և ծագումն լուսնին դադարեցաւ:

Ալէլուիա: Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք փ
իմ տկարացան յաղքատութենէ: Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ. և համբարձի առ քեզ ըզձեռս իմ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա:

Եդին զիս 'ի գբի 'ի ներքնումն, 'ի խա- շբ
ւարի և 'ի ստուերս մահու: Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ:

Ալէլուիա: Եղէ ես որպէս մարդ առանց փ

օգնականի. և 'ի մեռեալս ազատ: Որպէս վիրաւորս որք ննջեն 'ի գերեզմանի:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա:

Յայս օրհնաւէ է այս:

Ինքն 'ի գերեզմանի գընաց և 'ի տապանի տըքնեցաւ: Քաղցրացան նմա խիճք հեղեղատի. և ըզհետ Նր ամ. մարդ գնասցէ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա:

Առաւօտ Պայծառակերպութեանն Քրիստոսի, որ ան Վարդավառ:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՞լուիա:

կը Քո են երկինք, և քո է երկիր. զաշխարհ լրիւ իւրով դու հաստատեցեր: Զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր Թաբոր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն:

ղդ Ալէլուիա: Բարձրութիւնք լերանց նորա են. նորա է ծով և նա արար զնա. և զցամաք ձեռք նորա ստեղծին: Եկայք երկրպագցուք նմա. անկցուք և լացցուք առաջի

տեառն արարչին մերոյ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Բարձրունք լերանց նորա են. նր̅ է ծով. ԸՇ
և նա արար զնա՝ և զցամաք ձեռք նորա ստեղծին: Մովսէս և Ահարոն երիցունք նորա. Սամուէլ ընդ այնոսիկ որք կարդան զանուն նորա:

Ալէլուիա: Լերինք ցնծասցեն առաջի Փ
տեառն. զի գայ. և հասեալ է տէր ՚ի դատել զերկիր: Դատէ զաշխարհս արդարութ̅. և զժողովուրդս իւր ուղղութ̅:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա, էլէէ:

—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Ի ձեռս նորա են ա̅մ ծագք երկրի. և ՂՇ
բարձրունք լերանց նորա են: Նորա է ծով և նա արար զնա և զցամաք ձեռք նորա ստեղծին:

Ալէլուիա: Լերինք որպէս զմոմ հալեսցին Փ
յերեսաց տեառն. յերեսաց տեառն ա̅մ երկրի: Պատմեսցեն երկինք զարդարութի̅ նորա

և տեսցեն ամենայն ժողովուրդք զփառըս նորա։

Փառք և երկրպագութ̃ի· այժմ, և միշտ· աւէ̃նուխ։

Կարգ. արարողութեան հասարակաց աղօթից առաւօտու ժամուն. որ կատարի 'ի դէմս որդւոյն ա՟յ. որ երևե-ցաւ խաւարելոյն։

Լցաք առաւօտու ողորմութ՟ քով ցնծացաք և ուրախ եղաք զա՟մ աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն՝ յորս խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեա՛ տէր զծառայս քո և 'ի գործս ձեռաց քոց, և առաջնորդեա՛ որդւոց նոցա. Եղիցի լոյս տեառն ա՟յ 'ի վերայ մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ արա 'ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա՛ մեզ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն։

Եւ ևս խաղաղութ՟ն զտէր աղաչեսցուք։

Օրհնութի՟ և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնութիւն երից մանկանցն Դանիէլի։

Օրհնեալ ես տէր ա͞ծ հարցն մերոյ, օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ա͞մ ընդ մեզ. արդար ես դու տէր և ա͞մ գործք քո ճըշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ա͞մ դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութե՛ ածեր 'ի վ͞ր մեր ը͞ս ա͞մի, զոր ինչ ածեր 'ի վ͞ր մեր և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղէմի։

Արդարութե՛ և յիրաւի ածեր զայս ա͞մ 'ի վ͞ր մեր վասն մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել 'ի քէն, մեղաք յա͞մի և պատուիրանաց քոց մեք ո՛չ անսացաք։

Ո՛չ պահեցաք և ո՛չ արարաք ո͞պ պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գտցուք մեք 'ի քէն։

Արդ՝ զա͞մ զոր արարեր և զոր ինչ ածեր 'ի վ͞ր մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց, անօրինաց լստաց և ապստամբողաց։

'Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զա՟մ երկիր, մատնեցեր զմեզ:

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր, զի ամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց պաշտօնէից:

Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վ՟ն անուան քո, մի՛ ցրեր զուխտս քո, և մի՛ 'ի բացեայ առներ զողորմութիւն քո 'ի մէնջ:

Վ՟ն աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, և իսրայէլի սրբոյ քո:

Խոստացար նոցա և ասացեր բազմացուցից զզաւակ ձեր ոպ՟ զաստեղս երկնից բազմութ՟ և որպէս զաւազ առ եզր ծովու:

Եւ արդ տէր՝ նուաղեցաք մեր քան զա՟մ ազգս, և մեք տառապեալ յա՟մ երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց:

Ո՛չ գոյ 'ի ժամանակի յայսմիկ իշխան մարգարէ և առաջնորդ, ոչ ողջակէզք պատարագաց, ոչ խունկք օրհնաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո, և զողորմութն՟ գտանել 'ի քէն:

Այլ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգւով տառապանաց ընդունելի լիցուք մեք որպ՟ զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և որպէս բիւրաւորս գառանց պարարտաց:

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գտցուք զկնի քո, և չիք ամօթ յուսացելոց 'ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամենայն սրտիւք մերովք, երկնչիմք 'ի քէն և խնդրեմք զերեսս քո, տէր մի՛ յամօթ առներ զմեզ:

Այլ արա՛ առ մեզ ըստ հեզութեան քում, և ըստ բազում ողորմութեան քում, փրկեա՛ զմեզ վասն սքանչելեաց քոց տէր, և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան:

Յամօթ լիցին ամենեքեան, որ չարչարեն ըզծառայս քո, ամաչեսցեն լիցին բռնութիւնք նոցա և ամենայն զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին:

Եւ ծանիցեն զի դու ես տէր աստուած միայն, որ փառաւորեալդ ես 'ի վերայ ամենայն տիեզերաց:

Օրհնեալ ես դու տէր աստուած հարցն մերոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոց, գովեալ և:

Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սրբութեան քո, գովեալ և:

Օրհնեալ ես 'ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քո, գովեալ և:

Օրհնեալ ես որ նստիս 'ի քրովբէս և հայիս յանդունդս գովեալ և:

Օրհնեալ ես 'ի վերայ հաստատութե՟ երկ-նից գովեալ ես:

Օրհնեցէ՛ք ամ՟ գործք տեառն զտէր. օրհ-նեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք զնա յաւիտեան:

Օրհնեցէ՛ք երկինք զտէր. օրհնե:

Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք տեառն, և ջուրք որ 'ի վերայ երկնից զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք զօրութիւնք տեառն, արեգակն և լուսին զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից՝ անձրևք և ցօղք զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ամ՟ հողմք հուր և ջեր զտէր օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւնա-բեր զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք սառն և պաղ, եղեամն և ձիւն զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք տիւք և գիշերք, լոյս և խա-ւար զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք և երկիր զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք լերինք բլուրք, և ամ՟ բոյսք երկրի զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք ծովք և գետք ըզ-տէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք կէտք և ամ՛ կայտառք, որ 'ի ջուրս, և թռչունք երկնից զտէր. օրհ։

Օրհնեցէ՛ք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զտէր. օրհ։

Օրհնեսցէ՛ իսրայէլ զտէր. օրհնեսցէ՛ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէ՛ք քահանայք զտէր. օրհ

Օրհնեցէ՛ք ծառայք տեառն զտէր. օրհ։

Օրհնեցէ՛ք անձինք, և շունչք արդարոց զտէր. օրհ։

Օրհնեցէ՛ք սուրբք և խոնարհք սրտիւք զտէր. օրհ։

Օրհնեցէ՛ք անանիա ազարիա և միսայէլ զտէր. օրհ։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն։

Մաղթանք։

Օրհնեցէ՛ք ամ՛ արարածք զարարիչն արարածոց, զտէրն տերանց, զթագաւորն թագաւորաց զա͞ծն աստուծոյ։ Օրհնեցէ՛ք գովեցէ՛ք՝ բարեբանեցէ՛ք. զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Կանոն սրբոյ Յարութեանն Քրիստոսի.

Որ եկիր 'ի փրկութիւն տիեզերաց Թագա- հ
ւոր յաւիտենից Քրիստոս. ընդ քեզ փառա- ած
ւորեմք ած հարցըն մերոց: Յանձն առեր
ըզ չարչարանս կամաւորապէս. և ըզմահ
ճաշակեցեր վասըն մեր. ըզ քեզ փառաւ: Կըն-
քեցար վիմով 'ի գերեզմանի. և լուծեր
ըզ կնիք մահու յանցանաց. ըզ քեզ: Ըզօրէն գ
օրհնեցէք բարձր արարէք ըզնա յաւիտե-
նս: Օ յարուցեալն 'ի մեռելոց քս ած.
որ ըզմահ խափանեաց յարութբն իւ-
րով. բարձր: Օ րաքանչելի Յարութիւնըն
քո տր. ած մ. ժողովուրդք բարեբանելով.
բարձր:

—

Կանոն սրբոյ Հրեշտակապետաց:

Անսկիզբն հայր. առաջին լոյս առ- հ
ձաւեալ ի. որ 'ի լուսոյ լոյս ներգործեալ գն
զիմանալիս պայծառս. ընդ քեզ օրհնեմք
ած հայրըն մերոց: Լ ակիզբն հօր. 'ի
լուսոյ լոյս ծագումն որդի. որ արարեր 'ի
պաշտօն փառաց քոց զհրեղէնսըն զօրս.
Ընդ քեզ: Ի հօրէ բըղխումն փառակից որդ-

ւոյ հոգիդ անեղ. որ ըստեղծեր 'ի հօգիս կա-
տարեալ զհողեղինացըն դասս. Ըղբե՜լ:
Գ Ըղւտէ՛ր օրհնեցէ՛ք բա՜րձր ա՛րա՛րէ՛:
ք զնա յաւիտեա՜ն: Երկնային զբւար-
թունք հրեշտակք և հրեշտակապետք. վե-
րին սխտուեք բա՜րձր ա՛րա՛րէ՛: ... ք ըզ
հայրն երկնաւոր: Անմարմնոց բազմութիւնք՝ իշ-
խանութիւնք զօրութիւնք. անմահ տէրութիւնք. բա՜րձր
ա՛րա՛րէ՛: ... ք զքրիստո՛ս թա՛գա՛ւո՜րն:
Վեցթևեան սերովբէք քառակերպեան քե-
րովբէք. աթոռք անեղին. բա՜րձր ա՛րա՛-
րէ՛: ... ք զհոգին ճշմարիտ:

—

Կանոն սրբոյ Մարգարէից:

Հ Ո՛ր ընդ հօրե՛դ է՛ն բնութ միոյ խառ-
գձ նեցեր ըզ բա՜նակա՜ն հոգին. ո՜ւնել զօ-
րութի ընդունելոյ. կտծային և զհոգևոր ըն-
շնորհս իջեալ 'ի վերուստ. օրհնեալ տէր
տըծ հարցըն մերո՜յ: Որ շնորհեցեր մա-
քուր հոգւոյ յխորայէլի կ հոգի մարգարէութ.
որով ծանուցեր յառաջագոյն. բազմապա-
տիկ օրինակօք զանճառելի խորհուրդ բա
մարդեղութ օրհնեալ: Որ զանեղ զգիտելի-
նելութի իբրև կեղեալ տեսանելին. յառաջնոր-

ղական միտըս նոցա. տըպաւորեալ հոգւով և կերպարան իւրն գերագոյն հրաշիւք ՚ի վեր քան ըզբան. օրհ: Ըզտէր օրհնեցէք բարձր-արարէք ըզնա յաւիտեանս: Ընդ աւետաւորսն գ յառաջագոյն փրկութ մերոյ. ծափս հարէք եկեղեցիք հեթանոսաց աղաղակելով. ըզտէր, օրհ: Ընդ տեսանողաց մարգարէից հինն իս-րայէլի. քահանայք նորոյ ուխտիս ըսպասա-ւորք. ըզտէր:

—

Կանոն Ապաշխարութեան:

Ո՛ր հայիս քաղցրութ. յարարածս հ քո հայր ամենակալ. օրհնեալ ես տր ծ ած հարցն մերոց: Որ իջեր ՚ի փրկել զարա-րածս քո՝ որդիդ միածին. օրհ: Որ խնամես տեսչութ. զարարածս քո հոգիդ ճշմարիտ: օրհ: Ըզտէր Ամենայն գործք քո՝ ըզքեզ փ օրհնեն: Որ յոչընչէ գոյացուցեր զերկինս և զերկիր. յիշեա զմեզ տէր մարդասիրութբդ քո. ամն: Որ անդադար փառաբանիս ՚ի քո յարարածոց. ընկալ զաղաչանս սուրբ եկե-ղեցւոյ քո. ամենայն:

—

Կանոն հանգստեան Առաքելոց:

Հ Էակից բանդ հօր և հոգւոյն. որ իջեր 'ի
ած յերկնից 'ի փրկութիւն ազգի մարդկան.
տէր ողորմեա հոգւոցն մերոց: Որ պսակեցեր յաղթօղ
զճգնութիւն սրբոց առաքելոցն. այսօր և մեք
ընդ նոսին ցնծութեամբ օրհնեմք զքեզ. տէր:
Որ առաւել բարձրացեալդ ես յաւիտենից.
այսօր ընդ դասս վերնայնոց քոյ բարեբա-
է նեմք զքեզ. տէր: Զտէր օրհնեցէ՞ք բար-
ձր արարէք զնա յաւիտեան: Որ ընտ-
րեաց զերամն առաքելոյն և նոքօք որ-
սաց 'ի հաւատս զտիեզերս Քս. բար: Որք
զխաւար կռապաշտութեանցն վանեցին և զլ-
ոյս գիտութեան ընդհանուր յերկիր ծաւալեցին.
ընդ նոսին բար:

—

Կանոն հանգստեան Ննջեցելոց 'ի Քրիստոս:

Հ Օրհնեալ ես դու Քս. որ յարեարդ 'ի
ած մեռելոց ողորմած և կոխեցեր զմահ. տէր
ողորմ հոգւոցն մերոց: Որ մահկանացուաց
կեանք ես. զհոգիս ննջեցելոց մեր ընկալ.
տէր: Զորս փոխեցեր յաշխարհէս կենդա-
նեաց. հանգստեան արժանաւորեա. տէր:
գ Զտէր օրհնեցէք. և բարձր արարէք զ-

նոյ յաւիտեան։ Ն՞յէ՞ք Որ գալոց է զօրութ բազմաւ. ազդմամբ ձայնի կենագործէ ըզ-նընջեցեալսն. զտէր օրհ։ Ն՞սյէ՞ Նշաչեմք ըզքեզ բարերար. հանգո՛ կ հոգիս ծառայից քոյ ընդ սուրբսն քո. օրհնեսցուք և բարձր արասցուք զանուն քո յաւիտեան։

—

Կանոն համօրէն Առաքելոցն։

Ըզքեզ արդար և ուղիղ դատաւոր 'ի Հ
մէջ սրբոց քոց բարեբանեն. հարցըն մերոց Ձ
որք օրհնեալ ես յաւիտեան։ Ըզքեզ որ 'ի հնոյն յիշեր ապաւէն խոնարհեալ 'ի գունդս մարտիրոսաց գովեն. հարցըն։ Ըզ.քեզ որ ահաւոր թագաւոր յաւիտենից. այսօր ընդ դասըս վըկայից քոց բարեբանեմք. հարցն։
Ըզտէր օրհնեցէք. բարձր արարէք ըզնա Գ
յաւիտեան։ Ընտանեալ իմ երկնից և հրեշտակաց հաճեցաւ ընտրել իւր զհնաւորս. բա։ Առաքելոց և մեք հաւատացեալքըս քրիստոսի աստուածոյ. ընդ նոսին խնդրելով ըզթողութ մեղաց մերոց բարձր արարէք ըզ։

Քարոզ ննջմն Հարցն։

Ննջեալքս ամենեքեան ՚ի սուրբ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի, աղաչեսցուք զմիածին որդին այ, զտէրն մեր և զփրկիչն յս քս։ Որ էջ փառօք հօր ՚ի մէջ հնոյին. և փրկեաց զերիս մանկունսն ՚ի քաղդէացւոց անտի։ Լուսաւոր և սուրբ պահեսցէ զմիտս մեր. զի մի՛ երբէք խաբիցուք մեք ՚ի մեղաց և ՚ի ցանկութէ աշխարհի։ Այլ արժանի եղիցուք պահել զպատուիրանս նորա. առնուլ զպսակ՝ լուսոյ և կենաց ՚ի յանձինս մեր։ Զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն այ յս քս տր մեր կեցո՛ և ողորմեա՛։ Տէր ողորմեա՛։ Երիցս։

—

Մաղթանս ննջեցելոց. և այլոց աղօթականաց անուանց

Հզօր՝ յաղթող՝ սքանչելագործ, սուրբ մեծի յարութեն քի այ մերոյ վայելէ փառք իշխանութի և պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մաղթանք Մաղթերգուայ:

Ցօղեա՛ տէր զցօղ բարերար ողորմութեան քոյ 'ի մեղուցեալ անձինս մեր. շիջո՛ զբոց հնոցի հանցանաց մերոց. և փրկեա՛ զմեզ 'ի յաւիտենական հրոյն: Որա՛ արժանի ընդ երիս սբ մանկունսն՝ և ընդ երանելի սբ վրկայսն՝ օրհնել զքեզ և գովել, և քեզ գոհանալ և փառս մատուցանել հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

—

Մաղթանք պահոց:

Ցօղեա՛ տէր զցօղ բարերար ողորմութեան քոյ 'ի մեղուցեալ անձինս մեր. շիջո՛ զբոց հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեա՛ զմեզ 'ի յաւիտենական հրոյն: Որա՛ արժանի ընդ երիս սբ մանկունսն՝ և ընդ երանելի սբ վրկայսն՝ օրհնել զքեզ՝ գովել և ասել:
Աստուած քաւեա՛ զիս մեղաւորիս:
Աստուած քաւեա՛ զիս մեղաւորիս:
Աստուած քաւեա՛ զիս մեղաւորիս 'ի մեղաց և կեցո՛:

Նոյն Մարիամու աստուածածնին

Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր և ցնծասցէ հոգի իմ աստուծով փրկչաւ իմով։

Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ, այսուհետև երանիցեն ինձ ամ ազգք։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն և սուրբ է անուն նորա։

Ողորմութի արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց, արար զօրութի բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտից և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։

Զխոնարհս բարձրացոյց՝ զկարօտս ելից բարութ, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւրոյ․ յիշելով զողորմութի իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան։

—

Օրհնութիւն Զաքարիայ հօրն Յովհաննու Կրպտին։

Օրհնեալ՝ տէր ած իսրայէլի որ յայց ել և արար փրկութի ժողովրդեան իւրոյ։

Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե 'ի տանէ

Դաւթի ծառայի իւրոյ, որպէս խօսեցաւ բերանով սրբոցն որ յաւիտենից մարգարէքն էին։

Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ամ՟ ատելեաց մերոց։

Առնել ողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութ՟ իւրոյ։

Երդումն զոր երդուաւ Աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութ՟ և արդարութ՟ առաջի նորա, զամ՟ աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցիս, գնասցես առաջի տեառն պատրաստել զճանապարհս նորա։

Տալ զգիտութիւն փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ՚ի թողութիւն ամ՟ մեղաց մերոց։

Վասն գթոյ ողորմութ՟ տեառն այ՟ մերոյ՝ որով երևեցաւ մեզ արեգակն ՚ի բարձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր։

Ծագել լոյս ՚ի վերայ այնոցիկ, որ նստէալք ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու, ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութ՟,

Ողջն. Մեծին Ծննդեանն:

Որդ արձակեա՛ զծառայս քո տէր ըստ բանի քում 'ի խաղաղութի, զի տեսին աչք իմ զփրկութի քո՝ զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց:

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում իսրայէլի:

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն:

մ. Յա՛նձաւ փառա՛ց խո՛նարհեցա՛ր 'ի մեր
․ած բը՛նութի՛ը՛ս. բա՛նդ տրծ և՝ մա՛րմնայա՛ր
'ի՛ սը՛րբ՛ոյ կուսէ՛ն: Նա ծնար 'ի սուրբ կուսէ՝ անապական մարմնով. ըղ քեզ անդադար բարեբանեալ. մեծացուցանեմք: Այսօր զեկեալդ 'ի փրկութի ազգի մարդկան. միաբանութբ ամքեան. մեծացուցանեմք:

մ Մայր և կոյս աղախին քո. որ բարեխօսդ
դկ ես միշտ աշխարհի. քեզ երանեն ամ ազինք:

Մաքուր աղաւնի և հարսն երկնից մարիամ տաճար և աթոռ այ բանին. քեզ երանեն:

Քեւ հաճեցան իմանալիքն ընդ հողեղէնքս. և քեւ մերձեցաք 'ի փայտն կենաց. քեզ:

Նորատ կոյս ածածին մարիամ սրբուհի մ
և մայր քի. յորգանդի տարար զանտանելին դձ
ամենեցուն. օրհնութբ ընդ քեզ ածածին մեծա-
ցուցանեմք։ Ընդ քեզ երկնային դուռըն զոր
ետես եզեկիել. և ասրըն զոր ծանեաւ գե-
դէոն. սերովբէ հողեղէն վեհագոյն քերովբէ
ից. օրհ։ Երիս խորհուրդըս ուսկալ էս 'ի քեզ
տեսանի ածածին. յըղուլն անսերմնական ծը-
նունդ անարատ. կուսութն յետ ծընընդեան
մընալով անապական. օրհ։

Ընդ քեզ երևեալ դուռն աւ եզեկիելի մ
ը մարգարէին. ընդ որ ոչ ոք էանց եթէ ա՛ձ
ոչ տր միայն. ածածին կոյս. օրհնութբ մեծա-
ցուցանեմք։ Ընդ քեզ որ 'ի մորենւոջն աւ
մովսէսի ըմարգարէին. ըզնոր խորհուրդ կու-
սին յայտնեցեր մարդկան ազգի. օրհ։ Ընդ քեզ
որ 'ի հօրէ անժամանակապէս և 'ի մօրէ ան
թարգմանաբար. 'ի ժամանակի ծնընդեան 'ի
բոլորեց փըրկութն յայտնեցար որդի բարձրե-
լոյն. օրհ։

Այսօր ընոր ժողովուրդք. ցընծացէք ընդ մ
գալուստ հոգւոյն սրբոյ. մեծացուցանելով ձա
գելողըն 'ի հօրէ։ Այսօր ցընծան առաքեալ-
քըն. զարդարեալք 'ի շնորհաց հոգւոյն սրբոյ.

մե: Այսօր ցնծացան առաքեալքն. զարդա-րեալք 'ի շնորհաց հոգւոյն սրբոյ. մե: Այսօր ըզուարճացան արարածք. ճշմարիտ գալըստեամբ հոգւոյն սրբոյ. մե:

Մ ձա Յարուցելոյն 'ի մեռելոց բնակարան մայր եւ կոյս. որ ըզննջեցեալսըն յադամայ կենագործէ անապական. զքեզ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես 'ի կանայս: Արարողին երկնի եւ երկրի եղեր տաճար եւ առագաստ. որ ըզննջեցեալսըն մեր հրեղէն նորոգէ. զքեզ մեծա: Կերակրողին տիեզերաց արբուցեր ըզքո սուրբ ըզկաթն. որ ըզննջեցեալսըն մեր վերըստին նորոգէ. ըզքեզ մեծա:

Մ ձա Ո՛ զաւետիս հոգւոյն 'ի հրեղէն 'ի հրեշտակէն ընկալար ուրախ լեր բերկրեալդ տէր ընդ քեզ մարիամ. անհաւասարեալ Անկիզելի բոցն հաճեցաւ առնուլ մարմնեղօրէն ըսկիզբն 'ի կուսէդ. քրիստոս Տէր Թագաւորն յաւիտենից: Աղաչեմք ըզքեզ Տըրմածին. առ քրիստոս բարեխօսեա փըրկել ըզժողովուրդս իմ. զոր կըննաց արեամբն իւրով:

Քարոզ՝ զկնի Մեծացուսցէին:

Սուրբ զածա.ծինն՝ և զամ սրս բարեխօս արասցուք առ Հայր ՚ի յերկինս. զի կամեցի ողորմեսցի և գթացեալ կեցուսցէ զարարածս իւր. ամենակալ տէր ած մեր կե:

Աղօթք Մարտիրոսաց և Պահոց:

Ընկալ տէր զաղաչանս մեր՝ բարեխօսութ սուրբ ածածնին անարատ ծնողի միածնի որդւոյ քո. և աղաչանօք ամ սրբոց քոց. և որոց այսօր է յիշատակ: Լուր մեզ տէր, և ողորմեա. ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր: Արժանաւորեա գոհութ փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ:

Քարոզ՝ զկնի Մեծացուսցէին հինգերորդ աւուրց:
Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա:

Վասն սուրբ տեղւոյս շինութ, և բարեկարգութ զտէր աղա:

Վասն ժողովրդեանս՝ որք մտանեն ՚ընդ դրունս սրբոյ եկեղեցւոյ զտէր:

Վասն ընդունելոյ զպաղատանս սոցա ըստ մեծի ողորմութ իւրում զտէր:

Եւ ևս: Զանձինս: Ողորմեաց:

Աղօթք։

Դու ես Թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից քն ած մեր։ և քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Սրբ Խաչվերացի Առաւօտին։

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ ի յայսըմ հետէ մինչև ի յաւիտեան։

Օրհնեցէք մանկունք զՏէր և օրհնեցէք զանուն Տեառն։

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ յայսըմ հետէ մինչև ի յաւիտեան։

Յարևելից մինչ ի մուտս արևու օրհնեալ է անուն Տեառն. ի յայսըմ հետէ։

Փառք և երկրպագութիւն Հօր և Որդւոյ և Սուրբ Հոգւոյն. և այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։ Ի յայսըմ հետէ մինչև ի յաւիտեան։

Որ տէր օգնեալ մեզ, և փրկեա զմեզ. վասն անուան քո մեծի:

Որ և մի մերժեր զմեզ ի պատուիրանաց քոց. վասն անուան:

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան: Աստուած քո սիոն յազգէ յազգ:

Օրհնեա անձն իմ զտէր: օրհնեսցեմ զտէր կենդանութեամբ իմով:

Օրհնի: — սր

Խաղաղութեան ամենեցուն: — քհ

Եւ ընդ հոգւոյդ քում — դպ
Երկիրպագութեամբ լուսաւորուք: — սր
Այժմ աւետարանի որ ըստ Մատթէոսի: — քհ
Փառք քեզ տէր աստուած մեր: — դպ
Պռօսխումէ: — սր
Ասէ աստուած: — դպ

Ողջագուրումն ընդ Մագդաղենացւոյն:

Եւ յերեկոյի շաբաթուն՝ յորում լուսանայր միաշաբաթին, եկն Մարիամ Մագդաղենացի, և միւս Մարիամն՝ տեսանել զգերեզմանն: Եւ ահա շարժումն մեծ եղև. զի հրեշտակ Տեառն էջեալ յերկնից՝ մատուցեալ 'ի բաց թաւալեցոյց զվէմն 'ի դրանէ անտի, և նստէր 'ի վերայ նորա· և էր տեսիլ նորա իբրև զփայլակն, և հանդերձ նորա սպիտակ իբրև զձիւն: Եւ յահէ անտի նորա խռովեցան պահապանքն, և եղեն իբրև զմեռեալս: Պատասխանի ետ հրեշտակն՝ և ասէ ցկանայսն. մի՛ երկնչիք դուք, գիտեմ զի զՅս զխաչելեալն խնդրէք. չէ՛ աստ, քանզի յարեաւ, որպէս ասացն: Եկա՛յք տեսէ՛ք զտեղին ուր կայր: Եւ վաղվաղակի երթա՛յք ասացէ՛ք աշակերտացն նորա՝ թէ յարեաւ. և ահա յառաջանայ քան զձեզ 'ի Գալիլեա, անդ տեսանիջիք զնա. ահա ասացի ձեզ: Եւ ելեալ վաղվաղակի 'ի գերեզմանէ անտի ահիւ և խնդութեամբ բազմաւ՝ ընթանային պատմել աշակերտացն: Եւ ահա պատահեաց նոցա Յս՝ և ասէ. ողջ էք: և նոքա մատուցեալ կալան զոտս նորա՝ և երկիրպագին նմա: Յայնժամ

ասէ ցն՟ս յ՟ս. մի՛ երկնչիք, երթա՛յք ասացէ՛ք
եղբարցն իմոց՝ զի երթիցեն ՚ի Գալիլեա. և
անդ տեսցեն զիս: Իբրև նոքա գնացին, ահա
ոմանք ՚ի զօրականացն եկին ՚ի քաղաքն՝ և
պատմեցին քահանայապետիցն զամ՟ որ ինչ
եղեն: Եւ նոքա ժողովել հանդերձ ծերովքն
խորհուրդ առեալ՝ արծաթ յոյժ ետուն զօրա-
կանացն, և ասեն. ասասջի՛ք՝ եթէ աշակերտա-
քն նո՟ր եկեալ ՚ի գիշերի գողացան զնա՝ մինչ
մեք ՚ի քուն էաք: Եւ եթէ լուր լիցի այդ
առ դատաւորն, մեք հաճեսցուք զնա՝ և զձեզ
անհոգս արասցուք: Եւ նոքա առեալ զարծաթն
արարին որ՟պէս ուսանն. և ել համբաւս այս ՚ի
Հրէից մինչև ցայսօր:

Իսկ մետասան աշակերտքն գնացին ՚ի Գա-
լիլեա ՚ի լեառնն՝ ուր ժամադիր եղև նոցա
յ՟ս: Իբրև տեսին զնա, երկիրպագին նմա. և
ոմանք յերկուացան: Եւ մատուցեալ յ՟ս խօ-
սեցաւ ընդ ն՟ս՝ և ասէ: տուաւ ինձ ամ՟ իշ-
խանութ՟ յերկինս և յերկրի. որ՟պ առաքեաց
զիս Հայր, և ես առաքեմ զձեզ: Գնացէ՛ք
այսուհետև՝ աշակերտեցէ՛ք զամ՟ հեթանոսս
մկրտեցէ՛ք զն՟ս յանուն Հօր՝ և Որդւոյ՝ և
Հոգւոյն սրբոյ: Ուսուցէ՛ք նոցա պահել զամ՟
որ ինչ պատուիրեցի ձ՟զ. և ահաւասիկ ես

ընդ ձեզ եմ զամ̅ աւուրս, մինչև 'ի կա-
տարած աշխարհի:

Աւետարան ըստ Մարկոսի:

Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ քանզի ուրբաթ էր՝ որ 'ի շաբաթն մտանէր, եկեալ յովսէփ որ յարիմաթեայն էր՝ այր պարկեշտ նախարար, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութե̅ն ա̅յ. համարձակեցաւ՝ եմուտ առ պիղատոս, և խնդրեաց զմարմինն յ̅ի: Եւ պիղատոս զարմացաւ թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեցեալ առ ինքն զհարիւրապետն, եհարց զնա և ասէ՝ թէ արդարև այնչափ վաղ մեռաւ: Եւ իբրև ստուգեաց 'ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն յովսէփայ: Եւ յովսէփ գնեաց կտաւ՝ և իջուցեալ զնա պատեաց կտաւովն. և եդ 'ի գերեզմանի, զոր էր փորեալ 'ի վիմէ. և թաւալեցոյց վէմ մի 'ի դուռն գերեզմանին: Իսկ մարիամ մագդաղենացի և մարիամ յակովբեայ՝ և յովսեայ, տեսանէին զտեղին ուր եդաւ: Եւ իբրև անց շաբաթն, մարիամ մագդաղենացի և մարիամ յակովբեայ և սողոմէ՝ չոգան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն օծցեն զնա.

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան 'ի գերեզմանն ընդ արեւագալն, եւ ասէին ցմիմեանս, ո՞վ թաւալեցուսցէ մեզ զվէմն 'ի դըրանց գերեզմանին։ Եւ հայեցեալ տեսին' զի թաւալեցուցեալ էր զվէմն 'ի գերեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։ Եւ մտեալ 'ի ներքս 'ի գերեզմանն' տեսին երիտասարդ մի զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ' զգեցեալ պատմուճան սպիտակ, եւ զարհուրեցան։ Եւ նա ասէ ցնո. մի' երկնչիք, զՅս խնդրէք զնազովրեցի զխաչելեալն' յարեաւ' չէ' աստ. ահաւադիկ տեղին' ուր եդին զնա։ Այլ երթայք ասացէք ցաշակերտս նորա' եւ ցպետրոս, եթէ ահա յառաջագոյն երթայ քան ըզձեզ 'ի գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա' որպէս ասացն ձեզ։ Եւ իբրեւ լուան' ելին եւ փախեան 'ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին. եւ ոչ ումեք ինչ ասացին, զի երկնչէին

[illegible]

Եւ ահա այր մի անուն յովսէփ, որ էր նախարար' այր բարեգործ եւ արդար. սա չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս եւ ընդ 'գործս

նոցա. յարիմաթեայ քաղաքէ հրէից, որ և ինքն իսկ ակնունէր արքայութե՟ն ա՟յ: Նա մատուցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն յի. և իջուցեալ զնա պատեաց պաստառակալաւ, և եդ ՚ի կռածոյ գերեզմանին. ուր չէր բնաւ ոք եդեալ: Եւ օրն էր ուրբաթ և շաբաթ լուսանայր: Եւ երթային զհետ նր կանայք՝ որ եկեալ էին ընդ նմա ՚ի գալիլեէ. տեսին զգերեզմանն, և ոպ եդաւ մարմինն նր: Դարձան, և պատրաստեցին խունկս և իւղս. և ՚ի շաբաթուն հանդարտեցին վս պատուիրանին:

Բայց ՚ի միաշաբաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտս եկին ՚ի գերեզմանն. բերին զխունկսն զոր պատրաստեցին. և այլ կանայք ընդ նս. և գտին զվէմն թաւալեցուցեալ ՚ի գերեզմանէ անտի: Եւ մտեալ ՚ի ներքս՝ ոչ գտին զմարմինն տեառն յի: Եւ եղև ընդ հիանալն նոցա վասն այնորիկ, և ահա արք երկու հասին առ նս ՚ի հանդերձս լուսաւորս: Եւ իբրև զահի հարան, և խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասեն ցնս. զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս: Չէ՛ աստ՝ այլ յարեաւ. յիշեցէ՛ք՝ ոպ խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ էրն ՚ի գալիլեա, և ասէր թէ պարտ

է որդւոյ մարդոյ մտանել 'ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց, և 'ի խաչ ելանել՝ և յերրորդ աւուր յառնել: Եւ յիշեցին զբանս նր: Եւ դարձան պատմեցին զայս ամ մետասանիցն, և այլոցն ամենեցուն: Եւ էին Մարիամ Մագդաղենացի և Յովհաննա և Մարիամ Յակոբեայ, և այլ ք ընդ նս՝ որ պատմեցին զայս առաքելոցն: Եւ երևեցան առաջի նոցա շաղ փաղփուն բանքն նոցա՝ և չհաւատային նոցա: Բայց Պետրոս յարուցեալ ընթացաւ 'ի գերեզմանն, և հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ զի կային. և գնաց ընդ միտս զարմացեալ, թէ զինչ եղև:

Աւետարան ըստ Յովհաննու:

Յետ այսորիկ աղաչեաց զՊիղատոս Յովսէփ. որ յԱրիմաթեայ էր աշակերտ յի 'ի ծածուկ՝ վասն ահին հրէից, զի բարձցէ ըզ մարմինն յի: և հրամայեաց Պիղատոս. եկն և եբարձ զնա: Եկն և Նիկոդիմոս՝ որ եկեալ էր առ յս 'ի գիշերի զառաջինն. և եբեր զմուռս խառն ընդ հալուէս՝ իբրև լիտրս հարիւր: Առին զմարմինն յի, և պատեցին կտաւովք՝ խնկովք հանդերձ, ոպ օրէն էր հրէից պատել:

Եւ էր 'ի տեղւոջն յորում՛ խաչեցաւ՝ պար-
տէզ. և 'ի պարտիզի անդ գերեզման նոր,
յորում՛ ոչ ոք երբէք եդեալ: Անդ վասն
ուրբաթուն հրէից՝ զի մօտ էր գերեզմանն
եդին զՅիսուս:

Եւ 'ի միաշաբաթոջն մարիամ մագդաղե-
նացի գայ առաւօտուն ընդ արշալոյսն 'ի գե-
րեզման անդր, և տեսանէ զվէմն բարձեալ
'ի դրաց գերեզմանին: Ապա ընթանայ և գայ
առ սիմոն պետրոս և առ միւս աշակերտն
զոր սիրէրն յս, և ասէ ցնոսա. բարձին զՏ
տէր 'ի գերեզմանէ անտի, և ոչ գիտեմ՝ ուր
եդին զնա: Եւ պետրոս և միւս աշակերտն՝
և գային 'ի գերեզմանն: Ընթանային երկո-
քեան 'ի միասին. և միւս աշակերտն յառա-
ջեաց ընթացաւ վաղվաղոյն քան զպետրոս՝
և եկն նախ 'ի գերեզմանն: Եւ խոնարհեալ
տեսանէ՝ զի կային անդ կտաւքն, բայց 'ի
ներքս ոչ եմուտ: Եկն և սիմոն պետրոս՝ որ
գայրն զկնի նորա. և եմուտ 'ի գերեզմանն,
և տեսանէ զկտաւսն՝ զի կային անդ. և վար-
շամակն որ էր 'ի գլուխ նր՝ ոչ ընդ այլ
կտաւսն կայ, այլ ուրոյն ծալեալ 'ի մի կողմն:
Յայնժամ եմուտ և միւս աշակերտն, որ եկ-
եալն էր յառաջագոյն 'ի գերեզմանն, եւ տես

և հաւատաց. զի չև ևս գիտէին զգիրս թէ պարտ է նմա 'ի մեռելոց յառնել: Չոգան դարձեալ առ միմեանս աշակերտքն: Բայց մարիամ կայր արտաքոյ գերեզմանին՝ և լայր և մինչդեռ լայր՝ խոնարհեցաւ 'ի գերեզմանն և տեսանէ երկուս հրեշտակս 'ի սպիտակս, զի նստէին մի 'ի սնարից և մի յանոտից՝ ուր կայր մարմինն յի: Եւ նոքա ասեն ցնա. կի՛ն դու զի՞ լաս: ասէ ցնոսա. զի բարձին զտէրն իմ 'ի գերեզմանէ անտի, և ո՛չ գիտեմ. ուր եդին զնա: Զայս իբրև ասաց, դարձաւ 'ի թիկունս կոյս, և տեսանէ զյս զի կայր. և ո՛չ գիտէր թէ յս իցէ: Ասէ ցնա յս. կի՛ն դու՝ զի՞ լաս, զո՞ խնդրես: Նա այսպէս թուեցաւ՝ թէ պարտիզպանն իցէ, ասէ ցնա. տէ՛ր՝ եթէ դու բարձեր զնա՝ ասա ինձ ուր եդիր զնա, զի ես առից զնա: Ասէ ցնա յս. մարիամ: և նա դարձաւ, և ասէ ցնա եբրայեցերէն. Ռաբբունի, որ թարգմանի՝ վարդապետ: Ասէ ցնա յս. մի՛ մերձենար յիս, զի չև ևս ելի՛լ եմ առ հայր իմ. այլ երթ դու առ եղբարսն իմ, և ասա ցնս. ելանեմ ես առ հայրն իմ և առ հայր ձեր, ածն իմ՝ և ած ձեր: Գայ մարիամ մագդաղենացի՝ և պատմէ աշակերտացն, եթէ ետես նա զտէր, և զայս ինչ ասաց ցնա:

Երգ ձայնի Իւղաբերից Յարութեան:

Փառք յարութե՟ քոյ տէ՟ր. ոչ դադարե-ցայց քո օրհնել ըզքեզ զամ աւուրս կեն-դանութե՞ իմո՟յ:

Փառք յարութե՟ քոյ տէ՟ր. ոչ դադարե-ցայց յն գովել ըզքեզ զամ աւուրս կենդա-նութե՞ իմո՟յ:

Եւ ոչ դադարեցայց փր՟կի՟չ փառաւո-րել ըզքե՟զ զամ աւուրս կենդանութե՞ իմո՟յ:

Երգ ողորմեայ հնաբաժնեսի. Երեկոյ հրեշտակ. և զայ-սմն բարձր ձայն:

Զա՟մենայ՟ն աւո՟ւր մ՛ւ՟քմ՟՟ուրը՟ս կե՟-նա՛մ՟ւ՝սէքց ի՟ք մոց ե՛քքմ՟՟ս ոչ դա-դարեցից օրհնել ըզքեզ քո փրըկիչ ա՟՟շխա՟՟րհի՟ Տ մ՛մ՛մ:

Զամենայն աւուր:

Ի գիշերի՛ս՟ համբա՟րձէք՝ ըզձեռս ձե՟ր ՚ի սուրբ՟ս. և օ՟րհնեցէք ըզտէ՟ր:

Այս օրհնեցէ՛ք զտմ. ծառայք տեառն ըզտէ՟ր ՚ի սուրբ՟ս. և օ՟րհնեցէ՞ք ըզտէ՟ր:

Գալըստեան ողորմութեան:

Դասք լուսեղէն՟ն զարմացմա՟ն սպա-սէին մեծի՟ գա՟լըստեանըն տեառն: Ե՝ ՟

երգէ՛ի՛ն երգ նո՛ր օ՛րհնեալ է՛ քո սո՛ւրբ
դա՛րո՛՛ ւստդ:

Լուսապայծառ հրեշտակըն նըստելով 'ի վմ
կե՛նդանատո՛ւ գերեզմա՛նին: Նա՛ աւետէր
կանանցն յարեաւ տըրն:

Զամբարձե՛ք իշխանք ըզդըրունս ձեր 'ի հմ
վեր: Նա գայ մըտանէ վառօք 'ի փառս:

Իջեալ հոգին յառաքեալսն. և հրեղինաց հգլ
կ ընտրեալսն անկէզ 'ի սուրբ վերնատունն:
Նա հանգեաւ նոքօք յազգըս մարդկան զանա-
զան լեզուաց բաժանմամբ:

Ցընծայ Թաբոր հերմոնիւ. և առաքելքն վր
'ի հայրական ձայնէն լըմըրեալք: Նա կեն-
դանեաց և մեռելոց տէր ծանուցին ըզքեզ
մովսէս և հեղիաս:

Այսօր եկեալ կամաւ տէրն 'ի խաչ. և խչ
տարածեաց զբազուկս իւր 'ի նմա:

Զուլք հողեղէնք ընդ հովիւսն քարոզէին ծն
'ի յանբանից մըսուր զբանըն բազմեալ:
Նա մոգքն աստեղբըն գուշակեալ մատու-
ցին զընծայսըն խորհրդոյ:

Քառասօրեայ որդոյ և տէրն օրինադիր ոն
սնօրինաբար եկն 'ի տաճարն: Նա սիմէօն զըգ- ը
ուէր զըրկօքն. և յօրինաց կապից լուծումն ող-
հայցէր 'ի կեանս աւետարանի:

Քարոզ ընտիր Իսահակեանց առաքելոցն, և Ղեւոնդեանց։

Զուարճացեալքս մեծաւ ուրախութեամբ աւե-
տեօք յարութեան տեառն մերոյ և փրկչին յի քի։
Որ եղև պտուղ և անդրանիկ ամ ննջեցելոց.
խորտակեաց զդրունս դժոխոց. և եղծ ըզ-
բանալին մահու. և ետ յոյս հաստատութեան մե-
րըստին նորոգման կենդանութեան ամ մարդ-
կան։ Խնդրեսցուք հաւատով՝ ի փրկչէն մեր
մէ յէ քէ. զի զմեզ արժանի արասցէ յա-
րութեան նորոյ. կերպարանակից առնել զմար-
մին խոնարհութեան մերոյ ըստ նմանութեան մարմ-
նոյ փառաց նորոց։ Վս զի զայս խոստացաւ
զմեզ և պանծացելի շնորհս պարգևել սիրել-
եաց իւրոց Ճշմարիտն ած յս քս տէր մեր.
կեցո՛ և ողորմեա՛։

աղ Ամենակեցոյց Ճշմարիտ՝ սբ մեծի յարութեան
քո ոյ մերոյ. վայելէ փառք իշխանութիւն և
պատիւ. այժմ և։

Նա տան փոխ

Ողորմեա ինձ ած ըստ մեծի ողորմութեան
քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեա
զանօրէնութիւնս իմ։

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և ՚ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս։

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինքնին գիտեմ, և մեղք իմ առաջի իմ են յա̅մ ժամ։

Քեզ միայն մեղայ տէր, և չար առաջի քո արարի։

Որպէս արդար եղիցիս ՚ի բանս քո, և յաղթօղ ՚ի դատել գաս։

Անօրէնութեամբ յղացայ, և ՚ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր, զանյայտս և զծածկեալս իմաստութեան քոյ յայտնեցեր ինձ։

Ցօղեա՛ յիս մշտկաւ և սուրբ եղէց, լուա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի՛ արա ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց. և զա̅մ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն։

Սիրտ սուրբ հաստատեա՛ յիս ա̅ծ, և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորի իմում։

Մի՛ ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց և զհոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն։

Տո՛ւր ինձ ցնծութեան փրկութեան և հոգւով պե-տութեան քով հաստատեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո, և
ամ̃բարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարենէ ա̃ծ ա̃ծ փրկութե̃ իմոյ.
ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութե̃ քում:

Տէր եթէ շրթունս իմ բանաս, բերան
իմ երգեսցէ զօրհնութի̃ս քո:

Թէ կամեցեալ էիր պատարագս մատու-
ցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս խնկ ոչ
հաճեցար:

Պատարագ ա̃յ հոգի խոնարհ, զսիրտ սբ̃ և
զհոգի խոնարհ ա̃ծ ոչ արհամարհէ:

Բարե՛ արա տէր կամօք քովք սիոնի, և
շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս ար-
դարութե̃. յորժամ ուխտից պատարագս հան-
ցեն ՚ի սեղան քո զուարակս:

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն:

ս Բանդ որ ՚ի հօրէ իջեալ մարմնացար ՚ի
ա̃ծ կուսէն. խաչեցար կամաւ հօր վասն մեր
ըպմերս ըսպասեր. սուրբ ա̃ծ ողորմեա՛ մեզ:
Որ յարարածոց ես անբովանդակելի ՚ի խա-
չափայտին բևեռեալ զմահ կրեցեր. սուրբ:
Որ ՚ի նախնումն զանկեալն ՚ի ծառայութե̃ մա-

հու. պսակաւորան մարմնով և արեամբըդ քո
ազատեցեր. սուրբ:

Որ 'ի հրեղէն զօրաց երկնից փառաբանիս ո
տէր. որով զերկնային անապական տծայնին դձ
ըզ շնորհս հեղեր յորդիս ադամայ. աղաչանօք
սոցա ողորմեա մեզ տէր: Նորոգելով հոգեղի-
նացս անհիւթականքն 'ի ձև մարմնոյ. որք և
ծանուցին մարգարէիցն. ըզ խորհուրդ քո գա-
լըստեանդ բազմապատիկ տեսլեամբ օրինա-
կելով. աղաչա: Ընձառել ի տնօրէնութենըդ քո
աւետաբերք առաքեցան. գաբրիէլ և միքա-
յէլ անմարմնական դասուքն իւրեանց յերկ-
րի սպասաւորելով. աղաչա:

Որ աւետաւոր քում գալըստեանդ առա- ո
քեցեր յաշխարհ ըզ կոււրըն մարգարէսն. և ն- դձ
կեալ խոնարհութեամբ նոր օրինօք զ լծե-
րէն լըցեր 'ի գիրս օրինաց և մարգարէից.
բարեխօսութ̄ սոցա՝ ք̄ս ողորմեա մեզ: Որ կո-
չեցեր մարգարէիւք յառաջագոյն զ հեթա-
նոսս քեզ նոր ժողովուրդ. և ըզ դուստըր
սիովնի զեկեղեցի հեթանոսաց հարսըն սիրե-
լի անմահ փեսային. բարե: Որ ըզ փառըս
տաճարին զոր շինեցեր շինօղդ էից 'ի վերայ
վիմին. բարձրագոյն քան զառաջինն. և զերա
ղորդ. վայելչութ̄ տեսանօղ.քըն ծանուցին ի-
մաստիւք հոգւոյն. բարեխօ:

ո Հայր բազումողորմ. խոստովանիմ առ քեզ
ած որպէս փանաւոր որդին. Թող ինձ ըզմեղս իմ. և ողորմեա։ Տէ՛ր որ գթացար ՚ի կինըն քանանացի. գթա՛ և յիս ՚ի մեղաւորս. և ող։ Տէ՛ր որ դարձուցեր ըզմաքսաւորն ՚ի գիտութի ճըշմարտութեան. դարձո՛ և զիս ըզմոլորեալս. և ող։

ո Տէ՛ր որ զդըթութիւնդ քո զառատ հեղեր
ած յերկնից ՚ի մէջ սրբոց առաքելոց քոց. աղաչեմնօք սոցա ողորմեա։ Որ ՚ի ձեռըն սոցա ըղփառեցան շնորհք հոգւոյդ սըրբոյ ընդ ամ. երկիր. ողա։ Որ սոքօք լուսաւորեցեր մըկըրտութ աւազանին զեկեղեցի քո սր. ողա։

ո Որ ստեղծմամբ ըստ պատկերի քո տէր
ած պատուեցեր ըզմեզ. ընկալ և այժմ ըզնընջեցեալսն ՚ի քեզ ուղիղ հաւատով. ըստ մեծի քում ողորմութ։ Որ շնորհօք սր հոգւոյն լուսաւորեցեր. յիշատակի իւրեանց ըզհոգիս նոցա ընկա՛լ մարդասէր. ըստ մե։ Որք հաղորդեցան մարմնոյ և արեան քո տէր. հանգո՛ զհոգիս նոցա ընդ սուրբս քո քս ամըծ. քա՛նզի գինք սուրբ արեան քո են։

ո Փ․գովեալքս ՚ի յիշատակ սրբոց քոց քս.
ած ողոչեմք ըզքեզ. սոցա բարեխօսութ ողորմեա։ Երկըրպագեմք առաջի բեմի քո քրիս

տոս. ընկալ քո գթութեամբդ զաղաչանս մեր. սոցա: Զօրս հոգւով և մարմնով ողջ զանմարմին. անարատ 'ի գալուստ քո պահեսցես մարդասէր փրկիչ. սոյա:

Քարոզ շինէ Ուրբաթայն:

Երկրպագեմք քեզ Տէր Աստուած մեր՝ անկեալքս ընդ երկարութեան գիշերիս. և կանգնելքս 'ի տեղւոջ խոստովանութեան. մատուցանեմք զառաւօտու աղօթս մեր: Զքեզ Տէր օրհնեմք և փառաւորեմք, և զքեզ Տէր գոհանամք. որ արժանի արարեր զգիշերս խաղաղութեամբ անցուցանել և հասանել 'ի ժամ առաւօտուս: Արժանաւորեա՛ զմեզ Տէր անձառ խոստմանց քոց. զոր խոստացար սիրելեաց քոց ճշմարիտըդ Աստուած՝ Յիսուս Քրիստոս Տէր մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛: Ողորմեա՛ց մեզ Տէր Աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ: Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛:

Մաղթանք Յարութեան:

Ողորմած՝ գթած՝ ճշմարիտ՝ սուրբ մեծի կարողութեան քրիստոսի աստուծոյ մերոյ, վայել է փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ՝ և:

Մաղթանք Պաւղոսի:

Ողորմութիւն և գթութիւն քո. յաւր մեզ տէր և ողորմեա. ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր: Արժանաւորեա գոհութիւն փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգին. այժմ և միշտ:

Մաղթանք Մատթէոսի:

Բարեխօսութիւն և աղօթիւք սրբոց մարտիրոսացն, որոց այսօր է յիշատակ՝ և ամ սրբոց քոց. յաւր մեզ տէր և ողորմեա. ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր: Արժանաւորեա գոհութիւն փառաւորել զՀայր և զՈրդի և:

Ալէլու-իա ալէլու-իա:

Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկնից. օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բարձանց:

Օրհնեցէ՛ք զնա ամ հրեշտակք նր. օրհնեցէ՛ք զնա ամ զօրութիւնք նորա:

Օրհնեցէ՛ք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէ՛ք զնա ամ աստեղք և լոյս:

Օրհնեցէ՛ք զնա երկինք երկնից. և ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեցէ՛ք զանուն տեառն:

Զի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց՝ և հաստատեցան։

Կացոյց զնոսա յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ՝ և ոչ անցանեն։

Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկրէ՝ վիշապք և ամ՛ խորք։

Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկք, որք առնէք զբան նորա։

Լերինք՝ և ամ՛ բարձունք՝ ծառք պտղաբերք և ամ՛ մայրք։

Գազանք՝ և ամ՛ անասունք. սողունք և ամ՛ թռչունք թևաւորք։

Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց. իշխանք և ամ՛ դատաւորք երկրի։

Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք՝ օրհնեցէ՛ք զանուն տեառն։

Բարձրացաւ անուն նորա միայն. խոստովանութի նմա յերկինս և յերկրի։

Բարձր առնէ տր՟ զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութի նմա յամ՛ սրբց նր՟. յորդւոյն իսրայէլի ժողովրդն՝ որ մերձ է առ տէր։

Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի 'ի նոր. օրհնութի նմա յեկեղեցիս սրբոց։

Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր. որդիք սիոնի ցնծասցեն 'ի թագաւորն իւրեանց։

Օրհնեսցեն զանուն նր՟ օրհնութ՟. սաղմո-
սիւք և օրհնութ՟ սաղմոս երգեսցեն նմա:

Զի հաճի տր՟ ընդ ժողովուրդ իւր սուրբ. և
բարձր առնէ զհեզս 'ի փրկութ՟:

Պարծեսցին սուրբքն փառօք՝ և ցնծաս-
ցեն 'ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր արաս-
ցեն զտր՟ բերանօք իւրեանց:

Սուր երկսայրի եա 'ի ձեռս նոցա, առնուլ
զհատուցումն հեթանոսաց, 'ի յանդիմանութ՟
ամ՟ ժողովրդոց:

'Ի կապել զթագաւորս նոցա կապանօք.
զփառաւորս նոցա ձեռնակապօք երկաթեօք:

Առնել նոցա դատաստանս ըստ գրոց և
փառք այս են ամ՟ սրբոց նորա:

Օրհնեցէ՛ք զտր՟ 'ի սրբութ՟ նր՟. օրհնեցէ՛ք
զնա 'ի հաստատութ՟ զօրութ՟ նորա:

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի զօրութ՟ նորա. օրհ-
նեցէ՛ք զնա 'ի բազում մեծութ՟ նորա:

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի ձայն օրհնութ՟. օրհնե-
ցէ՛ք զնա սաղմոսիւք և օրհնութ՟:

Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութ՟ գովեցէ՛ք զնա
ուրախութ՟:

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի բանս քաղցր. գովե-
ցէ՛ք զնա 'ի բարբառ յախելի:

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի ձայն փողուն ամ՟ հո-
գիք օրհնեցէ՛ք զտէր:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն:

մտօք՝ և զխորհուրդս իւրեանց երկիւղիւ ընդ-
քո՛վ սո՛ւրբով․ և դասակի՛ցք եղեն հոգե-
ղինաց երկնաւոր զուարթնոց․ աղաչեմք։
Բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ Աստուածածնին․ Եւ այլն։

Քարոզ՝ Հայրապետաց, և Վարդապետաց։

Առաջնորդք եղեն մեզ ուղիղ գնայիւք ՚ի
շաւիղս արքայութեան երկնից․ մեծապայծառ ջա-
հիւ՝ հաւատով և սիրովն իւրեանց, ծագեցին
զլոյս աստուածգիտութեան ՚ի սիրտս մեր․ աղաչեմք։

Պահպանութիւն խորհրդոց բանից և գործոց
մերոց, սրբութեամբ փառաւորել զամենասուրբ զեր-
րորդութիւնն, զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին յա-
ւիտեանս ամէն․ աղաչեմք։

Քարոզ՝ Մարտիրոսաց, և Ճգնաւորաց։

Ընդ ճգնութեան սրբոց մարտիրոսացն բարե-
խօս ունիմք առ բարերար որդին Աստուծոյ․ զի շը-
նորհեսցես աշխարհի զանշարժ զխաղաղութիւն․
և պահեսցես հաստատուն սուրբ եկեղեցի,
հաստատեալ ՚ի վերայ հիման առաքելոց և
մարգարէից․ աղաչեմք։

Ըզձգնութիւն սրբոց մարտիրոսացն քո Քրիստոս ունիմք առ բարերար որդիդ Այ՟. զի խաղաղասցին խռովութիւնք. դադարեսցին յարձակմունք թշնամեաց. տնկեսցի սէր և արդարութիւն 'ի յերկրի. աղաչեմք։

Աղաչանօք սրբոց մարտիրոսացն տէր, որք ճգնեցան վասն անուանդ քում սրբոյ. նայեաց յերկրպագութիւն ժողովելոցս. և շնորհեա մեզ զթողութիւն. և հան մասն և բաժին ընդ սուրբս ամ՟. աղաչեմք։

Աղաչանօք սրբոց արհեամբ նահապետական վկայիցն տէր, որք պանծին իւրեանց տաճար մաքրեցին հոգւոյդ քում սրբոյ. պարգեւեա յերկրի մերում զքաղցրախառն օդ. և զզուարճալի ըղբոյս. առ 'ի լցումն լինել ամ՟ հարկաւոր պիտոյից մերոց. աղաչեմք։

Բարեխօսութ՟ սրբուհւոյ Ածածնին, և յովհաննու կարապետին, սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և սր՟ց առաքելոց մարգարէից և մարտիրոսաց, և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին։ Բարեխօսութ՟ և աղօթիւք (այս անուն) որոց այսօր է յիշատակ։ Եւ ամ՟ սր՟ց քոց տէր՝ որք միացան 'ի սէր Ածութեանդ քոյ՝ յիշեա զհոգիս ննջեցելոց մերոց, և այց արա 'ի քում գալստեանդ. աղաչեմք։

Վս ես տուեալ կ յորդորումն սիրոյ, և զգործըս բարեաց պարգևել մեզ խնդրեմք։

Զանձինս։ Ողորմեայ։

Քարոզ՝ Ծննդեանն Քրիստոսի, և Աւետեաց, և փոխման սուրբ Աստուածածնին, և Տեառն ընդ առաջին։

Մայր սուրբ սքանչելի լուսոյն. որ զածն ամ. յաւիտենից յորովայնի քում կրեցեր՝ և ցընծութի աշխարհի ծընար զբանն ածն. աղաչեմք։

Մայր սուրբ բարեխօսեա։

Աղաչեմ վասն մեր կառ 'ի քեզ զմարմնացեալն ածն. որ խոնարհեցաւ 'ի հայրական ծոցոյ. եւ առ մարմին ըստ մարդկային բնութես՝ առնել խաղաղութի յերկինս և յերկրի. աղա։

Աղաչեմ։ Ներել մեզ անտես առնել զ յանցանըս մեր. և տալ օգնականութի ընդդիմակայ լինել հակառակամարտիցն 'ի պատերազմի. աղաչեմք։

Աղաչեմ Զի լռեսցեն պատերազմունք. դադարեսցեն յարձակմունք թշնամեաց. տնկեսցի սէր և արդարութի 'ի յերկրի. աղաչեմք։

Աղաչեմ։ Աճեցուցանել յերկրի մերում զքաղցր բղխումն աղբերաց. զառատ պըտ-

դաբերուն բուսոց և տնկոց. առ ՚ի զուարճալի լինիլ ած̃ հարկաւոր պիտոյից մերոց աղաչեմք:

Աղաչեմ: Զի միաբանեսցէ զեկեղեցի իւր սբ̃. շինեալ ՚ի վերայ հիման առաքելոց և մարգարէից. պահել անարատ մինչև յօր երևելոյ գալստեան իւրոյ. աղաչեմք:

Աղաչեմ վասն մեր սրբուհի էջմիածին քո զօրդին. և վասն հոգւոյն հանգուցելոց՝ ընդունիլ յարքայութիւնն երկնից. և տալ ժամն և բաժին ընդ սուրբս ած̃. աղաչեմք:

Յիշեա տէր և ողորմեա:

Եւ ևս առաւել զյորդորումն սիրոյ և ըզ գործըս բարեաց պարգևել մեզ խնդրեմք:

Տո՛ւր մե՞զ տէ՛ր աստուած:

Զանձինս մեր և ըզ միմեանս տեառն:

Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք:

Ողորմեաց մեզ տէր ած̃ մեր ըստ մե̃:

Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. լո՞ւր տէր և ողորմեա:

Քարոզ Պահոց:

Փառաւորեսցուք զամենակալն ած̃ զհայր տեառն մերոյ յի̃ քի̃, գոհանալով կնքանէ՝ որ

պահեաց զմեզ խաղաղութեամբ ՚ի գիշերիս յայսմիկ։ Եւ առաջնորդեաց մեզ ՚ի խաւարէ ՚ի լոյս. ՚ի մահուանէ ՚ի կեանս. յապականութենէ յանապականութիւն. յանգիտութենէ ՚ի գիտութիւն ճշմարտութեան իւրոյ։ Աղաչեսցուք և խնդրեսցուք ՚ի նմանէ, զի զերկարութիւն տունջեանս խաղաղութեամբ և ամենայն մտադիւր զուարթութեամբ արասցէ անցուցանել ՚ի մէնջ։ Եւ պարապեալ պահեսցէ զժողովուրդս իւր Աստուածային զօրութեամբն. որ ՚ի վերայ ամենայնի բարերարութեամբն իւրով իշխանութիւն ունի։ Ամենակալ տէր Աստուած մեր. կեցո՛ և ողոր։ Զառաւօտս լուսոյ և զառաջակայ օրս խաղաղութեամբ անցուցանել հաւատով ՚ի տեառնէ խնդրեսցուք։ Զհրեշտակ խաղաղութեան պահապան։ Զքաւութիւն և զթողութիւն յանցանաց։ Զսբյ խաչին մեծ և կարող զօրութիւն։ Եւ ևս միա։ Զանձինս։ Ողորմեա։

Աղօթք։

Գոհանամք զքէն տէր Աստուած մեր. որ երեւելի լուսով քով զուարճացուցեր զմեզ արարածս քո. իսկ իմանալի լուսով պատուիրանաց քոց՝ զամենեսեան լուսաւորեսցեր ըստ հաւատացելոց ՚ի քեզ։ Զօրացո՛ և մեզ տուր

'ի պահպանութն պատուիրանաց քոց՝ 'ի տուն-
ջեանս կայսմիկ և յամ̄ ժամանակի: Որպէս
զի լուսաւորեալ մտօք՝ միշտ զհաճոյս քո
արասցուք. և հանդերձեալ բարեացդ հաս-
ցուք ընդ ամ̄ սուրբս քո: Շնորհօք և մար-
դասիրութ̄ տեառնդ մերոյ և փրկչիդ յի̄ քի̄.
որում վայել է փառք իշխանութի և պատիւ.
այժմ և միշտ և:

Խաղաղութեան ամենեցուն:

Խաղաղութի մեր և կեանք՝ որ 'ի հօրէ ա-
ռաքեցար՝ միածին որդի այ̄. տէր մեր և փըր-
կիչ յս̄ քս̄: Տուր մեզ զխաղաղութի քո՝ զոր
շնորհեցեր սրբոց քոց առաքելոց. փչմամբ
քո 'ի նոսա զկենդանացուցիչ և զամենազօր
հոգիդ քո սուրբ: Որպէս զի և մեք խաղա-
ղացեալք յամ̄ աշխարհական սահեցմամբ
լիցուք տաճար և բնակարան ամենայն շնոր-
հացդ. և գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ
ընդ հօր և սուրբ հոգւոյդ քրիստոս աստ-
ուած մեր. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից:

Եւ ասի սուրբ աստուածն ըստ պաշտաման։
Յաւուր Աւետեաց, Ծննդեան և Թլփատութեան
զայս ասա։

Սուրբ աստուած. սուրբ և հզօր. սուրբ և անմահ. որ յայտնեցար վասըն մեր. ողորմեա մեզ։

Քառասնօրէայ գալստեանն Քրիստոսի, և Ծաղկազարդին։

Սուրբ աստուած՝ որ եկիր և գալոց ես. ողորմեա մեզ։

Ուրբաթու Մատնութեան գիշերին։

Սուրբ աստուած. որ մատնեցար վասն մեր. ողորմեա մեզ։

Ուրբաթու ճաշուն՝ և յամենայն ամենից ուրբաթու, խաչի և Խաչվերացին, այլ և յաւուրս պահոց։

Սուրբ աստուած. որ խաչեցար վասն մեր. ողորմեա մեզ։

Ուրբաթու երեկոյին, և շաբաթու գիշերին։

Սուրբ աստուած. որ թաղեցար վասն մեր. ողորմեա մեզ։

Զատկի և ամենայն յարութեան հրաշալեացն:

Սուրբ աստուած. որ յարեար ՚ի մեռելոց վասն մեր ողորմեա մեզ:

Համբարձման Քրիստոսի:

Սուրբ աստուած. որ համբարձար փառօք առ հայր. ողորմեա մեզ:

Գալստեան Հոգւոյն սրբոյ:

Սուրբ աստուած. որ եկիր և հանգեար յառաքեալսն. ողորմեա մեզ:

Վարդավառին:

Սուրբ աստուած. որ յայտնեցար ՚ի թաբօր լերինն. ողորմեա մեզ:

Փոխման սուրբ Աստուածածնին:

Սուրբ աստուած. որ եկիր ՚ի փոխումն մօր քոյ և կուսի. ողորմեա մեզ:

Թովմայի առաքելոյ ասացեալ:

Փառաւորեալ և օրհնեալ միշտ սուրբ կոյս աստուածածին մարիամ մայր Քրիստոսի, մատո՛ զաղաչանս մեր՝ որդւոյ քոյ և աստուծոյ մերոյ:

Մաղթանք:

Փրկեա՛ զմեզ ՚ի փորձութենէ և յամենայն վտանգից մերոց:

Եւ ես խաղաղութեան զոհէր աղա:

րդ Վասն լսելի լինելոյ տեառն աստուծոյ ձայնի ա-

դաշանաց մերոց՝ բարեխօսութ̃ սուրբ-ածած-
նին։ Եւ իջանելոյ ՚ի վերայ մեր ողորմութե̃ն և
գթութե̃ն տեառն մոյ։ Ամենակալ տէր ա̃ծ մեր.
կեցո և ողորմեա։

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդ. քհ

Խաղաղութեան ամենեցուն։

Եւ ասէ սաղմոս ճաշին յաւուր հինգշաբթի յառաջ-
ընթեաց աւետարանին։

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ, յայսմ կց
հետէ մինչև յաւիտեան։

Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և։ սէ

Տես ՚ի թիւն 277։

Յաւուրս հինգշաբթից ասա ընթերցեալ ըստ Աւե-
տարանն ճաշոցուածեան։ Եւ ՚ի տօնս տէրունականս
Սաղմոս և Գիրք և Աւետարանս ըստ ցուցակին։

Աւետարան ըստ Մատթէոսի։

Եւ ելեալ անտի յի գնաց ՚ի կողմանս
տիւրոսի և սիդոնի։ և ահա կին մի քանանա-
ցի ՚ի սահմանաց անտի նոյա ելեալ, աղաղա-
կէր և ասէր. ողորմեա ինձ տէր որդի դա-
ւթի. դուստր իմ̃ չարաչար այսահարի՝ Եւ

Նա ո՛չ ետ նմա պատասխանի. և մատուցեալ
աշակերտքն նորա՝ աղաչէին զնա և ասէին.
արձակեա զնա զի աղաղակէ զհետ մեր: Նա
պատասխանի ետ և ասէ. ո՛չ ուրեք առա-
քեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս
տանն Իսրայէլի: Եւ նա մատուցեալ երկիր-
պագանէր նմա և ասէր. տէր՝ օգնեա ինձ
Պատասխանի ետ նմա և ասէ. ո՛չ է բարւոք
առնուլ զհաց մանկանց՝ և արկանել շանց:
Եւ նա ասէ. այո՛ տէր, քանզի և շունք կե-
րակրին ՚ի փշրանաց անկելոց ՚ի սեղանոյ տ͞ն
իւրեանց: Յայնժամ պատասխանի ետ նմա յ͞ս
և ասէ. ո՛վ կին դու՝ մեծ են հաւատք քո
եղիցի քեզ որպէս և կամիս: և բժշկեցաւ
դուստր նր͞ ՚ի նմին ժամու:

Աւետարան ըստ Մարկոսի:

Եւ եկեալ միւսանգամ ՚ի սահմանացն
Տիւրոսի և Սիդոնի, և եկն ՚ի ծովեզրն Գա-
լիլեացւոց ՚ի մէջ սահմանացն ՚ի Դեկապօլեայ:
Եւ բերեն առաջի նորա խուլ մի և համր.
և աղաչէին՝ զի ձեռն դիցէ ՚ի վ͞ր նր͞: Եւ
առեալ զնա մեկուսի յամբոխէ անտի, արկ
զմատունս իւր ընդ ականջս նր͞՝ և եթոք
անդր. և կալաւ զլեզուէ նր͞. հայեցաւ յե͞ր

կինս՝ յոգւոց եհան՝ եւ ասէ. եփփաթայ՝ որ է բացի՛ր։ Եւ նոյն ժամայն բացան լսելիք նր̃, եւ լուծան կապանք լեզուի նր̃. եւ խօսէր ուղիղ։ Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի՛ ումեք ասիցեն. եւ որչափ նա պատուիրէր նոցա, նոքա եւս առաւել քարոզէին. եւ եւս քան զեւս զարմանային եւ ասէին. զամ̃ ինչ բարւոք գործեաց սա, զի խուլս լսել տայ՝ եւ համերս խօսել։

Աւետարան ըստ Ղուկասու։

Եւ եղեւ ՚ի վաղիւն մինչ իջանէին նոքա ՚ի լեռնէ անտի, ընդ առաջ եղեւ նմա ժողովուրդ բազում։ Եւ ահա այր մի ՚ի ժողովրդենէ անտի աղաղակեաց եւ ասէ. վարդապետ աղաչեմ զքեզ հայեաց յորդի իմ, զի միածին է ինձ։ Եւ ահա այս հարկանի ՚ի նմա, եւ յանկարծ գոչէ՝ եւ պարկուցանէ զնա եւ թաւալեցուցանէ եւ փրփրեցուցանէ, եւ հազիւ մեկնի ՚ի նմանէ խորտակեալ զնա. եւ աղաչեցի զաշակերտսն քո զի հանցեն զնա, եւ ո՛չ կարացին։ Պատասխանի ետ Յս̃ եւ ասէ. ո՛վ ազգ անհաւատ եւ թիւր, մինչեւ յե՞րբ եղէց ընդ ձեզ՝ եւ անսայցեմ ձեզ. մատո՛ այսր զորդին քո։ Եւ մինչդեռ մատչէր, պարկեաց զնա

դեւն՝ և շարժեաց: Սաստեաց յս̅ նոյն պղծոյ, և բժշկեաց ըզմանուկն. և ետ զնա ցհայր իւր: և զարմանային ամ̅.քեան ՚ի վերայ մեծամեծացն աստուծոյ:

Աւետարան՝ ըստ Յովհաննու:

Եկն դարձեալ ՚ի կանա գալիլեացւոյ՝ ուր արար զջուրն գինի. և անդ էր թագաւորազն մի, որոյ որդի նր̅ հիւանդ կայր ՚ի կափառնայում: Նա իբրև լուաւ եթէ յս̅ եկեալ է ՚ի հրէաստանէ ՚ի գալիլեա. եկն առ նա՝ և աղաչէր, զի իջցէ և բժշկեսցէ զորդի նորա. քանզի մերձ էր ՚ի մեռանել: Ասէ ցնա. թագաւորազն. տէ՛ր՝ էջ մինչչև մեռեալ իցէ մանուկն իմ: Ասէ ցնա յս̅. երթ որդին քո կենդանի է: և հաւատաց այրն բանին՝ զոր ասաց նմա յս̅, և գնայ: Եւ մինչդեռ իջանէր, ընդ առաջ եղեն նմա ծառայքն նորա. աւետիս ետուն և ասեն, թէ մանուկն նորա կենդանի է: Հարցանէր ցնոսա վասն ժամուն՝ յորում ապաքինեցաւ: և ասեն ցնա. երէկ յեօթներորդ ժամու եթող զնա ջերմն: Գիտաց հայրն նր̅՝ եթէ յայնմ ժամու՝ յորում ասաց ցնա յս̅՝ թէ որդին քո կենդանի է. և հաւատաց ինքն և ամ̅ տուն իւր:

Զ այս դարձեալ երկրորդ նշանս արար Յս̄ եկեալ 'ի Հրէաստանէ 'ի Գալիլեա:

Երգ առաջնոյ աւուր միաշաբաթին, և 'ի խորհուրդ երրորդութեանն, և 'ի յարութեանն Քրիստոսի:

Նորաստեղծեալ բանն յանէից ի սկըզ- կէր բանէ զերկինս երկնից. և զերկնայինս զօրս անմարմնոց իմանալեացըն զըւարթնոց. և ըզ գալի տարերց քառից հակառակաց միաբանից. որով յաւէտ փառաբանի երրորդութ̄ին անճառելի:

Երեքսըբեան մի տէրուն ի միով բնութ̄ եա ունի. լոյսն որ անեղ արարչական ասաց լինել լոյս եղական. զոր և ծագեաց յօրն առաջին միաշաբաթ կիւրակէին. որով յաւէտ փառաբանի երրորդութ̄ինն անճառելի:

Բաբունօրէն բացատրեսցուք ըզծածկեալ խորհուրդըն ծանիցուք. զի լոյսն անտես իմանալի մաքուր հոգւոց տեսանելի. 'ի սոյն ծագեաց միաշաբաթ մեզ յարութ̄ սուրբ. Ճառագայթ. եկայք փրկեալք ընդ զըւարթնոյն տուք օրհնութ̄ի յարուցելոյն:

Աերըդ սիրով խոնարհեցար 'ի փրկութ̄ի մեր մարմնացար. նովին մահու̄մբ խաչեցար 'ի

գերեզման մահու եղար. այսօր յարեար մեծա-բար ՚ի հրեշտակաց քարոզեցար. եկայք:

Նորեցոյր խընկաբերիցն յողջոյն կենացն ուրախալից. և ՚ի լերինն գալիլեայ առաքելոց մատուցանից. արժանացո՛ զմեզ ընդ նոսին զքեզ տեսանել յօրըն վերջին. եկայք:

Սիովնի որդիք դարձիք հարսին լուսոյ տուք աւետիք. եթէ փեսայն քո յարուցեալ յաղթեաց մահու իշխանութ՛ն. գայ պըսակէ ըզքեզ փառօք և ընդ առաջ պըճնել զար-դուք. երգեա երգ նոր յարուցելոյն ննջե-ցելոց կենաց պըտղոյն:

Քարոզ [illegible], և այլոց [illegible] տօնից.

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութ՛ն ՚ի տեառնէ՝ զի ողորմութեամբ զշնորհս իւր արասցէ ՚ի վերայ մեր: Տէրն ամենակալն կեցուս-ցէ՝ և ողորմեսցի: Կեցո՛ Տէր:

Տէր ողորմեա. Երեք:

Աղօթք:

Քում ամենազօր և հրաշալի յարութեանդ Քրիստոս Աստուած մեր՝ երկիրպագանեն զօրք հրեշտա-կաց. զի դու միայն ունիս զանմահութիւն բնա-կեալդ ՚ի լոյս անմատոյց: Նաև մեք հողեղէն

ողորմածքս՝ խոնարհեալք երկիւղիւ երկիրպագանեմք. զսուրբ և զհրաշալի և զյաղթօղ զյարութիւնդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք։ Եւ ընդ երկնային զօրսն մատուցանեմք զօրհնութի և զփառս՝ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն,

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Քարոզ յորժամ ՚ի Ժամէն ելանիցէ

Եւ ևս խաղաղութեան ըզտէր աղաչեսցուք։ ող
Տէր ողորմեա։ դպ

Վասն ՚ի վերուստ խաղաղութեան և սր փրկութեան անձանց մերոց. ըզտէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա դպ

Ողորմեաց մեզ տէր աստուած մեր. ըստ մեծի ող ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութ։ Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր դպ ողորմեա։

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյ քհ սրբոյն. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ամէն։ Ալէլուիա. ալէլուիա. դպ ալէլուիա.

Օրհնեսցէ և պահպանեսցի և նախախնա-
մօղ պահեսցի արևելեան կողմ աշխարհիս,
և հայրապետութիւն հայոց, այս նշանաւ սուրբ
խաչիւս և սուրբ աւետարանաւս, և աւուրս
շնորհիւ, անուամբ հօր և որդւոյ և հոգւոյն
սրբոյ. այժմ և:

Եւ դարձուցանեն զխաչն յարեւմուտս

Դպ Ամէն: Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Քհ Օրհնեսցի և պահպանեսցի և նախախնա-
մօղ պահեսցի արևմտեան կողմ աշխարհիս
և Թագաւորութիւն քրիստոնէից, այս նշանաւ
սուրբ խա:

Եւ շրջեցուցանեն ի հարաւ:

Դպ Ամէն: Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Քհ Օրհնեսցի և պահպանեսցի և նախախնա-
մօղ պահեսցի հարաւային կողմ աշխարհիս,
երկիրս անդաստանս և պտղաբերութիւն տարւոյս.
այս նշանաւ սուրբ խաչիւս և:

Եւ դարձեալ դէպ ի հիւսիս:

Դպ Ամէն: Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Քհ Օրհնեսցի և պահպանեսցի և նախախնա-
մօղ պահեսցի հիւսիսային կողմ աշխարհիս
վանքս անապատս քաղաքս և գիւղս, և բնա-
կեալ ժողովուրդս ՚ի սմա, այս նշանաւ սբ:

Դպ Ամէն:

Եւ դառնան 'ի բեմն. և ասեն դպրապետն:

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ: քհ

Քարոզ Թափօրին ու Խաչին:

Ք Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զտէր. զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ 'ի մեղաց և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ: Ամենակալ տէր Աստուած մեր. կեցո և ողորմեա:

Աղօթք:

Ք Պահպանեա զմեզ Քրիստոս Աստուած մեր՝ ընդ հովանեաւ սուրբ և պատուական խաչիւդ քով 'ի խաղաղութեան. փրկեա յերևելի և աներևոյթ թշնամեաց: Արժանաւորեա գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Սրբոյ Հոգւոյդ այժմ և:

Օրհնեալ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես:

Իսկ այլ աւուրս յետ Սուրբ Խաչապատարագին, և Քարոզջին, ասէ սարկաւագն 'ի բեմն:

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտէր. և օրհնեսցէ՛ք զանուն տեառն:

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ, յայսմհետէ մինչև յաւիտեան:

Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու՝ օրհ-
է անուն տեառն.

Բարձր է 'ի վերայ ամ̃ ազգաց տէր. և յերկինս են փառք նորա:

Ո՞վ է որպէս տէր ած̃ մեր 'ի բարձունս բնակեալ. և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի:

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և բարձր առնէ զտնանկս յաղբեաց:

Նստուցանէ զնոսա իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ:

Բնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան ուրախու-
թ, որպէս զմայր որդւովք բերկրեալ:

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն:

Մկ Երկնաւոր հօր ընտրեալ, զոր հա-
ստ վէմն քաջ թագնաւ յերկինս. և եկ-
դկ եալ 'ի խոնարհս մեզ մարմնելոցս. որով
ւըցեալ կթիւ հորէւրոյղ. արար ու-
թախուն 'ի յերկինս երկնաւորայղ. ա-
ղաչեմք ըզձկ բերելս լերուք առ տը
փառըն քաւութ մեղաց մերոյ: Տէրանօքէ
անանեսխ. խորհրդածուք խոյլոյն աստուծոյ.
որք իջեալ ընդ միածնին ավատաւորին տեառ-

րհնութեանն. ՚ի ծննդեանն աւետաւորք հովուա ցըն. և կամաւոնգըն խու.բերից կենայ .քարոզ.ք ըղ կենդանութեան. աղ: Պահապանք աշխարհի. բանակըք տեառն շուրջ գերկխառնածով.ք. բարեկամ.ք ազգի մարդկան միջնորդ.ք խաղու և յարութե. միքայէլ և գաբրիէլ մեծ.ք. որ կայ.ք առաջի ամենասուրբ երրորդութեն. աղ:

Այսօր ցընծայ զուարճացեալ եկեղեցի հե Թանոսաց. տօնելով զյիշատակ մեծի նահապետին և հօրըն հաւատոյ աբրահամու. օրհնեցէք մանկունք սիովնի զհայրըն լուսոյ անլռելի: Այսօր նոր իսրայէլ կոչեցեալ մարգարէի.քն առ տծ. տօնեմ ցնծութ ըզտօն հովուայն իսրայէլին առաջնոյ. գովելով ըզդըրուխ անկեան երկուց որդոց յարմարութե: Այսօր ՚ի գլուխըն լերանց տուն տյ հաստատեալ. որ և յաւէտ առօգիս յամպոց հովւոյն տծաբուղխ առատահոս անձրևօք. բարեբանեմ զաղբիւրըն կենաց զարբուցանօղըն ծարաւեաց: մկ դկ

Զառաւօտու ցօրհներգութիւնս մարդասիրութըդ քո ընկալ Թագաւոր փառաց. և ըզ մանկունս եկեղեցւոյ քո պահեա ՚ի խաղաղութե: Որ տեսօղդ ես խոնարհաց յերկնից ՚ի յերկիր. և տըւօղ ողորմութե ազգի մարդկան. մկ աձ

ընկման. Ընդ աներեւոյթսն սրբասաց համա-
ձայնեալ քեզ երգեմք. երեքսրբեան տէրունի
խնայեա՛ քաղցրութ. յարարածս քո. և կեցո:
Մղ. Աշակերտօք քո. և առ ամ. տիեզերս ա-
ակ ռաքեալքդ բարեխօսեցէք առ Տէր փառացն
մեր: Որք առիք ըզպատուէր. քարոզել ան-
երկեւղ ըզբանըն կենաց յաշխարհի. բարե:
Որք արժանի եղէք տեսանել մարմնով զոր-
դին ծյ յայտնապէս. բա:
Մղ Ըղձական օրհնեաց քոյ քն տօնելով այսօր
ած ընդ զօրս անմարմնոցն. քեզ երգեմք անլը-
ռելի գոհաբանութ: Մերկացեալք ըզմարդ-
կային ոսկերուն ըզգեստ. հաւասար փառաց
ըզգեստուք յաղթեալք հրեշտակամարտիւն
՚ի պատերազմի: Ընկերակցեալք ընդ քն հեղ-
մամբ արեան ՚ի մահ. ծնունդ գոլով հրա-
շակերտք՝ շինեալք ՚ի վիմէ հոգւոյ սուրբ ար-
քայութեն:

Քարոզ զկնի Աւետարանին:

Վասն խաղաղութեն ամ. աշխարհի, և հաս-
տատութեն սրբոյ եկեղեցւոյ, զՏէր աղաչեսցուք:
Ասասցուք ամենեքեան միաբանութեն:
Տէր ողորմեա. երիցս:

Աղօթք։

Սուրբ ես տէր ած մեր հզօր և փառաւորեալ. որ նստիս 'ի կառս քրովբէականս և լոյս ծագես յարարածս քո։ Լուսաւորեա՛ ըզմեզ տէր 'ի ժամ առաւօտուս. որպէս զի 'ի ծագել լուսոյ տուընջեանն՝ ծագեսցի առ մեզ գութ մարդասիրութեան քո։ Հեռացո՛ 'ի մէնջ տէր զխաբէութիւն սատանայի. և զբռնութիւն նորա խորտակեա՛ աղօթիւք և բարեխօսութեամբ ամ սրբոց։ Նորա և զերկինս պտղաբերս 'ի սնունդս ծառայից քոց։ Յորոց հանապազ փառաւորեալ զովի ամենասուրբ երրորդութիւն՝ այժմ և միշտ և։

Յաւուրս [illegible] [illegible] ասէ՝ Տէր ամենակալ, և չէ նորա՝ Ընանից խմոյ, և յայլ աւուրս պահոց միայն՝ Ընանից լսոյն. ըստ Գրանիսէ 252 էջեան։ Իսկ 'ի պահս պէտօք Սաղմոսս այս ասել։

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տէր զձայն աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Պատեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Զնեղումն և զանձկումն գտի, և զանուն ս̅ն կարդացի:

Ո՞ տէր՝ փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած ա̅ծ մեր ողորմի և պահէ զտղայս տէր:

Ես խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զիս. դա՛րձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո. զի տէր օգնեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի գայթակղուէ̅. յաջոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին կենդանեաց:

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ յոյժ:

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ա̅մ մարդ սուտ է:

Զի՞նչ տաց տրիտուր տեառն ընդ ա̅մի զոր և ետ ինձ.

Զբաժակ փրկուե̅ ընկալայց, և զանուն տեառն կարդացից:

Զաղօթս իմ տեառն տաց՝ առաջի ա̅մ ժողովրդեան նորա:

Պատուական է առաջի տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՞ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ:

Հատէր զկապանս իմ քեզ մատուցից պատարագ օրհնուե̅, և զանուն ա̅ն կարդացից:

Տեառն աղօթիւք իմ՝ և առաջնոցեն. զի դու տր̃ օգնեսցես ինձ. և մխիթարեսցես զիս։ Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Աղաչանք ի տօնի ամենայն սրբոց։

Քրիստոս այ̃ մեր՝ վասն խաչի քո սրբա-ուականի զխաղաղութիւն քո տուր մեզ տէր։

Վասն սրբուհւոյ ածածնին, և յովհաննու կարապետին, և ամ̃ն ստեփաննոսի նախավկայ ին, զխաղաղութիւն քո տուր մեզ տէր։

Վասն սրբոց քոց առաքելոց, մարգարէ-ից, վարդապետաց, մարտիրոսաց, հայրապետ-աց, ճգնաւորաց, կուսանաց, միանձանց, և երկնային զօրացն, զխաղաղութիւն քո տուր մեզ տէր։

Եւ վասն նախկին լուսաւորչացն մերոց Թադէոսի և բարդուղիմէոսի. և սրբոյն գրի-գորի մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց յակոբեանց երջանիկ առաքելոցն, և ամ̃ն յակոբայ մծբնայ հայրապետին, մարուգէի ճգնաւորին, և մելիտոսի եպիսկոպոսին և գէորգայ զօրա-վարին։

Բարեխօսութբ̃ Յիշատակաւ և աղօթիւք սրբոյն (այս անուն) որոց այսօր է յիշատակ

Զաղօթս իմ տեառն տաց առաջի ա̃մ ժողովրդեան նորա. ՚ի գաւիթս տան տեառն, և ՚ի մէջ քո երուսաղէմ:

Օրհնեցէ՛ք զտէր ա̃մ ազինք. գովեցէ՛ք զնա ա̃մ ժողովուրդք:

Զօրացաւ ողորմութի̃ նր̃ ՚ի վերայ մեր. և ճշմարտութի̃ տեառն մնասցէ յաւիտեան:

Ա̃ծ յանուան քում կեցո՛ զիս, և ՚ի զօ-րուն̃ քում իրաւ արա՛ ինձ:

Ա̃ծ լո՛ւր աղօթից իմոց, ունկնդիր բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ո՛չ համարեցան ըզ-քեզ ա̃ծ առաջի իւրեանց:

Ահա՛ ա̃ծ օգնական իմ, և տէր ընդունօղ հոգւոյ իմոյ:

Դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ, ճշմարտու̃թ քով սատակեա՛ զնոսա:

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տէր, զի բարի է:

Յա̃մ նեղուէ̃ իմմէ փրկեցեր զիս, և ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

Տո՛ւր զօրուի̃ ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո. և արա՛ առ իս նշան բարուն̃:

Ոչ եթէ դու Ած կամիս զանօրէնութի. և ոչ բնակին առ քեզ չարք, և անօրէնք մի՛ բնակեսցին առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զամենեսին, որք գործեն զանօրէնութի. կորուսանես զամենեսեան որք խօսին զսուտ։

Զայր արիւնահեղ և զնենգաւոր պիղծ առնես դու Տր. այլ ես ըստ բազում ողորմութե քում մտից ՚ի տուն քո. և երկիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո երկիւղիւ քո։

Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութե քում. վասն թշնամեաց իմոց՝ ուղիղ արա առաջի իմ զճանապարհս քո։

Զի ոչ գոյ ՚ի բերանս նոցա ճշմարտութի. և սիրտք նոցա նանրեալք են։

Ոպ գերեզման բաց են կոկորդք նոցա. և լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։

Դատեա՛ զնոսա Ած՝ զի անկցին ՚ի խորհրդոց սրտից իւրեանց. ըստ բազում ամբարշտութե նոցա մերժեա՛ զնոսա. զի դառնացուցին զքեզ։

Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յուսացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնակեսցես դու ՚ի նոսա։

Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. տէր որպ վահանաւ հաճութբ քո պսակեցեր զնոսա:

Լցաք առաւօտու ողորմութբ քով. ցնծա֊քաք և ուրախ եղաք զամ աւուրս կենաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն. յորս խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս:

Հայեա՛ տէր ՚ի ծառայս քո և ՚ի գործս ձեռաց քոց, և առաջնորդեա՛ որդւոց նոցա. եղիցի լոյս տեառն այ ՚ի վերայ մեր:

Զգործս ձեռաց մերոց ուղղեա՛ արա ՚ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա՛ մեզ

՚Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր՝ տէր: լուր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն աղօթից իմոց:

Թէ զանօրէնութիս իմ քննես տէր՝ տէր, իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո. զի ՚ի քէն է քաւութի

Վասն անուան քո համբերի տէր. համբեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ ՚ի տէր:

՚Ի պահէ առաւօտու՝ մինչև յերեկոյ. ՚ի

պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ իսրայէլ 'ի տր̄:

'Ի տեառնէ է ողորմութի̄ բազում. 'ի նմանէ է փրկութի̄, և նա փրկեաց զիսրայէլ յա̄մ նեղութե̄ց նորա:

Լուի՛ր արա ինձ առաւօտու զողորմութի̄ս քո. զի ես 'ի քեզ տէր յուսացայ:

Ցո՛յց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տր̄. զի զքեզ ապաւէն լինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես աստուած իմ:

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո տէր՝ կեցուսցես զիս, արդարութե̄ քով հանցես 'ի նեղութե̄ զանձն իմ:

Ողորմութե̄ քով սատակեա՛ զթշնամիս իմ. և կորո՛ զա̄մ նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ:

Ա̄ծ յանուան քում կեցո՛ զիս, և 'ի զօրութե̄ քում իրա՛ւ արա ինձ:

Ա̄ծ լուր աղօթից իմոց, ո՛ւնկնդիր բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան 'ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին պանձն իմ, և ո՛չ համարեցան ըզքեզ ա̄ծ առաջի իւրեանց:

Ա՛հա տծ օգնական իմ, և տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

՚Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ, ճշմարտութբ̃ քով սատակեա զնոսա։

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տր̃ զի բարի է։

Յամ̃ նեղութ̃ իմմէ փրկեցեր զիս, և ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Երգ ասեալ Ներսէսի՝ ձայն երկրորդի ... առա-
չաւորեալն, և ձայն երկնայնոց զօրացն:

Մորչակին բանին հրաման 'ի յերկ-րորդութեն աւուր սկզբան. ընդ ջուրսն 'ի ջուրցն բաժանեաց հաստատութեամբ պարունակեալ, որով զաշխարհս հողեղինաց անջրպետեաց 'ի հրեղինաց. ընդ նոսին որդիք լուսոյ տուք օրհնութիւն երրեակ լուսոյ:

Բազմաչեայ հրեղէնք քրովբէից երեքսրբեանըն սրովբէից. անթուք անեղ ածութեանն համագոյ երրորդութեանն՝ բարեխօս լերուք առ տէր վասն մանկանց եկեղեցւոյ. ընդ.

Գերագոյն իշխանութիւնք և անփոփոխ միշտ տէրութիւնք. անյաղթելիք զօրութիւնք 'ի յարարչին փառաւորութեան. աղաչեցէք զտէրն ողորմած անտես չառնել զգործս ձեռացն. ընդ:

Դասք անմարմնոյն պետութեանց հրեշտակապետք բարձրութեանց. հոգիք հրեղէնք և սպասաւորք հրեշտակաց զինուորութիւնք. մաղթեցէք զտէրն տերանց վասն մարդկան երկնաւորաց. ընդ:

Երկնաւորաց դասուց վերնոց օրհն բ[illegible]ից

քոյ զուարթնոց. քաղցրացին առ քեզ գը-
թած որ փառըն մեր ձայն մաղթանաց. զորս
և տայցես մեզ պահապան յայսմ հետէ մինչ
'ի վախճան. ընդ։

Զօրութեց և տէրութեց իշխանութեց և պե-
տութեց. և ամ անուանելոց որ 'ի յերկինս
պաղատանօք. ընկալ քո ուրախութ զմեզ յօր
խաղու և յարութե. ընդ նոսին օրհնել հոգ-
ևով ըզքեզ ընդ հօր փառաւորել։

Նուագ ձայն երրորդի աւուր արարչութեան, և ձայն
երրորդի դարուն, և 'ի Յովհաննու Մկրտչին։

գշ Էական բանն որ ընդ հօր արարչակից
և համագոր. յերրորդ աւուր զջուրսըն զա-
տոյց ըզբոյսս և զտունկս բղխեցոյց. իսկ
'ի յերրորդ դարուն դարձեալ զջուրսըն հե-
ղեղ ցամաքեցոյց. զնոյ տապանաւն իբր ապ-
րեցոյց ըզկենդանեաց սերս ազգեցոյց. տուք
օրհնութի անձառ լուսոյն հօր և որդւոյ և ամ
հոգւոյն։

Ընդ ծառոց երկրի կ զալեաց տընկեաց և
պտունկս իմանալեաց. զհեղեղ մեղացըն ցա-
մաքեցեալ զդասս արդարոց բազմացուցեալ՝

յորոց և մեծն 'ի ծնունդս կանանց միջնորդ-
շնորհաց և օրինաց. տուք։

Թագաւորին երկնից զինուոր արքայութեն
աւետաւոր. խընդրեա դընել ելս 'ի սըրտէ
առ 'ի հովտէս տըրտմականէ. յուսխոտեալ տե-
ղին տէրունական 'ի խոստացեալն որդւոց
մարդկան. տուք։

Փառանգքն հօր ըսպասաւոր և յարգանաէ
երկրպագող. կարապետ և մըկըրտիչ այնմ
որ մեղաց մերոց քաւիչ. լեր բարեխօս առ
նոյն գըլթած ջընջել ըզգիր մեր յանցանաց
տուք։

'Ի հօրէ լոյս ծագեցար մեռալ բնութես կեն-
դանարար. առաքեցեր յառաջընթաց սուրբ
Զյովհաննէս քարոզ կենաց. սորին հայց-
մամբըն ամենակալ ըզպագատանըս մեր ըն-
կալ. տուք։

Նուաշաւիղ յերկինս ելին հողանիւթեայ
սուրբ հրեշտակին. արժանացո ըզմեզ նորին
նեղ և անձուկ ճանապարհին. զի հետևող
գոլով նորին հօր քո վերին օթևանին. և
երգեսցուք ընդ երջանկացն որդւոց լուսոյ
քեզ երգ փառաց։

Երգ կամ չորրորդի աւուր առաջաւորացն, և կամ չորրորդի պահոց, և կամ առաքելոց առաջնորդացն:

Դէ Խաւարն անգոյ և սկզբնածին հալածեցաւ յօրն առաջին. լոյսն այն պայծառ յօր չորրորդին յարեգական նիւթ հաւաքեալ, լուսինն ՚ի տիպ լուսոյ սահմանեալ և աստեղաց պարք յօրինեալ. որով օրհնի ստեղծօղն էից ՚ի բանաւոր պաշտօնէից:

Նշանակեալ խորհուրդն ծանուցաւ չորրորդ դարուն խանձակաւ. ՚ի չորրորդ օր դարձեալ հրեշտակն եւ զաւետիսն կուսական. թէ լոյսն որ ոչ բովանդակի ՚ի քէն մարմնով պարունակի. յոր օրհնեսցուք ազգ երկրածինք տուք օրհնութիւն պտղոյ կուսին:

Լուսի նախնոյ մօրն Եւայի յորմէ ադամըն հին պարտի. բարձօն անէծքն տրտմական քո սուրբ ծննդեամբ կոյս մարիամ. աղաչեա զքո միածինն թողուլ ըզմեղս որդւոց նոյին. յոր:

Զորան ընծայեալ յերկրէ յերկինս յոր համբառնամք առ քեզ կնոջիս. յոր լսելոյ քո զաւետիս խնդրեա լինել մեզ լսելիս. զձայն աւետեաց քո միածնին եթէ եկայք օրհնեալք հօր իմ. յոր:

Ձայնիւ առ քեզ տէր պաղատիմք և առաջի քո անկանիմք. աղաչանօք ածածնին չզօ ՚ի մէնջ ըզ քոյ հնոյն. տուր արտասուօք զմեղս ջնջել և վերստին զմեզ նորոգել: յոր:

Պեկավար ճարտարապետ անցեր ընդ ծով կենցաղս անհետ. վերաբերեալ ընդ պետրոսի զմեզ ՚ի յալեաց մեղաց ծովէս. պաղատանօք գերագունին անապական քում ծնողին. յոր օրհնեսցուք ազգ երկրածինք տուք օրհնութի պըտղ յ կուսին ն:

Երգ վասն հինգերորդ աւուր արարչութեանն, և վասն հինգերորդ դարուն. և ՚ի մէջ առաջնորդին ՃԷ:

Ճառագայթեալ բանն ՚ի հօրէ յոր հինգ եշ երորդըն հրամայէ. բղխեաց ՚ի ջրոց սեռք կայտառաց և թեւաւորս օգնականաց. իսկ ՚ի դարուն հինգ ձկնորսքն յաժմն և ՚ի ծոցն խորայէլ հին. տացուք հրաշից ներգործողին պատիւ և փառք անեղ բանին,

Մաքրապէս օրինակի առաքելոցն քն, որք ՚ի ծովէն տիեզերական ՚ի յերկնայինսըն կոչե

ցան. անցին ընդ ծով աշխարհական և 'ի
հոգին մրրկոտեան. տա։

Յուրախութեան անպարուական 'ի հարսանիսն
անապական. զձեզ առաքեալ հայրըն փառաց
հրաւիրատուք տրտմականաց. սուրբ հար-
սանեացն այն հայցեցէք ընդ ձեզ լինել
մեզ պարակից, տա։

Նորոգողք տիեզերաց 'ի նախահօրըն յան-
ցանաց. նորափետուր զարդարեցիք զեկեղե-
ցին հեթանոսաց. պաղատեցէք առ նոյն զթած
զմեզ նորոգել 'ի հնոյ մեղաց. տա։

Շնող էիցըս համայնից արարածոց 'ի յան
գոյից. նոյն շինեցեր զեկեղեցի վէմդ 'ի վր
վիմին քանի. ընդ եդեալ հիմունս 'ի նոր սի-
ոն զմեզ յօդեա շինուածք 'ի նոյն. տա։

Ուրախացաւ զնայիւք զետոց քաղաք 'ի
քէն շինեալ յն. յորմէ վտակք շնորհաց հո-
սեն յոգիս մարդկան առոգանեն. արբո՛ և մեզ
'ի ջրոյ կենաց հայցմամբ հոգւոյն մատրուա
կաց. վի բանաւոր երկիրըս պտղաբերի 'ի
փառս քո։

Երգ վասն վեցերորդ աւուր արարչութեանն, և վասն վեցերորդի դարուն, և 'ի խաչելութեանն Քրիստոսի։

Զընանդուրժեալ բնութ՟ բարւոյն ունիլ ուր միայն զանձաւ բարին. այլ ստեղծեալ մարդ կեւր պատկերին 'ի վեցերորդն աւաւօտին. և 'ի յերրորդ ժամ զկողածինն 'ի յօգնուէ ետ հողածնին. զորս 'ի դրախտին եդ վայելել բայց 'ի պտղոյն մահու արգել։

Պապանձեալ առ դատողին յետ յանցանացն ադամըն հին. զկինն պատճառ եղեալ խաբմանն և կինըն զօձըն դաւաճան. որով երկիրս այս անիծաւ փուշ և տատասկ 'ի սմա բուսաւ. վճիռ մահու մարդոյն տըւաւ. դառնալ 'ի հող ուստի ստեղծաւ։

Զընջել փութայր հայրըն փառաց ըզգիր պարտեաց մեր յանցանաց. որով զգեցաւ որդին գըթած 'ի վեց դարուն զմարմին մեղաց. հօր հաճութ՟ 'ի մահ խաչին եկըն կամաւ 'ի յուրբաթին. զառն զենաւ 'ի հին զատկին փոխան զառանցն օրինակին։

Ուահիւ լուսոյ պատուիրանին արդարուն ճանապարհին. բարձրանալով քո 'ի խաչին բարձրացուցեր զմեզ 'ի յերկինս. քո անպատում խոնարհութ՟դ և կամաւոր խաչելութ՟ն.

հաշտեա՛ ընդ մեզ տէր գթութ. և թո՛ղ ըզ-
մեղս ողորմութ:

Սոսկալիդ սերովբէից և ահաւորըդ քերով-
բէից. խոնարհեցար 'ի չարչարանս չարչարե-
լի բնութ մարդկան. 'ի խաչին զմեղս սպա-
ներ և զդատակնիք մահու լուծեր. հաշ,

Վեհագոյն բնութեց էիդ և արարիչըդ բո-
լորից. յորժամ ծագես զխաչիդ նշան 'ի
գալըստեան քո միւսանգամ. զերկրպագուս
այժմ հաւատով լուսաւորեա՛ նորին լուսով.
զի համաձայն խաչազգեցիցն ըզքեզ օրհ-
նեմք յաւիտենից:

Աւագ վասն էօթներորդի աւուր արարչութեանն, և
վասն էօթներորդի դարուն, և 'ի խորհուրդ հան-
գըստեանն:

ԺԷ Տէրըն յետ ստեղծման արարածոց հան-
գեաւ յեօթն օրն 'ի գործոց. այն որ հան-
գիստ աշխատելոց և կամքըն գործ է եղելոյ.
ուստի և մեզ յոյս հաստատուն ետ հանգըս-
տեամբըն շաբաթուն. թէ ըստ գործել ըզ-
գործս ոչ անդ է հանգչել ընդ ոչ:

Բարունաբար վարդապետիմ.ք յօրինակէ
տեառըն խրատիմ.ք. որ 'ի յերկրորդ արար.

չուեն յետ կատարման տնօրէնութեն. յեօթ-ներորդ օր հանգստեան իջեալ մարմնով 'ի գերեզման. զկապեալ հոգիսըն վերացեալ զա-նանց հանգիստըն պատրաստեաց:

Ցօղդ որ 'ի քոյդ կող է ցօղեալ բժշկեսցէ ըզհանգուցեալսն. իջցէ 'ի հող մահու նոցին և բուսուսցէ յօրն վերջին. կենդանարար ձայ-նիւդ քո կոչեա՛ զնոսա 'ի կեանս քո. և դասե-ցա՛ ընդ արդարոցն երգել քեզ փառս ընդ զուարթնոցն:

Խնճեալ զբնութիւս կենաց ունօղ դարձոյց յանցանքն 'ի մահու հող. իսկ անմահիդ մե-ռելովն շնորհեաց դարձեալ զանմահութի. կորս-են ընդ քեզ թաղեալ մահուամբ աւազանի մկրտութե. յարո՛ ընդ քեզ քոյին փառօք արեգական նման լուսով:

Փայլին արդարքն յարքայութեն և Երկնա-ւորքն 'ի հանգստեանն. մարտիրոսքըն պսակին և կուսանաց լապտերք վառին. դասեցո՛ տր ը՛ նոսին որք զ.քեզ ա՛ծ խոստովանին. արդարութե մի դատեսցին այլ զթութե քո քաւեսցին:

Ո՞վ անպատում խոնարհութիդ որ թաղեցար մեռելովք. և յարուցեր որդւոց մարդկան որք հաւատով 'ի քեզ ննջեցան. յարո՛ և զմեզ որդւ-րովք և զննջեցեալսն ողորմութե. զի կենդանեալս բերանով տայցեն քեզ փառս ը՛ հօր հոգւով:

Մաղթանք պահոց՝ չէ Առաջաւորին։

Խաչ քո եղիցի մեզ ապաւէն տր̅ յս̅. յորժամ երեւիս փառօք հօր ընդ ամպս լուսաւորս։ Յայնժամ մեք մի՛ ամաչեսցուք յուսացեալքս 'ի քեզ. այլ զօրութ̅ քով մեծաւ բերկրեսցուք ընդ աջմէ քումմէ՝ ոպ̅ զորդիս լուսոյ և որդիս տունջեան։

Քարոզ։

Աղաչեսցուք զամենակալն ած̅, զի պահպանեսցէ զժողովուրդս իւր ընդ հովանեաւ սբ̅ և պատուական խաչիւն իւրով 'ի խաղաղութ̅ե։ Ամենակալ տր̅ ած̅ մեր. կեցո́ և ողորմեա́։

Աղօթք պահոց։

Օգնեա́ մեզ տր̅. օգնեա́ մեզ ած̅ փրկիչ մեր՝ վս̅ մեծի փառաց անուանդ քո. տր̅ փրկեա́ զմեզ, և քաւեա́ զմեղս մեր վս̅ անուան քոյ սբ̅յ. Պարսպեա́լ պահեա́ զառ 'ի քեզ ապաւինեալս և զյուսացեալ ժողովուրդս քո՝ ը̅ հովանեաւ սբ̅ և պատուական խաչիւդ քով 'ի խաղաղութ̅ե։ Փրկեա́ յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Արժանաւորեա́ գոհութ̅ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ, այժմ։

Յիշեա́ տէր զպաշտօնեայս քո։

Բարերար և բազումողորմ աստուած։

Օրհնեալ տէր մեր յս̅ քս̅. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Կարգաւորութիւն հասարակաց աղօթից արեւագալի ժամուն. որ համարի ՚ի դէմս հոգւոյն սրբոյ, այլեւ ՚ի դէմս յարութեանն Քրի, եւ էջմանն աշակերտացն:

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յաւիտեան. զի յառաջ քան զարեւ է անուն նորա:

՚Ի նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի, եւ ամ ազինք երանեսցեն զնա:

Օրհնեալ տէր ած իսրայէլի որ առնէ սքանչելիս միայն. եւ օրհնեալ է անուն սբ փառաց նորա յաւիտեան. Լցցի փառօք նր ամ երկիր. եղիցի եղիցի:

Փառք հօր եւ որդւոյ եւ:

Եւ եւս խաղաղութեան զտէր աղաչես:

Օրհնութիւն եւ փառք հօր եւ:

Երգ արեւագալին:

Յարեւելից մինչ ՚ի մուտս. ՚ի հիւսիսոյ եւ ՚ի հարաւոյ ամ ազգ եւ ազինք. յօրհնուլ նոր օրհնեցէք զարարիչն արարածոց. որ ծագեաց ընդլոյս արեգական այսօր յաշխարհս:

Եկեղեցիք արդարոց. փառաբանեցէք

ամենապատուոյ երրորդութեան. յաւիտեանս յուսոյ պայծառութ խաղաղութեան քո պահեսցէք ընդ հօր և հոգւոյն. որ ծագեաց զլոյս գիտութեան իւրոյ ՚ի մեզ:

Յորդորակ:

Յարևելից յարևմուտս մանկունք սիօնի. օրհնեցէք միշտ անդադար ըզծագող լուսոյն:

Սկզբնականք արդարոյ և փառաբանիչք բարեբանեսցէք որ ետ զին մասունս լուսոյ

Քարոզ:

Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու ընդ ամ տեղիս քրիստոնէութ, ուր և կարդամ դամուն տեառն սրբութ՝ տէր աղօթիւք նոցա և բարեխօսութ մեզ ողորմեսցի: Ուխտիւք զամ աղաչեսցուք. զի նա փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց և ՚ի յանկութ աշխարհի: Ընկալցի զուխտս և զխնդրուածս սրտից մերոց. և արժանի արասցէ մեզ հաւատոց և պատուիրանաց իւրոց ընդ ամ սբս իւր: Ամենակալ տէր ամ մեր կեցո և ողոր: Զառաւօտս լուսոյ և զառաջիկայ օրս խաղաղութ անցուցանել՝ հաւատով ՚ի տնէ խնդրեսցուք: Զհրեշտակ: Զ.Օ. քաւութ: Զմիբ: Եւ ևս: Զանձինս: Ողորմեաց

Աղօթք։

Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու օրհնեալ ես տէր. վա՛ զի թագաւոր քաղցր ես. և անուն քո ահեղ է ընդ ա՛մ տիեզերս։ Քաղցրասցեն սաղմոսերգութիւնք մեր առաջի քո. ելցեն իրաւունք յարդարութե՛ քումմէ 'ի տկարութիւն մեր, և փառաւորեսցի ամենասուրբ անուն քո։ Եւ մեք արժանի՛ եղիցուք կալ 'ի պատուիրանի քում. և քեզ երգել գոհութի՛ և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և միշտ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Ո՛վ մշտնջենաւոր՝ ա՛ծ յաւիտենական. որ 'ի ստորին աշխարհս լոյս ծագեցեր՝ և լուսաւորեցեր զմեզ 'ի խաւարային մեղաց մերոյ։ Որ վասն մեր 'ի չափաւորութի՛ եկիր անչափդ աստուած. և հեղեալ ծաւալեցեր զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ յարարածս քո։ Այժմ և յաւիտեանս ժամանակաց բարեբանեալ ես ամենամեծդ ա՛ծ, ընդ հօր և ամենասուրբ հոգւոյդ. այժմ. և։

Սաղմոս. 99։

Աղաղակեցէ՛ք առ տէր ամ. երկիր. ծառայեցէ՛ք տեառն ուրախութ՟։

Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութ՟. ծանիրո՛ւք զի նա է տէր ա՟ծ մեր։

Նա՛ արար զմեզ, և ոչ մեք էաք. մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա։

Մտէ՛ք ընդ դրունս նորա խոստովանութ՟ և օրհնութ՟ 'ի յարկս նորա։

Խոստովան եղերուք տեառն, և օրհնեցէ՛ք զանուն նորա։

Քաղցր է տէր, յաւիտեանս ողորմութի նորա. ազգէ մինչև յազգէ ճշմարտութի նորա։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Նւգ։

Որգնաւո՛րք ա՛ստուծո՛յ. և՛ ժա՛ռանգո՛րդք ե՛րկնի՛ց ա՛րքա՛յո՛ւեա՛ն. ո՛րք փո՛խանակեա՛լ ըք զանցաւո՛րս առի՛ք զա՛նա՛նցըն բա՛րո՛ւթեան. բա՛րեխօ՛սե՛ցէ՛ք ա՛ռ տէ՛ր վա՛սըն մա՛նկա՛նց ե՛կե՛ղե՛ցւո՛յ։

Նա՛հա՛տա՛կք պա՛նծա՛լի՛ք. և սի՛րե՛ցեա՛լք 'ի՛ յե՛րկնա՛ւո՛ր հօ՛րէ՛ն. ո՛րք մըկըրտե՛ցայք ընդ ք՟ի արեա՛մբ ձե՛րո՛վ 'ի մա՛հ խա՛չի՛ն. բա՛րեխօ՛։

Մարտիրոսք ցանկալիք, և օծեվանք հոգւոյն ճշմարտութեան. որք յաղթեցիք հոգւով կարեաց և ցանկութեան. բարեխօս:

Պսակեալք աշխարհի. և բաղձալիք վերնոյն պետութեանց. որք երանութեան մասին հասիք քան զամենայն որդիս մարդկան. բարեխօս:

Կամաւոր սպատարագք. մանկունք տիօք և կատարեալք իմաստութբ. որք փոխանակ կաթին արբիք զարիւն զմայրենուցին. բարեխօս:

Յորդորակ:

Որդնաւորք ճշմարիտք վկայք քի. բարեխօսեցէք առ տէր վասն անձանց մերոց:

Նահատակք կենդանիք սիրով քի. որք չարչարեցայք մարմնով վասն անուանն տեառն:

Մարտիրոսք ցանկալիք մարդկան ընձալիք. հայցեցէք 'ի սուրբ հոգւոյն տալ մեզ ըզ բարիս:

Դոփելիք վերնոյ դասուց. պարծանք աշխարհի. խնդրեցէք զխաղաղութի տալ եկեղեցւոյ:

Կամաւոր ո՛վ պատարագք Հաւատոյ ման-կունք. հայցեցէք ըլլիլ և մեզ ձեզ պատակա-կից:

Մաղթանք,

Աղաչեմք ողորմեա՛ց տէր բարերար. ա-ղաչեմք ողորմեա՛. վասն աղօթից սրբոց Ճգնաւորացն՝ աղաչեմք ողորմեա՛:

Քարոզ:

Սուրբ Ճգնաւորօքն աղաչեսցուք զտէր. որք զաշխարհն պարտեցին, նեղութեան համբե-րեցին: Լուսեղէն և երկնային անթառամ պսակացն արժանի եղեն: Աղօթիւք նոցա և բարեխօսութ. մեզ ողորմեսցի: Ամենակալ տէր ած մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛:

Աղօթք:

Սուրբ ես տէր և ՚ի սուրբս հանգուցեալ. և մեք որ վկայիւքս աղաչեմք զքեզ. բարեխօ-սութ. սրբ. ճգնաւորին՝ և աղաչանօք ամ. սրբոց քոց. մի՛ մերժեր զմեզ յողորմութենէ քումմէ. այլ կեցո՛ զմեզ աղօթիւք սոցին. զի դու ես բա-զմողորմ ած. և քեզ վայելէ փառք իշ-խանութի և պատիւ. այժմ և:

Յիշեա՛ տէր զողորմութեանս քո:
Բարերար և բազումողորմ աստուած:

Սաղմոս. 62։

ԱՍՏԾ ա̄ծ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առ-
նեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ.
քանի՜ պապակ ես և մարմին իմ։

Որպէս երկիր անապատ և անջուր, ուր ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ։

Այսպէս 'ի սուրբ երևեցայց քեզ, տեսանել ինձ զզօրութի քո և զփառս քո։

Վ̄զի լաւ է ինձ ողորմութի քո քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ։

Այսպէս օրհնեսցեմ զքեզ 'ի կեանս իմ, և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։

Որպէս 'ի ճարպոյ պարարտութէ լցցի անձն իմ, շրթամբք ցնծութե օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։

Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում, ը̄ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։

Զի եղեր իմ օգնական, 'ի հովանի թևոց քոց ցնծացայց։

Եկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկալաւ աջ քո. և նք 'ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ։

Մտցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի. մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուեսուց եղիցին։

Թագաւոր յուսացաւ 'ի տէր. գովեսցին

ամ՟քեան՝ որք երդնուն նովաւ. խցցին բե-
րանք այնոցիկ՝ որք խօսէին զանիրաւութիւն:

Լուր տ՟ր աղօթից իմոց յաղաչել իմ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ:

Ծածկեցես զիս ՚ի ժողովոյ չարաց. ՚ի բազմութենէ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն:

Որք սրեցին ոպ՟ս սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւրեանց իրս դառնութեան:

Զգել ՚ի գաղտնիս այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն ՚ի նոսա, և մի՛ երկիցեն:

Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց ըն՟ բանս չարութ՟. խորհեցան թագուցանել ինձ որոգայթ. և ասացին ոչ տեսանէ զայս տ՟ր:

Քննեցին զանօրէնութիւն, պատրաստեցան ՚ի քննել զքննութիւն:

Մատիցէ այր ՚ի խորութիւն սրտի իւրոյ, և բարձր եղիցի ա՟ծ:

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա. տկարացան ՚ի նոսա լեզուք նոցա, և խռովեցան ամենեքեան՝ որք հայէին ընդ նոսա:

Երկեաւ ամ՟ մարդ. ՚ի պատմել զգործս ա՟յ, և զարարածս նորա ՚ի միտ առին:

Ուրախ եղիցի արդար ՚ի տէր, և յուսասցի ՚ի նա. նովաւ գովեսցին ամ՟քեան, որք ուղիղ են սրտիւք:

Երգ. կդ

Լոյս արարիչ լուսոյ առաջին լոյս. բնակեալդ 'ի լոյս յանմատոյց հայր երկնաւոր. 'ի դասուց լուսեղինացն օրհնեալ. 'ի ծագել լուսոյ առաւօտուս. ծագեա 'ի մեր զլոյս քո իմանալի:

Լոյս 'ի լուսոյ ծագումն արեգակն արդար. անճառ ծնունդ հօր որդի. յառաջ քան զարև անուն քո գովեալ ընդ հօր. 'ի ծագել:

Լոյս 'ի հօրէ բղխումն աղբեւր բարութե. հոգիդ սուրբ որ. մանկունք եկեղեցւոյ ընդ հրեշտակս զքեզ բարեբանեն. 'ի ծա:

Լոյս երրեակ և մի անբաժանելի սուրբ երրորդութի. զքեզ ընդ երկնայնոյն երկրածինքըս միշտ փառաւորեմք. 'ի ծագել:

Յորդորակ:

Անեղանելիդ ու ծ հայր ամենակալ. ընկալ զաղաչանս մեր քո պաշտօնէից:

'Ի հօրէ ծագումն անճառ արեգակն արդար. ծագեա 'ի յանձինս մեր զլոյս ողորմութե:

'Ի հօրէ բղխեալ հոգի աղբեւր բա-

բուռն. յուսով քով և արդ ընկալ յայսմ առաւօտու:

Երեք անձինք և մի բնութիւն. մի էութիւն. զքեզ խոստովանիմք յաւէտ մի երրորդութիւն:

Մաղթանք:

Յուսով քո քն ամքեան լուսաւորեցաք. և ՚ի սէր խաչ քո փրկիչ հաւատացեալ քս ապաւինեցաք: Տուր մեզ տր փրկիչ մեր. տուր մեզ զխաղաղութիւն քո. և արա առ մեզ զողորմութիւն քո մարդասէր տէր:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա:

Փառաւորեսցուք զամենակալն տր՝ որ ծագեաց զլոյս առաւօտու յարարածս իւր. ծագեսցէ և այժմ պայծառ ողորմութիւն իւր ՚ի մեզ փառաբանչաց անուան իւրոյ: Ամենակալ տէր տր մեր. կեցո և:

Աղօթք:

Զառաւօտու աղօթս և զբանաւոր պաշտօնս՝ ընկալ ամենակալ ամենամեծդ տր ՚ի քո անապական և յերկնային խորանդ: Նորոգեա առ մեզ զարդարուն և զխնամութն

զլոյս քո. արա զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս տունջեան. որպէս զի 'ի գալ աւուրս երկիւղածուբ վարեսցուք զկեանս մեր. և առանց գայթակղութեան կատարեսցուք: Զի դու ես օգնական և փրկիչ մեր. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և:

Սաղմոս. 22:

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի:

'Ի վայրի դալարւոջ՝ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս:

Դարձոյց զանձն իմ առիս. և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութեան վս̃ անուան իւրոյ:

Թէպէտ և գնայցեմ ես 'ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց 'ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես:

Ցուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց:

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո ոպ̃ անապակ արբեցոյց զիս:

Ողորմութիւն քո տէր զհետ իմ հասցէ՝ զամենայն աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ ՚ի տան տեառն ընդ երկայն աւուրս:

Ցոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես Աստուած իմ:

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո տէր կեցուսցես զիս. արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նեղութենէ զանձն իմ.

Ողորմութեամբ քով սատակեա՛ զթշնամիս իմ և կորո՛ զամենայն նեղիչս անձին իմոյ զի ես ծառայ քո եմ:

Աստուած մեր ապաւէն և զօրութիւն օգնական ՚ի վր նեղութեանց. որք գտին զմեզ յոյժ:

Վասն այսորիկ ո՛չ երկիցուք մեք ՚ի խռովել երկրի. ՚ի փոփոխել լերանց ՚ի սիրտս ծովու:

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նոցա. խռովեցան լերինք ՚ի զօրութենէ նորա:

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն Աստուծոյ. և սուրբ արար զյարկս իւր բարձրեալն:

Աստուած ՚ի մէջ նորա, և նորա մի՛ սասանեսցի

օգնեսցէ նոցա Ած 'ի վաղորդենէ մինչև 'ի վաղորդեան:

Խռովեցան հեթանոսք, և խոնարհեցան թագաւորութիւնք. ետ զձայն իւր բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր:

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր Ած յակոբայ:

Եկայք և տեսէք զգործս Տն, որ արար զնշանս և զարուեստս 'ի վերայ երկրի:

Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի, զաղեղունս փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, և զասպարս այրեաց հրով:

Կանխեցէ՛ք և ծաներո՛ւք, զի ես եմ Ած. բարձր եղէց 'ի հեթանոսս, և բարձրացայց 'ի վերայ երկրի:

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր Ած յակոբայ:

Ած յօգնել ինձ նայեաց. և Տէր յընկերել ինձ փութա՛:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար:

Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք. որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ:

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ Տէր:

Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է ած. և ոյք սիրեն զփրկութիւն քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ, ած օգնեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես. և դու տէր իմ. մի՛ յամենար:

Տուր զօրութի ծառայի քո. կեցո՛ զորդի ա-ղախնոյ քո. և արա՛ ընդ իս նշան բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր զիս

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:

Ողմ:

Ո՛ անմապարհ. և ջրհորդաբեր-տութն. և կեանքն քրիստոս. ա-ռաջնորդեա հոգւոյ մերոյ. յերկրէ երանելն յերկինս:

Դու մամ ուռըն կենաց մրտի: ց կիսուս. մոյծ և ըղձմաղ ա-հայր քո՝ և հոգի երգել միշտ ըզփառս

Յորդորակ:

Ո՛ անսպառ բարի քո և ճշմարտութեն. առաջնորդ հոգւոց մերոց յերկրէ յերկինս.

Դուռն կենաց մեզ յա. ած ճըշմարիտ միած և զմեզ առ հայրըդ քո. հոգւովդ սրբ:

Մաղթանք:

Տէր ուղղեա՛ զգացս մեր ՚ի ճանապարհս
խաղաղութ՟. տէր ուղղեա՛ և առաջնորդեա՛ հոգ-
ւոց մերոց և ա՟մ հաւատացելոց՝ գնալ յարդա-
րութ՟ ճանապարհն և ՚ի կեանսն յաւիտենից:

Քարոզ:

Աղաչեսցուք զամենակալն ա՟ծ՝ զի յ՟ ջո-
ղեալ ուղղեսցէ զճանապարհս ծառայից իւ-
րոց ՚ի բարի և ՚ի խաղաղութի: Ամենակալ տէր
ա՟ծ մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛:

Աղօթք:

Առաջնորդ կենաց և պարգևիչ խաղաղութ՟
ք՟ս ա՟ծ մեր. առաջնորդեա՛ մեզ գնալ ՚ի ճա-
նապարհս քո արդարութ՟. և խաղաղութ՟ ժա-
մանել ՚ի նաւահանգիստն կենաց և փրկութ՟
շնորհօք ողորմութ՟ քոյ. զի դու ես օգնական
և փրկիչ մեր. և քեզ վայելէ փառք իշխա-
նութի և պատիւ. այժմ՟ և միշտ և:

Աղօթք առաւօտուց պահոյ. յորս ժամ ո՛չ լինի:

Օրհնեալ ես տէր ա՟ծ փրկիչ մեր՝ որ
յա՟մ ժամ ընդ մեզ ես, և ո՛չ երբէք թո-
ղուս ՚ի ձեռանէ քումմէ զայնոսիկ՝ որք հա-

ւսոյ և Ճշմարտութե՟ն կարդան առ քեզ՝ Աղաչեմք և խնդրեմք ՚ի քէն տէր, Ճանապարհորդակի՛ց լեր ծառայից քոց քոյին վերակացութեամբդ՝ պահելով ՚ի խաղաղութե՟ն. և առաջնորդեա՛ մեզ միւսանգամ խաղաղութ՟բ և խնդութ՟բ հասանիլ յիւրաքանչիւր ՚ի բնակութիւնս ՚ի քրիստոս յիսուս ՚ի տէր մեր։ Որում վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Կարգաւորութիւն հասարակաց աղօթից եկեղեցւոյ Հա-յոց. որ հաւաքին 'ի գիրս Ժամագրոց Հոգեւոր ուխտից, և 'ի գիրս Նախատօնի ձայնաւորաց, և աղօթամատենին չորս:

Օրհնեալ հոգին սուրբ աստուած ճշմա-րիտ. ամէն:

Սաղմոս 50:

Ողորմեա ինձ տէր ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւն իմ:

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ, և 'ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս:

Զանօրէնութիւն իմ ես ինքն գիտեմ, և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ:

Քեզ միայն մեղայ տէր, և չար առաջի քո արարի:

Որպէս արդար եղիցիս 'ի բանս քո, և յաղթօղ 'ի դատել զաս:

Անօրէնութբ յղացաւ, և 'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր, զա-

յայտս և զծածկեալս իմաստութե քում յայտ-
նեցեր ինձ.

Զօփեա՛ զիս մշտկաւ և սուրբ եղէց. լուա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի՛ արա ինձ զցնծութի և զուրախութի և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն։

Սիրտ սուրբ հաստատեա՛ յիս ած, և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորի իմում.

Մի՛ ընկենուր զիս Տէր յերեսաց քոց, և զհոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն։

Տո՛ւր ինձ ցնծութի փրկութե քոյ, և հոգւով պետութե քոյ հաստատեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո, և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա՛ զիս յարենէ ած ած փրկութե իմոյ ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութե քում։

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։

Թէ կամեցեալ էիր պատարագս մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ո՛չ հաճեցար։

Պատարագ այ հոգի խոնարհ, զսիրտ մքր և զհոգի խոնարհ ած ո՛չ արհամարհէ։

Բարի՛ արա տէր կամօք քովք սիօնի, և շինեսցին պարիսպքն երուսաղեմի։

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութ. յորժամ ուխտից պատարագս հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Երգ երրորդի ժամու աւուրն՝ շնհլի ողորմեայլին։

Օրհնեմք ըզքե՟զ հայր անըսկիզբն էից էակ 'ի յանգոյից. բա՛րձեր ձեռօք նիւթ 'ի հողոյ և ստեղծեր մարդ 'ի պատկեր քո. Վ գըլխաւխն ուտի՞ց խոնարհեցաւ զի զպատուիրանն քո մոռացաւ. դա՛րձեալ ասեմք անառակին թէ հայր մեղայ քեզ 'ի յերկի՟նս։

Երկնաւորա՟ց անքըննելի եղեր մարդկան տեսանելի. զգեցար պատկեր հողեղինի պատկերըդ հօր անփոխելի. եղեր յերրորդ ժամ. 'ի խաչին վասն ադամայ նախաստեղծին. ընդ աւազակին քում խաչակցին արժանացո՛ ըզմեզ դրախտի՟ն։

Թա՛գաւո՟ր թագաւորաց առատաբուղխ հոգի շնորհաց. ժողովելոյն 'ի վերնատանն առաքելոցն երկոտասան. 'ի հրոյ լեզուս երևեցար հոգիս նոցա վերանըստար. լուր յանուն քո ժողովելոցս էջ և առ մեզ յերրորդ ժամո՟ւս։

Աղաչանք:

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են, 'ի մի-
ջոց իմոց սուրբ արա զիս տէր. և յօտա-
րէն պահեա զծառայս քո մարդասէր տէր:
Եւ ես խոստովանիմ զտէր աղաչեսցուք. ըն-
կալ կեցո և ողորմեա:

Օրհնութիւն և փառք հօր և:

Քարոզ մեծ պահոցն 'ի Յովհաննու Մանդակունւոյ ասացեալ:

Միաբան ամենեքեան գոհացարուք ըզ-
մարդասիրէն այ և զփրկչէն մերմէ յն քէ:
որ ազատեաց զազգս մարդկան 'ի դատա-
պարտութենէ անիծիցն. և եբարձ զմեղս աշխար-
հի 'ի ժամուս յայսմիկ խաչիւն իւրով. և
շնորհեաց առատապէս զպարգևս հոգւոյն սրբ
երանելի առաքելոցն: Խնդրեսցուք հաւա-
տով զի զմեզ զամենեսեան՝ արասցէ հաղորդ-
մեծամեծաց և ածային բարեացն այնոցիկ. ա-
ղօթիւք և բարեխօսութեամբ սրբոց. որք աստ
և ընդ ամ. տիեզերս: Որպէս զի անարատ
վարուք, և ճշմարիտ առաքինութեամբ կացեալք
ըստ կամաց նորա յայսմ աշխարհիս, զմասն
և զվիճակ ժառանգութե ընկալցուք ընդ ամ.
սուրբս նորա. զբնակութի յաւիտենական և

երկնային խորանացն։ Զոր խոստացաւ սի-րելեաց իւրոց Ճշմարիտն ա՟ծ յ՟ի ք՟ս. տէր մեր կեցո՛ և ողորմեա՛։

Զժամս և զառաջիկայ օրս խաղաղութ՟բ անցուցանել հաւատով ՚ի տեառնէ խնդրես-ցուք։ Զհրեշտակ խաղաղութ՟ն։ Զքաւութիւն։ Զսուրբ խաչն։ Ընդ նմին միաբան։ Զանձինս Ողորմեաց։

Աղօթք։

Որ ՚ի քրովբէական և յանպատում հան-գուցեալ ես յաթոռ. և այցելու ես միշտ ա-րարածոց քոց։ Որ և ՚ի ժամուս յայսմիկ հե-ղեր յերանելի առաքեալսն զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ։ Դու տէր յառաջակայ ժամուս՝ և յաւէտ մինչև ՚ի կենդանագոյս աւարտումն՝ տպա-ւորեալ միացո՛ զմեզ ընդ ա՟մ բարեգործութ՟ն ժողովրդումս. և խոստացելոց բարեացդ հա-ղորդս լինել զմեզ արժանի արա՛. տէր մեր և փրկիչ յ՟ի ք՟ս։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և միշտ և։

Խաղաղութեան ամենեցուն։

Որ էիր յառաջ քան զյաւիտեանս բնութ-ա՟ծ. էակից հօր և արարչակից սուրբ հոգւոյդ։

Որ և զնախաստեղծին պատուիրանազանցութ̄ն պտղոյն ճաշակման՝ նշանաւ ամենայաղթ խաչ-չիւ քո ՚ի ժամուս յայսմիկ ենթադրեալ՝ ՚ի կենդանութ̄ն փոխեցեր. և զանօրէնութ̄ն մեր ՚ի նմա բեւեռեալ՝ կեանք անապական, և նորո-գումն կենաց յուսացելոց ՚ի քեզ խոստացար։ Որոց մասնաւորիլ և զմեզ արժանի՛ արա տր̄ մեր յս̄ քս̄. որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և միշտ և։

ող Տէր ած̄ օրհնեալ. օրհնեալ է տէր զօր-հանապազ.

Ա̄ծ մեր՝ ած̄ կենարար. և նա փրկեսցէ զմեզ։

Տէր ած̄ օրհնեալ. օրհնեալ տէր զօրհա-նապազ, առաջնորդեսցէ մեզ ած̄ փրկիչ մեր։

Քարոզ։

Խնդրեսցուք հաւատով ՚ի տեառնէ վասն ճանապարհորդաց հարց և եղբարց մերոց, որք ընդ ծով և ընդ ցամաք գնասցեն. ո̄պ զի առաջնորդեսցէ նոցա, խաղաղութ̄ պահես-ցէ, և տարեալ հասուսցէ յիւրաքանչիւր տե-ղիս տէր ած̄ մեր։ Վ̄ասն զի նա ինքն է ա-ռաջնորդ կենաց. և յոյս փրկութ̄. որ յաջո-

դէ ծառայից իւրոց խաղաղութեամբ հաշա-
նիլ 'ի նաւահանգիստն կենաց և փրկութեան։
Ամենակալ տէր ած մեր կեցո́ և ողորմեա։

Աղօթք։

Առաջնորդեա́ մեզ տէր ած մեր, և տուր մեզ գնալ 'ի ճանապարհս քո արդարութե̃, սպահեա 'ի խաղաղութե̃ զկեանս մեր, և զգնացս 'ի հաճոյս քո. ժամանեցո́ զհոգևոր և զմարմնաւոր ընթացս ծառայից քոց անարատ ճանապարհաւդ յաւիտենական 'ի կեանսդ։ Շնորհօք միածնի քոյ տեառն մերոյ և փրկչին յիսուսի քրիստոսի. որ եղև մեզ առաջնորդ կենաց և յոյս փրկութեան։ Ընդ որում օրհնեալ ես հայր ամենակալ հանդերձ կենդանարար և ազատիչ սուրբ հոգւովդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Յիշեա́ տէր զպաշտօնեայս քո։

Բարերար և բազումողորմ ած։

Սաղմոս. 22։

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ո́չ պակասեսցի։

'Ի վայրի դալարւոջ՝ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ ի. և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութե̃ վ̃ն անուան իւրոյ:

Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուերաց մահու, ո՛չ երկեայց 'ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես:

Ցուպ քո և գաւազան նոքա մխիթարեսցեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց:

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո ոպ̃ անապակ արբեցոյց զիս:

Ողորմութ̃ի քո տէր զհետ իմ եկեսցէ՝ զա̃մ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ 'ի տան տեառն ընդ երկայն աւուրս:

Ցոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես ա̃ծ իմ:

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո տէր կեցուսցես զիս. արդարութ̃բ քով հանցես 'ի նեղութ̃է զանձն իմ

Ողորմութ՟բ քով սատակեա՛ զԹշնամիս իմ. և կորո՛ զա՟մ նեղիչս անձին իմոյ զի ես ծա-ռայ քո եմ:

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա:

Գոհաբանելով աղաչեսցուք զբարերար հոգին ա՟ծ, և խնդրեսցուք զողորմութի ՚ի նը-մանէ. զի անցուցէ ՚ի մէնջ զցասումն պա-տուհասի յանցանաց մերոյ բարերարութ՟ն իւրով: Ամենակալ տր՟ ա՟ծ մեր. կեցո՛ և:

Աղօ՟ք:

Խաղաղութ՟ քով հոգւոյդ ս՟բ ա՟ծ ճշմարիտ՝ որ ՚ի վեր է քան զա՟մ միտս և զխորհուրդս, մխիթարեա՛ զանձինս ծառայից քոց՝ ընդու-նելով զաղաչանս մեր. անցո՛ ՚ի մէնջ զցա-սումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարե-րարութ՟ քով: Ներեա՛ և լո՛ւր մեզ, քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր, արժանաւորեա՛ գոհութ՟ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ որդւոյն միածնի, այժմ և:

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես:

Աշխատաւորութեան հասարակաց աղօթից Վեցերորդ ժամուն. որ հատուցէ 'ի դէմս Հօր է, այլև 'ի դէմս չարչարանաց և խաչելութեան որդւոյն է։

Օրհնեալ հոգիդ սուրբ աստուած ճշմարիտ. ամէն։

Սաղմոս. 50։

Ողորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։

Լուացեալ լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ, և այլն։ տես 'ի թերթն 283

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Նոյն Վեցերորդի ժամուն։

Խաւարեցաւ լոյսն արևուն 'ի վեցերորդ ժամ ուրբաթուն. ծանոյց թէ լոյսն արարչական նըսեմացոյց զլոյսն եղական. կախեալ ըզքեզ մերկ 'ի խաչին քօղով սուրբ բուըն ծածկէին. հերքեա 'ի մէնջ ըզծանրուն շըրջօղ դիւրին մեղօրէին։

Զա՛նձրուն մա՛րտ այսոյն չարի որ յայամ,

ժամուս պատերազմի. զօղեալ հոգւոյ մեր հ՚ րքեացի քո նշ՚նաւ սրբոյ խաչին. Ճըշմարտութե՛ քո ճառագայթ զարդ ՚ի յերկնից անկեալ փայլակն. մերժեալ ՚ի մէնջ հալածեացէ և զմիգ յուսոյ քո վառեսցէ:

Յ՚ու միջօրեա՞յ տուընջեան ժամուս վայելչական ուշաց մարմնոյս. նետուք զաղտնեաց մի՛ խոցեսցուք ՚ի խաւարէն որ ՚ի ծածուկ. շուրջանակի բանակեսցեն ըզմեօք բանակըք հրեշտակաց. որք պարակից մեզ լինելով ըզքեզ ընդ հօր փառաւորելով:

Մ՚աղթանք:

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են ՚ի մեղաց իմոց սուրբ ա:

Նւ ևս խաղաղութեան զտէր տղա:

Օրհնութիւն և փառք հօր և:

Քարոզ մեծի պահոցն:

Սրբութեան մտօք և անզբօս խորհրդով կացցուք միաբան յաղօթս առաջի տեառն մերոյ և փրկչին յի՛ քի՛: Հաւատով խնդրեսցուք ՚ի նմանէ զ հրեշտակ խաղաղութե՛ պահապան անձանց մերոց. որ եկեալ բանակեսցէ շուրջ

զմեօք, և աներկիւղ պահեսցէ զմեզ յամ՟ հրեղէն նետից սատանայի, որ թռչի 'ի տուէ. 'յիրաց խաւարային գնացից՝ 'ի գայթակղութե՟ դիւրին 'ի հասարակ աւուր: Յորժամ զգու-շութ՟ պահելով աղօթիւք և բարեխօսութ՟ ամ՟ սրբոց, շնորհեսցէ՛ մեզ մարդասէրն ա՟ծ կեալ՝ առաքինութ՟ 'ի փրկութե՟ անձանց մերոց, 'ի պա-տիւ և 'ի փառս կենդանացուցիչ անուան իւ-րոյ· Յոյս հաղորդութե՟ ընկալցուք 'ի յայտ-նութե՟ միածնի որդւոյ՟ ա՟յ, կերպարանակից առ-նել զմարմին խոնարհութ՟ մերոյ՝ ըստ նըմա-նութե՟ մարմնոյ փառաց իւրոյ: Վ՟ս զի զայս խոստացաւ սիրելեաց իւրոց Ճշմարիտն ա՟ծ յ՟ս ք՟ս տէր մեր կեցո՛ և ողորմեա՛: Զժամս և զառաջիկայ օրս խաղաղութ՟ անցուցանել հաւատով 'ի տեառնէ խնդրեսցուք: Զհրեշ-տակ: Զքաւութի՟: Զսրբոյ: Եւ ևս: Զան-ձինս: Ողորմեա՛յ:

Աղօթք:

Զգեցո՛ մեզ տէր ա՟ծ մեր զէն արդարութե՟ զրահաւոր և յաղթօղ լինել ընդդէմ սա-տանայական պատերազմաց. և զամ՟ հրեղէն նետս նր՟ շիջուցանելով՝ անկասկած ընթացուք յիրաց խաւարային գնայից՝ 'ի գայթակղութե՟

դիւրին 'ի հասարակ աւուր։ Եւ զգաստացեալք վայելչական տունջեամբս՝ առաքինութ՟ կայցուք 'ի փրկութի անձանց մերոց. 'ի պատիւ և 'ի փառս ս՟բյ երրորդութեդ, այժմ և միշտ և։

Խաղաղականին ամենեցուն։

Երկնաւոր խաղաղութ՟դ քով պարսպեա՛ պահեա՛ զանձինս մեր տէր զօրութեց։ Վ՟զի դու ես ա՟ծ խաղաղութե, և բաց 'ի քէն այլ ոք ոչ գիտեմք. և զանուն քո ամենազօր կարդամք յօգնականութի անձանց մերոց։ Նայեա՛ յերկրպագութիս մեր. և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութի ճշմարտութե։ Եւ զոհութ՟ փառաւորեսցուք զհայր և զորդի և զս՟բ հոգիդ, այժմ և։

Տէր՝ մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութի քո տէր. զի աղքատացաք յոյժ։

Օգնեա՛ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր՝ վասն փառաց անուան քոյ։

Տէր փրկեա՛ զմեզ և քաւեա՛ զմեղս մեր վ՟ս անուան քոյ։

Քարոզ։

Վ՟ս հիւանդաց և ա՟մ. վշտացելոց՝ աղաչեսցուք զփրկիչն մեր ք՟ս. զի ողորմեսցի ը՟ մեծի ողորմութեն իւրում. և բժշկեսցէ զախտս

և զհիւանդութ̅ս հոգւոց և մարմնոց ծառայ-
ից իւրոց. և կատարեալ առողջութ̅ հասուս-
ցէ զամենեսեան 'ի մշտնջենաւոր և յանախտ
կեանս: Որ առաքեցաւ 'ի հօրէ 'ի բժշկութ̅
ազգի մարդկան' միածին որդէն ա̅յ. տ̅ր մեր
և փրկիչ յ̅ս ք̅ս. կեցո՛ և:

Աղօթք:

Փարատեա՛ զցաւս և բժշկեա՛ զհիւան-
դութ̅ի 'ի ժողովրդենէ քումմէ տէր ա̅ծ մեր.
և շնորհեա՛ ամենեցուն զկատարեալ առող-
ջութ̅ի նշանաւ ամենայաղթ խաչիւ քով. որով
բարձեր զտկարութի ազգի մարդկան, և դա-
տապարտեցեր զթշնամին կենաց և փրկութ̅
մերոյ: Դու ես կեանք մեր և փրկութի՛ բարե-
րար և բազումողորմ ա̅ծ. որ միայն կարող
ես թողուլ զմեղս' և մերժել զախտս և զհ-
հիւանդութ̅ի 'ի մէջ. որում յայտնի են պէտք
կարեաց մերոց. պարգևիչդ բարեաց՝ պար-
գևեա՛ զառատ ողորմութ̅ի քո 'ի վ̅ր արարա-
ծոյ քոյ՝ ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից. յորոց
հանապազ փառաւորեալ գովի ամենասուրբ
երրորդութիւդ, այժմ և:

Յիշեա՛ տէր զպաշտօնեայս քո:

Բարերար և բազումողորմ աստուած:

Սաղմոս. 40։

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ՚ի վերայ երկրի, և ոչ մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցաւոց իւրոց, զամ անկողինս նորա դարձուցանէ ՚ի հիւանդութե նորա։

Ես ասացի տէր. ողորմեա ինձ. բժշկեա զանձն իմ ես մեղայ քեզ։

Որ բնակեալն է յօգնութի բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ այ յերկինս հանգիցէ։

Ասասցէ տեառն ընդունօղ իմ ես, ապաւէն իմ ած, և ես յուսամ ՚ի նա։

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին և ՚ի բանից ՚ի խռովութե։

՚Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ՚ի հովանի թևոց նորա յուսասցիս։

Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքեւ՝ ճշմարտութիւն նորա։

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և ոչ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ։

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի գայթակղութե՟ն դիւրին 'ի հասարակ աւուր:

Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք, և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ խոչ ոչ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու. և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես. զի դու տէր յոյս իմ ես:

Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն. զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք մի մերձեսցին 'ի յարկս քո:

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեսցէ վ՟ն քո, 'ի պահել զքեզ յա՟մ ճանապարհս քո:

'Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ. զի մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո:

'Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ:

Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա. և առ նմա եղէց 'ի նեղու՟ե:

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա. երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից նմա ըզ փրկու՟ի իմ.

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:

Քարոզ.

Եւ ես խաղաղութեան զտէր աղաչ:

Խնդրեսցուք հաւատով՝ ի հօրէ մեր քաւութիւն մեղաց և թողութիւն յանցանաց, փրկելոյ զմեզ ի վշտաց և ի նեղութեանց, խնամելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան և գթութեան տեառն մերոյ ամենակալին. կեցո՛ և ողորմեա՛:

Աղօթք:

Հայր գթութեանց և Աստուած ամենայն մխիթարութեանց. որ մխիթարես զմեզ յամենայն նեղութեան մերում. լուր և այժմ ձայնի պաղատանաց ծառայից քոց՝ ընդունելով զաղաչանս մեր. անցո՛ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութեամբ քով: Ներեա՛ և լուր մեզ, քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր. արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ Սուրբ Հոգւոյդ, այժմ և միշտ և:

Օրհնեալ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես:

Կարճառօտաբանութիւն հասարակաց աղօթից ընթերցուածոց ժա-
մուն. որ հաւաքի 'ի գլխս ուրբաթուն թյ, այլև սաղ-
մոսացն՝ և քանոնաց հոգւոյն ամենայնին:

Օրհնեալ հոգին սուրբ աստուած ճշմա-
րիտ. ամէն:

Սաղմոս. 50:

Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ, և այլն: տես 'ի թերթն 283

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ:

Նոյն ընթերցուածք ժամուն:

Զարչարակցեալ քեզ տէր լոյս երեք ժամու խաւարելոյ. պայծառացեալ լինելով-դին 'ի դէպ Ըրման մահու ստուերին. Զո-հրդ լուսոյ մեծապայծառ աւանդեցեր զհո-գիդ առ հայր. ուստի կըցորդ ընդ 'ի յեր-կինս ըմեզ ուղղեա հոգւով քոյին:

Սանդարամետք սարսեցին զկապեալ՝

հոգիսն արձակեցին. վէմք ՚ի վիմէդ պատա-
ռեցան ՚ի տապանաց մեռեալք յարեան. տա-
ճարք երկրի տատանեցին և աշխարհի սիւնք
դողային. բո մեալ քս առ քեզ պաղատեսցուք
զի ընդ արդարոցն դասեսցուք:

Ցո՛ւցեր յայժա՜մ ըսքանչելիս և այժըմ
մեզ ողորմեսցիս. ընծեալ բնութիս քև ողջա-
ցաւ շնորհեա՛ և մեզ լինել անցաւ. փոխան
մահու քո կենարար կեցո՛ զմեզ տէր բարե-
րար. քեզ պաղատիմք աւազակին յիշեա՛ ըզ-
մեզ յօրն ահագին:

Մաղթանք:

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են, ՚ի մե-
ղաց իմոց սուրբ ա:
Նաև ես խաղաղութեան զտէր:
Օրհնութիւն և փառք հօր և:

Քարոզ մեծի պահոցն:

Սուրբ սրտիւ և հաստատուն հաւատով՝
կացցուք միաբան յաղօթս առաջի տեառն
մերոյ և փրկչին յի՛ քի՛, յիշելով զմեծամեծս
նորա զանչափ շնորհս, զ համբերութի կենսա-
տու խաչին, և զ հեղումն աղատեսցուցէ ար-

եան նորա, և զսոցին նմանս՝ որ յայսմ ժամու վասն մեր մեղաւորացս կրեաց նա։ Եւ մեք զայս ամ՟ զմտաւ ածելով՝ սրբեսցուք 'ի մեղաց զխորհուրդս՝ զբանս՝ և զգործս մեր. կատարեսցուք զփրկուն՟ անձանց մերոց ահիւ ա՟յ։ Մի՛ յապաղիցուք խոստովան լինիլ նմա զմեղս մեր և խնդրել զթողութ՟ն մեղաց մերոց. զի մի՛ կորիցիմք անապաշխար՝ զյաւիտենական կորուստն։ Այլ մինչդեռ ժամանակս 'ի ձեռս է, գործեսցուք զբարիս 'ի կեանս յայսմիկ, օրինակ վարուց մերոց ունելով զամ՟ սուրբս և զյաղթօղ նահատակսն. որք միանգամ 'ի սկզբանէ հաճոյ եղեն տեառն և փրկչին բոլորեցունց։ Որոց աղօթիւք և բարեխօսութ՟բն՝ շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն ած՟ զհաճոյսն իւր և զօգուտն մեր խորհիլ միշտ և առնել, և անպատում պարգեւացն հաղորդս գտանիլ։ Զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոյ ճշմարիտն ած՟ յիսուս քրիստոս տէր մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛։ ըԶ ժամս և զառաջակայ օրս խաղաղ։ Զհրեշտակ։ Զքաւուլի՟։ Զսրբոյ։ Եւ ևս։ Զանձինս։ Ողորմեա՛յ։

Աղօթք։

Տէր զօրութեանց՝ որ կամաւոր մահուամբ քով ՚ի ժամուս յայսմիկ կենդանացուցեր ըզմեզ ՚ի մեռելութենէ մեղաց մերոց. և բեւեռեցեր զկնիք դատապարտութեան մերոյ ՚ի խաչին. և շնորհեցեր ազատութի ազգի մարդկան ՚ի ծառայութենէ ապականութեան՝ յազատութիւն փառաց՝ հեղմամբ արեան քո սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր. և յաջողեա մեզ՝ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք՝ կեալ յայսմ աշխարհիս, և արժանաւոր լինել յաւիտենական և երկնային ուրախութեան ընդ ամ սրբս քո։ Եւ գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Բազումողորմ ած և հաստիչ խաղաղութեան՝ հաստատեա զանձինս մեր քոյով խաղաղութբդ. որով ունիս յիւրաքանչիւր կարգի զամ արարածս քո՝ ուղիղ հրամանաւդ մատակարարելով. վասն զի այդ իսկ է կամք քո՝ խաղաղական և հոգևոր սիրով կալ մեզ առ միմեանս, և սպասել արթուն մտօք յայտնութեան միածնիդ քոյ և փրկչիդ մերոյ յի քի։ Որում

արժանաւորք եղիցուք հանդիպիլ ամպովք ընդ առաջ տեառն յօդս. զուարթերես կայցուք յաջմէ քումմէ ընդ սուրբս. և ընդ սիրելիս անուանդ քո սրբոյ. և ժառանգեսցուք զպատրաստեալն 'ի սկզբանէ աշխարհի սրց քոց զարքայութիւնդ: Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զՔեզ ընդ Հօր և ամենասուրբ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և:

սղ Տէր մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վս̄ անուանդ քում սրբոյ. մի՛ ցրեր զուխտս քո. և մի՛ 'ի բացեայ առներ զողորմութիս քո 'ի մէնջ:

Վս̄ աբրահամու սիրելւոյ քոյ, իսահակայ ծառայի քոյ և իսրայէլի սրբոյ քոյ:

Տէր մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վս̄ անուանդ քում սրբոյ. մի՛ ցրեր զուխտս քո և մի՛ 'ի բացեայ առներ զողորմութիս քո 'ի մէնջ:

Երգ աւետեան Ներսէսի:

Նահապետին աբրահամու հայցմամբ ընկալ Տէր զաղաչանս: Եւ ծառային քում սահակայ խնդրուածովք 'ի մեզ գթա: Բնատեսին իսրայէլի: Միով սրբոյն 'ի մեզ խնայեա: Երեքսրբեան երիւք սոցին: Սրբեա զհոգի զմիտս և զմարմին:

Քարոզ։

Աղաչեսցուք զկենդանատու փրկիչն մեր Քս՝ որ կամաւոր խաչելութբն իւրով զաշխարհս փրկեաց. եւ հեղմամբ արեան իւրոյ՝ զթողութի շնորհեաց յուսացելոց իւրոց։ Ամենակալ տէր Ած մեր. կեցո՛ եւ ողորմեա՛։

Աղօթք.

Անկեալ առաջի քոյ բարերար եւ բազումողորմ Ած՝ աղաչեմք ամ սրտիւք մերովք եւ խնդրեմք զթողութի 'ի քէն. որպէս խոստացար ծառայից քոց եւ ասացեր՝ զոր ինչ խնդրիցէք հաւատով յանուն որդւոյ 'ի հօրէ, տացի ձեզ։ Շնորհեա՛ եւ այժմ հաւատացելոցս 'ի քեզ՝ եւ կատարեա՛ 'ի բարին զխնդրուածս մեր. զի 'ի քեզ եմք ապաւինեալ։ Եւ քո առատ ողորմութբդ մխիթարեա՛ զմեզ 'ի կեանս յայսմիկ. եւ առաջնորդեալ հասո՛ յանձառ երկնից արքայութդ, 'ի փառաւորութի եւ 'ի պատիւ ամենասուրբ երրորդութեդ. այժմ եւ միշտ եւ։

Յիշեա՛ տէր զպաշտօնեայս քո։

Բարերար եւ բազումողորմ աստուած։

Սաղմոս. ՃԺԴ

Սիրեցի՛ զի լուիցէ տէր զձայն աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Շրջեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս.

Զնեղութի և զանձկութի գտի, և զանուն տն կարդացի։

Ո՛ տէր՝ փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած ած մեր ողորմի՝ և պահէ զտղայս տէր։

Ես խոնարհ եղէ՝ և տր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո. զի տէր օգնեաց քեզ։

Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ ՚ի գայթակղութենէ, հաճոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին կենդանեաց։

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ամ մարդ սուտ է։

Զի՞նչ տաց տրիտուր տեառն ընդ ամի զոր և ետ ինձ։

Զբաժակ փրկութե ընկալայց, և զանուն տեառն կարդացից։

Զաղօթս իմ տեառն տաց՝ առաջի ամ֊ ժողովրդեան նորա։

Պատուական է առաջի տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՞ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութե, և զանուն տեառն կար֊ դացից։

Զաղօթս իմ տեառն տաց առաջի ամ ժողովրդեան նորա. ՚ի գաւիթս տան տեառն և ՚ի մէջ քո երուսաղէմ։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ամ ազինք. գովեցէ՛ք զնա ամ ժողովուրդք։

Զօրացաւ ողորմութի նորա ՚ի վերայ մեր. և ճշմարտութի տեառն մնասցէ յաւիտեան,

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Շարական Տէրունեաց և Մարտիրոսաց։

Ո՛ր ստեղծմա՛մբ ը՛ստ պատկերի քո՝ տէ՜ր ած պա՛տուեցեր ըզմե՛զ. ընկա՛լ և՝ այժմ ըզգ֊ ն՛րճջն՛յեալսն ՚ի քե՛զ ուղի՛ղ հաւատո՛վ. ը՛ստ մեծի՝ քո՛ւմ ո՛ղո՜րմութե՜ն։ Ո՛ր շնորհօք

սուրբ հոգւո՜յն լո՛ւսաւորեցե՛ր. յի՛շատա՛կն
խուրեա՛ն՛ց զ հոգի՛ս նոցա՛ ընկա՛լ մա՛րդասէ՛ր.
ը՛ստ մե: Որք հաղորդեցա՛ն մարմնո՜յ և՛ ա-
րեան քո տէր. հանգո՛ զ հոգիս նոցա ընդ սրբս
քո քն տէր. քանզի ի գինք սբ արեան քո են:
Միայն օրհնեալդ ՚ի կանայս. մայր և միշտ
կոյս և խնամալի լոյս. ծընօղ արարչին մերոյ
աստուածաչար բարեբանեսցուք:

աւ Ո՛րպէ՜ս տէ՛ր և ը՛ստեղծի՛չ ա՛զգի մարդ-
կա՜ն. մի՛ անտե՛ս առնե՛ր ըզննջե՛ցեալսըն
մեր. այլ հանգո՜ զ հոգիս նոցա՛ ընդ սրբո՛ս
քո՜: Որդէդ միածին յորուՆ տիեզերաց. մի
անտես առ: Հոգիդ ճըշմարիտ մխիթարիչ
ազատուրաց. մի՛ անտես առ: Հոգւոյ ըզքև հո-
վանացեալ միայն սըրբուհի. ծընար ըզ բանն
տէրն զանճառելոյ հօր ծընունդ. և յայտնե-
ցաւ միուն երրորդութեն:

բե Ո՛ր կո՛չե՛ցեր առ քեզ տէ՛ր ըզտէ՛ր՛կե՛րս
տէ՛. ընկա՛լ ըզմե՛ր ը՛զննջեցեա՛լսն ՚ի՜ գոգ
հայրապետի՜ն ա՛բրահամո՛ւ. ո՛ղորմա՜ ծ տե՜ր
փը՛րկի՜չ և՛ բարերա՜ր: Որ թողուեց ես տը
ւօղ տէր. թող ըզմեղս մեր ննջեցելոցն. կա-
րող յանմի և հյօր. ողոր: Որ լուսատու ես
տիեզերաց քն տէր. լուսաւորեա՛ և ըզմեր
ըզննջեցեալսըն լուսաւոր երանաւէտ ձըւարթ

նոյն. ողոր: Յոյս մեր և ապաւէն Մայր աս՟ և կոյս սուրբ. որ հուր ծնուն՟ն ոչ բոցակի զեաց զքո սուրբ զորովայն. բարեխօսեա առ տէր վասըն մերոյ փըրկուե՟ն:

Որ որդիդ ես և բան՟դ ա՟ծ. և հաւասար ըկ բակից ընդ հօր յէուե՟. առ քեզ կարդամք մարդասէր. հանգո՛ զհոգիս ննջեցելոց մեր ընդ սուրբս քո: Որ իջեր յերկնից վասն մեր. զառաջինն առեր զյանցանսն ադամայ. մերով բնութ՟ բարձեր 'ի վերայ խաչին անարատ ձեռօք. հանգո: Որ լուծեր զիշխանուե՟ մահու. կամաւորական մահուամբ քո քա՟. բանաւորաց զպաշտօնս առաջի քո հեղեալ մաղթեմք՝ հանգո: Տիրուհի անարատ մայր տեառն և կոյս մարիամ. քրովբէական աթոռ ըզքեզ տեսաք 'ի յերկրի. բարեխօսեա առ տէր վասն մերոյ փրկուե՟ն:

Հայր բա՛րեգո՛ւթ ո՛ր զգ՛թացար 'ի յազգս զծ որդւոց մարդկան. ա՛ռաքե՛ցեր ըզմիածի՛նդ 'ի փը՛րկուե՟. յիշեա զհո՛գիս ննջեցե՛լոց մերոյ. և հանգո՛ ը՛նդ սո՛ւրբս քո: Որդիդ միածին որ յարեար 'ի մեռելոց. 'ի միւսանգամ գալստեանն քո յարուե՟ մեզ խոստացար. յիշ՟ Հոգիդ ճշմարիտ մխիթարիչ սգաւորաց. ա-

ղաչանօք սուրբ ածածնին և ամ՛քոց սրբոց.
յեշ: 'Ի բարեխօսութի փութացիր մեզ սուրբ
ածածին. առ 'ի փրկել ըզժողովուրդս 'ի մե-
ղաց և յապականութէ:

գկ Յա՛նըսկըզբնա՛կա՛ն ծոցոյ հօր խոնարհեալ՝
բա՛նըդ մա՛րմնա՛ցա՛ր 'ի կուսէ՛ն վա՛ըն փըր-
կութե՛ մերոյ. ա՛ղա՛չեմք ը՛զքե՛զ. զնը՛նջե՛-
ցեալս մեր 'ի՛ քե՛զ ուղե՛զ հաւատո՛վ. յե-
շեա՛ տէ՛ր յորժամ գա՛ս լթա՛գաւորո՛ւ-
թե՛ըդ քո: Նոխակալ քաղցրութ որդի ոյ
հաճեցար բառնալ զմեղս աշխարհի քո խա-
չելութն. այա, կամաւորական մահուամբ քո
յուծեր զերկունս մահու. և արժանի արարեր
թողուե յանցանաց քաւիչ քո արեամբ. աղ:
Ով փոխանակ մեղաւորաց զմեռանիլ յանձն
առեր. իջանելով 'ի դժոխս փրկեցեր 'ի մեղ
սասէր բանտէն զգերեալսն. աղ: Բարեբա-
նեմք զանչափ քո զմարդասիրութդ. որ երե-
քօրեայ յարուցեալ կենդանութ պարգևե-
ցեր աշխարհի աղ: Մաքուր և անբիծ կոյս
յետ ծննդեան. որ մարմնով ծնար զարձակօղն
'ի կապից մահու. բարեխօս լեր վա անձանց
մերոց. փրկել 'ի սպառնալեաց գեհենոյն:

գձ Յորժամ հարկանի փո՛ղ գա՛լըստեա՛ն
քո՛ տէ՛ր. յայնժամ գա՛լըստ՛ըրեալ գո՛րծո՛

արարա՟ծք 'ի յահէ՟ քո՟ւմմէ՟. աղաչե՟մք ը՟կ բերդ փրկիչ. հանդա՛ և զմեր պնդեցեա՟լսն ընդ ս՟րբո՟ քո՝ որ մի՟այնդ ես բա՟զո՛ւմ ո՟ղո՟րմ: Յահաբեկ լուսոյ ծագման քո աէր· ցնծման դասք առաքինեայն 'ի վերայ լուսե-ղէն ամպոյն. աղաչեմք: Անոխակալ բազմագութ ողորմած տէր մի՛ անտես առներ զմո-ռացեալքս յահագին աւուրն. որ մի: Որ իջեր 'ի յերկնից և մարմնացար 'ի սուրբ կուսէն անձառելի քոյին ծննդեամբդ. և զիս մի՛ անտես առներ. այլ պահեա պատուական և սուրբ խաչիւ քո:

Որ Թագաւո՟րդ ես յաւիտենից բ՟ն տէրծ դ՟կ ընկալ ը՝պծառայս քո 'ի բարի. ե՟ւ շնոր հեա 'ի յաջակողմեա՟ն քում դասի՟լ: Որ ունիս իշխանութի մահու և կենաց. հանգո՛ ըզ հոգիս քոյ ծառայից. և: Յորժամ կարգի փա-Թոռ տէրութեդ քո. և հաստատի ատեան դա տաստանին. յայնժամ խնայեա 'ի ծառայս քո և: Ամենօրհնեալ ածածին մարիամ. քերով բէական աթոռ արարչին մերոյ տնօրէնութ զոր երանեն ա՟մ ազինք հանապազ:

Մաղթանք:

Հոգւոյն հանգուցելոյ քս տէ՝ արա՛ հան-
գիստ և ողորմութի. և մեզ մեղաւորացս՝ շնոր
հեա՛ զթողութի յանցանաց:

Եւ ես խաղաղութեան զտէր աղաչես:

Քարոզ:

Վասն հանգուցեալ հոգւոցն աղաչես-
ցուք զփրկիչն մեր քս՝ զի զնոսա ընդ ար-
դարսն դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ
ողորմութե իւրոյ: Ամենակալ տէր այ մեր.
կեցո՛ և ողորմեա՛:

Տէր ողորմեա՛: երիցս:

Աղօթք:

Քս որդի այ աննխակալ և բարեգութ
գթա՛ քո արարչական սիրովդ 'ի հոգիս հան-
գուցեալ ծառայից քոց: Յիշեա՛ յաւուր մե-
ծի գալստեան արքայութե քոյ: Արա՛ արժանի
ողորմութե՝ քաւութե և թողութե մեղաց: Դա-
սաւորեա՛ պայծառացո՛ ընդ սուրբս քո յա-
ջակողմեան դասուն: Զի դու ես տէր և ա-
րարիչ ամենեցուն դատաւոր կենդանեաց և

մեռելոց։ Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութի՟ և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Մաղթանք։

Զսաղմոսերգութի՟ս և զաղաչանս ընկալցի մարդասէրդ տ՟ր, 'ի հաճոյս բարերար կամաց իւրոց. մեր մեղ՟ացն և բազում՟ յանցանացն թողութի՟ շնորհեսցէ. 'ի չարեաց փրկեսցէ. 'ի մեղաց պահեսցէ. և նմա փառք յաւիտեանս ամէն։

Օրհնեալ թագաւորութի՟ն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Եւ առ ժամամուտ ըստ կարգի աւուրց պահոց, և տօնից տէրունականաց, և ամենայն սրբոց:

պահ Որ ՚ի հօրէ առաքեցար փրկիչ և մարմ-
բշ նացար ՚ի սրբոյ կուսէն. որ վասն մեր ՚ի
գշ յերկնից իջեր և լուսաւորեցեր զաշխարհս:
՚եշ Զխաղաղութին քո տուր մեզ տէր, որ խա-
ղաղութեանց ես թագաւոր. զխաղաղութին և զո-
ղորմութին որ յամի ես դու կարօղ մարդա-
սէր:

դշ Որ ըստ մծ միտս անցուցանես, զխաղա-
ուր ղութին քո մծ տուր մեզ հանապազ՝ քեզ
աղաչեմք:

կիր Միածին որդի և բանդ մծ և անմահ
էութին, որ յանձն առեր մարմնանալ ՚ի սրբուհ-
ւոյ մծածնէն և ՚ի միշտ կուսէն. անփոփո-
խելիդ մարդ եղեալ խաչեցար քս մծ մեր.
մահուամբ զմահ կոխեցեր. մինդ ՚ի սրբոյ
երրորդութէն՝ փառաւորակից ընդ հօր և սբ
հոգւոյն՝ կեցո զմեզ:

ծնն Աստուածածին անհարսնացեալ՝ զբանն
անսկիզբն յղացար և զմծն անժամանակ
ծնար. զանպարագրելին ՚ի գիրկս քո բար-

բեր. Նմա անդադար բարեխօսեա՛ վասն ան-
ձանց մերոց:

Ա՟ծածին զքեզ խոստովանեալ երկրպա- Ծնն
գէ եկեղեցի ուղղափառաց. քանզի՛ ուր քե-
րովբէքն բազմաչեայք և ա[illegible]ուք հրոյ իւմք
և վեցթեւեան սրովբէքն նայել ոչ իշխէին
կրեցեր անսերմնապէս զանապականութն 'ի
յորովայնի քում որպէս աղախին զՏէր. և
ծնար որպէս զմարդ զԱ՟ծն բոլորից զմարմնա-
ցեալն առ 'ի քէն զանձառ զԲանն 'ի փրկութ՟
աշխարհի և կեանք անձանց մերոց:

Աղաչեմք զքեզ սուրբ կոյս մարիամ Ա՟ծա- Ծնն
ծին՝ բարձրելոյն զօրութեն հովանաւորեալ և
սուրբ հոգւոյն եկաւորութեն լուսաւորեալ, որ
զԱ՟ծ զոյուեց ստեղծիչն յղացեալ ծնար ան-
ձառապէս. մարմնացելոյն առ 'ի քէն բարեխօ-
սեա՛ կեցուցանել զանձինս մեր:

Ծերունին այսօր սիմէոն՝ հոգւովն դայր 'ի ա՟ն
տաճարն՝ երևելովն քերովբէին վեհագոյն. զի բ՟
որոց թևօքն սաւառնեալ ոչ իշխէին հայել առ
'ի յահեղ փառացն, սա 'ի գիրկս իւր բարձ- ա՟ջ
եալ համբուրէր համարձակապէս և գգուէր
որպէս զմանուկ. և աղերսել զի հայցէր ար-
ձակիլ 'ի խաղաղութի:

Անսկզբնաւորին Բանդ Ա՟ծ 'ի վերջին ա- ա՟ն

Ը Լոյս յանձն առեր լինել մարդ 'ի կուսէն
առ և արարիչդ յաւիտենից՝ փակեցար ընդ ժա-
ոջ մանակաւ. սուրբ տէր սրբութեց և անկ որոտ
մաքրութեց. եկիր 'ի տաճարն քառասնօրեայ,
զօրինացն կատարեցեր զարդարութի: Զոր
բարձեալ սիմէօնի զանպարագրելիդ 'ի գիրկս
իւր հայցէր, որ արձակիչդ ես կապելոց՝ ար-
ձակեա զիս 'ի խաղաղութի: Վասն որոյ՝ ընդ
ծերունոյն սիմէօնի վերագոչեմք առ քեզ
տէր, ս̄բ՝ ս̄բ՝ ս̄բ՝ տէր զօրութեց, լի են եր-
կինք և երկիր փառօք քովք 'ի փրկութի մեզ
ք̄ս ա̄ծ փառք քեզ:

ԴԿ. Զղազարու ննջումն՝ որպէս կանխագէտ
յառաջ ասէիր: որ և 'ի բեթանիա յառա-
ջէիր՝ Զի յարուսցես զսիրելին քո: Ընդ
և մեք գոչելով ասեմք, օրհնեալ որ գաս 'ի
չարչարանս կամաւ հօր՝ 'ի փրկութի անձանց
մերոց:

ԴԴ. Յորժամ եկեալ կենարարդ 'ի գերեզմանն
ղազարու. յորժամ եկեալ կենարարդ 'ի գե-
րեզմանն ղազարու. աւետաւոր ձայնիւդ աղա
ղակէիր ասելով՝ ղա̃զար՝ արի՛ եկ արտաքս:
Իսկ մեռեալն 'ի գերեզմանէն յարեաւ. և
նոյն ինքդ զանմահութի պարգևեսդ ետուր սի-
րելոյդ, և ա̄ծային ձայնիւդ 'ի գերեզմանէն

կոչեցեր։ Վ՟ն որոյ եւ մանկունք եբրայեցւոց ոստովք օրհնէին պանծալ թագաւորութիւնդ քո։ Ընդ նոսին եւ մեք ասեմք, ո՜վսաննայ՝ օրհնեալ է գալուստ քո՝ օրհնութի՟ ՚ի բարձունս, օրհնեալ որ գալոցդ ես անուամբ տեառն։

Ցնծա՛ երուսաղէմ եւ զարդարեա՛ զառա- ձգ
գաստ քո սիոն. քանզի ահա թագաւոր քո քս՟ նստեալ ՚ի յաւանակի նորոյ՝ հեզութի՟ ցուցանելով զայ մտանէ յառագաստ քո։ եւ մեք աղաղակեմք, ո՜վսաննայ օրհնեալ եկեալ ՚ի յանուն տեառն, որ ունի զմեծ զօրութի՟։

Քս՟ յարեաւ ՚ի մեռելոց. մահուամբ ըզ կա
մահ կոխեաց. եւ յարութե՟ն իւրով մեզ զկեանս պարգեւեաց. նմա փառք յաւիտեանս, ամէն։

Ահաւոր եւ սքանչելի է խորհուրդ փըր- ձէ
կութե՟ մերոյ. որ անսկիզբն ՚ի հօրէ անճառաբար մարմնացաւ ՚ի կուսէն. խաչի համբերելով եւ կամաւոր մահուամբն իւրով զկենդանութե՟ մեզ պարգեւեաց շնորհս։

Քանզի յարեաւ ՚ի մեռելոց քս՟ ած՟ յա- ձէ
ւիտենից՝ արարիչ եւ յարութե՟ ազգի մարդկան. Զոր օրհնեն անդադար զինուորութիւնք հրեշտակաց եւ ամ՟ զուարթունք երկնից։ Ընդ որս կոչելով ասեմք փառք սոսկալի յարութե՟ քո տէր։

հա Հիացան վերնական բազմութիւնք տեսանե-
լով զքեզ 'ի հրեղէն կառս բարձեալ՝ սար-
սեալ ասէին. ո՞վ է սա որ դիմեալ գայ յե-
դովմայ. և եկեալ մտանէ փառօք 'ի փառս.
տէր փառք քեզ:

հբ Որ յանպատում աթոռ նստիս և յան-
մարմնոյն վերօրհնիս, անհասանելի բանդ ա̅ծ
'ի յերկրի երևեցար ճշմարիտ մարդ. զտնօ-
րէնութ̅ն կատարեալ զխորհուրդ, խաչի և
մահու համբերեցեր. և զհրաշալի զ յարու-
թիւնդ քո ցուցեր հզօր զօրութ̅բ. այսօր համ-
բարձար փառօք 'ի յերկինս և զկուսածին
մարմինդ քո հրաշափառապէս լուսազարդե-
ցեր. զոր տեսեալ եսայիա՝ նախաձայնեալ
ասէր, ո՞վ է սա որ դիմեալ գայ յերկրէ:
Հիացեալ պետութիւնք երկնից գոչէին առ միմ-
եանս, համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր 'ի
վեր. և մտցէ թագաւոր փառաց: Որդ՝ որ
յա̅մ կարողդ ես և հզօր, շնորհեա և մեզ
համդիպել քեզ ամպովք 'ի միւսանգամ քո
գալստեանդ. որ միայնդ ես մարդասէր:

հգ Ընդ վ.քէլ խոստովանիմք զ̅ք հոգիդ և
երկրպագանեմք. որ ես պատճառ կենդա-
նութե եղելոցս և խաղաղարար աշխարհի. որ
զտգիտութի աշակերտացն բազում գիտութ

ւյնս. և 'ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ անճառելեօք ցուցար նոցա. աղաղակեմք տէր խնայեա և կեցո զմեզ:

Այսօր 'ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հան- բշ
գեար յառաքեալսն՝ լուսաւորելով զնոսա. և այժմ աղաչեմք զքեզ ս̄բ հոգիդ ա̄ծ, որ ես պատճառ կենդանութե̄ եղելոց և խաղաղարար աշխարհի, խնայեա և կեցո զմեզ:

Վ̄ս որոյ և մեք զհոգիդ ս̄բ ա̄ծ ընդ հօր և ընդ որդւոյ միանական խոստովանիմք. և հայցեմք մեզ 'ի վերնատուողէդ զհոգևորական խաղաղութի̄դ. տէր փառք քեզ:

Երևի տէրդ այսօր աշակերտացն 'ի թա- վր
բօրական լերինն. և աշակերտացդ զարհուրեալք աղաղակէին ասելով. արասցուք երիս տաղաւարս՝ մի տեառնդ, և մի մովսէսի և մի եղիայի: Արդ՝ և մեք բանաւոր հօտքս երգեմք ընդ քո ճշմարիտ վկայիցդ. առաքեա 'ի մեզ զլոյս քո շնորհացդ 'ի քոյ միւսանգամ գալստեանդ և կեցո.

Առաջի պատուական ամենայաղթ խաչի խա
քոյ անկանիմք երկրպագելով և խնդրեմք թողութի̄ յանցանաց մերոց. քանզի սովաւ բարձեր զդատապարտութի̄ ազգի մարդկան: Եւ այժմ վ̄ս սրբոյ ա̄ծային քոյ նշանի շնոր

հեա՛ զերկնային զխաղաղութիւնդ ամենայն
աշխարհի։

Էջ Տէր մեր և փրկիչ Յս. Քս, որ աղօթիւք
մի և միջնորդութբ բազմաչարչար վկային քո և
ած հօրն մերոյ սրբոյն գրիգորի լուսաւորչին,
նէ մեծաւ փառօք և բազմութբ զօրացդ լուսե-
ղինաց իջեր յերկնից 'ի դաշտն արարատ-
եան, 'ի յայտնելն փոքու հօտիդ քո ազգիս
հայոց՝ և 'ի ցուցումն յատկականի սիրոյդ և
մեծի ողորմութեդ. և ոսկեռամբ բաղխեցեր
զխորս անդնդոց, և հալածեցեր զգունդս
սանդարամետականաց. ուր և լուսաձև յօրին-
մամբ հրաշակերտեցեր զվայր աթոռն մեր
զսբ էջմիածին. և արարեր կնիս շտեմարան
անսպառելի շնորհացդ տեառնայնոց՝ 'ի լինել
ծնօղ՝ դաստիարակ և կատարելագործիչ սմ
եկեղեցւոյս հայաստանեայց։ Արդ՝ պահեա
զնա անարատ, հաստատուն և անսասան, 'ի
պայծառապարգութեն եկեղեցեացս մերոց և
ժանկանցս սոցին մինչև 'ի կատարած աշ-
խարհի. յորոյ միշտ փառաւորի ամենասուրբ
անուն քո յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

եկ Օ խաղաղութեն շնորհեա եկեղեցւոյ քում
սրբոյ, զխաղաղութեն և զանշարժութեն 'ի թշ-
նամեաց պատերազմէ. և հաստատեա 'ի մի

հաւատ զկաթուղիկէ եկեղեցի. զքեզ խոս-
տովանիմք տէր և ած կեցո՛ զմեզ:

Օ՛, յառաջընթացութի քո և զկարապետութի յօ-
ւոյ բանին խափանել կարծելով՝ որ ՚ի ձեռն
կնոջն զնախատօտիցն ՚ի դրախտէն արտաքս
ընկէց: Նա՛ և այժմ զհաւատալիսա անօրէնութ
բորբոքեալ. և բազմելոյն հերձուածս զկա-
թուս սուրբ աղջկանս հալածելոյ՝ զի զքրիստ-
հատցէ զգլուխ որ զամենեցուն ձեռնադրե-
ցեր զգլուխն քո: Այլ դու որ յանապատէ
բարբառոյ ձայն, գոչեա՛ որում ձեռնադրեցեր
պարգևել զխաղաղութի և զմեծ գոհութիւն:

Ցնծա՛ այսօր ցնծա՛ և պսակաձայնի՛ր կաթու ըս
ղիկէ եկեղեցի ս՛ր՝ յիշատակս որբոյն սուր-
բանմսի նախակարապետին քո ըկյեցելոյ հօր:
Որ աղօթիւք բանայր զերկինս զոր փակեաց
ադամ. և հրեշտակակերպ տեսլեամբ տեսա-
նէր զկերպարանս հօր ՚ի կերպի աղաւնոյ
նստեալ ՚ի յաթոռ փառաց: Որ զբողբոջս
քարանցն որպէս զծաղիկս հաւաքելով՝ բու-
րեր պատկս փոխանակ փշոյն և եղէգանն: Նա
զմարտիրոսական արեանն իւր խառնէր ընդ
փրկական արեանն քո հոսեցելոյն ՚ի կողէն.
Վ՛՛ որոյ՝ զերագունցեալ ՚ի փառս տաւրի-
քան զամ՝ սուրբս՝ հայցէ և մը մեր ՚ի կր-

նաւուղէն զպարգևս կենաց անվախճանից և զմեծ ողորմութին:

Եր Յորովայնէ ընտրեալ սուրբն ստեփաննոս, յորովայնէ ընտրեալ սուրբն ստեփաննոս. վկայ ճշմարիտ առաքելական քարոզութեցն որ 'ի վերայ անօրէն քարկոծողացն աղօթէր առ քս̄ մեծ. ասելով՝ մի՛ համարիր սոցա զայս մեղս: Որդ՝ 'ի ձեռն սորին բարեխօսութեն շնորհեա՛ մեզ տէր զմեծ քո զողորմութիւն:

Լուսա Ցնծայ այսօր ցնծայ և պարծանայ եկեղեցի սուրբ՝ տօնելով մեծաւ հանդիսիւ ըն-հանրատենչ յիշատակս քո՝ ով գերապանծ-եալդ 'ի հարս սրբ հայրապետ և լուսաւորիչ տանս թորգոմայ սուրբդ գրիգորիոս: Ով քա-ջ համբերելի չարչարանօքդ պաշտօնս տն̄ հիացուցեր: Սորինակ ճգնութ զհրեղէնսն զարմացուցեր. որք և գունդ գունդ յերկնից 'ի յերկիր խոնարհեալ՝ 'ի տես հանդիսին նահատակութեդ փութային: Եւ անհամեմատ համբերութեդ զզուարթացեալ արքայն խրախանձորոքն ընդ ատեկքդ նուաճեցեր: Եւ մեծահանճար աղօթիւքդ զկուրացեալ միտս նոցին լուսաւորեցեր և ուխտարանեն քի պաշտօնեայս արարեր: Ընդ նմին և զմեզ հայ-նորդ հօտ ծննդեամբ 'ի լոյս մեծ

ածել: Վասն որոյ և յատկապէս լուսափայլեցար 'ի մէջ ամ՟ սրբոց, և զառաքելականն ընկալեալ զաթոռ և զպատիւ, և ընդ նոսին պսակեցար 'ի Քն Տն: Արդ՝ ով հայր մեր և լուսաւորիչ հոգւոց մերոց. աղաչեմք զքեզ միաբան ուխտիւք եկեղեցւոյ քոյ, զի յաւուրս հրաշալւոյ տօնի քոյ՝ յատկապէս բարեխօսեցես առ Քս ածն մեր, զի զեկեղեցիս և զզ-ծնայորդս ժողովրդեան քոյ պահեսցէ 'ի խաղաղութե՝ փրկելով 'ի հոգւոր և մարմնաւոր թշնամեաց. զի և մեք միշտ զյիշատակս քո կատարելով փառաւորեսցուք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին յաւիտեանս ամէն:

Գրիգոր սուրբ քահանայապետ՝ որ զհա- յու
ւատս ուսուցեր և զբանակս դիւացն հալա սա
ծեցեր. մարդկան ուսուցեր քարոզել զերրորդութին, պսակեցար յարքայութն. արդ բարեխօս լեր առ տէր վասն մեր:

Առաքեալք և վկայք Քն Տն՝ ամենակալ առ
հոգւոյն զօրութբն զամենայն ընդհանուր յորդեգրութն կենաց կոչելով, միաբանական սուրբ երրորդութին յորդորեցէք երգել զփառս 'ի յաւիտեան, ամէն:

Այսօր ահաւոր ձայնք որոտման հնչեցին որ
յերկնից 'ի յերկիր՝ կոչելով յորդեգրութի

զմեզ՝ վերնոյն սիօնի, հաստատունքն հաւատոյ և պարծանքն եկեղեցւոյ. որք ցօղովն արեան իւրեանց մաքրեցին զոլեգերս յանօրէն կռապաշտութեանց. և միշտ հայցեն 'ի քէն ըղ-քաւութի տօնողացս անուան իւրեանց: Արդ՝ մաղթանօք սոցա տէր՝ խնայեա՛ 'ի փրկեալ քո ժողովուրդս որ միայնդ ես մարդասէր:

մր Տէր որ հիմնեցուցեր զեկեղ՚ցի քո 'ի վէմ վիմի հաւատոյ, և կարգեցեր 'ի սմա առաքեալս և մարգարէս, հովիւս և վարդապետս առ 'ի հաստատութի սրբոց. և ձգնութ՟ վկայից զթշնամին սորա վանեցեր. 'ի խաղաղութե զսա պահեա՛ տր՟ որպէս մարդասէր:

հայ Օ՚հայրապետականն զարդարեցեր աթոռ 'ի յերկրի, առաքելական առեր զ՚պատիւ յերկնաւոր՝ ծառայ քի. ով երանելիդ 'ի հարս սր՟ հայրապետ: Քանզի՛ քո վարդապետութեդ ներմունք՝ բարեպաշտութե բուսուցին հասկս, ուրախութե պտուղ հատուցանելով և հաւատացելոցս փրկութի շնորհելով. վասն որոյ բարեխօսեա՛ առ տէր վասն անձանց մերոց:

լթգ Որպէս յետ ածաւէր թագաւորին խորայլի եղեկեա՝ յարոյց ած զ յովսէ՝ որ զամ կռապաշտութիւն 'ի բաց ընկէց, որպէս և

զբարեպաշտն կոստանդիանոս, որ զարիոսի զմոլորումն խափանեաց. և զմեծն Թէոդոս յարոյց ածային նախանձուն վառեալ՝ ընդդէմ այնոցիկ որք զսուրբ հոգին հայհոյէին: Արդ՝ ո՛վ ածարեալ և ուղղափառ սուրբ Թագաւոր՝ աղաչեա զտէր ՚ի փրկել զմեզ ՚ի մարդասպան հայհոյուէ. զի և մեք տօնեսցուք զյիշատակս քո՝ խնդրելով ՚ի քէն զհաշտուին և զմեծ ողորմուին:

Որպէս յետ ածասէր Թագաւորին իս- Թգ րայէլի եզեկեայ՝ յարոյց ած զյովսիա՝ որ զամ կռապաշտուին հնոյ ժողովրդեանն ՚ի բաց ընկէց, որպէս և ՚ի նորումս յարոյց զանդրանիկն Թագաւորաց զբարեպաշտն աբգարիոս որ ՚ի հեռաստանէ ծանեաւ զերկնաւոր Թագաւորն զքս. և եղև քարոզ ածուն նր ընդ ծագս տիեզերաց: Յետ նորին և զմեծն տրդատիոս, որ իսպառ հալածեաց զդիւամոլ կռապաշտուին յաշխարհէս հայաստանեայց. և զարդարեաց ճշմարիտ և ուղղափառ հաւատով: Արդ ո՛վ ածարեալ և բարեպաշտ սուրբ Թագաւոր: աղաչեա զտէր, ՚ի փրկել զմեզ յանօրէն բռնաւորաց. զի և մեք տօնելով զյիշատակս քո՝ խնդրեսցուք ՚ի

քրիստոսէ զխաղաղութիւն և զմեծ ողոր-
մութիւն:

մա 'Ի տաճարի սրբոց և յիշատակի սրբոց մարտիրոսաց՝ 'ի ձեռս համբառնալով աղաչեմք. բարեխօսութեամբ սոցա և աղօթիւք ըն-կենդանութեանս մեր խաղաղացո ած որպէս մարդասէր:

ճկ Ճգնաւորք քո, որք տանջանաց անօրինացն համբերեցիք և զմոլորութիւն կռոյն խափանեցիք. դասաւորեալք ընդ հրեշտակս 'ի յերկինս. որք ունիք զհամարձակութիւն 'ի քէն՝ բարեխօսեցէք կեցուցանել զանձինս մեր՝ զ_ձեզ աղաչեմք:

հռ Որ ծագեցան մեզ_յարեւմտից որպէս զա-
իբ րեգակն, և լուսաւորեցին համանգամայն զաշխարհս հայաստանեայց. փարատեցին զխաւարն անգիտութեան կռապաշտութեան. և լուսաւորեցին զմեզ հոգւոյ հաւատով ածգիտութեան: Սոցա բարեխօսութեամբ քս ած՝ պարգեւեա աշխարհի քում զխաղաղութիւն, և անձանց մերոց ըղ-մերոց թողութիւն, որպէս մարդասէր տէր:

գույ Օ_յաղթանակ ձեր զհանդէս զուարճացեալ տօնէ եկեղեցի սուրբ. քանզ_ի սրբ-ոց տառապեալք զկռուոյ. և 'ի մարտի քաջամար-նոյն_ցուցիք զհանդէս:

Հարսնացեալք քո երկնաւոր փեսային կու դուստրք վերին սիոնի. խնդրեսցեք ՚ի քէն ըղձհաշտութիւն և զ մեծ զօրութիւն:

Յաղթահարհականն ՚ի ճակատամարտին, յոյժ մեր խարհական ՚ի ճակատամարտին և ՚ի մեծ պատերազմին ընդդիմամարտեալ լինէր անօրինաց պատերազմ: Իսկ երանելի նահատակքըն՝ զ մոլութիւն անօրինացն խափանեցին և յաղթօղ գտան. քանզի որոց սառացեալ էր զա՛ծային զօրութի, ոչ ժուժկալ էր նոցա մարմնաւորական պատերազմ: Արդ՝ կ ա՛ծ՝ սոցա բարեխօսութեն խնայեա ՚ի մեզ և ողորմեա:

Զօրական և վկայ ճշմարիտ՝ քաջ նահատակդ քն սուրբդ (Թէոդորոս). որ փոխանակենուցեր զ մարմինդ ընդ հոգւոյդ քում փրկանս որ և ոչ ածեր զ մտաւ զապառնալիսն անօրէն առ բռնաւորացն: Այլ վերին ազդեցուն գիտելով զայրեցուցանն հոգւոյ նոցա, վասն այնորիկ լուցեր զտաճար կռոյն և անարգեցեր զ պաշտամունս նոցա: Արդ՝ ՚ի յաղթօղ պատերազմի տօնապացս զօր նահատակութե քո, բարեխօսեա առ տէր վս անձանց մերոց:

Գնացելոյ փառաց քոց ՚ի փառս կաթողիկէ ! եկեղեցի քո բն մեծապէս պայծառանայ.

քանզի՝ թագաւորեալքն 'ի քէն դիմեալք 'ի
յերկինս, 'ի սեբեստիայ նահատակին՝ 'ի յա-
ղօթ և 'ի քարընկէց յերեսս բանտարկութեն։
Որք և քաջալերեցին զմիմեանս, զի մի՛ լու-
ծեալ ոք բողանեօք անցաւորիս պակասեսցի
այլ դողալով առաքինաբար՝ զինքն ընդեր-
ձեալ 'ի յանխուս ծծայրին գանձուցն հոլովիցի
ապաստանելով առ քս։ Որդ՝ սոցա բարեխօ-
սութիւն՝ ընկա՛լ և ղորդէկլուն ժողովոյս մերոյ
'ի յոյս սիրողաց քոց՝ տէր փառք քեզ։

եր Որ 'ի վերայ քերովբէին հանգչիս և 'ի
եյ գօրայն հրեղինաց օրհնաբանիս, իջեր 'ի
ԱԾ բաբիլօն և փրկեցեր զերիս մանկունսն 'ի
հրոյն բռնութէ։ Որք աղաղակելով գոչէին
երգ նոր. տէ՛ր գործք օրհնեցէ՛ք և բարձր ա-
բարէք։ Թագաւոր փառաց և արարիչ բոլո-
րից, որ մարդասիրապէս գթացար 'ի սուրբ
մանկունսն և փրկեցեր 'ի բորբոքեալ բո-
ցոյն. որք անարգեցին զբռնութի թագաւորին
և չերկուցին զզօրութի հրոյն. ընդ նոսին և
մեք քեզ վերոագոչեմք, փրկեա՛ զմեզ 'ի հրոյ
յաւիտենից։ Զի դու միայն ես բազմագութ
տէր՝ քեզ յաւիտեանս ամէն։

հրշ Զոր օրհնեմ անլռելի ձայնիւ իմանալի
զօրութիք՝ երկնաւոր նահապետութիք. հրե-

տակք և հրեշտակապետք. աթոռք և տէրութիւնք իշխանութիւնք և պետութիւնք. սերովբէք և քերովբէք՝ և մեք օրհնեսցուք զնոյն ամենասուրբ երրորդութիւնն և զմի աստուածութիւնն։

Այսօր երկրաւորս եկեղեցւոյ քահանայապետութեան ընծայ հրաշափառապէս՝ զերկնաւոր քահանայապետութեանցդ կատարելով պտօնախըմբութ տօնս։ և ընդ անմարմնականաց և հագեղինաց դասուցդ՝ և մեք մարմնականքս և հողեղէնքս համաձայնեալ փառաւորեմք ըզփառաւորեցեալն ՚ի ձէնջ։ Արդ՝ ով սուրբ գաբրիէլ և միքայէլ մեծ հրեշտակապետք բարձրելոյն, և ամենայն զինուորութիւնք երկնից, որք կայք միշտ առաջի աթոռոյ աստուածութեան, անդադար բարեխօս լերուք վասն մեր առ տէր, վերաբերել զմեզ զամենեսեան ընդ ձեզ յերկնից արքայութիւնն, և միաձայն բարբառով երգել զփառս։

Բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ աստուածածնին, սրբոյն յովհաննու կարապետին, սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց առաքելոց և մարգարէից, հայրապետաց և վարդապետաց, մարտիրոսաց և թագաւորաց, ճգնաւորաց և կուսանաց, նահատակաց և միանձանց, և ամենայն սրբոց քո

հնոյ և նորոց, յայտնից և անյայտից, որոց այսօր է յիշատակ, զխաղաղութի երկնային ողորմութիւն քո պարգևեա մեզ մարդասէր տէր:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղաչեսցուք. ընկալ կեցո և ողորմեա:

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Խորան՝ Աւետեաց, Ծննդեան Տեառնընդառաջին, Վարդավառին, Վերափոխման, և ամ տօնից Աստուածածնին՝ ճաշու փոխն այս է։

Մեծացուսցէ անձն իմ. և այլն, 178

Աղուհայքն, Ծաղկազարդին, Հոգւոյ գալստեան, Խաչին, Եկեղեցւոյ, և ամ Կիւրակէից՝ ճաշու փոխն այս է։

Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն զգեցաւ, զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր եած։

Հաստատեաց զաշխարհ զի մի՛ սասանեսցի պատրաստ է աթոռ քո 'ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես

Ամբարձան գետք տէր, և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն գետք 'ի գնացս իւրեանց։

'Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու։

Սքանչելի ես դու տէր 'ի բարձունս, վկայութիւնք քոյ մ.ք յոյժ հաւատացեալք։

Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր՝ ընդ երկայն աւուրս։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Զատկին միւսն ՚ի Հոգւոյգալստեան՝ այս է ճաշու փոխն։

Գովեա՛ Երուսաղէմ զտէր։

Եւ օրհնեա՛ զաստուած քո սիոն։

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. եւ օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ,

Որ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութիւն, պարարտութեամբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ ընթանան պատգամք նորա։

Դնէ զձիւն որպէս զասր, եւ զմէգ որպէս փոշի ցանեաց։

Արկանէ զսառն որպէս պատառս. առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կալ։

Առաքէ զբան իւր եւ հալէ զնոսա, շնչեսցեն հողմ՝ք եւ գնասցեն ջուրք։

Պատմէ զբան իւր Յակոբայ. զարդարութիւն եւ զիրաւունս Իսրայէլի։

Ոչ այսպէս արար ամ. ազգաց տէր, եւ զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

Նշանայն Սրբոյ տօնից՝ ճաշու փոխն այս է։

Սիրեցի՛ զի լուիցէ տէր զձայն աղօթից իմոց։ Եւ այլն որպէս ՚ի Ննջեցն, 306։

Տէրունականաց յորս ասն ո՛չ ունի, և ամենայն Չորեքշաբաթն և Ուրբաթն յորս պահք լինի՝ ձայնա-
փոխն այս է:

Օրհնեցէ՛ք զտէր ամ ազինք. գովեցէ՛ք զնա ամ ժողովուրդք:

Զօրացաւ ողորմութի նորա ՚ի վր մեր և ճշմարտութի տեառն մնայ յաւիտեան:

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ:

Եւ այլ ևս շարական ըստ ձայնից պատշաճից և եղանակէ յարութեան:

Թագաւորըն փառաց քրիստոս. որ վասըն ձշ մեր մարմնացաւ ՚ի սրբոյ կուսէն և խաչի ան համբերելով. միաբանութ երգելով բարեբանեսցուք: Որ ըզ թաղումն երեքօրեայ յանձըն էառ յարուցեալ ՚ի մեռելոց իշխանութ. միա: Կարողապէս զդրունըս դժոխոց խորտակեալ եկեղեցւոյ խորում զգեցոյց զմեծ վայելչութի. միա:

Հրէշտակապէտաց:

Այսօր ուրախացեալ ոք եկեղեցի քն ձշ տօնէ խնդութ զտօն վերինն երասաղ կմ. սուր- դկ

բոստոյ ձայնիւ փառաւորելով զՔեզ։ Այսօր համաձայնեալ որդիք սիոնի երկնայնոց. տօնիւ զուարճանան՝ որդւոց անդրանկաց վերին սիոնի. սըր։ Այսօր դասք անմարմնոցն երգս առեալ պարեն ընդ մարդկան. կերգս հոգեւորս յանմահ փեսայն յառագաստ. սըր։

Մարգարէից

ձյ Ճառագայթ անձառ լուսոյ անքննելի
ած ոէյուլի. յառաջագոյն հրաշացուցեր զտեսագութի մարգարէից. իջանելով ՚ի սուրբն ածային տնօրէնութ։ Որք զտաճար հաւատոյ հիմնեցուցին շնորհօք սուրբ հոգւոյն. յոր եմուտ բանն ած եօթնարփեան ճառագայթիւք իջ։ Նորոգեաւ յաշխարհի ճշմարիտ մարդկութ. զոր քարոզեցին մեզ հրաւիրողքն համայն հօր և հոգւոյն, լուսաւորելով ըզտիեզերս ածային տնօրէնութ։

Այնայն չարչարանացն պահոց և ուրբաթից։

գկ Փառաբանութի առաքեմք քեզ հայր երկնաւոր. յիշեա՛ կնքչեցեալսն մեր. և հանգու ընդ սրբս քո։ Որ էակից ես հօր և հոգւոյ որդիդ միածին. յիշ։ Որ փառակից ես հօր որդւոյ հոգիդ ճշմարիտ. յիշ։

Հինգշաբաթու առաւօտուց

Որ սիրողդ էք արարչին արարածոց քն ակ
սուրբ առաքելովք. բարեխօսեցէք առ տէր
վասն մեր։ Որ քարոզդ էք ընդհանուր տիե-
զերաց. քն նք առա։ Որ պսակդ էք ամ ե-
կեղեցեաց. քն սուրբ առա։

Որ անսկիզբն յէութե եկիր աշխարհ. մարմ ձհ
նացար 'ի կուսէն յաղագս մերոյ պարտեաց. դկ
հանգո~րօ զննջեցեալսն մեր, Որ 'ի հօրէ ում
լուսոյ լոյս ծագեցար մեզ և կեանք. միածին
որդի հօր համագոյակից. հանգո։ Որ 'ի վերդ
ես քան զմիտս և զխորհուրդս. և խաչի
համբերեալ փրկեցեր զտիեզերս. հան։

——

Շաբաթապահոց յորում աւուրս ո՛չ առնեսցին՝ Եր-
կուշաբաթին, Երեքշաբաթին, Հինգշաբաթին ասա սա։

Քրիստոս որդ, յիշեա զննջեցեալսն 'ի գձ
նք անուամբդ քո։ Ընկալ զգէնս արեամբ քո տէր.
յիշեա և հանգո ընդ սուրբս քո։ Եւ 'ի միւ-
սանգամ քո գալըստեանն. զննջեցեալսն
մեր. յիշ։

Որ յանէից ստեղծող գո~րօ լից արար- ձհ
չակից հօր բանդ որդի. Թողութի շնորհեա նն դկ
ջեցելոց քոց ծառայից. յորժամ գաս դա. ում

տէլ. զոր անարատ ձեռօք ստեղծեր: Որ 'ի
հօրէ առաքեցար. և մարմնացար 'ի սբ կու-
սէն. Թողութի: Որ 'ի խաչին անշնչացար. ըզ-
մահու լուծեր զիշխանութի. Թողութի: Որ սըր-
սակիչդ ես քոց սրբոց. և անվախճան բար-
եաց բաշխօղ. Թողութի:

Մ՝արաքիասայ:

գկ Ե՛ րգնաւորըք Ճըշմարիտք և վկայք քրի.
որք վ չարչարանս և զմահ յանձն առիք վն
տն ուն. զձեզ ունիմք բարեխօս առ քն վն
անձանց մերոց: Քանզի հեղմամբ արեան ձե-
րոյ պայծառացան մը եկեղեցիք. և զըստուե
րամած խաւար կռապաշտութեըն բարձիք. ըն-
ձեռ: Երկնային զօրքն իջեալ 'ի պատիւ պա-
տարագի մահուան ձերոյ. և ըզպըսակս ա-
նապական առ բերելով 'ի հօրէ լուսոյ. ըն-
ձայլ:

Ն՝-ջաւէայ:

դկ Ն՝ծածկին խորան լուսոյ անվայրափակ աղբ-
ւոյ կենաց. որ եղեր արևելք արեգական
արդարութե. և նստեալ 'ի խաւարի՝ լոյս ծա-
գեցեր. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ
մեծացուցանեմք: Ն՝նապական տաճար. և

մօրենի անկիզելի. որ զանշէջ հուր ածութն
՚ի քեզ տարեալ կրեցեր. որով բնութեն կիզ-
եալ շիջաւ կրից բոց. վասն որոյ՝ կենդանի
տապանակ կտակարանաց նորոյ ուխտիս. որով
ելք յերկիր աւետեաց հորդեցաւ. հովուով ՚ի
քեզ տպաւորեալ բանին. վասն որոյ:

Ողորմեա:

Աք զածածինն. օրհնութ մեծացուցանեմք զքզ
Աւտաւոր հրեշտակն աւետարանէր. զծնեալ
փրկիչն ՚ի սրբոյ կուսէն: Աւէ ուրախ լեր
բերկրեալդ. քանզի տէր տերանց է ՚ի քեզ:

Տեառնընդառաջին:

Անըսկիզբն բանն յանըսկզբնական ՚ի դէ
հօրէ. և սկզբնաւորեալ ՚ի կուսէն մարմնոյ
զգեցմամբ. բովանդակելով յորովայնի. և
ընդ հօր գոլով. և սահմանեալ ժամանակաւ
ծնեալ լինի. ած և մարդ: Մտեալ ընդ
օրինօք անհիւլթականէն հայանելով գոլով.
զի զհաստածնեալ քս հօրն ընծայեսցէ. ածոր-
դին որ ՚ի ծոց հօր. տղայ քառասնօրեայ բառ-
նի ՚ի գիրկս ծերունւոյն. և յայտնապէս ծա-
նուցանի ած: Վասն որոյ և սիմէոն ցնծայր
հոգւով առ դիմէր ՚ի տաճարին. ասէր արձա-

կեա զծառայս քո տէր ըստ բանի քում ՚ի խաղաղութի. զի ընդհանուր տեսի զփրկօղդ· աստը:

Ճաշակաւորդեն:

դկ Անսկիզբն բանն հօր որ ՚ի վերայ քերովբէից հանգչի. այսօր ՚ի վերայ յաւանակի նորոյ նստեալ. օրհնեալ արքայ եկեալ անյաղթելի թագաւոր: Յառաջ քան զյաւիտեանս որդին որ ՚ի վերայ քառակերպիցն բազմի. այսօր ՚ի ծերոց և ՚ի տղայոց փառաւորեցաւ. օրհ: Եկայք նոր ժողովուրդք ը անմարմնոցն զդաս բազմութ. զսա հնչմամբ երգով քաղցր ձայնիւ փառաւորեսցուք. օրհ:

Զատկին:

աձ Յարեաւ քս ՚ի մեռելոց ալէլուիա: Եկայք ժողովուրդք. երգեցէք տեառն ալէլուիա: Յարուցելոյն ՚ի մեռելոց ալէլուիա: որ զաշխարհս լուսաւորեաց ալէլուիա:

Համբարձմն:

աձ Որ համբարձաւն այսօր ծածայէն իշխանութ ՚ի հայրական ՚ի կառս սպասաւորեալ ՚ի հրեշտակական դասուցն. որք նուագէին

առնլով. համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր. և մտցէ Թագաւոր փառաց: Զխացան վերնական իշխանութիւքն և սոսկալի ձայնիւ. աղաղակէին առ միմեանս. ով է սա Թագաւոր փառաց. եկեալ մարմնով և սքանչելի զօրութ. համ: Նշանակէին վերնական պետութիքն հրաշալի ձայնիւ երգէին երգ նոր անելով. սա ինքն է Թագաւոր փառաց. փրկիչ աշխարհի և ազատիչ ազգի մարդկան. համ:

Հոգւոյ Գալստեան:

Որ 'ի հարաշարժ 'ի յաղբերէն յառաջ եկ̄ բղխեալ անհատաբար 'ի յորդւոյ տիրապէս իջ̄ հոգին այսօր. 'ի յերկնից սաստիկ հեղմ̄. 'ի դաս առաքելոյն լցուցիչ բոլորից. ընդ նմա օրհնեսցուք երկրպագելով: Որ յանըսկիզբն և 'ի միշտ 'ի յէէն. նոյնագոյ բնութ̄ անորէշ բաժանմամբ 'ի յորդւոյ. արարչակից իջ̄ հոգին այսօր. հրով բաժանեալ լեզուս քարոզ իւն. 'ի լոյս ածեալ զազգս մարդկան բաժանմամբ ալէսպէս շնորհաց ընդ նմա Որ 'ի վերայ ջուրցն գոլով գոյացոյց զարարածս. անանջրպետեան 'ի հօրէ և յորդւոյ. իշխանակից իջ̄ հոգին այսօր, մխրամենաւ . . . գ.

կըս տմ․ ջրոյ կենդանւոյ բղխեալ յերուսա- ղէմ․ ըղըն՝

Վարդավառին:

գկ Ուրախացիր պսակ կուսից տիրամայր այ- սօր որդւն քո. զհայրենին փայլեաց ըղփառս նմա յաւէժ յանձն սրա գանձինս մեր- ձմա մովսէս և հեղիաս սպասեն յանուն նը- ցնծան Թաբօր և Հերմոն. նմա: Լուսայխաս ըզ- քեզ լինել և ամպ եռեա. և ըհայր յամպոյն զ.քո զորդին իւր դաւանեաց. նմա:

Փոխման Աստուածածնին:

ըձ Անթառամ ծաղիկ անդաստանապարտ շառա- ւիղ. վերաբուսեալ յարմատոյն յեսսեայ ըզ- քեզ եսայիա կանխաւ վերոյ դուշեաց. եօթ- նարփին շնորհաց հոգւոյն ընդունարան [դոլ- տծաւթին և կոյս. զ.քեզ ըմծացուցանեմք: Հանդղանձաշակ պողոյն բանաւոր ըբարունակ յորմէ կաթեցաւ մեզ ողկոյզն անապակ յու- թախուն տրտմեցելոց. ՚ի ծնողյամնէ ծառոյն դխոուե. որբոշէ անարատ տմ քեան. զ.քեզ: Քաղցրալարեալ ՚ի մարմնի անարատ ըփա- րուք. այսօր յառաքելոյն ամփոփեալ վերին աշխարհնս վերափոխեցար յարքայութիւն.

որդւոյ քո և ա̄յ ը մերոյ. բարեխօս խոստո-
վանողացս, զքեզ:

Խաչի:

Յաղթօղ և կնոր օրհնութ̄ միշտ 'ի բար գ̄կ ձունս երգեսցուք. Թագաւորին քո̀ հաւատա-ցեալ ժողովուրդք: Որ եկն 'ի լուսաւորել զընտրեալ ս̄բ զեկեղեցի. և պսակեալ ս̄բ խաչիւն. նմա զփառս երգեսցուք: Այսօր և մեք տօնեսցուք զնաւակատիս ս̄բ խաչին. և փրկողին մատուսցուք. փառք և պատիւ յա-ւիտեան:

Տաղաւարին:

Որ 'ի սկզբանէ իմաստութ̄բ հաստատեցեր ո̄կ զեկեղեցի հօր իմաստութ̄. որ նախանըկար տեսութ̄ նշանակեալ մովսէս խորանաւն երկ-նաւհանգոյն 'ի սինա լերին. լուսաւորելով զփա-ռօքն ո̄յ: Որ զխորհուրդ անապական տնօ-րէնութ̄դ քո 'ի սրբոյ կուսէն. տպաւորելով տապանակն ո̄ծային ուխտին կտակարանաց բա-նիդ ո̄յ. փառաց անեղիդ տեղի հանգստեան: Որ 'ի կեանս վերադարձի բնութ̄ դարձեալ բ յորդանանու օրինակեցեր. և զբնութ̄ մահու

և դժոխոց կործանմամբքն երեքօրէի, տապա-
նակաւ խաչին հրաշագործեալ նոր՝իսրայէլի.
օրհնութի՛ քեզ տէր երգեսցեն մանկունք:

Նհէչէցոյ:

Դձ Որ հաստատեցեր բանիւ, զեկեղեցի քո
քո՛. 'ի վերայ առաքելական վիմի. երգել 'ի
սմա զերգս հոգեւորս: Կանգնեալ 'ի սմա սե-
ղան սրբութ. բաշխէ զմարմին քո և զար-
իւն, և տայ 'ի սմանէ մեզ նորոգութի. 'ի թո-
ղութի մեղաց մերոց: Իջեալ հոգւոյն սբյ. աղա-
ւնակերպ երեւմամբ. 'ի վերայ մանկանց և առ-
եաւ տն. 'ի բժշկութի հոգւոյ մերոց:

Հայրապետաց:

Դձ Այսօր երկնայնոցն ընդ մեզ. տօնախմբ-
պէլով զյիշատակ սբ վարդապետացս. որք
լուսաւորեցին զհաւատոյ մանկունս. և ընդ
հրեշտակացն դասս վերակոչեցան: Այսօր
առաքելոց և մարգարէիցն դասք. տօնակից
գոլով դասեր վերին սիոնի. 'ի յիշատակի սբ
վարդապետացն որք զքանոնից նոցին զխո-
րոց յայտնեցին զխորհուրդ: Այսօր քահա-
նայք և պաշտօնեայք սբ եկեղեցւոյ. վերա-
պատուեն զյիշատակ սբ վարդապետացըն.
որով զարդարեցան երկնային շնորհօքն. երգեն
ընդ նոսին զփառս յաւիտեան:

Սուրբ Տէր, սուրբ և հզօր, սուրբ և անմահ։ Եւ այլն ըստ պատշաճի։ Երիցս կրկնէ։

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք։

Քարոզ։

Վասն խաղաղութեան ամենայն աշխարհի, և հաստատութեան սրբոյ եկեղեցւոյ, զՏէր աղաչեսցուք։

Վասն ամենայն սուրբ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց, զՏէր աղաչեսցուք։

Վասն հայրապետին մերոյ տեառն (այս անուն) կենաց և փրկութեան հոգւոյ նորին, զՏէր աղա։

Վասն վարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւագաց՝ դպրաց՝ և ամենայն ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զՏէր աղա։

Վասն բարեպաշտ թագաւորաց՝ և տէրասէր իշխանաց, զօրավարաց՝ և զօրաց նոցին, զՏէր աղա։

Վասն հոգւոցն։ Եւ ևս միա։ Զանձինս։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Զի ողորմած և մարդասէր ես ած գորով. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և։

Սաղմոս ճաշու՝ որ ասի յՅինանցն, յաւուրսն] երեք փոխ: Չի մինչև 'ի հոգւոյ գալուստն ԱԾ փոխ սաղմոս. Աւանդէ վճարեցայ: Եւ ամէն փոխէ ; Վերջին՝ երեք ալէլու ասա:

Երանեալ է այր որ ոչ գնաց 'ի խորհ: ա-
լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ: ալէ:

Համբարձմանն՝ ճաշու սաղմոս հյորդ:

Համբարձաւ ած օրհնութբ. և տէր մեր ձայնիւ փողոյ:
Ծափս հարէք ամ' հեթանոսք, աղաղակե-
ցէք առ ած 'ի ձայն ցնծութե: և այլն:

Ընծայեցուածս 'ի գործոց առաքելոց:

Որպէս պաշտեմ զհայրենի ած. հաւա-
տացեալ ամի՝ որ ինչ յօրէնս և 'ի մարգարէս
գրեալ է: Ունիմ յոյս առ ած. որում և դո-
քա իսկ ակնունին՝ թէ յարութի լինելոց է
արդարոց և մեղաւորաց: Յորում և ես իսկ
ճգնիմ, անխիղճ միտս ունել առ ած և առ
մարդիկ յամ ժամ: 'Ի բազում ամաց ողոր-
մութիւն եկի առնել յազգդ իմ. և նուէր պա-
տարագս. որովք գտին զիս սրբեալ 'ի տա-
ճարին:

Հոգւոյ գալստեանն՝ ձայնս սաղմոս հնչուք·

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Տէր լուր աղօթից իմոց: Եւ այլն որպէս 'ի Ծնն., 18

Զատկանաչին՝ ձայնս սաղմոս հնչուք:

Արի տէր 'ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութ քո:

Յիշեա տէր զԴաւիթ, և զմ հեզութիւն նորա: Եւ այլն:

Վարդավառին՝ ձայնս սաղմոս:

Տէր ով կացցէ 'ի խորանի քում, կամ կիր ով բնակեսցէ 'ի լերան սուրբ քո:

Որ գնայ անբիծ գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն 'ի սրտի իւրում:

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և բր չար ընկերի իւրում ոչ արար:

Նախատինս 'ի մերձաւորաց նա ոչ առնու. արհամարհեալ է առաջի նր չարագործն:

Զերկիւղածս տն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընդ ընկերի իւրում. և ոչ ստէ,

Զարծաթ իւր 'ի վաշխ ոչ տայ և կաշառս 'ի վր անպարտից ոչ առնու. որ զայս արասցէ՝ նա մի սասանեսցի յաւիտեան:

Վերափոխման Աստուածածնին՝ ճաշու սաղմոս կցուրդ։

Արի՛ Տէր ՚ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Յիշեա՛ Տէր զԴաւիթ և։ Եւ այլն որպէս ՚ի Ծնն., 345։

Սուրբ Խաչին՝ ճաշու սաղմոս կցուրդ։

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

՚Ի կարդալ իմում լուար ինձ։ Եւ այլն

Շողակաթին և այլոց եկեղեցեաց տօնի՝ ճաշու սաղմոս կցուրդ։

Ես հիմունս եդի նմա յաւիտեան. ընկալաք Աստուած զողորմութիւն քո ՚ի մէջ ժողովրդեան քոյ։

Մեծ է Տէր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի քաղաքի Աստուծոյ մերոյ, ՚ի լերան սուրբ նորա։ Եւ այլն։

Աւետեաց Աստուածածնին՝ ճաշու սաղմոս կցուրդ։

Տէր տացէ զբան, որք աւետարանեն զօրութիւն բազում։

Յարիցէ Աստուած՝ և ցրուեսցին ամենայն թշնամիք նորա, փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա։

Ծննդեանն Քրիստոսի՝ ճաշու սաղմոս կցուրդ։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և ես

այսօր ծնայ զքեզ։

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. եւ ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս։ Եւ այլն։

Քառասնօրէայ փոխարէնն Քրի ձայն առ. հյոր։

Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութիւն այ մերոյ։

Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութիւն նոր. զի սքանչելիս արար։

Մեծի ողորմանն որ է ՚ի Թագաւորութեան՝ ձայնս առ-
յաւ հյոր։

Երկինք ցնծասցեն առաջի տեառն զի գայ զի հասեալ է տէր ՚ի դատել զերկիր։

Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութիւն նոր. զի։ Եւ այլն որպէս ՚ի վերոյ։

Հաւաքմանց հիւանդէից՝ ձայնս առաջնոյ։

Քեզ վայել է օրհնութիւն այ ՚ի սիոն. եւ քեզ տացին աղօթք երուսաղէմ։

Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամ մարմին եկեսցէ։

Բանք անօրինաց զօրացան ՚ի վերայ մեր. եւ զամբարշտութիւն մեր դու քաւեսցես։

Երանի զոր ընտրեցեր եւ ընկալար. եւ բնակեսցէ ՚ի գաւիթս քո։

Լցցուք մեք ՚ի բարութեան տան քո. սուրբ է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութեամբ։

Լո՛ւր մեզ Ած փրկիչ մեր, յոյս ամ ծա-գաց երկրի, և որ 'ի ծով հեռի։

Որ պատրաստէ զլերինս զօրութբ իւրով. և զգեցեալ է զօրութի։

Որ խռովեցուցանէ զմեծութի ծովու, և ըզ-ձայն ալեաց նորա ցածուցանէ։

Խռովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն բնա-կիչք երկրի 'ի նշանաց քոց։

Ելս առաւօտու՝ ընդ երեկոյս զուարճացուս ցես. հայեցար յերկիր՝ արբուցեր զնա, և բազում արարեր զմեծութի նորա։

Գետն Այ լի եղև ջրով. պատրաստ արա-րեր զկերակուր նց, զի այսպէս է պատրաստութի։

Զակօսս նորա արբուցեր, և բազում ա-րարեր զարմտիս նորա։

'Ի ցօղս նր զուարթ եղիցի բոյս նորա. օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութե քո։

Դաշտք քո լցցին պարարտութբ. պարար-տասցին գեղեցկութիւնք անապատի։

Բլուրք զցնծութի զգեցցին, և զգեցցին խոյք մաքեաց։

Հովիտք բազում արասցեն զցորեան. ա-ղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

Հրեշտակապետաց՝ Ձայնս ասացէս հայրը։

Որ արար զհրեշտակս իւր հոգիս, և զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզել։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. տէր ած՟ իմ՝ մեծ եղեր յոյժ։ Եւ այլն։

Նաւակատեաց եւ Մարգարէից՝ ճաշու սաղմոս հնգերորդ։

Ընդ ամ՟ երկիր ել բարբառ նոցա, եւ մինչեւ ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Երկինք պատմեն զփառս այ՟, եւ զարարածս ձեռաց նր՟ պատմէ հաստատութիւն։ Եւ այլն։

Հայրապետաց եւ Վարդապետաց՝ ճաշու սաղ՟ հնգերորդ։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն. եւ սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Յիշեա՛ տէր զԴաւիթ, եւ զամ՟ հեզութիւն նորա։

Որպէս երդուաւ տեառն. եւ ուխտս եդ այ՟ յակոբայ։ Եւ այլն։

Համօրէն Մարտիրոսաց՝ ճաշու սաղմոս հնգերորդ։

Պատուական է առաջի տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՜ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ եւ որդի աղախնոյ քո։

Հաւատացի զոր եւ խօսեցայ։ Եւ այլն որպէս ՚ի Էջն, 306

Յոհաննու առաքելոյն ՚ի կաթուղիկեայ առաջին թղթոյն է ընթերցուածս: 4. 7:

Սիրելիք՝ սիրեսցուք զմիմեանս, զի սէր ՚յԱյ է. և ամ որ սիրէ՝ յԱյ է ծնեալ՝ և ճանաչէ զԱծ: Եւ որ ոչն սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զԱծ, զի Ած սէր է: Եւ զի յայսմ երևեցաւ սէրն Այ ՚ի մեզ, զի զորդին իւր միածին առաքեաց յաշխարհ, զի եղիցուք նովաւ կենդանիք: Յայսմ է սէրն. ոչ զի մեք սիրեցաք զԱծ՝ այլ զի Նա սիրեաց զմեզ, և առաքեաց զորդին իւր ՚ի քաւութի մեղաց մերոց: Սիրելիք՝ եթէ Ած այնպէս սիրեաց ըզմեզ, ապա և մեք պարտիմք զմիմեանս սիրել: ԶԱծ ուրուք երբէք չէք տեսեալ. եթէ սիրեսցուք զմիմեանս՝ Ած ՚ի մեզ բնակէ, և սէր նորա ՚ի մեզ կատարեալ է: Այսուիկ գիտեմք, եթէ մեք ՚ի Նմա բնակեալ եմք՝ և Նա ՚ի մեզ, զի ՚ի հոգւոյն իւրմէ ետ մեզ: Եւ մեք տեսաք՝ և վկայեմք զի Հայր առաքեաց զորդին իւր փրկիչ աշխարհի: Որ ոք խոստովանեսցի՝ եթէ յս է որդի Այ, Ած ՚ի Նմա բնակէ՝ և Նա յԱծ: Եւ մեք հաւատացաք՝ և ծանեաք զսէրն Այ՝ զոր ունի առ մեզ: Ած սէր է, և որ կայ ՚ի սէրն բընա-

կեալ է յա̄ծ. և ա̄ծ 'ի նմա բնակէ: յայս· կատարեալ է սէրն նորա 'ի մեզ. զի համարձակութի̄ ունիցիմ.ք յաւուրն դատաստանի: զի որպէս և նայն է՝ նոյնպէս և մեք եմ.ք յաշխարհի յայսմիկ: Երկիւղ ո՛չ գոյ 'ի սէր այլ սէրն կատարեալ 'ի բաց մերժէ զերկիւղն. զի երկիւղ ընդ տանջանօք է. իսկ որ երկնչին, չէ՛ կատարեալ 'ի սէրն: Մեք սիրեսցուք զա̄ծ, վասն զի նա նախ սիրեաց զմեզ, Եթէ ոք ասիցէ՝ եթէ սիրեմ զա̄ծ, և զեղբայր իւր ատիցէ, սուտ է. որ ո՛չ սիրէ զեղբայր իւր՝ զոր տեսանէ, զա̄ծ զոր ո՛չն եսես՝ զի՞արդ կարիցէ սիրել: Եւ զայս պատուէր ունիմ.ք առ 'ի նմանէ, զի որ սիրէ զա̄ծ՝ սիրէ նա և զեղբայր իւր:

Մեղեդի՝ Ճաշու յետ ընթերցման Գործոց, 'ի հարեւ-
շաբաթի աւուր:

Գովեա՛ Երուսաղէմ զտէր:

Եւ օրհնեա՛ զա̄ծ քո սի՛ոն: Սաղմ. 'ի Եր̄ն, ՃԽ̄Է 332:

Բարձր արարէք զտէր ա̄ծ մեր. երկի՛րպագէք պատուանդանի ոտից նորա՝ զի սուրբ է:

Տէր թագաւորեաց, բարկացան ժողովուրդք

որ նստիս ՚ի քրովբէս, սասանեցաւ երկիր։ Եւ այլն։

ուր Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութի։

Օրհնեցէ՛ք զտէր։ որպէս ՚ի Կիր–ն, 347։

շբ Ած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ. երևե-
ցո զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և ողորմեա մեզ։

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո, յա-
զգս ամ զփրկութիս քո։ Եւ այլն։

կիր Քեզ վայել է օրհնութի։ Եւ այլն որպէս ՚ի Կիր–ն, 347։

բշ Քեզ վայել է օրհնութի ած ՚ի սիոն։ Եւ այլն որպէս ՚ի Հերոյ։

գշ Տէր որպէս զինու ճաճուք քով պսակե-
ցեր զմեզ։

փ Բանից իմոց ունկն։ Եւ այլն ՚ի Կիր–ն, 252։

Ընթերցուածն յերեկորեայ ժամերգութեն։ 63, I։

Ընթերցուած Յեսայեայ մարգարէ է։

Ասկ այս ով է որ դիմեալ գայ յեդովմայ․ կարմրութիւն ձորձոց իւրոց ՚ի բոսորայ գեղեցիկ պատմուճանաւ և բուռն զօրութե։ Ես խօսիմ զարդարութի և իրաւունս փրկութե։ Վասն էր կարմիր են ձորձք քո. և հանդերձք քո իբրև հնձանակոխի լիոյ հնձանի

կ՚ լսելոյ։ Նման հարի միայն, և ՚ի հեթանոսաց ոչ ոք էր ընդ իս։ կոխեցի զնոսա սրտմտութե՝ և ճմլեցի զնոսա բարկութե՝ և իջուցի յերկիր. և զա՛մ հանդերձս իմ թաթաւեցի։ Օր հասեալ էր ՚ի վերայ նոցա օր հատուցման. և ամ փրկութե եկեալ հասեալ։ Հայեցայ՝ և ոչ ոք էր որ օգնէր. զմտաւ ածի՝ և ոչ ոք էր որ ՚ի թիկունս հասանէր. փրկեաց զնոսա բազուկ իմ և սրտմտութի իմ միայն վ.դէմ կալաւ։ Կոխեցի զնոսա բարկութե իմով. և զենի զնոսա սրտմտութե իմով. և իջուցի զնոսա յերկիր։

Մեղեդի՝ [illegible]

Արքայութի քո արքայութի ա՛մ յաւիտենից. բշ
և տէրութի քո ազգէ մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է տէր յա՛մ բանս իւր, և փ
արդար է յա՛մ գործս իւր։

Երկիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո՝ երկիւ- կշ
ղիւ քո տէր։

Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո, փ
կ՚ի օրհնեսցես դու զարդարն.

Կեցո՛ զծառայս քո տէր իմ, որ ՚ի քեզ յուսացայ։ դշ

Ողորմեա ինձ տէր, զի առ քեզ աղաղա- փ
կեցի զօրհանապազ։

եշ Բարձր արարէք զտէր ա՟ծ մեր. երկիրպա
գէք պատուանդանի ոտից նորա՝ զի սուրբ է:
փ Տ՟ր թագաւորեաց, բարկասցին ժողովուրդք
որ նստիս ՚ի քրովբէս, սասանեսցի երկիր:
ուր Տեսին ա՟մ ծագք երկրի զփրկութի՟ն ա՟յ մե-
րոյ:
փ Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի՟ն նոր. զի ըս-
քանչելիս արար:

Մեղեդի՝ ձայն աշ յէկ:

բշ Դարձո՛ զիս տէր ՚ի մեղաց իմոց. և զա՟մ,
անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն:
փ Ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ ըստ մեծի ողորմութե՟
քում. ըստ բազում գթութե՟ քում քաւեա
զանօրէնութիւնս իմ:
գշ Երանի՛ ամենեցուն՝ որք երկնչին ՚ի տեառնէ,
և գնան ՚ի ճանապարհս նորա:
փ Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. երանի
է քեզ, և բարի եղիցի:
դշ Մի՛ թողուր զիս տէր ա՟ծ իմ. և մի՛ ՚ի
բացեայ առնիր յինէն, հայեա՛ց յօգնել ինձ
տէր փրկութե՟ իմոյ:
փ Տէր առաջի քո է ա՟մ ցանկութի՟ իմ. և
հեծութի՟ իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցաւ:
եշ Մի՛ ընկեներ զիս տէր ՚ի ժամանակի

ծերութ. 'ի պակասիլ զօրութ իմոյ մի' թողուր զիս:

'Ի քեզ տէր յուսացայ, մի' ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութ քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս:

Մերձեցին խնդրուածք իմ առաջի քո ւր տր. ըստ բանի քում իմաստուն արա՛ զիս:

Ձայնի իմում լո՛ւր տէր՝ ըստ ողորմութ քում. և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս:

Մեղեդի՝ ձայն Յարութեան:

Ամենայն երկիր երկիրպագցեն քեզ. և աւ սաղմոս ասասցեն քեզ:

Աղաղակեցէ՛ք առ ած ամ երկիր. սաղմոս ասացէք անուան նորա. և տո՛ւք զփառս օրհնութ նորա:

Մե՛ծ արարէք զտէր ած մեր. և բարձրակ արասցուք զանուն նորա 'ի միասին:

Օրհնեցից զտէր յամ ժամ, յամ ժամ օրհնութի նորա 'ի բերան իմ:

Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի նոր:

Օրհնեցէ՛ք զտէր ամ երկիր. օրհնեցէ՛ք բն զտէր և օրհնեցէ՛ք զանուն նորա:

Օրհնեցէ՛ք զած մեր. օրհնեցէ՛ք և սաղ. բկ մոս ասացէք անուան ոյ:

Տէր ած օրհնեալ. օրհնեալ է տէր զօր-
հանապազ:

գձ Մե՛ծ է տէր, և մեծ է զօրութի նորա. ի-
մաստութե նորա ո՛չ գոյ բաւ:

Օրհնեցէ՛ք զտէր՝ զի բարի է սաղմոս. այ
մերում՝ քաղցր եղիցի օրհնութի

դկ Սաղմո՛ս ասասջէք այ մերում՝, սաղմո՛ս ա-
սացէ՛ք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք:

Ծա՛փս հարէք ամ՝ հեթանոսք, ազգա-
կեցէ՛ք առ ած ՚ի ձայն ցնծութե

դձ Սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդա-
րութեամբ:

փ Քեզ վայել է օրհնութի աստուած ՚ի սիօն.
և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ:

դկ Այսօր է զոր արար տէր, եկայք ցնծա-
ցո՛ւք և ուրա՛խ եղիցուք ՚ի սմա:

փ Խոստովա՛ն եղերուք տեառն. զի բարի է.
զի յաւիտեան է ողորմութի նորա:

Մեղեդի՝ Նաւակատեաց:

Ո՛ւխտս դիք և կատարեցէ՛ք տն աստուծոյ
մերոյ ամենեքեան որք շուրջ էք զնովաւ:

Յայտնի է ՚ի հրէաստանի աստուած, և՛
յիսրայէլ մեծ է անուն նորա:

Սաղմոսք մեծի ուրբաթու ճաշուն։

Առաջին սաղմոս. 34։

Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք չարաց. և զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին զիս։

Դատեա տէր զայնոսիկ՝ որք դատեն զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ, որք մարտնչին ընդ իս։

Երկրորդ սաղմոս. 37։

Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Երրորդ սաղմոս. 49։

Մտանէր տեսանել զնանրուն, խօսէր 'ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր։

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։

Չորրորդ սաղմոս, 21։

Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի մէջ իւրեանց և 'ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։

Ա՟ծ ա՟ծ իմ՝ նայեաց առիս. ընդէ՞ր թողեր զիս. հեռի եղէ 'ի փրկութենէ իմմէ՝ վասն բանից յանցանաց իմոց:

Հինգերորդ սաղմոս. 30:

'Ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ:

'Ի քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեամբ քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս:

Վեցերորդ սաղմոս. 68

Ետուն 'ի կերակուր իմ լեղի. և ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ:

Կեցո՛ զիս ա՟ծ, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկալայ ես 'ի խորս անդնդոց, ուր ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ:

Եօթներորդ սաղմոս. 87

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և 'ի մեռեալս ազատ:

Տէր աստուած փրկութեան իմոյ, 'ի տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քո:

Ութերորդ սաղմոս. 101

Կցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալուսան անապատի:

Տէր լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:

Պօղոսի առաքելոյն ՚ի Տիմոթէոսի առաջին թղթոյն է ընթերցուածս:

Պօղոս առաքեալ յի՟ քի՟ ըստ հրամանի փրկչին մերոյ այ՟ և քի՟ յի՟ յուսոյն մերոյ. Տիմոթեայ որդւոյ սիրելւոյ հաւատովք, շընորհք ողորմութի՟ խաղաղութի՟ յայ՟ հօրէ և ՚ի տեառնէ մերմէ յի՟ քի՟: Որպէս աղաչեցի ըզքեզ կալ յեփեսոս՝ մինչ երթայի ՚ի մակեդովնիա. զի պատուէր տայցես ոմանց չլինել օտարուսուցս, և չհայել յառասպելս և ՚ի տոհմաթիւս անչափս. որ մանաւանդ խնդիրս յուզեն, և ոչ տնտեսութի՟ այ՟ հաւատովք: Քանզի ի գլուխ պատուիրանին սէր է. ՚ի սբ՟ սրտէ՝ և ՚ի մտաց բարեաց՝ և յանկեղծաւոր հաւատոց: Յորոց ոմանք վրիպեցան՝ խոտորեալք յունայնութե՟ բանից: Կամին լինել վարդապետք օրինաց, մինչ ոչ իմանան զինչ խօսին՝ և ոչ վասն որոց պնդեալն են: Գիտեմք՝ եթէ բարւոք են օրէնք՝ եթէ ոք զնոսա օրինօքն կրեսցէ: Բայց գիտասցէ՝ զի ՚ի վերայ արդարոյ օրէնք ոչ կան, այլ ՚ի վերայ անօրինաց և անհնազանդից՝ ամբարշտաց և մեղաւորաց՝ անսրբոց և պղծոց, զհայր և զմայր անարգողաց, մարդասպանաց,

պոռնկաց արուագիտաց՝ մարդկերուզաց ստոց ստերդմանց. և եթէ այլ ինչ իցէ հակառակ ողջամիտ վարդապետութեան. որ ըստ աւետարանի փառաց երանելւոյն Այ է, որում եղէ ես հաւատարիմ:

[illegible]:

աձ Շոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ:

կմ Վասն անուան քո Տէր՝ կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քով:

ակ Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս:

կմ Զգնացս իմ ուղղեա՛ արա ինձ ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք:

բձ Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկեւղ մահու անկաւ ՚ի վերայ իմ:

բկ Դարձ Տէր և փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում:

դձ Վասն անուան քո Տէր քաւեա՛ զմեղս իմ, զի բազում են յոյժ:

կկ Ողորմեա՛ ինձ Տէր զի հիւանդ եմ ես, բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ:

Յիշեա՛ տէր զգթութիւնս քո, և զողորմութիւնս քո՝ որք են յաւիտենից։ դձ

Զմեղս մանկութեան իմոյ՝ և զանգիտութեան իմոյ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա՛ զիս տէր ըստ ողորմութեան քում՝ վասն քաղցրութեան քոյ. զի քաղցր և ուղիղ ես։ կմ

Տէր ողորմութի քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։ դկ

Զմեղս մանկութեան իմոյ։ ոտքն 'ի վերոյ։ կմ

Աղաղակեցի առ քեզ տէր՝ և ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։ կմ

Առաւօտեայ շաբաթապահոց։ Նախաշարականի, Նորոշարականի և Համբարձշարականի՝ երբ առձ և դկ լինի՝ ձայնաւորք ասա՛։ Իսկ երբ այլ ձայնից՝ ըստ բերանոյն ասա՛։

Եկայք ցնծասցուք 'ի տէր, աղաղակեսցուք առ աստուած փրկիչ մեր։ բշ

Երգեցէ՛ք տեառն երգ նոր. երգեցէ՛ք տն ամէն երկիր. երգեցէ՛ք տեառն և բա՛րձր արարէք զանուն նորա։ պշ

Բարձր արարից զընտրեալն 'ի ժողովրդենէ իմմէ. գտի զԴաւիթ ծառայ իմ, և իւղով սրբով իմով օծի զնա։ դշ

Ալէլուիա ասացէք Աստուծոյ:

Աղաղակեցէ՛ք առ տէր ամ երկիր. ծառայեցէ՛ք տէառն ուրախութբ:

Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութեամբ. ծա:

Օփոխն բման ասա:

Ալէլուիա ձայն Յարութեան բաց յայնժամ:

աձ Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վը սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ:

կմ Թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամ երկրի ած է. սաղմոս ասացէք նմա իմաստութբ:

ակ Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի նոր. օրհնութի նմա յեկեղեցիս սրբոց:

բձ Ծափս հարէք ամ հեթանոսք, աղաղակեցէ՛ք առ ած ՚ի ձայն ցնծութե:

կմ Ած դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ:

բկ Արի՛ տէր ած իմ ՚ի հրամանս քո՝ զոր պատուիրեցեր. և ժողովք ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքև. վասն այսորիկ ՚ի բարձունս դարձ տէր:

դձ Ուրախ եղև իսրայէլ յարարիչ իւր. որդիք սիօնի ցնծասցեն ՚ի թագաւորն իւրեանց:

դկ Եկայք և տեսէ՛ք զգործս այ, որ կայ ահեղ են խորհրդով՝ քան զամ որդւոց մարդկան:

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւն յակոբայ։ ԴՁ

Յարեաւ ած՝ և ցրուեսցին ամ թշնամիք նր, փախիցեն ատելիք նր յերեսաց նր։ ԴԿ

Օրհնի։

Հասեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ։

Ուրբաթ Օրհնի յարութեան չորրորդ ճաշու աւետարանին։

Զատիկ կիրակէ։

Գովեա երուսաղէմ զտր. և օրհնեա զած քո սիոն։ Այլն ողորմէ ՚ի Ձայն, 332։

Գովեա երուսաղէմ զտէր։ Այլն ողորմէ ՚ի Ձայն։ ԲՀ

Տէր ՚ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի թագաւորն. ՚ի փրկութեան քում ցնծասցէ յոյժ։ Այլն։ ԳՀ

Քեզ վայել է օրհնութիւն ած ՚ի սիոն։ Այլն ողորմէ ՚ի Ձայն, 347։ ԴՀ

Տէր ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի քում, Այլն։ ԵՀ

Տէր թագաւորեաց՝ վայելչութիւն։ Այլն ողորմէ ՚ի Ձայն, 3[illegible]1։ Ր

Ցնծացէ՛ք առ աստուած, օգնական է մեր, աղաղակեցէ՛ք առ աստուած յակոբայ։ ՇԷ

Առէք սաղմոս. և տուք օրհնութիւն սաղ-

մա՛ ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան:

Փո՛ղ հարէք 'ի գլուխ ամսոց, յաւուր նշանաւորի տօնեկանաց մերոց:

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրաւունք են աստուծոյ յակոբայ:

Վկայութիւն յովսէփու՝ զոր եդ ընդ նմա. որպէս ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ:

'Ի բաց արար 'ի բեռանց զթիկունս նր. և զձեռս նորա յոլթ և 'ի թի ծառայելոյ:

'Ի նեղութեան կարդայեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ 'ի գաղտնուտ մրրկին, և փորձեցի զքեզ 'ի վերայ ջուրցն հակառակութեան:

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ. և Իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ:

Մի՛ եւս եղիցին քեզ ա͞ծք առժամայնք. և մի՛ երկիրպագանիցես դու ա͞յ օտարի:

Ես եմ տէր ա͞ծ քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց, բա՛ց զբերան քո՝ և լցից զդա:

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում. և յիսրայէլ ինձ ոչ 'նսայեաց:

Բարձի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց. զի գնասցեն նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց,

Օ՛ն թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ, կամ Իսրայէլ ի ճանապարհս իմ գնացեալ էր։

Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ ըզ-թշնամիս նորա, և 'ի վերայ նեղչաց նորա արկեալ էր զձեռն իմ։

Թշնամիք տեառն ստեցին նմա, և եղիցին ժամանակք նոցա յաւիտեան։

Կերակրեաց զնոսա 'ի պարարտութենէ ցորենոյ, և 'ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոցա։

Նոր կտակարանէն։

Գովեա Երուսաղէմ զՏէր. և օրհն։ և այլն որպէս 'ի վերայ մինչև ցհամբարձումն։

Մեղեդիայ Համբարձմանն ձյն բոց տանուտրյ։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւոր փառաց։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։ ուր

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։ շբ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։ կոր

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։ բշ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։ դշ

դշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
եշ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
ուր Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։
շբ Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս։

Օրհնութիւն ճաշու Հոգւոյն սրբոյ գալստեանն։

կր Ողորմութեամբ Տեառն լի եղև երկիր, և բանիւ Տեառն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրութիւնք նոցա։
բշ Ընկալայ՛ք ցնծասցուք ՚ի Տէր, աղաղակեսցուք առ Ած փրկիչ մեր։
գշ Երգեցէ՛ք Տեառն երգ նոր. ծառայեցէ՛ք Տեառն ուրախութեամբ։
դշ Վասն անուան քո Տր՝ կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նեղութենէ զանձն իմ։
եշ Ողորմեա՛ ինձ Տր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։
ուր Յիշեա՛ Տէր զԴաւիթ, և զամ՟ հեզութիւն նորա։
շբ Յեկեղեցիս օրհնեցէ՛ք զԱծ, և զՏէր յաղբերացն Իսրայէլի։

Օրհնութիւն. Տաղաւարին։

Արի Տէր ՚ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Մեղեդի ճաշու Այլակերպութեանն տօնի, որ կոչի Վարդավառ։

Ահա լուսաւոր հովանի լինէր նոցա. ձայն Կիր
եղև յամպոյն՝ որ ասէ, դա՛ է որդի իմ սի-
րելի ի ընդ որ հաճեցայ։

Բարձրութիւնք լերանց նր̅ են. նր̅ է ծով՝ և Բշ
նա արար զնա, և զցամաք ձեռք նր̅ ստեղ-
ծին։ Եկայք երկիրպագցուք նմա. անկցուք և
լացցուք առաջի տեառն արարչին մերոյ։

Քո են երկինք՝ և քո է երկիր զաշխարհս Գշ
լրիւ իւրով դու հաստատեցեր, զհիւսիս և
զհարաւ դու արարեր. Թաբոր և Հերմոն
յանուն քո ցնծասցեն։

Մեղեդի ճաշու Նաւակատեաց տօնի և եկեղեցւոյ.

Սիրեաց տէր ընդ սիոն և ընտրեաց բնա Շբ
կիլ ՚ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ իմ յաւի-
տեանս յաւիտենից. ՚ի սմա բնակեցայց՝ զի
հաճեցայ ընդ սա։

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղ Կիր
ախնոյ քո. և արա առ իս նշան բարութեան։

Տուր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապ- Բշ
րեսցին յերեսաց աղեղան։

Սիրեաց տէր զսիոն. և ընտրեաց բնակիլ Գշ
՚ի նմա։

Թշ Տէր սիրեցի զվայելչութի տան քո, և ըղ-
տեղի յարկի փառաց քոց։

Եշ Ո՜վ սիրելիք են յարկք քո տէր զօրուեց
ցանկայ և փափագէ անձն իմ 'ի գաւիթս քո
սիրտ իմ և մարմին իմ՝ ցնծասցէ առ ած
կենդանի։

ուր Ետուր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապ-
րեսցին յերեսաց աղեղան։

Շբ Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո՛ աջով
քո, և լուր մեզ։

Եկ Հիմունք նորա 'ի լերանց սուրբ նորա. սի-
րէ տէր զդրունս սիոնի առաւել քան զամ
յարկսն յակոբայ։

Եկ Փառաւորեալ խօսեցաւ վասն քո, աչաւա-
դիկ քաղաքդ այ։

Եկ Տէր ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում. կամ
ո՞վ բնակեսցի 'ի լերան սուրբ քո։

Որ գնայ անբիծ գործէ զարդարութի խօսի
զճշմարտութի 'ի սրտի իւրում։

Խչ Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և
ետուր ուրախութի սրտից մերոց։

[illegible]
[illegible]

Կեր Այսօր ծնաւ որ 'ի հօրէ յառաջ քան

զ յաւիտենականս որդին. որ է օծեալ տէր 'ի քաղաքի դաւթի։ 'ի վայելչուէ սրբոյ քոյ յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ ըզքեզ ։

Ուրախ լեր բերկրեալդ. տէր ընդ քեզ. բշ օրհնեալ ես դու 'ի կանայս. և օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո։

Արի՛ տէր 'ի հանգիստ քո. դու և տապանակ կտակի սրբութ քո։

Մաղթանք Ճաշու Աւետեաց Աստուածածնին։

Ուրախ լեր բերկրեալդ։ որպէս 'ի վերոյ։

Մաղթանք Ճաշու Ծննդեանն բուն աւուրն։

Հոգւոյն սուրբ եկեսցէ 'ի քեզ. և զօրութի Բր բարձրելոյն հովանասցի քեզ ։

Մայր ծնաւ որ 'ի հօրէ։ և այլն որպէս 'ի վերոյ

Հոգւով սրբով զօրացեալ սուրբ ստեփաննոս. և ընտրեալ յորովայնէ. ճշմարիտ վկայ. սիրող և առաքել առաքողին. 'ի քրիստոսէ ընկալար զ զուարթնոցն զ պսակ։

Կարապետն յովհաննէս զարհուրեալ` 'ի յորովայնէ յորովայն երկրպագէր. սպասաւոր եղև բանին տն. և լուեալ պաշտաւոր ձայնն` աղաղակէր ասելով, ահա գառն տն որ բառնայ զմեղս աշխարհի։

Դ Ուրախ լեր բերկ: Խաչն օրհնէ ’ի վերոյ:

Ե Դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցիր. գնասցես առաջի տեառն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա:

Զ Եհան զիս ’ի գբոյ տառապանաց, ’ի կաւոյ և ’ի տղմոյ: հաստատեաց ’ի վերայ վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ:

կմ՝ Դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի. և տր̄ ընդ աջմէ քումմէ:

Է Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութի՝ և ոչ ստեաց նմա, ’ի պտղոյ որովայնի նորա նստուցանել յաթոռ նորա:

Ը Ուրախ լեր բերկ: Խաչն օրհնէ ’ի վերոյ:

Ալէլուիայ ձայն. Քառասնօրեայ գալստեանն Տե̄ ’ի տաճարն:

Տէր ’ի տաճար սուրբ իւրում. տէր յերկինս յաթոռ իւրում:

Մեծի ողոգոմէան ձայնն:

Տէր ած̄ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութե̄ կանխաւ, մինչև յանկիւնս սեղանոյ:

Ալէլուիայ ձայն. Հրեշտակապետաց:

Ողորմութե̄ տեառն լի եղև երկիր, և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամ̄ զօրութիւնք նոցա:

Յովհաննու գլխատման,

Դու մանուկ մարգարէ։ որպէս ՚ի Հերովդ։

Համօրէն Մարգարէից։

Յեկեղեցիս օրհնեցէ՛ք զնա, և զՏէր յաղբերացն Իսրայէլի.

Սրբոյն Առաքելոյ։

Կայուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամ երկիր, և յիշեսցեն անուան քո ընդ ամ ազգս ազգաց։ Ընդ ամ երկիր ել բարբառ նոցա, և մինչև ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Դաւթի և Յակոբայ։

Յիշեա՛ տէր զԴաւիթ, և զամ հեզութիւն նորա։

Նախահարցն։

Պատմէ զբան իւր Յակոբայ զարդարութիւն և զիրաւունս Իսրայէլի։

Գրիգորի Լուսաւորչին։

Համբերելով համբերի տեառն, և նայեցաւ առ իս. և լուաւ աղօթից իմոց։

Հայրապետաց և Վարդապետաց։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն. և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Ճգնաւորաց։

Երանելի են որք բնակեալ են ՚ի տան տն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Կոստանդեայ։

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ՝ 'ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա և զընկերս նորա տարցին նմա։

Թագաւորայ։

Տէր 'ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի թագաւորն. 'ի փրկութեան քում ցնծասցէ յոյժ։

Քառասնից՝ և երից մանկանցն

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և հաներ զմեզ հանգիստ։

Մեծի հինգշաբաթին։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

Այգուց։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտու եղիցի ուրախութիւն։

Ալէլուիայ ճաշու Մարտիրոսաց։

ա.ձ Տէր սիրէ զիրաւունս. և ոչ Է վայր հարկանէ զսուրբս իւր. այլ յաւիտեան պահէ զնոսա։

կ.Գ Փրկութիւն արդարոց 'ի տեառնէ է. վերակացու է նոցա 'ի ժամանակս նեղութեան։

Պարծեսցին սուրբքն փառօք՝ և ցնծասցեն 'ի հանգիստ խուրեանց. և բարձր արասցեն զա̃ծ բերանօք իւրեանց։ ակ

Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից կմ
եղև ուրախութիւն։

Պարծեսցին սրբքն փառօք և։ ուրախն 'ի վէ- բճ
րոյ։

Կարդացին արդարքն առ տէր, և տէր բկ
լուաւ նոցա. յա̃մ նեղուէ նոցա փրկեաց ըզնոսա։

Վասն քո մեռանիմք զօրհանապազ. համարեցաք որպէս ոչխար 'ի զենումն։ դճ

Ուրախ լիցին ամ̃քեան՝ որք յուսացեալ են 'ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնակեսցես դու 'ի նոսա։

Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղկեսցին. որպէս զմայրսն լիբանանու բազումք եղիցին։ դճ

Բազում նեղութիւնք են արդարոց. յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր։ և պահէ զամենայն ոսկերս նոցա. և մի 'ի նոցանէ ոչ կորիցէ։ դկ

Առ ընթերցուածս Աւետարանի ըստ պատշաճի. և յե-
տոյ տալ Հանգամանքն Ննջեցելոցն:

Աւետարան՝ ըստ Մատթէոսի: 5. 1:

Եւ տեսեալ զժողովուրդն՝ ել ՚ի լեառն և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտք նորա. և բացեալ զբերան իւր ուսուցանէր զնոսա, և ասէր: Երանի աղքատաց հոգւով, զի նոցա է արքայութիւն երկնից: Երանի սգաւորաց, զի նոքա մխիթարեսցին: Երանի հեզոց, զի նք ժառանգեսցեն զերկիր: Երանի որ քաղցեալ և ծարաւի իցեն արդարութեան, զի նոքա յագեսցին: Երանի ողորմածաց, զի նոքա ողորմութիւն գտցեն: Երանի այնոցիկ՝ որ սբ են սրտիւք. զի նոքա զԱծ տեսցեն: Երանի խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Այ կոչեսցին: Երանի որ հալածեալ իցեն վասն արդարութեան, զի նոցա է արքայութիւն երկնից: Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ և հալածեսցեն, և ասիցեն զամենայն չար զձէնջ սուտ վասն իմ: Ցնծացէք և ուրախ լերուք, զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն որ յառաջ քան զձեզ էին:

Աւետարան ըստ Մարկոսի: 3. 13:

Ելանէ 'ի լեառն՝ և կոչէ առ ինքն զորս ինքն կամեցաւ, և չոգան առ նա։ Եւ արար երկոտասանս՝ զի իցեն զնովաւ, և զի առաքեսցէ զնոսա քարոզել. և ունել իշխանութիւն բժշկելոյ զցաւս՝ և հանելոյ զդևս։ Եւ եդ անուն սիմոնի՝ պետրոս. և յակոբու զեբեդեայ՝ և յովհաննու եղբօրն յակոբայ, եդ նոցա անուանս բանէրեգէս, որ է որդիք որոտման, և զանդրէաս, և զփիլիպպոս, և զբարդուղիմէոս, և զմատթէոս զմաքսաւորն և զթովմաս, և զյակոբոս ալփեայ, և զթադէոս, և զսիմոն կանանացի, և զյուդա իսկարիովտացի, որ և մատնեացն զնա։

Աւետարան՝ ըստ Ղուկասու. 14. 12:

Ասէ և ցկոչնատէրն. յորժամ առնիցես ճաշ կամ ընթրիս, մի՛ կոչեր զբարեկամս քո, և մի՛ զեղբարս քո, և մի՛ զազգականս քո, և մի՛ զդրացիս քո, և մի՛ զմեծամեծս. զի մի՛ և նոքա փոխարէն կոչեսցեն զքեզ, և լինիցի քեզ հատուցումն։ Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութիւն, կոչեա՛ զաղքատս և զխեղս և զկաղս և զկոյրս։ Եւ երանելի լինիցիս. զի ո՛չ ունին փոխարէն հատուցա-

նելոյ քեզ. և հատուսցի քեզ փոխարէն ՚ի յարութեան արդարոց։ Իբրեւ լուաւ զայս ոմն ՚ի բազմականացն՝ ասէ ցնա. Երանի՛ որ կերիցէ հաց յարքայութեան Աստուծոյ։

Աւետարան՝ ըստ Յովհաննու։ IO. II։

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց, իսկ վարձկանն որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն. Իբրեւ տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և՝ փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ. քանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։ Ես եմ հովիւն քաջ, և ճանաչեմ զիմսն՝ և ճանաչիմ յիմոցն։ Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց։ Նաեւ՝ այլ ևս ոչխարք են իմ, որ ոչ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն, և եղիցին մի հօտ և մի հովիւ։

Փառք քեզ Տէր Աստուած մեր։

Հանգանակ Նիկիականն

Հաւատամք ՚ի մի Աստուած Հայրն ամենակալ՝ յարարիչն երկնի և երկրի. երևելեաց և ան

րևութից: Եւ 'ի մի տէր յս՟ քս՟ որդին ա՟յ. ծնեալն յա՟յ հօրէ միածին. այսինքն յէութենէ հօր: Ա՟ծ յա՟յ. լոյս 'ի լուսոյ. ա՟ծ ճշմարիտ յա՟յ ճշմարտէ: Ծնունդ և ոչ արարած: Նոյն ինքն 'ի բնութենէ հօր. որով ա՟մ ինչ եղև յերկինս և 'ի վերայ երկրի. երևելիք և աներևոյթք: Որ յաղագս մեր մարդկան, և վս՟ մերոյ փրկութեան՝ իջեալ 'ի յերկնից՝ մարմնացաւ, մարդացաւ, ծնաւ կատարելապէս 'ի մարիամայ սրբոյ կուսէն հոգւովն սրբով: Որով էառ զմարմին, զհոգի, և զմիտ. և զա՟մ որ ինչ է 'ի մարդ. ճշմարտապէս և ոչ կարծեօք: Չարչարեալ. խաչեալ, թաղեալ. յերրորդ աւուր յարուցեալ: ելեալ 'ի յերկինս նովին մարմնովն նստաւ ընդ աջմէ հօր: Գալոց է նովին մարմնովն և փառօք հօր 'ի դատել ըզ կենդանիս և զմեռեալս. որոյ թագաւորութեան ոչ գոյ վախճան: Հաւատամք և 'ի սբ՟ հոգին յանեղն և 'ի կատարեալն: Որ խօսեցաւ յօրէնս և 'ի մարգարէս և յաւետարանս: Որ էջն 'ի յորդանան. քարոզեաց զառաքեալսն. և բնակեցաւ 'ի սուրբսն: Հաւատամք և 'ի մի միայն ընդհանրական և յառաքելական եկեղեցի: 'Ի մի մկրտութի, յապաշխարութի. 'ի քաւութի և 'ի թողութի մեղաց: 'Ի յարութի մե-

ռնւրոյ. ՚ի դատաստանն յաւիտենից. հոգւոյ և մարմնոց: Յարքայութիւն երկնից և ՚ի կեանսն յաւիտենականս:

Մ՛ինչև ցայս են հաւատոյ բանք:

Իսկ որք ասեն՝ էր երբեմն, յորժամ ոչ էր որդի. կամ էր երբեմն, յորժամ ոչ էր սուրբ հոգի: կամ թէ՝ յոչէից եղեն. կամ յայլ մէ էութենէ ասեն լինել զորդին այ՝ և կամ զսուրբ հոգին: և թէ՝ փոփոխելիք են կամ այլայլելիք: զայնպիսիսն նզովէ՝ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի:

՚Ի սրբոյ լուսաւորչէն մերմէ ասացեալ:

Իսկ մեք փառաւորեսցուք. որ յառաջ՝ քան զյաւիտեանս. երկիրպագանելով սրբոյ երրորդութեանն և միոյ ածութեանն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ և:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղաչեսցուք:

Եւ ևս հաւատով աղաչեսցուք և խնդրեսցուք ՚ի տեառնէ այ և ՚ի փրկչէն մերմէ յէ քէ ՚ի ժամուս պաշտաման և աղօթից. Զի արժանի ընդունելութեան արասցէ. լուիցէ

տէր ձայնի աղաչանաց մերոց: Ը̀նկալցի ըզ-
խնդրուածս սրտից մերոց. Թողցէ զյան-
ցանս մեր. ողորմեսցի ՚ի վերայ մեր: Աղօթք
մեր և խնդրուածք յա̃մ ժամ մտցեն առա-
ջի մեծի տէրութե̃ նորա: Եւ նա տացէ մեզ
միաբան՝ միով հաւատով և արդարութե̃ վաս-
տակել ՚ի գործս բարեաց: Զի ողորմութե̃ ըզ-
շնորհն իւր՝ արասցէ ՚ի վ̃ր մեր տէրն ամե-
նակալ. կեցուսցէ և ողորմեսցի: Զժամս և
զառաջակայ օրս խաղաղ: Զհրեշ: Զքաւութ:
Զսրբոյ: Եւ ես: Զանձինս: Ազոր:

Աղօթ:

Տէր մեր և փրկիչ յս̃ քս̃. որ մեծդ ես
ողորմութբ̃ և առատ պարգևօք բարերարութե̃
քո: Որ դու քոյին կամաւդ ՚ի ժամուս յայս
միկ համբերեցեր չարչարանաց խաչի և մա
հու՝ յաղագս մեղաց մերոց: Եւ պարգևեցեր
առատապէս զպարգևս հոգւոյդ սրբոյ երա-
նելի առաքելոցն: Հաղորդս արա́ և մեզ
տէր աղաչեմք զքեզ՝ ա̃ծայինն պարգևացդ.
թողութե̃ մեղաց և ընդունելութե̃ հոգւոյդ.
սրբոյ: Որպէս զի արժանաւորք եղիցուք
գոհութբ̃ փառաւորել զքեզ. ընդ հօր և ընդ
սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և:

Խաղաղականն աղօթքն։

Խաղաղութբ քով քս փրկիչ մեր․ որ 'ի վեր է քան զամ միտս և զբանս․ ամրացո՛ մեզ և աներկեւղ պահեա՛ յամ չարէ։ Համասարեա զմեզ ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո․ որք հոգւով և ճշմարտութբ քեզ երկիրպագանեն։ Զի ամենասուրբ երրորդութեան վայելէ փառք իշխանութի և պատիւ, այժմ և։

Հայր մեր որ յերկինս ես սուրբ։

դպ Միայն սբ․ միայն տէր՝ յս քս 'ի փառս աստուծոյ հօր․ ամէն,

քհ Օրհնեալ Հայր սբ՝ ած ճշմարիտ․ Ամէն։

քհ Օրհնեալ Որդի սբ ած ճշմարիտ․ Ամէն։

քհ Օրհնեալ Հոգի սբ ած ճշմարիտ․ Ամէն։

ժղ Օրհնութի և փառք հօր և։

դպ Հայր սբ։ Որդի սբ։ Հոգի սբ։

քհ Օրհնութի հօր և որդւոյ և սբ հոգւոյն, այժ,

դպ Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ՝ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։ Երիցս կրկնեա։

քհ Կատարումն օրհնաց և մարգարէից դուես քս ած փրկիչ մեր․ որ լցեր զամ հայրական տնօրէնութիւնս քո․ լի՛ց և զմեզ հոգւովդ քով սրբով։

սրկ Օրհնեցից զտէր յամ ժամ․ յամ ժամ օրհնութի նորա 'ի բերան իմ։

քհ Օրհնեալ՛ք եղերուք 'ի շնորհաց սրբոյ հոգւոյն․ երթայք խաղաղութբ․ և տէր եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամենեսեանդ ամէն։

Օրհնութիւն սեղանոյ վասն մարմնաւոր կերակրոյ, և ըմպելեաց:

Պատրաստեն զսեղանն հացիւ, և զարդարեն կերակրով, և կանգնին եղբարքն 'ի տեղիս իւրեանց. և գայ իշխանաւորն, կամ քահանայն, և ասէ,

սաղմոս կցուրդ:

Աչք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա 'ի ժամու:

Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ և թագաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ, և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ, և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ:

Ազգք և ազգք գովեսցեն զգործս քո, և զզօրութիս քո պատմեսցեն:

Զմեծվայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին, և զսքանչելիս քո պատմեսցեն:

Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն, և զմեծութիւնս քո պատմեսցեն:

Զյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն, և արդարութեամբ քո ցնծասցեն

Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ:

Քաղցր է տէր առ ամենեսեան, և գթութի նորա ՚ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց:

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամենայն գործք քո. և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ:

Զփառս արքայութե քո ասասցեն, և զզօրութիս քո պատմեսցեն:

Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօրութիս քո և զփառս մեծվայելչութե արքայութե քո:

Արքայութի քո արքայութի ամենայն յաւիտենից. և տէրութի քո ազգէ մինչև յազգ:

Հաւատարիմ է տէր յամենայն բանս իւր, և արդար է յամենայն գործս իւր:

Հաստատէ տէր զամենայն գայթակղեալս, և կանգնէ զամենայն զլորեալս:

Աչք ամենեցուն ՚ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա ՚ի ժամու:

Տաս դու նոցա և կերակրես, բանաս զձեռն քո, և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութբ կամօք քովք:

Արդար է տէր յամենայն ճանապարհս իւր, և սուրբ է յամենայն գործս իւր:

Մերձ է տէր առ ամենեսեան՝ որք կարդան զնա առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութբ:

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տր, աղօթից նոցա լսէ եւ կեցուցանէ զնոսա։

Պահէ տէր զամենեսեան ոյք սիրեն զնա, եւ զա՛մ մեղաւորս սատակէ տէր։

Զօրհնութիւն տեառն խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ա՛մ կենդանի զանուն սուրբ նորա յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից։

Փառք հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն սրբոյ։

Քահանայն։

Ողորմած գթած է տէր. կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։

Սարկաւագն քարոզէ։

Եւ եւս խաղաղութեան զտէր աղա։

Գոհասցուք զամենակալն ած՝ որ պար գեւեաց մեզ կերակուր ուրախուե, եւ լցուցէ զփորս մեր 'ի լիուէ արարածոց իւրոց։ Ա- մենակալ տէր ած մեր։

Օրհնեա՛ քն ած մեր հոգեւոր օրհնութբ քհ զկերակուրս եւ զըմպելիս ծառայից քոց, եւ շնորհեա՛ առողջուի հոգւոյ եւ մարմնոյ։ Որպ կի կրօնաւորական պարկեշտութբ վայելելով 'ի մարմնաւոր պիտոյից՝ անանց բարեացդ եւ երկնից արքայութեդ հաղորդս լիցուք ընդ ամ

ամէն քո։ Եւ գոհութիւն փառաւորեսցուք զՔեզ ընդ Հօր և ամենասուրբ Հոգւոյդ, այժմ և։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Եւ օրհնող սեղանոյն հոլով հանգուն՝ եւ տա-նել զհացն ճեհանէ ընդ պատարագութեան, որք տարըն մեծ հանն. հաւ զհէտ այնորիկ, որ պարսառօքն է ճաշուն եւ նոքա առ ամենեքեան, եւ ասէ, Ճաշակեցէք խաղաղութեամբ. եւ նստին ՚ի ճաշն։

Իսկ եթէ վանական իցեն. հաւ տնապատուարք, նոյն զնին յեզերաց ՚ի Ճարդարագոյն սեղանոյ, եւ տա-նել ընթերցանութիւն զգիրս ... եւ ամենեքեան ունկն դիցեն ընթերցմանն՝ անմռունչ ճաշակմամբ։

Եւ եթէ ոչ ընթերցեալ զլուծումն ինչ տարրակա-ւանաց, լռեսցեն՝ որք հարօղքն իցեն. եւ տարջելոց ճա-շակողն լռելեայն, եւ ո՛չ աղաղակաւ։ Եւ յետ յա-նելոյ ՚ի սեղանոյն, տարցեն հացն ՚ի տեղի իւր-եանց։ Եւ ասասցէ ժողովոյն։

քհ Տէր յո̄ լցաք ՚ի բարութեանց քոց։

դպ Տացուք գոհութիւն Տեառն այ մերոյ։

Աչք Տեառն ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց և որք յուսան յողորմութիւն Նորա։

Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս Նոցա, և կերակրել զնոսա ՚ի սովու։

Անձինք մեր համբերեսցեն Տեառն, զի օգնական և պաշտպան մեր է։

՚Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և՛ յա-
նուն սուրբ նորա յուսասցուք։

Եղիցի ողորմութի քո տէր ՚ի վերայ մեր,
որպէս յուսացաք ՚ի քեզ։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Կերակրիչ և ուրախարար տէր, փառք քեզ. քհ̅
Լցուցանող քս̅ գոհանամ՛ք զքէն։

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա։

Գոհացարուք ՚ի վերայ լիութեան պարգե- սրկ̅
ւաց տեառն մերոյ Որ կերակրէ զմեզ օր
ըստ օրէ առատապէս քաղցրութ կամօք իւ-
րովք։ Զի հոգևոր բարութն և երկնից ար-
քայութն հաղորդս արասցէ զծառայս իւր ըստ
ակնկալութ յուսոյն մերոյ։

Աղօթք։

Օրհնեալ ես տէր այ̅ մեր՝ որ կերա-
կրես զմեզ ՚ի մանկութէ. և տաս կերակուր
ամ̅ մսեղաց. լցո՛ ուրախութ և բերկրութ
զսիրտս մեր։ Որպէս զի կամենայն բաւակա-
նութ ունիցիմք առաւելեալք ՚ի գործս բա-
րութեան ՚ի քրիստոս յիսուս ՚ի տէր մեր։
Որում վայելէ փառք իշխանութի և պատիւ.
այժմ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Փառք քեզ տէր՝ փառք քեզ Թագաւոր փառաց. որ ետուր մեզ կերակուր ուրախութեան. և լցուցեր զսիրտս մեր ՚ի լիութենէ ամենաբաւական ողորմութեան քո. լցո՛ և այժմ զմեզ հոգւովդ քով սրբով. որպէս զի գտցուք առաջի քո հաճոյք, և մի՛ ամաչեցեալք, զի դու տաս և հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործս իւր. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ, այժմ և:

Օրհնեալ է տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես:

Զկերօղքս Աստուած օրհնեսցէ. սպասաւորացն և երախտաւորացն վարձս բարեաց պարգևեսցէ. և օրհնեսցէ զամենեսեան: Քրիստոս Աստուած որ զմեզ կերակրեաց և լիացոյց, նմա փառք յաւիտեանս. ամէն:

Կարգաւորութիւն հանգստեան աղօթից երեկոյին ժամուն. որ կատարի 'ի գլխո ութերորդ ժամուցոյ, որ էջ 'ի խաչէն և պատեալ պատանաւորեալ՝ եդաւ 'ի գերեզմանին:

Ես առ Ած կարդացի, և նա լուաւ ինձ յերեկոյս 'ի վաղորդայն՝ 'ի հասարակ աւուր:

Ապաւէնի այ իմոյ, և ակն ունէի կենարարին. որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սբյ:

Եւ ես խաղաղութեն զոհէր աղա:

Օրհնութի և փառք Հօր և.

Խաղաղականին ասմունքն:

Սաղմոս. 85:

Խոնարհեցո Տէր զունկն քո և լուր ինձ. զի է աղքատ և տնանկ եմ ես:

Պահեա զանձն իմ սուրբ Տէր. և փրկեա զծառայս քո Ած իմ որ 'ի քեզ յուսացայ:

Ողորմեա ինձ Տէր զի առ քեզ աղաղակ...

ցի զօրհանապազ, ուրա՛խ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես բազումողորմ առ ամենեսեան որք կարդան առ քեզ։

Ունկն դիր տէր աղօթից իմոյ, և նայեա ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Յաւուր նեղու՟ե իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ։

Ո՛չ ոք է նման քեզ յաստուածս տէր, և ո՛չ ոք է որպէս զգործս քո։

Զա՟մ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և երկիրպագցեն առաջի քո, և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ ես դու տէր և առնես սքանչելիս, և դու միայն ես ա՟ծ։

Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի քում, և գնացից ՚ի ճշմարտու՟ե քում. և ուրախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչել յանուանէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տէր ա՟ծ իմ բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ եղև ՚ի վերայ իմ ողորմու՟թի քո տէր և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոյ։

Ա՟ծ՝ անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ, և

ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ, և ո՛չ համարեցան զքեզ Տէր առաջի իւրեանց։

Այլ դու Տէր իմ՝ գթած ես և ողորմած. երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ. Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ։

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քո, կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո, և արա՛ ընդ իս նշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու Տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ։

Փառք քեզ Տէր՝ փառք քեզ. յաղագս ամենայնի Տէր փառք քեզ։

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք։

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Սաղմոս. 139։

Ապրեցո՛ զիս Տէր ՚ի մարդոյ չարէ, յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։

Խորհեցան զանօրէնութիւն ՚ի սիրտս իւրեանց զօր ամենայն պատրաստեցան ՚ի պատերազմ։

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպ զօձի, և թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նոցա։

Պահեա՛ զիս տէր ՚ի ձեռաց մեղաւորի, և ՚ի մարդոյ չարէ փրկէ զնա տէր։

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ, թաքուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ։

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց, շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ գայթակղութիւն։

Ասացի տէր Ած իմ ես դու, ունկն դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց։

Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան իմոյ, հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի՛ մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութենէ մեղաւորաց, որք խորհեցան վասն իմ՝ մի՛ ընդ վայր հարկաներ զիս,

Զի մի՛ երբէք բարձրասցին, և խորհուրդ նոցա մի՛ կատարեսցին. վախճան կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա։

Արկցես ՚ի վերայ նոցա զկայծակունս հրոյ և կործանեսցես զնոսա ՚ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կալ։

Մարդոյ լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի ՚ի վե՛ր երկրի. զայր մեղաւոր չարիք եր որսասցեն ՚ի կորուստ։

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. եւ ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս:

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր. եւ ցնծաս- դ
ցէ հոգի իմ յԱծ փրկչաւ իմով:

Զի հայեցաւ ՚ի խոնարհութիւն աղախնոյ իւրոյ. ահա յայսմ հետէ երանեսցեն ինձ ամ ազգք:

Իջցէ որպէս զանձրեւ ՚ի վերայ գեղմանդ, գ
որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր:

Ա՛ծ զիրաւունս քո արքայի տուր, եւ զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորի:

Մեղեդի Յարութեան:

Տէր կարող եւ հզօր. Տէր կարող ՚ի պա ձ
տերազմի:

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ եւ ամ բնակիչք նորա:

Աթոռ քո Ած յաւիտեանս յաւիտենից, գա ակ
ւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայութեան քո:

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի. եւ ասեմ զգործս իմ թագաւորի:

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ու- բձ
րախ եղիցին կղզիք բազումք:

Երեւեցան փայլատակմունք նորա տիեզերաց. ետես եւ սասանեցաւ երկիր:

Երգեցէ՛ք Տեառն երգ նոր ամ երկիր. Տ բէ

ուսիցէ՛ք տեառն ուրախութ̅։

Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութ̅բ. ծանիրո՛ւք զի նա է տէր ա̅ծ մեր։

գձ Եկայ՛ք և տեսէ՛ք զգործս ա̅յ, որ արար զնշանս և զարուեստս ՚ի վերայ երկրի։

Ա̅ծ մեր ապաւէն և զօրութ̅. օգնական ՚ի վերայ նեղութ̅ց, որք գտին զմեզ յոյժ։

գկ Ա̅ծ մեր յերկինս և յերկրի, զա̅մ զոր ինչ կամեցաւ և արար։

Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ. տանն յակոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց։

դձ Եղիցի ձեռն քո ՚ի վերայ առն, աջ քո ՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ, զոր զօրացուցեր զնա ՚ի քեզ։

Որ հովիւդ իսրայէլի նայեա՛ց, որ առաջնորդես որպէս խաշին յովսէփու։

դկ Ա̅ծ աստուծոց տէր խօսեցաւ, և կոչեաց զերկիր։

Յելիցն արեգական մինչև ՚ի մուտս արեւու։

Մեղեդի Գալստեան։

Օրհնեալ որ գաս յանուն տեառն. օրհնեալ որ գալոց ես։

Տէր ա̅ծ մեր երեւեցաւ մեզ, արարէ՛ք տօնս

ուրախութ կանխաւ, մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Արդ օրհնեսցէ՛ք ինձ ծառայք տեառն զՏէր ի կղ

Ո՛ կայք ’ի տան տեառն, և ’ի գաւիթս Այ մերոյ։

Սիրեցի՛ զի լուիցէ տէր զձայն. աղօթից իմոց։

Զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Մեղեդի Մարտիրոսաց։

Եղիցի ողորմութի քո տէր ’ի վերայ մեր որպէս յուսացաք ’ի քեզ։

Ցնծացէք արդարք ’ի տէր. ուղղոց վայելէ օրհնութի։

Տէր սիրէ զիրաւունս և ո՛չ ընդ վայր ան հարկանէ զսուրբս իւր։

Փրկութի արդարոց ’ի տեառնէ է. վերակացու է նոցա ’ի ժամանակս նեղութ։

Սքանչելի է ած ’ի վերայ սրբոց իւրոց. բձ ած Իսրայէլի։

Տէր ած օրհնեալ. օրհնեալ է տէր զօրհանապազ։

Օգնութի ինձ ’ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուստի ե-
կեսցէ ինձ օգնութիւն։

գձ Նա փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս սրբոց իւրոց. մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ ամենեցուն որք շուրջ են զնովաւ։

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց։

գկ Սիրեցից զքեզ՝ տէր զօրութիւն իմ. տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ։

Նա օգնական իմ, և ես յուսամ ՚ի նա՝ ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ՝ ընդունելի իմ է։

դձ Մերձ է տէր առ ամենեսեան, որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութբ։

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տէր. աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա։

դկ Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղկեսցին. որպէս զմայրսն լիբանանու բազումք եղիցին։

Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տեառն, և ՚ի գաւիթս այ մերոյ ծաղկեսցին։

Մեղեդի Աւագ Խաչի—Իջման։

ուձ Տէր լուիցէ ինձ ՚ի կարդալ իմում առ նա։

պհ ՚Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ ած ա-
րդարութեան իմոյ։

Մի՛ ասասցէ թշնամին թէ յաղթեցի ա͞կ նմա. կամ՝ նեղիչք իմ՝ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայց:

Մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն. մինչեւ յե՞րբ բարձրանայ թշնամին 'ի վերայ իմ. Նայեա՛ եւ լուր ինձ տէր Ա͞ծ իմ:

Բերան արդարոյ պատմէ զիմաստութի. եւ բ͞ձ լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս:

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս. եւ մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութի:

Քաղցրութի արարեր ընդ ծառայի քում Տ͞ր. բ͞կ ըստ բանի քում:

Քաղցր ես դու տէր, եւ քաղցրութբ քով խրատեա՛ զիս:

Նայեա՛ եւ լուր ինձ տէր Ա͞ծ իմ:

Մինչեւ յե՞րբ տէր՝ մոռանաս զիս իսպա[ռ] մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէ[ն]:

Գթութիւք քո բազում են տէր, ըստ իր[աւ]ունց քոց կեցո՛ զիս:

Տե՛ս զխոնարհութի իմ. եւ փրկեա՛ զիս. զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

Ա͞ծ յօգնել ինձ նայեաց. եւ տէր յընկերել. ինձ փութա՛:

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին, որք խնդրէին զանձն իմ:

[illegible] Լուր Աստուած աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։ Ծածկեցեր զիս 'ի ժողովոյ չարաց. 'ի բազմութենէ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

'Ի Ձայն Հնգերորդի։

Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսեղանովն քո Տէր։

Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո, և զտեղի յարկի փառաց քոց։

'Ի Ձայն Ութերորդ։

Ետուն 'ի կերակուր ինձ լեղի. և 'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։

Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նոցա յորոգայթ, 'ի հատուցումն և 'ի գայթակղութիւն։

'Ի տօնի սրբոյ Խաչին։

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո աջով քո և լուր մեզ։

Կարգ [illegible]։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ։
Որպէս խունկ առաջի քո Տէր։
Համբարձումն ձեռաց իմոց։
Պատարագ երեկոյի.

Յաւուր տաճարին։

Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո Տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։

Տէր աղաղակեցի առ քեզ և լո՛ւր ինձ։

Նայեա՛ց ՚ի ձայն խնդրուածոյ իմոյ, յաղաղակել իմում առ քեզ։

Ի մէջ Հինգշաբաթու։

Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո Տէր։

Զերեկոյի աղօթս մեր ընկա՛լ Տէր. և ըզ-տարածումն ձեռաց մերոց։

Ի մէջ Ուրբաթու։

Ուղի՛ղ եղիցին աղաչանք մեր որպէս խունկ առաջի քո Տէր. համբարձումն ձեռաց մերոց՝ պատարագ երեկոյի։

Բ. երգ հեռաւորհնաւորեց, և մի ձայնոց աղաչանացն։

Լսասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ. Տէր ողորմեա,

Վասն խաղաղութեան ամենայն աշխարհի։ և այլ. որպէս ՚ի Եկեղ, 217

Քարոզ ՚ի տօնի Սրբոց ... Պ. ...ոսի:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք:

Աղաչեսցուք զամենակալն Ա՟ծ զհայր Տ՟ն մերոյ Յի՟ի Ք՟ի զթագաւորն խաղաղութե՟ն յաղագս խաղաղութե՟ն. և վասն միայնոյ սուրբ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ. զի զբաղումս ամս խաղաղութ՟բ տացէ մեզ Տէր Ա՟ծ մեր. և զթագաւորս խաղաղարարս առաքեսցէ առ մեզ վասն մեծի սուրբ և ահաւոր անուան իւրոյ, զպէտս գաւառաց, զզօրաւորս. զզօրագլուխս, զժողովուրդս, ըզմտաւորս, և զկեանս մեր խաղաղութ՟բ պահեսցէ. և զա՟մ պատերազմունս թշնամեաց խորտակեսցէ ՚ի մէնջ. Տէրն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի: Զերեկս մերձեալ՝ և զառաջիկայ գիշերս խաղաղութ՟բ անցուցանել հաւատով ՚ի Տեառնէ խնդրեսցուք: Զհրեշտակ: Զքաւի: Զսրբոյ խա: Եւ ևս: Զանձինս: Ողորմեա:

Աղօթք:

Յոյս ձայնից մերոց Տէր Ա՟ծ մեր. ընկալ զաղաչանս մեր, զհամբարձումն ձեռաց մերոյ և զբանս աղօթից, սրբելով զերեկոյն

պատարագս մեր 'ի հոտ անուշից՝ 'ի հաճոյս
քեզ պատրաստել. Յանե՛լ 'ի մեզ տէր ա-
մենակալ՝ զհաւատ, զյոյս, զսէր, և զամ՟
գործս առաքինութ՟. որպէս զի ըստ կամաց
քոց բարերարաց՝ միշտ խրախուսեալք բա-
րեպաշտութ՟ 'ի տուէ և 'ի գիշերի. և արժա-
նաւորք եղիցուք յաղագս անձանց մերոց փըր
կութ՟. և մասն հոգևոր կենացդ ապաշել ըզ-
քեզ տէր. և գտանել 'ի քէն զշնորհս և
զողորմութ՟. և գոհանալով փառաւորեսցուք
զհայր և զորդի և զսբ հոգին. այժմ և:

Խաղաղութեան ամենեցուն

Քեզ երկրպագանելով տէր ած մեր՝
գոհանամք զքէն յաղագս խաղաղութ՟ անցու-
ցանելոյ 'ի մէնջ զերկիւղութ՟ տուընջեանն:
Տուր մեզ տէր աղաչեմք զքեզ՝ զերեկո-
ե զառաջիկայ գիշերս առանց մեղաց, և ա-
ռանց գայթակղութ՟ անցուցանել, և հաստա-
տուն կալ և միալ 'ի հաւատ՝ 'ի յոյս՝ 'ի սէր
և 'ի պատուիրանապահութ՟ քոյ: Խնդրելով
զխաղաղութ՟ ամ՟ աշխարհի, և եկեղեցւոյ
քում սրբոյ զհաստատութ՟, և անձանց մերոց
զփրկութ՟: Որ զի ընդունելով 'ի քէն զհայ
ցուածս մեր՝ և զմեծ վայելչական փառաւոր

նուէր միշտ ՚ի բարձունս առաքեսցուք ամե-
զօր տէրունեդ. քն ած մեր. այժմ և միշտ և:

Եւ տաղ Սուրբ ած՝ բազ պատշաճի:

Սուրբ ած. սուրբ և հզօր. սուրբ և ան-
մահ. որ խաչեցար վասն մեր ողորմեա մեզ.
Երիցս հանդերձ: Եւ զկնի զՓառաւորեալն գտցես
՚ի յէջն, 228:

Սաղմոս:

Փրկեա զմեզ ՚ի փորձութենէ և յամ վտան-
գից մերոց:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութե զտէր աղաչեսցուք:

Վասն լսելի լինելոյ տեառն այ ձայնի
աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ
ածածնին և իջանելոյ ՚ի վերայ մեր ողոր-
մութեան և գթութեան տեառն աստուծոյ:
Ամենակալ տէր աստուած մեր կեցո և ո-
ղորմեա:

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և հոգ-
ւոյն սրբոյ. այժմ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։

Օգնութիւն ինձ ՚ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Մի՛ տար ՚ի սասանումն զոտն քո, և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո։

Որպէս ոչ ննջէ՝ և ոչ ՚ի քուն երթայ պահապանն Իսրայէլի։

Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն քով։

Արեգակն ՚ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ, և մի՛ լուսինն ՚ի գիշերի։

Տէր պահեսցէ զքեզ յամ չարէ. պահեսցէ տէր զանձն քո։

Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո՝ յայսմ-հետէ մինչև յաւիտեանս։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Առէ հանճարեղէ շարական քառ պատշաճի։
Կիւրակէ ... տաղ

Սուրբ ես տէր զօրութեանց որ բնակեալդ ՚ի ...

բովքէք. անդադար օրհնեն զ սուրբք զամենա-
նըդ քո։ Քահանայք ընդ նոսին զ պաշտօն-
եայք և ժողովուրդք. երկրպագեսցուք մէ-
րութեանդ քո։ Լոյսդ որ յառաջ քան
զյաւիտեանըս ՚ի հօրէ առաքեցար. և
լուսով խնամեալդ. լցե՞ր զարարածս.
օրհնեալ ես թագաւոր յաւիտենից։ Ան-
ըղ լոյսն նախկին հաստատեցեր վերստին զ
և զխաւարն անգիտութեան յարուցեղ քո հա-
լածեցեր. օրհ։ Ուստի և մեք լուսաւորեալքս
ընդ լուսեղէն զուարթնոցն. երգեսցուք ցըն-
ծութ ՚ի յարութեան երեկոյիս. օրհ։

Երկնաքաղաքացին յովհաննէս մեծ ՚ի
ծնունդըս կանանց. քարոզէր յանապատի
ազդ. դ տրտմ(?) բարբառովն. ընդ ... լու-
սոյ արեգական արդարութեան. Ձայնէր մար-
գարէ և ծնունդ որդւոյն Այ. յառաջըն-
թացք կարապետ և պատմող ամենային օրհ-
նեայն հօրդէր ճանապարհ թագաւորին յա-
ւիտենից։ Յանօրէնն գեղարքուսըն մոլեգնեալ
հերովդիադայ. ՚ի պարգևի մասին խնդրէր
ըղգլուխ մարգարէին. շիջուցանել զարե-
գակն և զանսպառ լուսոյն։ փառք։ Աշ-
խարհի ամենայն բարեխօսութեամբ պատգամա-
երգչ սպասա[illegible] եբերոբագուեմթ.

զ. յարուցէ յուսոյ կենդանութեան յաւիտենից։ Նայժմ
եւ։ Զհաւատացեալ ժողովուրդս սուրբ եկե-
բոլորդունդ. և զապաւինեալս 'ի խորան փա-
ռաց քոյ. պահեա անխռով 'ի խաղաղութեան։

Ընկ.քո յարուցելդ օրհնեմըք մարդասէր. դգ
աղաղակելով տէր փառք քեզ։ Զոր օրհ-
նեն սերովբէքն և զովեն քերովբէքն. աղա։
Անդադար բերանով անհանգիստ բարբա-
ռով. աղա։

Ըռեալ և մեր զօրհնութիւնս հզօրաշարժացն դկ
երգեմք. և ասեմըք փառք յարուցելդ
քո տէր։ Որ խաչեցար վասն մեր թաղե-
ցար. և յարեար ազատեցեր 'ի մեղաց։ Աս-
տուած. սուրբ և հզօր. սուրբ անմահ
թագաւոր։

Այսօր մարտիրոսաց դասքըն ցնծացեալ դկ
երկրին. ընդ առաջ տեառն. քրիստոսի որ-
դւոյն տր։ Զայն 'ի յերկնից վերկայեալ ասէ.
եկայք օրհնեալք հօր իմոյ. ժառանգորդք
երկնից խորանացն։ Լուցէք ըղձալի անկե-
լոյն. ապստամբ բողակն թշնամւոյն.
որ 'ի յերկնից վայր անկեալ։

Մատիցեն աղօթք իմ տէր 'ի տա- դկ
ճար սուրբ քո։ Եւ առաջի քո 'ի մեջ տէր

զօգնութիւն ՚ի լեառնէ սրբոյ քումմէ։ Հովանաւորես
ցի աջ քո տէր ՚ի վերայ սանդղամածոց քոց։
և տաճարեան ՚ի մեզ տէր։ Զերեկոյի պաշտօ
նըս ընկալ տէր. բարեխօսութեամբ ծնողի քո. և
ամեն

Քրզ. Վասն խաղաղութեան ամ. աշխարհի և հաս-
տատութեան սրբոյ եկեղեցւոյ զտէր աղաչեսցուք։
Ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեա. եռիցս

Աղ. Հայր գթած՝ բարեխնամօղ՝ արարիչ
ամ. արարածոց. ընկալ զաղաչանս ծառայ
ից քոց ՚ի ժամերեկոյիս. որ առաւօտ եւ առ
ամենատեսան՝ պարգևօք բարերարութեան քո։ Ողոր-
մեա տէր ամ. աշխարհի և եկեղեցւոյ քում
սրբոյ. հիւանդաց՝ վշտացելոց՝ ճանապարհոր
դաց՝ նաւորդաց՝ խոստովանողաց ապաշխա-
րողաց՝ և հոգւոցն հանգուցելոց։ Զի դու
տէր ամենակալ՝ գիտես զպէտս մեր՝ և ըղ-
կարիս՝ առաւել քան զոր խնդրեմք և իմա-
նամք. և քեզ ընդ որդւոյ և ամենասրբոյ
հոգւոյդ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ
այժմ և։

Յաւուրս աղուհացից ասա առ՝ Տէր ամենակալն և Տէր Աբրահամու և Ամօթ քն, ասա ի Մեկն., 248։ յառաւօտու ժամուն, և չէ ... Որ բնակեալն։ Իսկ յայլ աւուրս պահոց, և ի տօնս մարտիրոսաց՝ ասա՝ մինչ Որ բնակեալն։ Եւ ի հիւանդութեան՝ Առ օրհնեցէք։

Սաղմոսն երգ։

Որ բնակեալն է յօգնութեան բարձրելոյն։ և այլն որպէս ի Մեկն., 237։

Առ քեզ Տէր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես յերկինս։

Որպէս աչք ծառայից ի ձեռս տերանց իւրեանց. և որպէս աչք աղախնոյ ի ձեռս տիկնոջ իւրոյ։

Նոյնպէս են աչք մեր առ քեզ Տէր Աստուած մեր. մինչև ողորմեսցիս ի վերայ մեր։

Ողորմեա մեզ Տէր ողորմեա մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք։

Առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որք նախատէին զմեզ. և արհամարհանօք ամբարտաւանից։

Աստուած յանուան քում կեցո զիս և ի զօրութեան քում իրաւ արա ինձ։

Աստուած լուր աղօթից իմոց, ունկնդիր լեր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան 'ի վերայ իմ և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան ըն՟ քեզ առաջի իւրեանց։

Ահա Աստուած օգնական իմ, և Տէր ընդունօղ հոգւոյ իմոյ։

'Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիս իմ, ճշմարտութ. քով սատակեա զնոսա։

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում Տր̃ զի բարի է։

Յամ նեղութենէ իմ. մե՛ փրկեցեր զիս, և 'ի թշնամիս իմ. ետես ակն իմ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և։

Մաղթանք։

Օ բարձրեալն կքն աբասցուք մեզ ապաւէն, կի ոչ հասցեն առ ըեզ չարք. և տանջանք մի՛ մերձեսցին 'ի յարկս քո։

Քարոզ։

Ետ մեզ միաբան զողորմութի 'ի տեառնէ խնդրելով, ասասցուք ամենքեան միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեա. երիցս։

Աղօթք։

Յոյս կենաց՝ ընդունող աղօթից՝ քաւիչ մեղաց՝ և կատարիչ խնդրուածոց Քս ած մեր. ը՞կալ զպաղատանս մեր ՚ի ժամ՝ երեկոյիս՝ բարեխօսութբ սրբ. ածածնիդ և աղաչանօք ամ. սրբոց քոց։ Լուր մեզ տէր և ողորմեա. Ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր. արժանաւորեա գոհութբ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Յիշեա տէր պաշտօնեայս քո։
Նաքերար և բաշխում ողորմ ամ։
Հայր մեր որ յերկինս ես,

Փոխ հերաւհաւնաւոյց։

Ահա օրհնեցէ՛ք ամ ծառայք տեառն զտէր. ո՛ կայք ՚ի տուն տեառն, և ՚ի գաւիթս ած մերոյ։

՚Ի գիշերի համբարձէ՛ք զձեռս ձեր ՚ի սրբութի. և օրհնեցէ՛ք զտէր։

Օրհնեսցէ զմեզ տէր ՚ի սիօնէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

Խոստովան եղէց քեզ տէ[illegible]ով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտա[illegible]ից քեզ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո. և խոստովան եղէց անուան քում վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քո:

Մեծ արարեր յամի զանուն սուրբ քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ և բազում արասցես զօրութիւն անձն իմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամենայն թագաւորք երկրի, զի լուան զբանս բերանոյ քո. և օրհնեսցեն զճանապարհս քո:

Մեծ են փառք տեառն. բարձր է տէր. զխոնարհս տեսանէ, և զբարձունս ՚ի հեռաստանէ ճանաչէ:

Թէ գնայցից ես ՚ի մէջ նեղութեանց. կեցուսցես զիս ՚ի բարկութենէ թշնամւոյն:

Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ քո. և տէր հատուսցէ ընդ իմ:

Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ:

Ի՛ծ յանուան քում կեր: և այժմ ոգի ՚ի վէմոյ

Փառք Հօր և Որդւոյ և:

՚ի վերայ մեր։ Տէրն ամենակալն կեցուսցէ՛ և ողորմեսցի։ Կ՛ցո՟ տէ՟ր։

Տէր. ողորմեա՟. երեք։

Աղօթք։

Թագաւոր խաղաղութ՟ օգնական և փրկիչ անձանց մերոց. ք՟ս ած՟ մեր. պարսպեալ պահեա՛ զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ սուրբ և պատուական խաչիւդ քո ՚ի խաղաղութե՟։ փրկեա՛ յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն. արժանաւորեա՛ գոհութե՟ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ, և միշտ.

Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զտէր. զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ. ՚ի մեղաց՝ և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե՟ իւրոյ։ Ամենակալ տէր ած՟ մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛։

Աղօթք։

Պահպանեա՛ զմեզ ք՟ս ած՟ մեր՝ ընդ հովանեաւ սբ՟ և պատուական խաչիւդ քով ՚ի խաղաղութե՟. փրկեա՛ յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն։ Արժանաւորեա՛ գոհութե՟ փառաւո-

իւր զքեզ ընդ հօր եւ ընդ սրբոյ հոգւոյդ այժմ եւ։

Խորհուրդ վասն երկրպագութեան երեկոյեան։

Ուրախ եղէ ես՝ որ ասէին ցիս, ՚ի տուն Տեառն երթիցուք։

Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո Երուսաղէմ։

Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք. եւ բնակութի իւր շուրջ զնովաւ։

Ընդ ելանէին ազգք՝ ազգք Տեառն. ՚ի վկայութի Իսրայէլի, խոստովան լինել անուան Տեառն։

Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստանի. աթոռս արկեալ են ՚ի տան Դաւթի։

Հարցէք զողջոյնէ Երուսաղէմի, եւ զշինուէ՝ որք սիրեն զքեզ։

Եղիցի խաղաղութի ՚ի զօրութե քում, եւ շինութի յաշտարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց եւ ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութի. վասն քո եւ վասն տան Տեառն Այ մերոյ խնդրեցայց զբարութի ՚ի քեն։

Տուր զօրութի ծառայի քո. կեցո զորդի աղախնոյ քո եւ արա ընդ իս նշան բարութե։

Տեսցեն ատեցողք իմ եւ ամաչեսցեն. զի

դու Տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր զիս,

Փառք Հօր և Որդւոյ և:

Քարոզ Եկեղեցւոյ:

Սուրբ եկեղեցեաւս աղաչեսցուք զՏէր՝ զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ: Ամենակալ Տէր ած մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա՛.

Աղօթք

Առ դրան սրբոյ եկեղեցւոյս, և առաջի ածընկալ և պայծառացեալ սբ նշանացս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ երկրպագանեմք. զսբ և զՀրաշալի և զյաղթօղ տէրութիւ քո օրհնեմք և փառաւորեմք. և քեզ մատուցանեմք զօրհնութի և զփառս Հօր և Որդւոյ:

Փոխ:

Աղաղակեցէ՛ք առ Տէր ամ երկիր. ծառայեցէ՛ք տեառն ուրախութ:

Զփոխն [illegible]:

Քարոզ:

Օրհնեսցուք զամենակալն ած Հայր Տն մերոյ Յի Քի. որ արժանի արար զմեզ կալ ՚ի սեղւոջ փառաբանութե և երգել զերգս

հոգւոյս։ Ամենակալ տէր ած մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա՛։

Աղօթք։

Ի մէջ տաճարիս, և առաջի ածընկալ և պայծառացեալ սուրբ նշանացս, և սուրբ սեղանոյս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ երկրպագանեմք. զսուրբ և զհրաշալի և զյաղթօղ զյարութին քո փառաւորեմք. և քեզ մատուցանեմք զօրհնութի և զփառս ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և։

Աղօթք։

Ի յարկի սրբութ՝ և 'ի տեղւոջ փառաբանութ. հրեշտակաց բնակարանիս և մարդկան քաւարանիս, և առաջի ածընկալ և պայծառացեալ սուրբ նշանացս և սուրբ խորանացս խոնարհեալ երկիւղիւ երկրպագանեմք. զսուրբ և զհրաշալի և զյաղթօղ զյարութիդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք և ընդ երկնային զօրան քեզ մատուցանեմք զօրհնութի և զփառս ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Խորհրդաբանութիւն հանապազորդաց աղօթից խաղաղական ժամուն. որ կատարի 'ի մէջ հոգւոյն Տէր, որպէս 'ի մէջ բանին Տէր՝ որ եղաւ 'ի գերեզմանի, և էջ 'ի դժոխս, և խաղաղութիւն արար հոգւոյն:

Օրհնեցից 'զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն ժամ օրհնութիւն նորա 'ի բերան իմ:

'Ի Տէր պարծեսցի անձն իմ, լուիցեն հեզք, և ուրախ եղիցին:

Մե՛ծ արարէք զՏէր ինձ, և բարձր արասցուք զանուն նորա 'ի միասին:

Խնդրեցի 'ի Տեառնէ և լուաւ ինձ, յամենայն նեղութեանց իմոց փրկեաց զիս:

Մատի՛ք առ Տէր՝ և առէ՛ք զլոյս, և երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն:

Այս աղքատ կարդաց առ Տէր. և Տէր լուաւ սմա. յամենայն նեղութեանց սորա փրկեաց զսա:

Բանակեսցի հրեշտակ Տեառն շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք, և պահեսցէ զնոսա:

Փառք Հօր և Որդւոյ և

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղա:

Օրհնութիւն և փառք Հօր և:

Երգ աստուածածնայ:

Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կարդացի՝
և լուաւ ինձ, Տէր փրկեա զանձն իմ 'ի շըր-
թանց նենգաւորաց և 'ի լեզուէ չարէ՝

Զի՞ տայցի քեզ կամ զի՞նչ յաւելցի լե-
զու նենգաւոր:

Զ կատարածն քաղաքացւոց ասա: Բայց ըստ ոմանց այլ երգ-
շարէն. զի երգ աստուածածնայ է:

Սաղմոս. 87:

Տէր Ած փրկութեան իմոյ, 'ի տուէ կարդա-
ցի և գիշերի առաջի քո:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր, խո-
նարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և:

Եւ ես խաղաղութեան պտղէր ասա:

Օրհնութի և փառք Հօր և:

Խաղաղականին ամենայնին:

Սաղմոս. 4,

Ի կարդալ իմում լուար ինձ Ած 'ըստ
արդարութեան, 'ի նեղութեան ինձ ինձ անդորր արա-
րեր. ողորմեա ինձ և լուր աղօթից իմոց:

Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խստա-
սիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութի և խնդրէք
զստութի:

Ծաներուք զի սքանչելիս արար Տէր սրբոյ իւրում. եւ Տէր լուիցէ ինձ ՚ի կարդալ իմում առ նա։

Բարկանայք եւ մի՛ մեղանչէ՛ք. զոր ինչ ասէք ՚ի սիրտս ձեր՝ յանկողինս ձեր զղջացարուք։

Զոհեցէ՛ք պատարագս արդարութեան, եւ յուսացարուք ՚ի Տէր։

Բազումք ասէին թէ ո՛ ցուցէ մեզ զբարութիւնս. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, եւ ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

՚Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ եւ ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

Խաղաղութեամբ յայս եւ ՚ի նոյն ննջեսցուք եւ զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։

Տէր՝ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս եւ մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Ողորմեա ինձ Տէր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, եւ դու Տէր մինչեւ յե՞րբ։

Դարձ Տէր եւ փրկեա զանձն իմ. կեցո զիս վասն ողորմութեան քում։

Զի ո՛չ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ,

կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ:

Վաստակեցայ ես 'ի հեծութե իմում լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացից:

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութէ աչք իմ. և մաշեցայ ես 'ի վերայ ամ թշնամեաց իմոց,

'Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան, որք գործէք զանօրէնութի:

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ տէր աղօթից իմոց. և տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ:

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամ թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին:

Մինչև յե՞րբ, տէր մոռանաս զիս իսպառ, մինչև յե՞րբ, դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Մինչև յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ, և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս:

Մինչև ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին 'ի վր իմ. նայեա և լուր ինձ տէր ած իմ:

Լոյս տուր տէր աչաց իմոց, զի մի՛ երբեք ննջեցից 'ի մահ:

Մի՛ ասասցէ թշնամին թէ յաղթեցի նմա կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն թէ ես սասանեցայց:

Ես յողորմութիւն քո տէր յուսացայ, ցնծա-
ցաւ սիրտ իմ 'ի փրկութեան քում. օրհնեցից
զտէր կ բարերարդ իմ

Պահեա զիս տէր իմ զի ես 'ի քեզ յուսա-
ցայ. ասացի տն, տէր իմ ես դու, և բարեաց
իմ ինչ 'ի քէն է:

Սրբոց քոց որք են յերկրի քում. սքան-
չելի արարեր զամ կամս իմ 'ի նոսա:

Յաճախեսցին հիւանդութիւնք նոցա. յետ այ-
սորիկ ապա վավաղեսցին:

Ո՛չ ժողովեցայց 'ի ժողովս նոցա յարեանց, և
ոչ յիշեցից զանուանս նոցա 'ի շրթունս իմ:

Տէր բաժին ժառանգութեան իմոյ և բաժակի
իմոյ. դու ես որ այսրէն դարձուցանես զժա-
ռանգութիւն իմ յիս:

Օրհնեցից զտէր որ իմաստուն արար զիս.
մինչ 'ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկա-
մունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի իմ
յամ ժամ, զի է ընդ աջմէ իմմէ զի մի՛
սասանեցայց:

Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ, և
ցնծացաւ լեզու իմ, ևս՝ և մարմին իմ բնա-
կեսցի յուսով:

Զի ոչ թողցես զանձն իմ 'ի դժոխս, և ոչ տայցես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն։

Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց, լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց 'ի քաղցրութէ վայելչութ. աջոյ քո մինչ սպառ։

Լուր տէր արդարութե. և նայեա 'ի խնդրուածս իմ, ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք։

Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք իմ տեսցեն զուղղութի։

Փորձեցեր զսիրտ իմ և քննեցեր 'ի գիշերի, փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն։

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց ես պահեցից զճանապարհս խիստս։

Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ 'ի ճանապարհի քում, զի մի՛ գայթակղեսցին գնացք իմ։

Ես առ քեզ տէր կարդացի՝ զի լուար ինձ ած, խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո և լո՛ւր բանից իմոց։

Սքանչելի արարեր զողորմութիս քո. ո՞ փրկես զայնոսիկ որք յուսացեալ են 'ի քեզ. 'յայնցանէ որք հակառակ կան աջոյ քո։

Պահեա՛ զիս որպէս բիբ ական. ընդ հովա-

նեաւ թեւոց քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց ամբարշտաց՝ որք տառապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին, և ի ճարպս իւրեանց արգելին, և բերանք նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն։

Մերժեցին զիս և այժմ դարձեալ պաշարեցան զինեւ. ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ զի պատրաստի յորս, և որպէս կորիւն առիւծու զի նստի տարանեալ։

Արի՛ Տէր ժամանեա՛ նոցա և խափանեա՛ զնոսա. փրկեա՛ զանձն իմ յամբարշտաց ի սրոյ և ի ձեռաց թշնամեաց։

Տէր կորո՛ զնոսա յերկրէ, բաժանեա՛, և խափանեա՛ զնոսա ի կեանս իւրեանց։

Գանձուք քով լցան որովայնք նոցա, յագեցան կերակրովք և թողին մնացորդս տղայոց իւրեանց։

Ես արդարութեամբ երևեցայց երեսաց քոց. և յագեցայց յերևել փառաց քոց։

Դատ արա ինձ ած, և իրաւ արա ինձ ի դատաստանի իմում։

Յազգէ որ ոչ է սուրբ, ի մարդոյ անօրէնէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս։

Դու ած հզօրիչ իմ ես՝ ընդէ՞ր մոռացար զիս, ընդէ՞ր տրտում գնամ ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:

Առաքեա՛ տէր զլոյս քո և զճշմարտութի քո, զի առաջնորդեսցե՛ն ինձ և հանցեն զիս 'ի լեառն սուրբ և 'ի յարկս քո:

Մտից առաջի սեղանոյ այ առ ած, որ ուրախ առնէ զմանկութի իմ:

Խոստովան եղէց քե՛զ օրհնութբ ած ած իմ.

Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ ած, խոստովանեա՛ նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց ած է:

Ած յօգնել ինձ նայեա՛ց. և տէր յընկերել ինձ փութա՛:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար:

Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք. որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ:

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ տէր,

Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է ած. և որք սիրեն զփրկութի քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ, ած օգնեա՛ ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես. և դու տէր իմ մի՛ յամենար.

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛ զորդի ա-
ղախնոյ քո. և արա՛ առ իս նշան բարութեան:
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու
տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:
Փառք հօր և որդւոյ և:

Նչգ:

Շնորհեա մեզ տէր, 'ի գիշերի յերկ-
նային զխաղաղութիւն քո. և պահեա՛ զմեզ 'ի
պատրանաց թշնամւոյն՝ ամենայնիւ թ. զօ-
րութ. սուրբ խաչի քո: Տէր մեր փրկութիւն
իմոյ 'ի տուէ կարդացի՝ և գիշերի առաջի քո:
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. խո-
նարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ: Ն-
կեսցէ առ մեզ տէր պահապան 'ի քէն, և պա-
հեսցէ զմեզ յամենայն ժամ: Ապաքեն 'ի մեզ տէր
ընդ զօրութ. սրբոյ խաչին 'որ պահեսցէ զմեզ
յամենայն ժամ: Արժանի՛ արա տէր զերեկս զայս
խաղաղութեամբ. և առանց փորձութեան անցո՛ ընդ մեզ:
Արժանաւորեա՛ տէր զգիշերս զայս խաղաղութեամբ.
և առանց մեղաց պահելով զմեզ: Ընդ մեզ
տէր մեր՝ գիտասջիք հեթանոսք և պարտե-
ցարուք. զի մեր ընդ մեզ է: Ես լուարուք
զայս 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի. զի մեր:

Եւ հզօրագոյնդ յորդ պարտեցարուք. զ. ի
վ. ի թշնամեաց և դարձեալ զօրանայք՝ զայ
'ի պատուէն մատանեացն, զի։ Եւ զխորհուրդ
զոր խորհիք՝ խափանէ տր. զ. ի։ Եւ զբ
զոր խօսիք՝ մի՛ մնասցէ առ ձեզ. զ. ի
քանզի ի յերկնուզէ ձեռմէ մեք ոչ երկնչիցու
ոչ խռովիցուք. զ. ի։ Եւ զօրէր տն մեր
տուր արասցուք, և Նա եղիցի մեզ յեր
զ. ի։ Եւ յուսացեալ եղիցուք մեք 'ի Նա
Նա եղիցի մեզ 'ի սրբութի. զ. ի։ Եւ յուսա
եղիցուք մեք 'ի Նա, և Նա եղիցի մեզ 'ի
կուռ. զ. ի։ Եւ ահաւասիկ ես և մանկունք
զոր ետ ինձ տր. զ. ի։ Եւ ժողովուրդ որ
տէր 'ի խաւարի՝ տեսէ զ լոյս մեծ. զ. ի
որ բնակեալ դ էք 'ի խաւարի և 'ի ստուե
մահու՝ լոյս ծագեսցի առ ձեզ. զ. ի։ Եւ
զի մանուկ ծնաւ, որդի և տուաւ մեզ. զ. ի
որոյ իշխանութի իւր 'ի վր ուսոյ լերոց.
Եւ որ կոչի անուն նր մեծի խորհրդոյ
տալի. զ. ի։ Եւ սքանչելի խորհրդակից. զ. ի
տր հզօր իշխան. զ. ի։ Եւ իշխան խաղաղութ
հանդերձեալ յաւիտենից. ըն տն ըն դ մե,
Եւ փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն ս.
քոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յ
աւենից. ամէն։

Աղաչանք։

Ի մերձենալ երկնային՝ հաւաքեսցուք ըզ
մեր ի սրբութ. զոր ինչ մեղաք այսօր
խորհրդով՝ բանիւ, կամ գործով. ի յանկ
մեր զղջանալով. խոստովան լինելով
զանձինս սրտից մերոց ծածկագիտիդ Աս-
տուծոյ յողորմութ. քո։ Եւ մեք միաբան գո-
չեսցուք. յիշեա զմեզ տէր՝ յորժամ գաս ար-
քայութ. քով. և ողորմեա մեզ։

Քարոզ։

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա։

Գոհացարուք զտէր, որ իւրով ողորմութ.
առաջնորդեաց մեզ ի գործս տօնջեան. և
շնորհեաց մեզ միաբան զալ հասանել ի հան-
գիստ գիշերիս։ և մեք յամ ժամ աղաչեսցուք
սրբատեղին մեծ, լինել պահապան անձանց
մերոց. և նա իւրով ողորմութ. պահեսցէ զմեզ.
և առաջնորդեալ հասուսցէ յիւր բա-
րիս հանգիստն. զոր խոստացաւ սիրելեաց
իւրոց ճշմարիտն մեծ յն քն. տէրն ամենա-
կալ կեցուսցէ և ողորմեսցի։ Զ հանգիստ գի-
շերիս։ Զ հրեշտակ։ Զ քաւութ։ Զ սրբոց յիշ։
Եւ ևս։ Զ անձինս։ Ողորմեա։

Աղօթք։

Տէր բարերար, որ մեծաւ գթութ̅բ քով պատրաստեցեր զյաւիտենական հանգիստն առաքինութ̅բ աշխատելոցն. և կոչեցեր առ քեզ. քաղցր ձայնիւ զծանրաբեռնեալսն և զտաժանեալսն մեղօք, հանգիստ նոցա խոստանալով։ Շնորհեա և մեզ տէր՝ անխռով խաղաղութ̅բ զգիշերս անցուցանել։ և 'ի ծանրութէ մեղաց զաշխատեալ քս՝ ապահովեա ողորմութ̅բ քով. և արժանաւորեա մշտնջենաւոր հանգստեանն ընդ ա̅մ ս̅ր̅ց քո։ Եւ գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամենասուրբ հոգւոյդ, այժմ. և միշտ և։

Խաղաղականն աղօթքն։

Պարգևատու բարեաց; և աղբիւր խաղաղութ̅ տէր ա̅ծ մեր. յամենայն սատանայական խռովութեց խաղաղացո զմիտս մեր, և ըղխորհուրդս՝ 'ի գիշերիս յայսմիկ, և յա̅մ ժամանակի։ Ո̅զ զի առաջնորդեալք յանցաւոր կենցաղոյս՝ ժամանեսցուք յաւիտենական երկնից արքայութ̅ քո. զոր պատրաստեցեր 'ի սկզբանէ աշխարհի սրբոց քոց։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին, այժմ և։

Սաղմոս. 26:

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ՞ երկեայց. Տէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողացայց:

'Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմին իմ, նեղիչք իմ և Թշնամիք իմ՝ նոքա տկարացան և անկան:

Թէ պատրաստեսցի 'ի վերայ իմ պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. և Թէ յարիցէ 'ի վերայ իմ ճակատամարտ սակայն և այսուհետեւ 'ի քեզ Տէր յուսացայց:

Զմի խնդրեցի 'ի Տեառնէ. և զայն աղաչեմ. բնակել ինձ 'ի տան Տեառն զամ՛ աւուրս կենաց իմոց:

Տեսանել ինձ զվայելչուԹ Տեառն, և հրաման տալ 'ի տաճարի նորա:

Ծածկեաց զիս 'ի խորանի իւրում յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս 'ի ծածկոյԹ խորանի իւրում:

'Ի վէմ բարձր արար զիս. և այժմ բարձր արա զգլուխ իմ 'ի վերայ Թշնամեաց իմոց:

Շուրջ եկեց՝ և մատուցից 'ի խորանին նր պատարագ օրհնուԹ. օրհնեցից և սաղմոս ասացից Տեառն:

Լո՛ւր տէր ձայնի իմում, զի կարդացի առ քեզ. ողորմեա՛ ինձ և լո՛ւր ինձ, զի քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին երեսք իմ, զերեսս քո տէր խնդրեցից։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. և մի՛ խոտորիր բարկութեամբ ՚ի ծառայէ քումմէ։

Օգնական իմ լե՛ր տէր՝ մի՛ անարգեր զիս և մի՛ թողուր զիս ա̃ծ փրկիչ իմ։

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս. և տէր իմ ընկալաւ զիս։

Օրէնսդէ՛ր արա զիս տէր ՚ի ճանապարհի քում. և առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս։

Վասն թշնամեաց իմոց, մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք մեղաց. և ստեցին ինձ յանօրէնութիւն իւրեանց։

Հաւատամ տեսանել զբարութիւն տեառն յերկրին կենդանեաց, համբեր տեառն և քաջալերեաց. զօրասցի՛ սիրտ քո և համբե՛ր տեառն։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Երգ առաւօտուն Ծնընդեանն։

Որայնեամ սի՛րով հայրըդ գըլթեալ 'ի քո ստեղծեալ գործըս ձեռաց. և զ բանակըս հրեշտակաց տուր պահապան մեզ տկարացս. փըրկեա՛ զանձինս 'ի փորձանաց 'ի խաւարի շըջօղ դիւաց. զի 'ի տուընջեան և գիշերի տայուք քեզ փառս անլըռելի։

Այն անեղ անսկիզբն Ծնունդ անձառ որդի և բան. որ արարեր զտիւ գործոյ և զ գիշեր 'ի հանգիստ քնոյ. տո՛ւր 'ի ննջել աչաց մարմնոյ արթուն լինիլ մեզ ըստ հոգւոյ. զի։

Բաբուն հոգւոց բանաւորաց աղբիւր լուսոյ բաշխօղ շնորհաց. 'ի փակել դըրանց բընութեց մարմնոց լոյս տուր աչաց սրտից մերոց. 'ի գիշերաց առ քեզ կանխել ընդ հրեղինացն օրհնաբանել. զի։

Սուրբդ սրբոց երրորդութի զմեզ մաքրեա քով բնակութ. շնորհեա՛ ընդ մանկանցն առագաստի հանգչել ընդ քեզ 'ի յանկողնի. տո՛ւր զհայցուած բարեկամին կփոխ երեց նըկանակին. զի։

Արևել ի լոյս ստեղծեր զտիւ և զգիշեր բաժանեցեր. ծագեա մեզ տէր 'ի գիշերի ըզ Ճառագայթս իմանալի. տո՛ւր յամ ժամանակի 'ի զպահպանօղ աջ քո հովանի. զի։

Սիրոյ քո հուր արկեալ յերկիր բորբոքեա-

ցի ՚ի հոգիս մեր. զխորհուրդ սրտից մեր մաք-
րեսցէ զլոյս գիտութեան քո փայլեսցէ. ՚ի քո՛յ
մահու զմեզ պայծառացուցէ զմիտս բոցով քո
վառեսցէ. զ ի:

՚Ի քեզ նայեսցուք լուսոյդ անմատոյց ՚ի զգայա-
կան ծածկեալ լուսոյ. որ փառն մեր եդեալ
՚ի գբի եւ ննջեցեր ՚ի տապանի. առ մեզ նշոյ-
ջեմ արթուն բնութեան հերքեմ զչարին ներգոր
ծութիւն, զ ի:

Ընդ լուսոյ անըստուերի պատրաստանօք կամք
առաջի. որ փակեալ դրամբք յերեկոյին ե-
րեւեցար մտաւորացն. ընդ Թովմայի առ քեզ
գոչեմք տէր եւ Աստուած զքեզ դաւանեմք. Է՛ջ եւ
առ մեզ յերեկոյիս եւ տուր զողջոյն քո ՚ի
հոգիս մեր:

Ընծայեսցուք ընդ քեզ տէր աղօթեմք մեզ յոգ-
նութեան նայեաց հայցեմք. պահպանեա խրատեա ՚ի
տանջանաց մերոց յէր հովանի. օթեւան առ մեզ
խաղաղաւոր եւ ննջեսցուք անխռովաբար.
զի ընդ առաւօտս կանխեսցուք օրհնել ըզ-
քեզ ընդ հօր հոգւով:

Գոչեմք փառս զանբաւելին որ ՚ի վերջնումն
գիշերի. ընկալ զայս զմեզ արժանի եւ աջակողմեան
օրհնեալ դասուց. անշէջ պահել լոյս լապտերաց
ընդ իմաստուն հինգ կուսանաց. ընդ Քրիստոսի փեսային
՚ի յառագաստն հարսանեացն հոգւով մտցուք ընկերս

Զօրացեա՛ 'ի մեզ տէ՛ր նշանա՛ւ խաչի քո զընդդիմամարտ եւ զանյաղթ գաւազանն. եւ մի՛ տար յապականութի՛ւն զքո ժառանգութի՛ւնս:

Բարեխօսեա՛ վասն մեր ածածի՛ն մարի-ա՛մ. որ ծնար զտէր ա՛ծ որ հովուէրն զիսրայէլ. ա՛մենայօր եւ սքանչելի փառօքն իւրո՛վք:

Մաղթանք:

Տէ՛ր՝ մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. տէր բարերար՝ աղաչեմ զքեզ, օգնական իմ լե՛ր: Տէ՛ր՝ մի՛ անարգեր զիս. եւ մի՛ թողուր զիս ա՛ծ փրկիչ իմ:

Քարոզ:

Աղաչեսցուք զամենակալն ա՛ծ. եւ խնդրեսցուք 'ի նմանէ. զի առաքեսցէ զհրեշտակ խաղաղութե՛ն, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ յերկիւ-ղակն գիշերիս, 'ի դիւական խաւարէ՝ ամ-բողջ պահելով զհոգի եւ զմարմին մեր մին-չեւ 'ի կատարումն ժամանակի աւուրց մերոց: Ամենակալ տէր:

Աղօթք:

Շնորհատու բարեաց՝ յոյսն ամս ան-մահ տէր, աղաչեմք զքեզ՝ փառաւորեալ յոն-

Ձանց մերոց զաղջամղջին, և զխաւարային
խորհուրդս։ Ի պատրանաց քանսարկուին պա
հեա զմեզ. և շնորհեա մեզ հաւատով պաշ-
տօնել յամենասուրբ երրորդութիւնդ՝ 'ի հայր և
յորդի և 'ի սուրբ հոգիդ. այժմ և։

Յաւուրս աղուհացից տուր տուն Անբիծքն՝ իսկ
յայլ աւուրս՝ Հայր մեր որ յերկինս։

Սաղմոս. 118.

Երանեալ են անբիծք 'ի ճանապարհի, և
որք գնան յօրէնս տեառն։
Երանի՛ որք քննեն զվկայութիւնս նր. բոլորով
սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։
Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն, 'ի ճա-
նապարհս նորա գնացին։
Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո՝ 'ի
պահել ինձ յոյժ։
Երանի՛ թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք
իմ, 'ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո։
Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէի, 'ի զգուշանալ
ինձ 'ի պատուիրանս քո։
Խոստովան եղէց քեզ տր՛ յուղղութիւն սրտի
իմոյ. ոպ՟ ուսայց զիրաւունս արդարութե քո։

Զիրաւունս քո պահեցից. մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ։

Ի՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր. այլ ՚ի պահել զբանս քո։

Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ. մի՛ մերժեր զիս ՚ի պատուիրանաց քոց։

՚Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, որպէս զի մի՛ մեղայց քե՛զ։

Օրհնեալ ես դու տէր. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՟մ իրաւունս բերանոյ քո։

՚Ի ճանապարհս վկայութեց քոց զուարճացայ, որպէս յա՟մ ՚ի մեծութե։

՚Ի պատուիրանս քո հոգացայ. և զգուշացայ ՚ի ճանապարհս քո։

Զիրաւունս քո խոսեցայ, և ո՛չ մոռացայ զբանս քո։

Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից և պահեցից զբանս քո։

Զարթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի սքանչելիս օրինաց քոց.

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

Փափագեաց անձն իմ, ՚ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յա՟մ ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեա՛լ՝ որք խոտորեցան 'ի պատուիրանաց քոց։

'Ի բա՛ց արա յինէն զնախատինս եւ զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք՝ եւ չարախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. եւ խորհուրդք իմ արդարութիւն քո։

Մերձեցաւ անձն իմ 'ի հող, տէր կեցո զիս ըստ բանի քում։

Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ. եւ լուար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

'Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա՛ զիս. եւ քննեցից զսքանչելիս քո։

Տրտմեցաւ անձն իմ առ 'ի ձանձրանալ. հաստատեա՛ զիս 'ի բանս քո։

Զճանապարհս մեղաց 'ի բա՛ց արա յինէն եւ յօրէնս քո ողորմեա՛ ինձ։

Զճանապարհս ճշմարտութեան ընտրեցի. եւ զիրաւունս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Մերձեցայ ես 'ի վկայութիւնս քո, տէր մի՛ յամօթ առներ զիս։

'Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ. զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։

Օրէնսդրէ՛ա արա զիս տէր, 'ի ճանա-

պարհս հրամանաց քոց. և խնդրեցից զնա յամ ժամ։

Իմաստուն արա զիս. և քննեցից զօրէնս քո, և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Առաջնորդեա ինձ 'ի շաւիղս պատուիրանաց քոց. զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խոնարհեցո զսիրտ իմ 'ի վկայութիւնս քո, և մի' յագահութիւն,

Դարձո զաչս իմ, զի մի' տեսից զնանրութիւն. 'ի ճանապարհս քո կեցո զիս։

Հաստատեա ծառայի քում՝ զբան քո յերկիւղ քո։

Հան յինէն զնախատինս, զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց, յարդարութեան քում կեցո զիս։

Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմութիւն քո Տէր. և փրկութիւն քո ըստ բանի քում։

Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս բանիւք, զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Մի' 'ի բաց հաներ 'ի բերանոյ իմմէ ըզբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցից զօրէնս քո յամ ժամ, յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից.

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, եւ ոչ ամաչէի։

Խորհէի 'ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի. եւ խորհէի յարդարութեան քում։

Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր եւ յուսացուցեր զիս։

Այս մխիթարեաց զիս 'ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ, այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր, եւ մխիթարեցայ։

Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց, եւ որք թողին զօրէնս քո։

Գովելի էին ինձ իրաւունք քո, 'ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո Տէր. եւ պահեցի զօրէնս քո։

Այս եղեւ ինձ Ճանապարհ 'ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Բաժին իմ ես դու տէր, ասացի պահել ինձ զօրէնս քո։

Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով. ողորմեա՛ ինձ ըստ բանի քում։

Խորհեցայ ՚ի ճանապարհս իմ. և դարձուցի զոտս իմ ՚ի վկայութիւնս քո։

Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ. զի պահեցից զպատուիրանս քո։

Չուանք մեղաց պատեցան զինև. այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

՚Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինել առ քեզ, վասն իրաւանց և արդարութեան քո։

Հաղորդ էի ես ամենայն երկիւղածաց քոց. որոց պահէին զպատուիրանս քո։

Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։

Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի քում տէր, ըստ բանի քում։

Զքաղցրութիւն, զխրատ, և զգիտութիւն ուսո՛ ինձ. զի ՚ի պատուիրանս քո ես հաւատացի։

Մինչչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ. վասն այնորիկ զբանս քո պահեցի յայժ։

Քաղցր ես դու տէր, և քաղցրութեամբ քով ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբարտա-

ւանից. այլ ես բոլորով սրտիւ իմով քննեցի զպատուիրանս քո։

Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա. այլ զօրէնս քո խօսեցայ։

Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս. ոպ ուսայց զարդարութիս քո։

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան ըՂ հազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։

Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց զպատուիրանս քո։

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և ուրախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Ծանեայ տէր զի արդարութի են դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։

Եղիցի ողորմութի քո ՚ի մխիթարել զիս. ըստ բանի քում, ծառայի քո։

Եկեսցեն յիս գթութիք քո՝ և կեցից. զի օրէնք քո խոկք իմ էին։

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ՚ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո։

Խոստոյեն զիս երկիւղածք քո, և որք ծանաչեն զվկայութիս քո։

Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութի քում. զի մի՛ ամաչեցից։

Սարօտեցաւ անձն իմ ՚ի փրկութիւն քո. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Սպասեցին աչք իմ բանի քում. ասացի ե՞րբ մխիթարեսցես զիս։

Եղէ ես որպէս տիկ ՚ի պարզի. զի զարդարութիւնս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո. ե՞րբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց։

Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս. այլ ո՛չ որպէս զօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա՛ ինձ։

Փոքր մի ևս՝ և կորուսանէին զիս յերկրի. այլ ես ո՛չ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛ զիս. և պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։

Յաւիտեան տէր՝ բան քո կայ յերկինս. ազգէ մինչև յազգ ճշմարտութիւն քո։

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ.

Հրամանի քում մնայ տիւ. զի ամենեքեան ծառայք քո են։

Եթէ ո՛չ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութեան իմում։

Յաւիտեան ո՛չ մոռացայց զարդարութիւնս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես, և կեցո զիս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել. զի զվկայութիւնս քո ես ՚ի միտ առի։

Յամ կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո. զօրհանապազ խօսք իմ էին։

Քան զթշնամիս իմ իմաստուն արարեր զիս ՚ի պատուիրանս քո. զի յաւիտեան իմ էին։

Քան զամ ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ. զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին։

Քան զծերս իմաստուն եղէ. զի զպատուիրանս քո քննեցի։

Յամ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս իմ. որպէս զի պահեցից զբանս քո։

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ, զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Որպէս զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք քո քան զմեղր ՚ի բերան իմ՝

՚Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատեցի զամ ճանապարհս չարաց, զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և լոյս տան շաւղաց իմոց։

Երդուայ և հաստատեցի. զի պահեցից
ցամ իրաւունս արդարութեան քո։

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. տէր՝ կեցո զիս
ըստ բանի քում։

Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց տէր. և
զիրաւունս քո ուսո ինձ։

Անձն իմ ՚ի ձեռս քո է յամ ժամ. և զօ-
րէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ. ՚ի պատուի-
րանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։

Ժառանգեցի զվկայութիւս քո յաւիտեան.
զի ցնծութի է սրտի իմոյ։

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զարդա-
րութիս քո յաւիտեան, վասն հատուցման։

Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։

Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես ՚ի
բանս քո յուսացայ։

՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննեցից
զպատուիրանս այ իմոյ։

Օգնեա ինձ ըստ բանի քում, և կեցո զիս
և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յուսոյ իմմէ։

Օգնեա ինձ և ապրեցո զիս. և խորհե-
ցայց յիրաւունս քո յամ ժամ։

Անարգեցեր զամենեսեան՝ որք ապստամբք
եղեն յարդարութեց քոց. զի անիրաւութ էին
խորհուրդք նոցա։

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո:

Բեւեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ:

Արարի իրաւունս և արդարութիւն. մի՛ մատներ զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Ընկա՛լ զծառայս քո 'ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զզրկեսցեն զիս:

Պակասեցին աչք իմ փրկութեան քում տէր. և բանից արդարութեան քո:

Արա ընդ ծառայի քում տէր ըստ ողորմութեան քում, զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:

Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո:

Ժամ է պաշտել զտէր. խափանեցին զօրէնս քո:

Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո քան զոսկի և զտպազիոն:

Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան ինձ, զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց:

Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ:

Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր է, և իմաստուն առնէ զտղայս:

Զբերան իմ բացի. և առի զհոգի՝ 'ի պատուիրանս քո փափագեալ անձն իմ։

Նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ, ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քո։

Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք։

Փրկեա զիս 'ի զրպարտութէ մարդկան. և պահեցից զպատուիրանս քո։

Երևեցո զերեսս քո 'ի ծառայս քո, և ուսո ինձ զարդարութիս քո։

Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զի ոչ պահեցին զօրէնս քո։

Արդար ես դու Տր, և ուղիղ են դատաստանք քո։

Պատուիրեցեր զարդարութի վկայութեց քոց և ճշմարիտ են յոյժ։

Մաշեցայ զիս նախանձ քո, զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։

Նորոգեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ քո սիրեաց զնա։

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և զարդարութիս քո ես ոչ մոռացայ։

Արդարութի քո արդարութի յաւիտենից. և օրէնք քո ճշմարիտ են։

Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս. և պատուիրանք քո խոսք իմ էին:

Արդարութի են վկայութիք քո յաւիտեան. իմաստուն արա և կեցո զիս:

Աղաղակեցի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով. լուր ինձ Տէր, զի զարդարութիս քո խնդրեցից:

Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս. և պահեցից զվկայութիս քո:

Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի. և ես ՚ի բանս քո յուսացայ:

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու. ՚ի խօսիլ ինձ զբանս քո:

Ձայնի իմում լուր Տէր՝ ըստ ողորմութե քում. և յիրաւունս քո կեցո զիս:

Մերձեցուցին զիս հալածիչք իմ զանօրէնութի. զի յօրինաց քոց հեռի եղեն:

Մերձ ես դու Տէր. և ամ պատուիրանք քո ճշմարիտ են:

Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութեանց քոց. զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա:

Տե՛ս զխոնարհութի իմ, և փրկեա զիս. և զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

Դատեա զդատաստան իմ, և փրկեա զիս և ըստ բանի քում կեցո զիս:

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութի, զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին:

Գթութիւնք քո բազում են Տէր, և ըստ ի-
րաւանց քոց կեցո՛ զիս:

Բազում են որք հալածեն և նեղեն զիս.
՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ:

Տեսի յանզգամս՝ և մաշէի, զի զպատ
ուիրանս քո ոչ պահեցին:

Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի. Տէր
ողորմութեամբ քո կեցո՛ զիս:

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է. յաւի
տեան են ամ՟ իրաւունք արդարութեան քո:

Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր. և
բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ:

Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո որպէս այն, որ
գտանէ աւար բազում:

Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօրէնս
քո սիրեցի:

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ, վ՟ս
իրաւանց և արդարութեան քո:

Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ, որք սիրեն
զօրէնս քո. և ոչ գոյ ՚ի նոսա գայթակղութիւն:

Սպասեցի փրկութեան քում Տէր, և զպատուի
րանս քո սիրեցի:

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո: և սի-
րեաց յոյժ:

Պահեցի զպատուիրանս՝ և զվկայութիւնս քո.
Զի ամ՟ ճանապարհք իմ առաջի քո են:

Մերձեսցի խնդրուածք իմ առաջի քո տէր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քո փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո. յորժամ ուսուցանես ինձ զարդարութիւն քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ. պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի.

Ցանկացայ ՚ի փրկութիւն քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ են։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս ոչխար կորուսեալ խնդրեա զծառայ քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ն- ընթ. աւ. շարականս։

Ի քէն հայր մեք հայր գթութեան և ամ. մխիթարութեան, ՚ի որդւոյ միածնէ [illegible] մարդասէր [illegible] մխիթարութեամբ ընդ մեզ ՚ի տրտմութեան մերում. և շնորհեա զաւրութիւն զօր ծառայից արդարոց [illegible] քո [illegible] և [illegible] արդարոց [illegible]։

Ըստ քաղցրագո՜յն անուանն քո հրամանի
կոչմա՞ն որդի այ. եկեալ եմք առաջի քո յե
կոյիս աշխատեալք և ծանրաբեռնեալք (թե-
թևացո՛ 'ի ծանրութեց մեղաց զանձինս. և զօ-
րացո՛ բառնալ կամաւ զքաղցր լուծ քոց
պատուիրանաց. աղաչանօք սուրբ:

Պաղատիմք առ քեզ հոգւով 'ի հանգստեան
հասեալ ժամուս մարդասէր հոգի այ. յոր-
ժամ՞ նորոգես զերեսս երկրի. և վերըստին
ստանաս զօդիս մարդկան. նորափետուր զար
դարեա՛ ըղ՛ը՛շնյեալըն մեր ըզծննեալսն 'ի
քէն ս՟բ աւազանէն. աղաչանօք սուրբ:

Օ՛ կենդանագիր անարատ ծնողի քո. արկա
նեմք առաջի անոխակալ տէրութեդ քո. յոր-
ժամ՞ գաս փառօք հօր դատել ըզ|ժշնամին
խաչի քո. ներեա՛ յանցանաց մերոց բարեխօ
սութ՟ մօր քո և կուսի. աղաչեմք ըզքեզ տր՟
պահպանեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի քո տր՟:

Հաղորդս արա՛ և զմեզ տր՟. ընդ սր՟ց քոց
առաքելոցն, որք արժանի եղեն տեսանել ըզ-
քեզ 'ի յարութ՟ քո. արժանաւորեա՛ տր՟ տե
սանել ըզ քեզ 'ի միւսանգամ՞ քո գալըստեան·
օրհնուլի առաքօղին 'ի բարձունս:

'Ի նստիլ քո յաթոռնի դատաւոր ահեղ՝ ա-
ղաչանօք ս՟բ ածածնին· յիշէ՛ զննջեցեալսն ըզ

մեր. յորժամ գայցես անճառ փառօք. քան-
դի քո են փառք յաւիտեանս ամէն:

ԴՀ Սրբուհի մարիամ. սափոր ոսկի և
տապանակ կտակարանաց. որ զվե-
րուստ զհացըն կենաց պարգևեցեր քաղ-
ցելոց ընութեանս. առ նա միշտ բարեխօսեա
վասըն քաւել մեղաց մերոց:

Դասք անմարմնոց հրեշտակաց. քեզ երա-
նեն ամենօրհնեալ կոյս մարիամ. որ կենակից
բանն որ ընդ հօր կրեցեր 'ի քեզ անսերմնա
պէս. առ նա միշտ բարեխօսեա. վասըն քա-
ւել:

Վասն որոյ և մեք հաւատացեալքս քեզ
երկրպագանեմք քո և արտասուօք հայցեմք
'ի քէն. բարեխօսեա տածածնին զածայլն լոյս
քո ծագեա յանձինս մեր. օրհնեմք զքեզ 'ի
յարուն երեկոյիս աղաւաւր Թագաւոր:

ԵՀ Բարեաւք լե ամ. ընտրեալք 'ի բը-
կըղբանէ նախ քան զաշխարհս. ով ընք
արժանի եղէք տեսանել զամենահրե-
ղի նոյս. բարեխօսեցէք առ սէր փառըն
մանկանց ենեղեցոյ:

Ընդունեմք զքեզ. հաղարապետք անձայնին

խորհրդոցն· որք 'ի հոտմունս մեղաց ծուխս վերածիք զմարդիկ 'ի կենսն անմահ. բարե:

Վերագոյն քան զբնաւս. անճառելոյն հասիք երամուծ. որք 'ի գովութեան տեառն նըստիք յերկրպագան սիրովն քո. բարե:

Պարունակեալ պահքն յանեղաշէն նոր գրոյ լուսին զճաշակս լցես ծառայն կենաց. քրովբէական հոյլք բոյսք երգեն սրովբէիւք. առ յոր արտափայլեալ գոյաւ յերկրի տեղագրութ փայտ կենաց և փրկութեան. գ.քեզ. օրհնեն մանկունք սուրբ եկեղեցւոյ:

Մաքեկայ ծառոյն վերաբերեալ խոյ յողջակէզս փոխանակ իսահակայ. այլ 'ի վերայ քո զենաւ գառն անարատ. 'ի հաշտութիւն հօր և 'ի բառնալ զմեղս մեր. գ.քեզ օրհ:

Փարթամունք սողոմեան. դաւանեալ ըզքեզ անձային բանին տեղի և վերանոյն. քան գ ի քև ապրեցաք 'ի խոծանոց և յանմարմին դուպանէն. և 'ի վերայ քո հեղեալ չիմ.ք անարատական արեանն ըզ կուտեն.ս ջըն.ջեայ ըզ մեղս. գ.քեզ.օրհ:

Սրբութեան հօտ ք սոսինդ. զոր հաւիւ ըզ

ւրն փառք թողեալ յերկինս. և եկեալ ՚ի
խոնարհիր մեզ մարմնացաւ. որով լցեալ
զթիւ համբերութեանդ. արար ուրախութիւն ՚ի
յերկինս երկնաւորացդ. աղաչեմք ըզձեզ
բարեխօս լերուք առ տէր փասըն քաւութեան
մեղաց մերոց։

Տեսանօղք անտեսելին, խորհրդածուք խո-
րոյն այ. որք իջեալ ընդ միածնին սպասա-
ւորել տնօրէնութեանն. ՚ի ծննդեան աւետաւորք
հովուացն. և կանանցըն իւղաբերից կենաց
քարոզք զկենդանութեան. աղ։

Պահապանք աշխարհի, բանակըք տեառն
շուրջ զերկիւղածովք. բարեկամք ազգի
մարդկան միջնորդք մահու և յարութեան. մի-
քայէլ և գաբրիէլ մեծք. որ կայք միշտ
առաջի ամենասուրբ երրորդութեանն. աղ։

Երկնաւոր փեսայ անըստուեր լոյս իմա-
նալի. որ ՚ի յերկնից իջեր. ՚ի սէր հար-
սին եկեղեցւոյ. զոր խոստացաւ քեզ
բարեկամն և փեսաւէրըն քո յոհաննէս.
սորին մաղթանօք ողորմեա։

Քառակերպեցըն անհաս և անտես ՚ի սե-
րովբէից. սրբութեանց սուրբ և տէր բոլորից.
խոնարհեցո որ ՚ի յորդանան. հայցելով ՚ի ծա-

ռայքն. մաքրոլ ջրոյ ՚ի լուսանալ ըզմեզ ա-
ղամայ. սուրբն:

Որ յամբողջութիւն վըկայեցար զառն այ
քաւիչ մեղաց. զոր զերս կցյնչարդարոց. ծա-
նուցեր մեծ ՚ի ծնունդս կանանց. և ձրագ օ-
րինակն. որ և ՚ի դըժոխս ըզ փըրկական զա-
լուստըն քո քարոզեաց. սուրբն:

Մաղթանք:

Հոգւոյն հանգուցելոց քո տէր՝ տուր հան-
գիստ և ողորմութիւն. և մեզ մնացելոցս՝ շնոր-
հեա զթողութիւն յանցանաց:

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղա:

Վասն հանգուցեալ հոգւոյն աղաչես-
ցուք զփրկիչն մեր քրիստոս՝ զի զնոսա ընդ-
արդարան դասեսցի. և զմեզ կեցուսցէ շնոր-
հիւ ողորմութեան իւրոյ: Ամենակալ տէր
ած մեր կեցո և ողորմեա:

Տէր ողորմեա. էրէ:

Աղօթս։

Քրիստոս որդի աստուծոյ անոխակալ և քաղցրութ՝ գթա՛ քո արարչական սիրովդ ի հոգիս հանգուցեալ ծառայից քոց։ Յիշեա յաւուր մեծի գալստեան արքայութեան քո։ Արա արժանի ողորմութեան՝ քաւութեան և թողութեան մեղաց։ Պսակաւորեա պայծառութ՛ ընդ սուրբս քո յաջակողմեան դասուն։ Զի դու ես տէր և արարիչ ամենեցուն. դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ և քեզ վայել է փառք իշխանութի և պատիւ, այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ տէր մեր յս̄ քս̄, ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Կարգաւորութիւն հասարակաց աղօթիցն՝ Հան Գիշերային ժամուն. որ կատարի ՚ի դէմս հօր այ. զի է պատճա-ռողական արքայ մեղանչեցն պահպանեալ ամէն ՚ի խաւարային Գիշերի։

Առաքեա՛ տէր զլոյս քո՝ և զճշմարտութիւն քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հանցեն զիս ՚ի լեառն սուրբ և ՚ի յարկս քո։

Մտից առաջի սեղանոյ այ առ ած որ ու-րախ առնէ զմանկութիւն իմ.

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութբ ած ած իմ։

Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ ած, խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց ած է։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Եւ ևս խաղաղութն զտէր աղա։

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և հոգ-ւոյն սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

Սաղմոս. ՃԺԸ։

Եկեսցէ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո Տէր. եւ փրկութիւն քո ըստ բանի քում։

Տաց պատասխանի որք նախատեն զիս բանիւք, զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Մի՛ ՚ի բաց հաներ ՚ի բերանոյ իմմէ ըզ բան ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցից զօրէնս քո յամենայն ժամ, յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից.

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, եւ ոչ ամաչէի։

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի. եւ խորհէի յարդարութեան քում։

Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր եւ յուսացուցեր զիս։

Այս մխիթարեաց զիս ՚ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ, յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր, եւ մխիթարեցայ։

Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց, և ոյք թողին զօրէնս քո:

Գովելի են ինձ իրաւունք քո, 'ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ:

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո տէր. և պահեցի զօրէնս քո:

Այս եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Զանօրէնս ատեցի և զօրէնս քո սիրեցի:

Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես 'ի բանս քո յուսացայ:

'Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և կեցո՛ զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս 'ի յուսոյ իմմէ:

Օգնեա՛ ինձ, և ապրեցո՛ զիս. և խորհեցայց յիրաւունս քո յամ ժամ:

Անարգեցեր զամենեսեան՝ որք ապստամբք եղեն յարդարութեանց քոց. զի անիրաւութիւն էին խորհուրդք նոցա:

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի զվկայութիւնս քո:

Բևեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայ յոյժ:

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր, ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր, և բանիւ քո փրկեա զիս:

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո, յորժամ ուսուցես զարդարութիւն քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո, զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն են:

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս, զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ են:

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ, և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ խնդրեա զծառայս քո՝ զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Մի՛ եկեսցեն 'ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ:

Ընդ անկցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութի, մերժեսցին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատիլ:

Ես 'ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց յամ փրկիչ իմ:

Տէր տէր ետ ինձ զօրութի և կացոյց զոտս իմ 'ի հաստատութեան, 'ի վերայ ալրանոցի

թշնամւոյն կացոյց զքեզ, և հանգոյց զքեզ ե-րագ երագ:

Որ բնակեալն է յօգնութեան բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ Տյ յերկնից հանգիցէ:

Ասասցէ տեառն՝ ընդունօղ իմ ես, ապաւէն իմ ած, և ես յուսամ 'ի նա:

Նա փրկեսցէ զքեզ յորոգայթէ որսողին, և 'ի բանից 'ի խռովութէ:

'Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. 'ի հովանի թևոց նորա յուսասցիս:

Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքեւ՝ ճշմարտութի նորա:

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և ոչ 'ի նետէ՝ որ թռչի 'ի տուէ:

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի գայթակղութէ դիւէն 'ի հասարակ աւուր:

Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու, և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես. զի դու Տէր յոյս իմ ես:

Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն. զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք մի մերձեսցին 'ի յարկս քո:

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վս քո, ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո:

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ. զի մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո:

Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապ:

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ:

Կարդասցէ առ իս՛ և ես լուայց նմա. և առ նմա եղէց ՚ի նեղուեն:

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա, երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից նմա զփրկուն իմ:

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս:

Որպէս աչք ծառայի ՚ի ձեռն տեառն իւրոյ. և որպէս աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր ած մեր. մինչև ողորմեսցիս ՚ի վերայ մեր:

Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք:

Յոյժ առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որք նախատէին զմեզ. և արհամարհանօք ամբարտաւանից:

մոլայլն· ոլորի աղջամուղջն· վերանայ մութն գնայ գիշերն, տարագրի տագնապն· չքանան չարիքն· հալածին յուսահատութիւնքն, և թափաւորէ ձեռն քո ամենակար՝ քաւիչդ իմ: Որ ոչ եկիր կորուսանել՝ զմարդկան ոգիս՝ այլ կեցուցանել, թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմութեամբդ: Զի դու միայն ես յերկնի անճառ, և յերկրի անզննին· ՚ի տարր զոյի, և յեզրս ծագաց աշխարհի· սկիզբն ամի, և յամի· ամ լրմամբ օրհնեալ ՚ի բարձանս· և քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս, ամէն:

Աղօթք հարկաւոր խոստովանչելոյ անձանց հաւատացելոց ՚ի քրիստոս, արարեալ սրբոյն Ներսիսի Շնորհալւոյ հայոց կաթողիկոսի:

Հաւատով խոստովանիմ և երկրպագանեմ քեզ՝ հայր և որդի և սուրբ հոգի, անեղ և անմահ բնութեան, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամենայն եղելոց· ողորմեա՛ քո արարածոցս:

Հաւատով խոստովանիմ, և երկրպագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական սուրբ երրորդութիւն և մի աստուածութիւն, արարիչ լուսոյ

և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛ 'ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութե՛, և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ 'ի ժամուս յայսմիկ աղօթել քեզ 'ի հաճոյս, և ընդունել 'ի քէն զխնդրուածս իմ. ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս:

Հայր երկնաւոր տ̄ր ճշմարիտ՝ որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի 'ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկա՛լ զիս որպէս զանառակ որդին, և զգեցո՛ ինձ պատմուճանն զառաջին զոր մերկացայ մեղօք. ողոր:

Որդի՛ տ̄ր ճշմարիտ՝ որ խոնարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին 'ի ս̄բ կուսէն մարիամայ վ̄ս մերոյ փրկութե̄. խաչեցար և թաղեցար և յարեար 'ի մեռելոց՝ և համբարձար փառօք առ հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեա՛ զիս որպէս զաւազակն՝ յորժամ գաս արքայութ̄ քով. ողոր:

Հոգի՛ տ̄ր ճշմարիտ՝ որ իջեր 'ի յորդանան և 'ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութ̄ ս̄բ աւազանին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեա՛ զիս վերստին ա̄ծայի̄ն հրով քո՝ որպէս հրեղէն լեզուօք սուրբ զառաքեալսն. ողոր:

Ընդ բնութե՛ մեղայ քեզ մտօք խմովք, հոգ-

ւով և մարմնով իմով. մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս վասն անուանդ քում սբյ. ողոր:

Տեսո՛ղ ամի՝ մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և գործով. ջնջեա զձեռագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ ՚ի դպրութեան կենաց, ողոր:

Քննո՛ղ գաղտնեաց՝ մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ, գիտութբ և անգիտութբ. թողութի շնորհեա մեղաւորիս, զի ՚ի ծննդենէ սբ. աւազանին մինչև ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի ածութեանդ քո զգայարանօք իմովք, և ամ անդամօք մարմնոյս. ողոր:

Ամենախնամ տէր՝ դի՛ր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սուրբ ոչ ևս հայիլ յարատ և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեն, և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստութի և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարութի, և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութի, և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ ՚ի ճանապարհս անօրէնութեն. այլ ուղղեա զշարժումն սոցա լինել միշտ ըստ պատուիրանաց քոց յամի. ողոր:

Հուր կենդանի քս՝ զհուր սիրոյ քո զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա յանձն իմ. զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց, և մաքրեսցէ զմեղս մարմ-

նոյ իմոյ, և վառեսցէ զլոյս գիտութ՟ քո 'ի սրտի իմում. ողոր:

Իմաստութի՟ն հօր յս՟՝ տուր ինձ իմաստութի՟ն, զբարիս խորհիլ և խօսիլ և գործել առաջի քո յա՟մ ժամ. 'ի չար խորհրդոց՝ 'ի բանից և 'ի գործոց փրկեա զիս. ողոր:

Կամեցող բարեաց տէր կամարար՝ մի' թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ՝ առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. ողոր:

Արքայ երկնաւոր՝ տուր ինձ զարքայութ՟ քո զոր խոստացար սիրելեաց քոց. և զօրացո զսիրտ իմ ատել զմեղս, և սիրել զքեզ միայն, և առնել զկամս քո. ողոր:

Խնամօղ արարածոց՝ պահեա նշանաւ խաչի քո զհոգի և զմարմին իմ 'ի պատրանաց մեղաց՝ 'ի փորձութեց դիւաց, և 'ի մարդոց անիրաւաց, և յա՟մ վտանգից հոգւոց և մարմնոց. ողոր:

Պահապան ա՟մի քս՟՝ աջ քո հովանի լիցի 'ի վերայ իմ 'ի տուէ և 'ի գիշերի. 'ի նստիլ 'ի տան, 'ի գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել և 'ի յառնել՝ զի մի' երբէք սասանեցայց. ողոր:

Ա՟ծ իմ որ բանաս զձեռն քո, և լնուս զա՟մ արարածս ողորմութ՟ քով, քեզ յանձն

ունեմ զանձն իմ, դու հոգւոյ և պատրաստեա
զ պէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմհետէ
մինչև յաւիտեան. ողոր:

Դարձուցի՛չ մոլորելոց՝ դարձո զիս 'ի
չար սովորութեց իմոց 'ի բարի սովորութի. և
բևեռեա 'ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն,
և զերկիւղ գեհենոյն, և զսէր արքայութեն,
լի զղջացայց 'ի մեղաց, և գործեցից զար-
դարութի. ողոր:

Աղբի՛ւր անմահութե՝ աղբերացո 'ի սրտէ
իմ մէ զարտասուս ապաշխարութե որպէս պոռ
րկին. զի լուացից զմեղս անձին իմոյ յա-
ռաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. ողոր:

Պարգևի՛չ ողորմութե՝ պարգևեա ինձ ուղ-
ափառ հաւատով, և բարի գործով, և սբ
մարմնոյ և արեան քո հաղորդութբ գալ առ
քեզ. ողոր:

Բարերա՛ր տէր՝ հրեշտակի բարւոյ յանձն
արասցես զիս քաղցրութբ աւանդել զհոգի
իմ, և անխռով անցուցանել ընդ չարութի
այսոցն որ են 'ի ներքոյ երկնից. ողոր:

Լո՛յս ճշմարիտ քո՝ արժանաւորեա զհոգի
իմ ուրախութբ տեսանել զլոյս փառաց քոց
կոչման աւուրն, և հանգչել յուսով բա-
ց յօթևանս արդարոց մինչև յօր մեծի

զայստեան քո. ողոր:

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս փառօք հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի՛ արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութիւն. ողոր:

Ամենողորմ Տէր՝ ողորմեա ամ՟ հաւատացելոց ՚ի քեզ, իմոց և օտարաց, ծանօթից և անծանօթից, կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա և թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթողութի՟ որ առ իս յանցանաց, և դարձո զնոսա ՚ի չարեացն զոր ունին վասն իմ, զի ողորմութե՟ քում արժանի եղիցին. ողոր:

Փառաւորեալ Տէր՝ ընկա՛լ զաղաչանս ծառայիս քո, և կատարեա՛ ՚ի բարիս զխնդրուածս իմ՝ բարեխօսութբ՟ սրբուհւոյ Ածածնին, և Յովհաննու Մկրտչին, և սրբոյն Ստեփաննոսի Նախավկային, և սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին, և սրբոց Առաքելոց՝ Մարգարէից՝ Վարդապետաց՝ Մարտիրոսաց, Հայրապետաց՝ Ճգնաւորաց, կուսանաց, և ամ՟ սրբց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց: Եւ քեզ փառք և երկրպագութի՟ անբաժանելի սբ՟ Երրորդութեանդ յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն:

Մաղթանք։

Վասն սրբուհւոյ ածածնին բարեխօսութեն տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ։

Սուրբ զածածինն՝ և զամ՛ սուրբս բարեխօս արասցուք առ հայր յերկինս. զի կամեցեալ ողորմեսցի՝ և գթացեալ կեցուսցէ զարարածս իւր։ Ամենակալ տէր ած մեր կե։

Աղօթք։

Ընկալ տէր զաղաչանս մեր՝ բարեխօսութբ սբ ածածնին անարատ ծնողի միածնի որդւոյ քոյ. և աղաչանօք ամ սրբոց քոց. և որոց այսօր է յիշատակ։ Լուր մեզ տէր, և ողորմեա. ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր։ Որ ժամաւորեա գոհութբ փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սբ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ տէր մեր յս քս, ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Մաղթանք։

Օհանգստեան զաղօթս և զաղաչանս ընկալ մարդասէ՛ր ած ՚ի հաճոյս բարերար.

կամաց քոց. և մեր մեղաց և բազում յանցա-
նացն թողութիւն շնորհեա. և քեզ փառք յա-
ւիտեանս, ամէն։

Փառք քեզ Տէր ած մեր, որ պարգևե-
ցեր զօրս զայս բարեաւ և խաղաղութեամբ ան-
ցուցանել։

Ա՝րդասէ՛ր ած՝ զառաջակայ գիշերս որ
՚ի վերայ մեր գալոց է, ՚ի մեղաց փրկեա, ՚ի
չարեաց ազատեա, և ՚ի գործս բարիս առաջ-
նորդեա։

Լ՝ուսաւորու օրհնութեանց և փառաբանութեան
արժանի՛ արա զմեզ հաւատացեալս անուանդ
քում սբյ, և պահեա ՚ի խաղաղութեան։

Տէր ած մեր՝ տուր զքո խաղաղութիւնդ ամ.
աշխարհի, բարձ զսասանումն և զպատուհասն
՚ի յարարածոց։

Ողորմեա հարց և եղբարց մերոց՝ կենդա-
նեաց և հանգուցելոց։

Ողորմեա զեկեղեցի շինողաց, երախտաւո-
րաց, և այնոցիկ որք տան զտուրս ողորմութեան
դպրատանց, և ջանան միշտ հաստատուն պա-
հել։

Տէր ած՝ օգնեա թագաւորացն քրիստո-
նէից, և իշխանացն բարեպաշտից, զօրաց և

զաւակաց նորին՝ պահելով 'ի խաղաղութե։

Տէր ած մեր՝ պահեա՛ զմեզ ամ պարագայիւք՝ ամբողջ և անխռով 'ի կամս ողորմութե քոյ։

Նշանաւ սուրբ և պատուական խաչիւ քոյ՝ հալածեա՛ զերեւելի և զաներեւոյթ թշնամին 'ի սահմանաց մերոց և 'ի բնակութենէ մերմէ. փրկեա՛ զմեզ 'ի հրոյն յաւիտենից, և արժանի՛ արա երանաւէտ կենացն անվախճանից, և քեզ փառք յաւիտեանս, ամէն։

Օրհնեալք եղերուք 'ի շնորհաց սուրբ հոգւոյն. հանգերո՛ւք խաղաղութե. և տէր եղիցի ընդ ամենեսեանդ, ամէն։

Խորան օրհնութեան և նկարութեան սրբութեանն պատարագին:

Սաղմոս յաղագս զերկրոյ օրհնութեանս և Տեառն ’ի սրբարանին և սեղանոյն:

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութի՛. և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Յիշեա՛ Տէր զԴաւիթ, և զա՛մ հեզութի՜ նր:

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութի՜ ’ի տեառնէ՝ զի զողորմու՜ զշնորհսն իւր առաքեսցէ ’ի վերայ մեր. տէրն ամենակալ կեցուսցէ և ողոր:

Ողորմեա՛յ մեզ տէր ած մեր՝ ըստ:

Եւ ապա ձայնաւորն երեքկնեալ Տէր ողորմեա. և ապա զՀ.պ.ն: Եւ օրհնութիւն ասէ զԱստուածային և ասէ:

Եւ եւս խաղաղութի՜ զտէր աղաչ:

Օրհնութի՜ և փառք հօր և:

Այժմէն և Դաւթի ասէ և Ռուբէնի և Գրօ-
յին և Բարսեղին և Դաւբթայ:

Հարանց Հանգստեան, կարգաւ ըզգլխոյ:

Խորհուրդ խորին անհաս անըսկիզբն· որ զարդարեցեր զվերին պետութիւնդ. ՚ի յառագաստ անմատոյց լուսոյն. գերապանծ փառօք զդասս հրեղինացն: Անճառահրաշ զօրութբ. ստեղծեր զադամ պատկեր տիրական. և նազելի փառօք զգեստաւորեցեր. ՚ի դրախտն Եդենի տեղի բերկրանաց: Չարչարանօք քո սուրբ միածնին. նորոգեցան արարածք ամ. և վերստին մարդն անմահացաւ. զարդարեալ ՚ի զգեստ անկողոպտելի: Անձրևածին բաժակ հրաշոսն. որ հեղեր և ՚ի մեզ հոգիդ սուրբ աստուած. ընդ պատուհանի զ քո զիմաստութիւն: Տանք ամ վայելէ սրբութե. որ զգեցար ըզվայելչութե. սրբութե փառաց ընդ մէջ քո ածեալ. պատեա ըզմեզս մեր ճշմարտութբ: Որ զարարչագործ բազուկըս քո. տարածեցեր ընդդէմ. աստ՚ զայս, հաստատեա զբազուկս մեր կարողութբ. համբարձմամբ ձեռաց առ քեզ միջնորդել: Խնամամբ Թագ ՚ի գլուխ. պատեսցես ըզմիտս և ըզգայարանս

լուսանիշ ուրարձամբ ըստ աշխարհին. Ծաղ-կեալ յոսկեթել 'ի գործ խորանին: Բանից բոլորից. տիրապէս ծծպետական. Նախորդաս պատ սիրով զմեզ զգեստաւորեցեր. քումս սուրբ խորհրդոյդ լինիլ սպասաւոր: Թա-գաւոր երկնաւոր. զեկեղեցի քո անշարժ պա-հեա. և զերկրպագուս անուանդ քում պա-հեա՜ ՜'ի խաղաղութեա՜ն:

քհ Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ, և շուրջ ե-ղէց զսեղանով քով տէր:

սրկ Դատ արա ինձ տէր՝ զի ես յամբծութեան իմում գնացի, 'ի տէր յուսացայ՝ զի մի՛ ե-ղէց հիւանդ:

Փորձեա զիս տէր և քննեա զիս, փոր-ձեա զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ:

Ողորմութիւն քո տէր առաջի աչաց իմոց, և հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում:

Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց, և ընդ անօրէնս ես ո՛չ մտից:

Ատեցի ես զժողովս չարաց, և ընդ ամ-բարիշտս ես ո՛չ նստայց:

Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ, և շուրջ ե-ղէց զսեղանով քով տէր:

Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քո, և պատմել զամ սքանչելիս քո:

Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո, և ըզ-
տեղի յարկի փառաց քոց։

Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարշտաս զանձն իմ, և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։

Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութիւն են, և աջ նոցա լի է կաշառօք։

Ես յամբծութիւն իմում գնացի, փրկեա՛ զիս Տէր և ողորմեա՛ ինձ։

Ոտն իմ կացցէ յուղղութիւն, յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զՔեզ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և։

Եւ վասն սրբուհւոյ տճանձնին։ քհ

Սուրբք կտծածքն և կտմ սուրբս բարե- քէվ
խօս արասցուք առ Հայր յերկինս, զի կա-
մեցեալ ողորմեսցի և կթացեալ կեցուսցէ
զարարածս իւր. ամենակալ։

Ընկա՛լ Տէր զաղաչանս մեր բարի։ քհ

Եւ [illegible], Խոստովանիմ առա։

Եւ [illegible] Ողորմեսցի քեզ. և այլն։

Եւ [illegible]։

Եւ [illegible]։ Ապատեսցէ և ձեզ։

Յիշեսջի՛ր և զմեզ առաջի անմահ գա-
ռին աստուծոյ։

քհ Յիշեալ լիջիք առաջի անմահ գառին աստուծոյ։

փոխ Աղաղակեցէ՛ք առ տէր ամ երկիր։ Խոյն որպէս ՚ի երեսն. 270։

քր Լ Սուրբք եկեղեցեաւս աղաչեսցուք զտէր զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ։ ամենակալ տէր ած մեր կեցո՛ և ողորմեա՛։

քհ ՚Ի մէջ տաճարիս և առաջի ածըն։

Մտից առաջի սեղանոյ այ առ ած. որ ուրախ առնէ զմանկութի իմ։

սրկ Դա՛տ արա ինձ ած. Խոյն որպէս ՚ի երեսն 423։

սրկ Օրհնեսցուք զամենակալն ած զհայր տեառն մերոյ յի քի. որ արժանի արար զմեզ կալ ՚ի տեղւոջ փառաբանութեան և երգել զերգս հոգևորս. ամենակալ։

քհ ՚Ի յարկի սրբութեան՝ և ՚ի տեղւոջ։

Ասա այս չգէն զհարագոյն. և զպէրըն էդանակէն Ամէնէնէն քաա պատշաճի աւուրն, նաև Տէր խորհրդաւոր։

աւե Բարձրա՜ր աւետեա՜ց ձայնի՜ւ. հրեշտ. գաբրիէ՜լ գոչէ՜ր սրբուհւո՜յն։ Ուքե՜զ առաքի՜մ մաքո՜ւր. հրեշտ. պատ-

բաստեալ է տեղի տէրունեան։

Նոր ծաղիկ այսօր բղխէ. ծնն կարմրագոյն յեսսեայ։ Նա որդի դաւթի ծը- նանի գործին տյ։

Քն փառաց թագաւորին. այսօր ե- տնդ կեալ կընծայուն։ Կատարելով նա զօ- ասւց ըէնս. քառասնօրեայ գալըստեամբն։

Աստ եբրայեցւոց մանկունքն. ծաղ դեր ըգ քրոմբէին ցն առեալ։ հի լթա- նոսակւոն դասուց. տոնակից մնհին երգեալ։

Ու ձայն որ խուծողն անեմ. յաջ որ գոչէ ։ ալք մէ մր. ի քա ռա թեւի մբ ն։ Ի քա ռալծեալին գոչէր։ հըհիէ. Ի քա։ ձայն առնէր ի սանդարամետսն։ հըհիէ. ձայն ա ռ։

Այսօր նոր արև հարեալ է ի նորա-, նոր հըրաշ արեգակնէ. հըհիէ. հի- ի նորահրաշ։ Այսօր նոր շուշան ծաղ- կեալ. ի նորատունկ բուրաստանէն։

Այսօր անդրանիկ հօր միածին որ- հէյ դին. յերկին նս սըլանայ ադամային կենդանի է։ Որուազ նսքող իս եղանակեն այ- սօր. հոյլք հոգեղինաց երկնաւորացն խըմ- բից։

Հոգ Նորոգեմք հոգւոյն. Նորոգս վայելուչս:
Վայելուչս բանիւ վարարչութեն նախ ա-
սեմք:

Վարդ Գոհար վարդն վառեալ. հրճուի. գոհար:
'ի վեհից վարսիցն տրփնից. հրճուի. 'ի վե:
'Ի վեր 'ի վերայ վարսիցն. պըղպըջէր
ծաղիկ ծովային. պըղպըջէր ծա:

Գաբ Այսօր Գաբրիէլ հրեշտակապետն եկ-
եալ. բերեալ զբրաբիոն պըսակ յաղ-
թող կուսին: Այսօր կոչելով առ բոլո-
րիցըն տէրն զտաճար բարձրելոյն և ըզ-
բնակարան հոգւոյն:

Խաչ Խաչն 'ի նախնումն երևեցաւ ծաղկեալ
'ի դրախտն անծառուն. մխիթարիչ եղ-
եալ սէթայ նախագուշակ հօրն ադամայ.
մեք 'ի յայն փայտն եմք յուսացեալ. որ
տէր յն բևեռեցաւ. և խոնարհեալ եր-
կրպագեմք ամենակալ սբ նշանիս:

Հրեշ Գովեստ բիկրանտ յ. քաղց-
րաձայնեալ երգեմք ձեզ
հրեշտակապետք. և հրեշտակաց գումարք:

Առաք Արեգակն արդար որ 'ի հօրէ ծագեալ.
զառաքեալսն քո անճառ շնորհօք լըցեալ:
Որս լուսոյ ցուցել հայաստանեայց ազանց.
մեծն թադէոս. բարդուղիմէոս փայլեալ:

Մծայլն խորոյն անճառ. խորհրդածուք Տէր սուրբ մարգարէք. քանզի պատմօղք զապագայսն. յառաջագոյն գեղեցկուն:

՚Ի հանդէս տօնի. քո բոլխայեալ ցըն. հածամք. հայր և վարդապետ մեր հայրապետ պետրոս:

Եկեղեցի կաթուղէկէ ՚ի հայաստան. այ էկէ սօր զմանկունըս ժողովեալ իւր համաձայն

Օրհնութեան որ ասի՝ Մեծէտէ մ՛ ասէր:

Շնորհեալըդ յաստուծոյ. ո՛վ երջանիկ սուրբ քահանայ:

Նըմանեալ ահարօնի. և մովսէսի մարգարէին:

Այնմ որ զգեստուցն էր յօրինօղ. զոր ահարօն միշտ ըղ գենոյր:

Յօրինէր ըզ պատմուճանն. զոր ՚ի չորից կազմեալ նիւթոյ:

՚Ի կարմրոյ ՚ի կապուտոյ ՚ի բեհեզոյ ՚ի ծիրանւոյ: թել զ թելն յօրինէր. կուգն առաջին էր կարկեհան:

Եւ օծումն գրաբանին. շուրջանակի բոլորաշէն:

Եւ յընթացս գարշաբալին. հնչէր երկիր ցընծայր խորանն: Արդ ՚ի նոյն նմանութն. քն ըզ մեր տէրս յօրինէ:

Յորժամ մտցես ՚ի սուրբ խորանն. անդ յիշեսցես զմեր ննջեցեալսն:

Յորժամ առնես ընդ պատարագս. յիշեա և զիս ընդ բազմամեղս.

Զի և մեզ ողորմեսցի. ՚ի միւսանգամ իւր գալըստեանն:

Հօրըն փառք որդւոյն պատիւ. և սուրբ հոգւոյն այժմ յաւիտեան:

Յաւիտեանս յաւիտենից. քրիստոս օրհնեալ ՚ի հաւայնից:

Աղաչանք յետհաղորդութեան սրբոյ պատարագին:

Յայս յարկ նուիրեաց ուխտի տեառն տաճարիս. ժողովեալքս աստանօր ՚ի խորհուրդ պաշտաման պաղատանաց առաջակայ սր̅ պատարագիս. խնկօք անուշիւք խումբ առեալ պարեմ՛ք ՚ի վերնայարկ սրահըս խորանիս. ուղղումն ընկալ զաղօթս մեր ով բուրումն անուշահոտ խնկոց տաշխից և կինամոնայ. և զմատուցօղըս պաշտեա սրբումն միշտ և հանապազ քեզ սպասաւորել. բարեխօսութ̅ մօր քո և կուսի. ընկալ զաղաչանս քոց պաշտօնէից: Ով գերագոյն քան զերկինս պայծառացուցեր սր̅ զեկեղեցի արեամբ քո ք̅ս, և ըստ երկնայնոցն կարգեցեր ՚ի սմա զդասս

առաքելոց և մարգարէից սրբ. վարդապետաց. այսօր ժողովեալ դասք քահանայից սարկաւագաց դպրաց և կղերիկոսաց. խունկ մատուցանեմք առաջի քո տէր յօրինակ ըստ հնումն Զաքարիայ. ընկալ առ ՚ի մէնջ վլին կա նուէր մաղթանս. որպէս զպատարագն աբէլի զնոյի և զաբրահամու. բարեխօսութբ վերին քո զօրացդ. միշտ անշարժ պահեա զաթոռ հայկազնեայ:

Խնդա յոյժ դուստր լուսոյ մայր սրբ կաթողիկէ մանկամբք քո սիոն. զարդարեալ պճնեալ հարսն պանծալի երկնանման լուսաճեմ խորան. զի օծեալն ած էն ՚ի յէէն անծախապէս ՚ի քեզ միշտ պատարագի. հօր ՚ի հաշտուլ՝ մեզ ՚ի քաւուլ բաշխէ զմարմին և զարիւն իւր սրբ. վասն իւր կատարման սրբ տնօրէնութե. շնորհէ զթողուլ կանգնողի տաճարիս:

Զանապական կոյսըն մարիամ ածածին խոստովանի սուրբ եկեղեցի. ուստի տըւաւ հացն անմահութեն և բաժակ մեզ ուրախարար. տուք օրհնութիւնս նըմա հոգևոր երգով:

Օրհնեա՞ տէ՞ ր: ողէ

Օրհնեալ թագաւորութի՞ն հօր և: ձհ

Եւ ապա ծածկեալ ըստ պատշաճի ասացին:

Սրկ. Եւ ևս խաղաղութեան: Օրհնեա՛ տէր:

Քհ. Օրհնութիւն և փառք: Խաղաղութիւն:

Դպ. Եւ ընդ հոգւո՛յդ քո՛ւմ:

Սրկ. Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Դպ. Առաջի՛ քո՛ տէ՛ր:

Քհ. Տէր ած մեր որոյ կարողութիւնդ ան:

Եւ ապա փոխն և Շարականն ըստ պատշաճի:

Սրկ. Օրհնեա՛ տէ՛ր:

Քհ. Զի քո է կարողութիւն և զօրութիւն և:

Սրկ. Պրոսխո՛ւմէ՛:

Նոյնպէս և զԱւուրն աւետարանն ըստ պատշաճի
առաւօտն գէջ և ապա:

Սրկ. Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղաչես:

Դպ. Տէ՛ր ողորմեա:

Սրկ. Վասն խաղաղութեան ամ. աշխարհի. և հաստատութեան սրբոյ եկեղեցւոյ. զտէր:

Դպ. Տէ՛ր ողորմեա:

Սրկ. Վասն ամ. սուրբ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց. զտէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէ՛ր ողորմեա: Վասն հայրապետին մերոյ

Սրկ. տեառն (այս անուն) կենաց, և փրկութեան հոգւոյ նորին. զտէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէ՛ր ողորմեա: Վասն վարդապետաց քա-

Սրկ. հանայից սարկաւագաց դպրաց և ամ. ուխ-

տի ժամկանց եկեղեցւոյ. զտէր։
Տէ՛ր ողորմեա։ Վասն բարեպաշտ թագա- դպ
ւորաց և Աստուածասէր իշխանաց. զօրավարաց սրկ
և զօրաց նոցին. զտէր աղաչեսցուք։
Տէ՛ր ողորմեա։ դպ
Վասն հոգւոցն հանգուցելոց որք ճըշ։ սրկ
Յիշեա՛ տէր և ողո՛րմեա։ դպ
Եւ ևս միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ սրկ
Տէ՛ր ողո՛րմեա։ դպ
Զանձինս մեր և զմիմեանս տեառն սրկ
Քե՛զ տեառնդ յանձն եղիցուք։ դպ
Ողորմեաց մեզ տէր Աստուած մեր ըստ մեծի սրկ
Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա տէր ողորմեա։ դպ
Օրհնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Զի ողորմած և մարդասէր ես։ քհ

Գիրքն Ալէլուն Առաքելոցն և Հաւատամքն
՚ի ճաշուն գէ՛տ և հարցն։

Օրհնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Իսկ մեք փառաւորեսցուք որ կա։ քհ
Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղաչեսցուք։ սրկ
Տէ՛ր ողորմեա՛։ դպ
Եւ ևս հաւատով աղաչեսցուք և խնդրես- սրկ
ցուք ՚ի տեառնէ ա՟յ և ՚ի փրկչէն մերմէ
յէ քէ ՚ի ժամուս պաշտաման և աղօթից
Զի արժանի ընդունելութեան արասցէ լուիցէ

տէր ձայնի աղաչանաց մերոց: Ընկալցի ըզ-
խնդրուածս սրտից մերոց. թողցէ զյան-
ցանս մեր ողորմեսցի 'ի վերայ մեր: Զաղօթք
մեր և խնդրուածք յամէն ժամ. մտուցեն առա-
ջի մեծի տէրութեան նորա: Եւ նա տացէ մեզ
միաբան միով հաւատով արդարութեան վաս-
տակել 'ի գործս բարիս: Զի զողորմութեան
ըզշնորհսն իւր արասցէ 'ի վերայ մեր.
տէրն ամենակալ. կեց:

ժղ Կեցո տէր:

սրկ Զժամ որ պատարագիս և զառաջիկայ
օրս խաղաղութեամբ անցուցանել:

ժղ Շնորհեա տէր:

սրկ Զհրեշտակ խաղաղութեան պահա:

ժղ Շնորհեա տէր:

սրկ Զքաւութի և զթողութի յանց:

ժղ Շնորհեա տէր:

սրկ Զսուրբ խաչին մեծ և կարող զօրու:

ժղ Շնորհեա տէր:

սրկ Եւ ես միաբան վասն Ճշմա:

ժղ Տէր ողորմեա:

սրկ Զանձինս մեր և զմիմեանս տեառն:

ժղ Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք:

սրկ Ողորմեաց մեզ տէր ած մեր ըստ:

ժղ Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր ողորմեա:

Օրհնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Որպէս զի արժանաւորք։ Խաղաղութիւն։ քհ
Եւ ընդ հոգւոյդ քում։ ժղ
Աստուծոյ երկրպագեսցուք. սրկ
Առաջի՛ քո տէ՛ր։ ժղ
Խաղաղութեան բով քն փրկիչ մեր։ քհ
Օրհնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Տէր ամ օրհնեսցէ զամենեսեան։ քհ
Մի ոք յերախայից. մի ոք ՚ի թերահաւա- սրկ.
տից. և մի ոք յապաշխարողաց. և յանմա՛ք
րից մերձեսցի յաստուածային խորհուրդս։
Մարմին տէրունական. և արիւն փրկչական ժղ
կայ առաջի. երկնային զօրութիւնք աներևոյթս
երգեն և ասեն անհանգիստ. բարբառով.
ս՛ր. ս՛ր. ս՛ր տէր զօրութեանց։
Սաղմոս ասացէ՛ք ս՛ն այ մերոյ, դպիրք ձայն սրկ
նեւ քաղցրութբ զերգս հոգևորս։

Եւ դպիրքն եղանակեն զՍրբասացութիւնն ըստ
խորհրդոյ աւուրն։

Ծննդեան. Յաւետեաց. Վարդավառի. և
Աստուածածնի

Բազմութիւնք հրեշտակաց. և զօրաց երկ
նաւորաց. իջեալ ՚ի յերկնից ընդ ը՛ միա-

ծին Թագա . մ ուրի ն։ Որք երգէին և ասէին. սա է որդին աստուծոյ. մքեան ասասցուք. ուրախ լերուք երկինք և ցըն-ծասցեն հիմունք աշխարհի։ Զի որդն ընկա ւլուսենական ՚ի յերկրի երևեցաւ. և ընդ մարդկան շրջեցաւ. զի կեցուսցէ զանձինս մեր

Մեծի Հինգշաբաթի։

Որ վերայ նստիս ՚ի կառս հրանիւթս քա-ռակերպեանս։ Անճառելի բանդ մեծ։ Այ-սոր իջեալ ՚ի յերկնայնոցն ը՝ վասն ը՝ քոյ արարածոյս. յանձն առեր բազմիլ ընդ ա-շակերտսն։ Եւ սրովբէքն և քերովբէքն հիացեալ զարմանային. և պետութիւնք վերին զօրացն սքանչացեալ աղաղակէին ասելով. Սուրբ. Սուրբ. Սուրբ տէր զօ-րութեանց։

Յինանց և Խաչի։

Ով է որպէս տէր մեծ ը՝ մեր. Խաչեցաւ վասն մեր՝ Թաղեցաւ. և յարեաւ հաւատա-րիմ եղև յաշխարհի և համբարձաւ փառօք։ Եկայք ժողովուրդք. զօրհնութիւն ընդ հրեշտա-կըս երգեսցուք նմա ասելով. սբ. սբ. սբ ես տէր մեծ ը մեր։

Սբ. Խաչին. Եկեղեցւոյ. Ծաղկազարդի. և Հրեշտա-
կաց:

Հրեշտակային կարգաւորութիւն լցեր ամ զքո սբ գովեցելի: Հազարք հազարաց հրեշտակապետք կան առաջի քո: Եւ բիւրք բիւրոց հրեշտակք պաշտեն զքեզ տէր. և 'ի մարդկանէ համձայնար ընդունիլ զօրհնութի: Զայնիւ խորհրդականաւ. սբ. սբ. սբ տէր զօրութեանց:

Պահոց Ննջեցելոց:

Վասն յիշատակի հանգուցելոյն. ընկալ՛ հայր որ մարդասէր զպատարագս: Եւ համարեա՛ զն կին նոսա. 'ի թիւ սրբոց քոց յարքայութեան երկնից: Մանաւանդ՝ զի հաւատով մատուցուք զպատարագս. հաշտեսցի ամենեցուն. և հանգուցեսցէ զհոգիս նոցա:

Մարտիրոսաց:

Սրբութեան սրբոց մեծ ես և ահաւոր: Եւ զխնդութիւնք հրեշտակացն օրհնեն զքեզ և ասեն: փառք 'ի բարձունս այ. և յերկիր խաղաղութիւն:

Մարգարէից. Առաքելոց. և Հայրապետաց:

Անմահական ես տէր զօրութեանց. որ թագաւորդ ես յաւիտենից: Որ նստիս յերկինս 'ի յերկինս և լոյս ծագես յարարածս քո: Որ խոնարհութի իջեր 'ի յերկիր. քեզ պատարագս

մատուցանեմք։ Եւ որ վանուանդ քո փառա-
ւորեմք. տէր որ պսակիչդ ես քոց սրբոց
(այս անգամ)։ Վասն զի նոքա են մեզ բարե-
խօս. տէր ամենակալ՝ ի քում յարքայութեանդ։

Եւ եթէ հանդիսաւոր օր լինի, և շարական խոր-
հրդոյն վերաբերել հանդերձ, այս է արարողութիւնն։
Յորժամ քահանայն ասէ։

Քհ Տէր ամ օրհնեսցէ զամենեսեանս։

Եւ սարկաւագն ասէ։

Սրկ Սաղմոս ասասցուք տեառն այ։

Եւ դպիրքն երգեն զՍաղմոսութիւնն ըստ
խորհրդոյ աւուրն, հանգնեալ։

Սրկ Ով ոք յերեխայից. մի ոք ՚ի թերաւ։

Դպ Մարմին տէրունական. և արիւն։

Եւ գան ընծայելով ՚ի սուրբ խորհուրդն։

Սրկ Յարեւու եհար զխորան իւր. և ինքն ոտս
փեսայ. զի ելանէ յառագաստէ իւրմէ։

Դպ Եւ ցնծայ նա որպէս փեսայ. յընթանալ
զճանապարհս իւր։

Սրկ Որք զքերովբէից։

Դպ Խորհրդով։ բարձր կերպարանիմք։

Եւ գան յանձնել իւր հոգին։

Սրկ Ճանապարհ արարէք այնմիկ՝ որ նստի
յերկնից երկինս ընդ արևելս։

Եւ կենդանարար երրորդութեանն. պերճաբանել- տէր
բեան օրհնութիւն մատուցանեմք:

Եւ գան ՚ի հարաւակողմն:

Ա͡ծ ՚ի հարաւոյ եկեսցէ. և սուրբն ՚ի փառան ուշ
լեռնէ:

Զա՛մ զկենցաղականս ՚ի բաց դնելով ըզ տէր
գործս:

Եւ գան յարեւմտեան կողմն. և ճաշոցն ընթեռնու
խորհրդոյն տալոյ հանդերձապատրաստեն:

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր ուշ
համբարձին դրունք յաւիտենից. և մտցէ
Թագաւոր փառաց:

Եւ պատարագողն խնկարկէ և հարցանէ:

Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց. տէ՛ր հզօր ձն
զօրութեամբ իւրով. տէր հզօր ՚ի պատերազմի:
Որպէս զի Թագաւորն ամենեցուն ընդունիցիմք: տէր
Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր ուշ
համբարձին դրունք յաւիտենից. և մտցէ
Թագաւոր փառաց:
Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց և տէր զօրութեանց: ձն
Եւ զհրեշտակացն հանդիսապէս ընծայեալ տէր
բերեմք զկարգ:
Սա ինքն է Թագաւոր փառաց: ուշ

Ի պատարագօղն երեսնապատիկ ահի և գոգութե՟
և առնու ՚ի չետոյ սուրբ խաչափայտն. և խաչակնքէ
՚ի վերայ ժողովրդեանն ասելով:

Օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն:
դպ Ս. լե՟ [illegible] լուեա՟: [illegible]
քհն Եւ ես խոստովանիմ զսէր ձեր:
դպ Տէր ողորմեա:
քհն Եւ ես հաւատամ և սրբութի՟ կացցուք յա-
ղօթս առաջի սրբ՟յ սեղանոյս այ՟ ահիւ: Ո՛չ
խղճիւ և գայթակղութե՟՝ մի՛ նենգութե՟ խորա-
մանկութե՟. մի՛ պատրանօք և խաբէութե՟: Մի՛
երկմտութե՟ և մի՛ թերահաւատութե՟՝ այլ ու-
ղիղ վարուք. պարզ մտօք. միամիտ սրտիւ.
կատարեալ հաւատով: Լցեալ սիրով և
առաւելեալ ամ՟ գործովք բարութե՟: Կաց-
ցուք յաղօթս առաջի սրբոյ սեղանոյս այ՟.
և գտցուք զողորմութի՟ զշնորհս: Յաւուր
յայտնութե՟ և ՚ի միւսանգամ գալստեանն՝
տեառն մերոյ և փրկչին յի՟ քի՟. կեցուսցէ
և ողորմեսցի:
դպ Կեցո՛ տէ՛ր և ողորմեա:
քհն Օրհնեա՛ տէր:
ժղ Շնորհօք և մարդասի՟: Խաղաղութի՟:
դպ Եւ ընդ հոգւոյդ քում:
քհն Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Առաջի՛ քո՛ Տէ՛ր: Ժղ.
Ողջոյն տուք միմեանց 'ի համբոյր սրբութն. Սրկ.
և որք ոչ էք կարօղք հաղորդիլ ածային
խորհրդոյս՝ առ դրունս ելէք և աղօթեցէ՛ք:
Քս 'ի մէջ մեր յայտնեցաւ. որ էնն Ած աստ Ժղ.
բազմեցաւ: Խաղաղութն ձայն հնչեցաւ. սբ
ողջունի հրաման տուաւ: Եկեղեցիս մի անձն
եղև. համբոյրըս յօդ լըրման տըւաւ: Թըշ
նամութին հեռացաւ. սէրն յընդհանուրըս ըս
փռեցաւ: Արդ պաշտօնեայք բարձեալ զձայն.
տուք օրհնութի 'ի մի բերան: Միաստածական
էութեն. որում սրովբէքն են օրհնաբան:

Ոսանիկ և դպիր ասեն 'ի հանգիստ ձայն:

Որք հաւատով կայք յանդիման. սբ սեղա Սրկ.
նոյս արքայական: Տեսէք բազմեալ զՔս
արքայն. և շուրջ պատեալ զօրք վերնական:
Վեր համբառնամք զաչս ունելով. և պա- Ժղ.
ղատիմք զայս ասելով: Զմեղս մեր մի՛
յիշեսցես. այլ զթողութին քո բաշխեսցես: Ընդ
հրեշտակայն օրհնեմք զքեզ. և ընդ սրբց
քոց տէր փառըք քեզ:
Ահիւ կացցուք. երկիւղիւ կացցուք. բար- Սրկ.
ւոք կացցուք. և նայեցարուք զգուշութբ:
Առ քեզ աստուածս մեր: Ժղ.
Պատարագ Քս մատչի գառն Այ: Սրկ.

Ժող. Ողորմութիւն և խաղաղութիւն և պատարագ օրհնութեան:

Սրկ. Օրհնեա՛ տէր:

Քհն. Շնորհք՝ սէր՝ և աստուածային սրբարար:

Ժող. Եւ ընդ հոգւոյդ քում:

Սրկ. Ըզ դրունս. ըզ դրունս. ամենայն իմաստութեամբ և զգուշութեամբ: ՚Ի վեր ընծայեցուցէ՛ք զմիտս ձեր աստուածային երկիւղիւ:

Ժող. Ունիմք առ քեզ տէր ամենակալ:

Սրկ. Արժա՛ն և իրա՛ւ:

Սրկ. Օրհնեա՛ տէր:

Քհն. Եւ ընդ սերովբէսն և ընդ քերովբէսն:

Իսկ ՚ի հանդիսի ասացուր ոմանց ըսէ Ար- ժան և իրաւին ասէ այսպ:

Սրկ. Ա՛ զըստոյգ փրկութեան որ միշտ ընդ ամ տէր զիս գոհութեան մատուցանեմք քեզ քո Որդւ և զհրաշալի զ յարութիւդ քո գովին զօրութիւնք Սարսին սերովբէքն. դողան քերովբէքն. և իշխանութիւնք վերին պետութեանցն պարառեալ ձայնիւ եղանակեն և ասեն:

Ժող. Սուրբ սուրբ սուրբ տէր զօրութեանց: Լի են երկինք և երկիր փառօք քո՝. օրհնութիւն ՚ի բարձունս. օրհնեալ որ եկիր և գալոց ես անուամբ տեառն. ովսաննա՛ ՚ի բարձունս:

Սրկ. Օրհնեա՛ տէր:

Առէ՛ք կերէ՛ք այս է մարմին իմ։ Քհ
Ամէն։ Դպ
Օրհնեա տէր։ Սրկ
Արբէ՛ք ի սմանէ ամենեքեան այս է արիւն։ Քհ
Ամէն։ Հայր երկնաւոր. որ զորդին քո Դպ
ետուր. ի մահ վասն մեր պարտապան
պարտեաց մերոց. հեղմամբ արեան նորա
աղաչեմք ըզ քեզ ողորմեա քո բանա-
ւոր հօտիս։
Օրհնեա տէր։ Սրկ
Եւ զքոյս ի քոյոց քեզ մատուցաք։ Քհ
Յամենայնի օրհնեալ ես տէր. օրհնեմք Դպ
ըզքեզ. գովեմք ըզքեզ. գոհանամք ըզ
քէն. աղաչեմք զքեզ տէր Աստուած մեր։
Օրհնեա տէր։ Սրկ
Աստուածութիւն ամենեցուն։ Քհ
Աստուծոյ երկրպագեսցուք։ Սրկ
Առաջի քո տէր։ Որդի Աստուծոյ. որ պա- Դպ
տարագեալ հօր ի հաշտութիւն հայց կենաց
բաշխես ի մեզ հեղմամբ արեան քո սրբոյ.
աղաչեմք զքեզ ողորմեա արեամբ քով
փրկեալ հօտիս։
Օրհնեա տէր։ Սրկ
Որպէս զի եղիցի սա [illegible] մեզ մերձ։ Քհ

Քհ Հոգի տր. որ զփառակիցն քո զխորհուրդ. իջեալ 'ի յերկընից կատարես, 'ի ձեռըս մեր. հեղմամբ արեան սորա աղաչեմք ըզ-քեզ, հանգո՛ զհոգիս մեր ննջեցելոցն:

Սրկ Օրհնեա՛ տէ՛ր:

Ժղ Ընդ որս և մեզ այց արասցես բարի:

Քհ Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛:

Ժղ Ածածնին սրբոյ կուսին մարիամու:

Քհ Յիշեա՛ տէ՛ր և ողորմեա՛:

Սարկաւագն յաջակողմն սեղանոյն ձեռնամած ասասցէ:

Սրկ Առաքելոց սրբոց. մարգարէից. վարդապետաց. մարտիրոսաց. և ամ՟ հայրապետաց սրբոց: Առաքելագործ եպիսկոպոսաց. երէցանց. ուղղափառ սարկաւագաց. և ամ՟ սրբց: Եղիցի յիշատակ 'ի սբ՟ պատարագս աղա-

Ժղ չեմք: Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛:

Յարութեան կիւրակէից զայս ասա՛:

Սրկ Օրհնեալ գովեալ և փառաւորեալ, հրաշալի և ամ՟ազարդ յարութիւն քո երկրպագանեմք:

Ժղ Փա՟ռք յարութեա՟ն քո տէ՟ր:

'Ի տօնս սրբոյն զայս ասա՛:

Սրկ Սբ՟ և ամ՟ահաճոյ, մարգարէին. հայրապետին. առաքելոցն. մարտիրոսին. (այս անուն.)

որոյ այսօր զ յիշատակն կատարեցաք. եղի-
ցի յիշատակ 'ի:

Յիշեա՟ տէր և ողորմեա՟: Դպղ

Նախաջնորդացն մերոց և առաջին լուսաւոր- ուրճ
չացն սրբոց. Թադէոսի և Բարդուղիմէոսի
առաքելոցն և Գրիգորի լուսաւորչին: Արիս-
տակիսի. վրթանիսի. յուսկանն. գրիգորիսի.
ներսեսի. սահակայ. դանիէլի, և խադայ.
մեսրոպայ վարդապետին. և գրիգորի նարե-
կացւոյն. և ներսեսի կլայեցւոյն. յօհաննու
որոտնեցւոյն. և գրիգորի և մովսէսի տաթե-
ւացեայն. և սրբոց գրիգորիսեանց և ներ-
սիսեանց. հովուաց և հովուապետացն հայ-
աստանեայց. եղիցի յիշատակ 'ի:

Յիշեա՟ տէր և ողորմեա՟: Դպղ

Միանձնացելոց սրբոց. առաքինասէր և ուրճ
ճգնաւորաց կրօնաւորացն: Պօղոսի. անտօնի.
պօղայ. մակարայ. ոնոփրիոսի. աբբայ մար-
կոսի. սրապիոնի. նեղոսի. արսենի. եւագրի.
պոքսամայ: Յօհաննիսեանց և սիմէօնեանց.
սրբոց ոսկեանց և սուքիասեանց. և ամ՟ սրբց
հարց և աշակերտելոց նոցին ընդ տիեզերս
եղիցի յիշատակ 'ի:

Յիշեա՟ տէր և ողորմեա՟: Դպղ

Թագաւորաց հաւատացելոց մրց. Աբգարու. ուրճ

կոստանդիանոսի. տրդատայ. և թէոդոսից.
և ամ՟ ուղ՟ և բարեպաշտ թագաւորաց և
ածասէր իշխանաց. եղիցի յիշատակ ՚ի։
դպ Յիշեա՞ տէր և ողորմեա՟։
սրկ Ընդհանուր ամ՟ հաւատացելոց. արանց և
կանանց. ծերոց և տղայոց. և ամ՟ չափու
հասակի հաւատով և սրբու՟թ ՚ի քս՟ ննջե-
ցելոցն. եղիցի յիշատակ ՚ի։
դպ Յիշեա՞ տէր և ողորմեա՟։
սրկ Օրհնեա՟ տէ՟ր։
քհ Նաև առաւել զեպիսկոպոսապետ։
սրկ Գոհութ՟ և փառաբանութե՟ն մատուցանե՞մք
քեզ տէր ած մր. վասն ս՟ր և անմահ պա-
տարագիս որ ՚ի վերայ սրբոյ սեղանոյս. զի
սա մեզ ՚ի սրբու՟թ կենդանութե՟ պարգևեսցէ։
Սովաւ շնորհեա՛ զսէր զհաստատութ՟ և զըղ-
ձալի զխաղաղութ՟ ամ՟ աշխարհի. ս՟բ եկե-
ղեցւոյ և ամ՟ ուղղափառ եպիսկոպոսաց. ե-
պիսկոպոսապետին մերոյ և պատուական հայ-
րապետին ամ՟ հայոց տեառն (այս անուն,) և
մերոյ արհի եպիսկոպոսին և երջանիկ րա-
բունապետին տեառն (այս անուն.) և քահա-
նայիս որ զպատարագս մատուցանէ։ Եւ վս՟
զօրութեց և յաղթութեց թագաւորաց քրիս-
տոնէից և իշխանացն բարեպաշտից։ Նդա-

չեսցուք և խնդրեսցուք և վասն հոգւոյն
հանգուցելոց։ Նաև առաւել վասն հանգու-
ցելոց բարեպաշտացն մերոց. և շինողաց
սբ՟ եկեղեցւոյս. և որք ընդ հովանեաւ սո-
րին են հանգուցեալ։ Ազատութի՟ եղբարց մե-
րոց գերելոց և շնորհ առաջիկայ ժողովր-
դեանս։ Հանգիստ հաւատով և սրբութ՟ ՚ի
քո՟ կատարելոցն. եղիցի յիշատակ ՚ի։

Ըստ մի՟. և յաղագս ամենեցուն։ դպ
Օրհնեա՟ տե՟ր։ սրկ
Եւ եղիցի ողորմութի՟ մեծին այ՟ և։ քհ
Եւ ընդ հոգւոյդ քո՟ւմ։ դպ

Եւ սարկաւագն կարդայ ՚ի Բեմս։

Եւ ևս խաղաղութե՟՝ զտէր աղաչես։ սրկ
Տէր ողորմեա՛։ դպ
Ամենայն սրբովք զորս յիշատակեցաք. ևս սրկ
առաւելապէս՝ զտէր աղաչես։
Տէր ողորմեա՛։ դպ
Վ՟ան մատուցեալ սբ՟ և ա՟ծային պատարա սրկ
գիս որ ՚ի վե՟ր սբ՟յ սեղանոյս՝ զտէր աղաչե։
Տէր ողորմեա՛ դպ
Ո՟պ զի տե՟ր ա՟ծ մեր որ ընկալաւ զսա ՚ի սբ՟ սրկ
երկնային և յիմանալի իւր մատուցարանն
զփոխանակն առաքեսցէ առ մեզ զշնորհս
և զպարգևս հոգւոյն սրբոյ. զտէր աղաչես։

Ժղ. Տէր ողորմեա՛:

Սրկ. Ընկալ կեցո եւ ողորմեա. եւ պահեա զմեզ տէր քոյին շնորհիւդ:

Ժղ. Կեցո տէր եւ ողորմեա:

Սրկ. Զամենասրբուհի զածածինն զմիշտ կոյսն մարիամ, հանդերձ ամ սրբովք յիշելով, զտէր աղաչես:

Ժղ. Տէր ողորմեա:

Սրկ. Եւ եւս միաբան վս ճշմարիտ եւ սուրբ:

Ժղ. Տէր ողորմեա:

Սրկ. Զանձինս մեր եւ զմիմեանս՝ տեառն այ:

Ժղ. Քեզ տեառնդ յանձն եղիցուք:

Սրկ. Ողորմեայ մեզ տէր ած մեր. ըստ մե:

Ժղ. Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր ողոր:

Սրկ. Օրհնեա տէր:

Քհն. Եւ տուր մեզ համարձակաձայն քար:

Ժղ. Հայր մեր որ յերկինս ես. սբ եղիցի անուն քո: Եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցին կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի: ըԶ հաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր: Եւ թող մեզ զպարտիս մեր. որպէս եւ մեք թողումք մերոց պարտապանաց: Եւ մի տանիր զմեզ ՚ի փորձութիւն. այլ փրկեա ՚ի չարէ:

Սրկ. Օրհնեա տէր:

Քհն. Զի քո է արքայութիւն եւ: Խ ողորմութիւն:

Եւ ընդ հոգւոյդ քում: Ժղ

Աստուծոյ երկրպագեսցուք: Սրկ

Առաջի քո տէր: Ժղ

Քահանայն խոնարհի. և ամ ժողովուրդքն խոնարհեն ՚ի վայր: Եւ սարկաւագն ձայնէ:

Օրհնեա՛ տէ՛ր: Սրկ

Քի՛ւ Յի՛ւ տէրամբ մերով: Քհ

Եւ սարկաւագն ձայնէ բարձր.

Պռօսխումէ: Սրկ

Ի սրբութիւն սրբոց: Քհ

Միայն սուրբ. միայն տէր. Յս Քս ՚ի փառս Ժղ
Այ հօր. Ամէն:

Օրհնեա՛ տէր: Սրկ

Օրհնեալ հայր սուրբ Ած ճշմարիտ: Քհ

Ամէն: Ժղ

Օրհնեա՛ տէր: Սրկ

Օրհնեալ Որդին սուրբ Ած ճշմարիտ: Քհ

Ամէն: Ժղ

Օրհնեա՛ տէր: Սրկ

Օրհնեալ Հոգին սուրբ Ած ճշմարիտ: Քհ

Ամէն: Ժղ

Օրհնեա՛ տէր: Սրկ

Օրհնութի՛ւն և փառք հօր և որդւոյ: Քհ

Ամէն: Հայր սբ. Որդին սբ. Հոգին սբ: Ժղ

Օրհնութի՛ւն հօր և որդւոյ և սրբոյ հոգւոյ.

այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն:

ժղ Օրհնեալ տէր:

սրկ ՚Ի ս̄բ ՚ի ս̄բ պատուական մարմնոյ և:

Եւ խաչակնքէ ժամարարն Աւետարանաւ ՚ի վերայ ժողովրդեանն և դառնայ ՚ի սուրբ սեղանն. և ջար-
շէն պատարագողքն: Եւ ժողովուրդն սարկաւագն:

ժղ Աստուծոյ ասացէ՛ք տեառն մեր դպիրք ձայնիւ քաղցրութ̄ երգս հոգևորս: Զի սմա վայելէն սաղմոսք և օրհնութի. ալէլուեք և երգք հոգևորք: Պաշտօնեայք հանդերձ երգովք սաղմոս ասացէ՛ք.| և զտէր յերկինս օրհնեցէ՛ք:

Եւ դպիրքն եղանակեն:

դպ Ք̄ս պատարագեալ բաշխի ՚ի միջի մերում, ալէլուիա:

Զմարմին իւր տայ մեզ կերակուր և ս̄բ զարիւնն իւր ցօղէ ՚ի մեզ. ալէլուիա:

Մատի՛ք առ տէր և առէք զլոյս. ալէլուիա:

Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է տր̄. ալ:

Օրհնեցէք զտէր յերկինս. ալէ:

Օրհնեցէք զնա ՚ի բարձունս ալէլուիա:

Օրհնեցէք զնա ամ̄ հրեշտակք նորա. ալէ:

Օրհնեցէք զնա ամ̄ զօրութիք նորա. ալէլուիա:

Եւ դպիրքն երգեն զտաղս խորհրդաւորս ըստ
պատշաճի աւուրն։ Եւ քաշեն զվարագոյրն յետս։

Եւ սարկաւագն քարոզէ բարձր ձայնիւ։

Երկիւղիւ և հաւատով յառաջ մատի՛ք և
սրբութեամբ հաղորդեցարուք։

Եւ ժողովուրդքն ասեն ձայնիւ։

Տէր մեր և տէր մեր երևեցաւ մեզ. օրհնեալ Տէր
եկեալ անուամբ Տեառն։

Դարձեալ քաշեն զվարագոյրն։

Եւ դպիրքն երգեն։

Լցաք ՚ի բարութեանց քոց Տէր. ճաշակելով Տէր
զմարմին քո և զարիւն. փառք ՚ի բարձունս
կերակրողիդ ըզմեզ։ Որ հանապազ կե-
րակրես զմեզ. առաքեա՛ ՚ի մեզ զհոգևոր
քո զօրհնութի. փառք ՚ի բարձունս կերակրո-
ղիդ ըզմեզ։

Եւ սարկաւագն քարոզէ։

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք։ օրհ
Եւ ևս հաւատով ընկալեալք յաստուածային սբ
երկնային անմահ անարատ և անապական
խորհրդոյս. զՏեառնէ գոհացարուք։

Գոհանամք ըզքեզ Տէր. որ կերակրեցեր Տէր
զմեզ անմահական սեղանոյ քոյ։ Բաշխելով
զմարմինդ և զարիւնդ ՚ի փրկութիւն աշխարհի.
և կենաց անձանց մերոց։

Իսկ տառանօք այբերան եղանակէն տաղս խորհրդաւորս, մինչև չափածոյն հատուածոյն գծագրեալ տողնելոյն
Եւ յորժամ հաղորդելն որհնութեան, գալիբան
երգէն պատաղ գոյս։

Մայր հաւատոյ սուրբ հարսնա րան։
և առագաստ գերադրա կան
դու փեսայիդ անմահա կան
որ զարդարեաց զքեզ անվախ ճան։
Երկնորդ երկինք դու հրաշա կան
փառաց 'ի փառս բարձրա կան
որ զմեզ ծնանիս լուսոյ նը ման
ուսուցմանն որդիս կան
Բաշխես զհայն մաքրա կան
զարիւնդ ըմպել տաս սոսկա կան
հանես 'ի վեր վեր աստի ճան
քրիստոնէիցն անջօկա կան
Եկայք որդիք նոր սիօ նի
մատիք առ տէր մեզ սրբու թեամբ
ճաշակեցէք և տե սէք
զի քաղցր է տէր մեր շնորհու թեամբ
Նա բաժանեաց զյորդա նան
դու զծով մեղաց աշխարհա կան
նման յեսուայ մեծ զօրա կան
զքեզ տէր քրիստոս հօր էա կան
Զինն օրինակ քեզ և նը ման

դու խորանին գերադրա կան
նա խորտակեաց զդրունս անդա մանդ
դու դժոխոց զդրունս 'ի հի մանց
Հացս այս մարմին է քրիստո սի
բաժակս արիւն նորոյ ուխ տի
ծածկեալ խորհուրդըն մեծ յայտ նի
աստուած 'ի սմա մեզ տեսա նի
Սա է քրիստոս բանն աստը ուած
որ ընդ աջմէ հօրն բազ մի
և աստ 'ի մեզ պատարա գի
բառնայ ըզ մեղըս աշխար հի
Այն որ օրհնեալ է յաւի տեան
Հարբ և հոգւովըն միա կան
այժմ և յաւէտ և յապա գայն
և անսպառ միշտ յաւի տեան

Եւ 'ի վերջ պատարագին՝ ասէ սարկաւագն։

Օրհնեա՛ տէ՛ր։ ժղ
Որ օրհնես զայնոսիկ որք օրհնեն։ քհ
Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմհետէ. սրկ
տէ մինչև յաւիտեան։ էրիցս կրկնել։
Կատարումն օրինաց և մարգարէից։ քհ
Եւ ասեն՝ Ալէլուիա օ՛րթի։ ժղ
Յետ յարութեան տեառն մերոյ յի քի։ քհ
Եւ երբև ճաշեսցեն։ կամ իսկզբանէ։
Փառք քեզ տէր աստուած մեր։ սրկ

Սրկ. Սուրբ աւետարանաւս ողջունեսցուք։
Քհ. Պահպանեա՛ զծառայս քո քրիստոս տէր։
Ժղ. Օրհնեցից զտէր յամ ժամ. յամ ժամ օրհնութի նորա ՚ի բերան իմ։
Քհ. Օրհնեալ եղիցուք ՚ի շնորհաց սբ. հոգւոյն երկնային խաղաղութ. եւ տէր եղիցի ընդ ձեզ եւ ընդ ամենեսեանդ, ամէն։

Եւ ի ճաշելն [illegible] եւ ժողովուրդքն դպիրքն երգեն զսաղմոսս զայս։

Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն հեզ.ք եւ ուրախ եղիցին։

Մեծ արարէ.ք զտէր ընդ իս. եւ բարձր արասցուք զանուն նորա ՚ի միասին։

Խնդրեցի ՚ի տեառնէ եւ լուաւ ինձ. յամ նեղութէ իմմէ փրկեաց զիս։

Մատի՛ք առ տէր եւ առէ՛ք զլոյս. եւ երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն։

Այս աղքատ կարդաց առ տէր, եւ տէր լուաւ սմա. յամ նեղութէ սորա փրկեաց զսա։

Բանակք հրեշտակաց տն շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք, եւ պահեն զնոսա։

Ճաշակեցէ՛ք եւ տեսէ՛ք զի քաղցր է տէր. երանի է այր որ յուսայ ՚ի նա։

Երկերուք 'ի տեառնէ, ամ սուրբք նորա․ զի ոչինչ է պակասուի երկիւղածաց նորա։

Մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան․ բայց որք խնդրեն զտէր, մի՛ պակասեսցի 'ի նոցանէ ամ բարուի։

Եկայք որդեակք իմ լուարուք ինձ. և զերկիւղ տեառն ուսուցից ձեզ։

Ո՛վ է մարդ որ կամի զկեանս, սիրէ զաւուրս իւր տեսանել 'ի բարուն։

Լռեցո՛ զլեզու քո 'ի չարուէ․ և շրթունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգուի։

Խոտորեա՛ 'ի չարէ և արա՛ զբարի․ խնդրեա՛ զխաղաղուի, և երթ զհետ նորա։

Աչք տեառն 'ի վերայ արդարոց, և ականջք նորա 'ի վերայ աղօթից նոցա։

Երեսք տեառն 'ի վերայ չարագործաց, սատակել յերկրէ զյիշատակս նոցա։

Կարդացին արդարքն առ տէր, և տէր լուաւ նոցա․ յամ նեղուէ նոցա փրկեաց զնոսա,

Մերձ է տէր առ այնոսիկ՝ որք մաշեալ են սրտիւք․ և զխոնարհս հոգւով կեցուսցանէ։

Բազում նեղուիք են արդարոյ․ յամ փրկէ զնոսա տէր․ և պահէ զամ ոսկերս նոցա․ և մի՛ 'ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի։

Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ ատէ զարդարն, զղջասցի։

Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց. մի զղջասցին ամենեքեան՝ ոյք յուսացեալ են ՚ի նա։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

ԽՐԱՏ

ՏՕՄԱՐԱԿԱՆ ԱՂԻՒՍԱԿԻՍ

Առ զԹուականն Հայոց յորում ամի և իցես, յառաջիկայ աղիւսակէ առնի՝ որ յերկուս երեսս Թղթոց եդեալ է. և գիտ 'ի կարգի այնր Թուականի զՏարեգիրն նոյն տարւոյն, յորոյ կարգի եդեալ կայ նոտր գրով միայն Եօթներեակն՝ Վերադիրն՝ և Տանուտէրն։ Եւ ապա յառաջ գնացեալ յայն մշտնջենաւոր աղիւսակն՝ որ յերկս կողմ երեսս Թղթոց պարունակեալ է, գտցես անդ զնոյն Տարեգիրն, որ ըստ կարգի այբուբենից եդեալ կայ գլխագրով. և 'ի շարս նորին գտցես յառաջին տուփն զօրն յայտնութեան, յերրորդումն զմիջոց ուտիքն. և այսու կարգաւ յառաջ գնասցես մինչև ցօր բարեկենդանի յայտնութեան։

Օրինակ իմն, Թուական առաջիկայ տարւոյս է (ռյհ), և Տարեգիրն (պշ), զոր գտցես յառաջին աղիւսակի անդ. և 'ի նմին կարգի տուփն առ ձեռն պատրաստ գտանես զօրն յայտնութեան՝ որ է (ւրբթ), և զմիջոց ուտիքն որ է (լա) օր, և զառաջաւորաց բարեկենդանն որ է Փետրվարի (ի), և զայլս ևս ըստ վերոյգրեալ խրատու մինչև ցօր բարեկենդանի յայտնութեան։

Ամք տեառն և Թուական Հայոց		Խոյամուտ Մեծի	Համբարձման Զ.	Ամսաթիւ Զ.	Տանուտէր:
1856	ույե	պչ	էա	դ	Խեցգետին
1857	ույզ	ձ	բ	ժդ	Առիւծ:
1858	ույէ	բ	գ	իե	Կոյս:
1859	ույը	ն	դ	զ	Կշիռ
1860	ույթ	ծխ	էզ	ժէ	Կարիճ
1861	ույժ	յ	է	իը	Աղեղնաւոր
1862	ույժա	ղ	ա	լժ	Այծեղջիւր
1863	ույժբ	ժ	բ	իա	Ջրհոս
1864	ույժգ	վս	գդ	բ	Ձուկ
1865	ույժդ	ծ	ե	ժդ	Խոյ
1866	ույժե	ղ	զ	իդ	Ցուլ
1867	ույժզ	պ	է	ե	Երկաւոր
1868	ույժէ	իժ	աբ	ժվ	Խեցգետին
1869	ույժը	վ	գ	իէ	Առիւծ
1870	ույժթ	ն	դ	ը	Կոյս
1871	ույի	է	ե	ժթ	Կշիռ
1872	ույիա	ջպ	զէ	լ	Կարիճ
1873	ույիբ	գ	ա	ժա	Աղեղնաւոր
1874	ույիգ	ժ	բ	իբ	Այծեղջիւր
1875	ույիդ	ջ	գ	գ	Ջրհոս
1876	ույիե	կծ	դե	ժդ	Ձուկ

1877	ՌՅԻԶ	Զ	Զ	ԻԵ	Խոյ
1878	ՌՅԻԷ	Պ	Է	Զ	Ցուլ
1789	ՌՅԻԸ	Ի	Ա	ԺԷ	Երկաւորք
1880	ՌՅԻԹ	ՏՎ	ԲԳ	ԻԸ	Խեցգետին
1881	ՌՅԼ	Ն	Դ	Թ	Առիւծ
1882	ՌՅԼԱ	Ե	Ե	ԻԱ	Կոյս
1883	ՌՅԼԲ	Չ	Զ	Բ	Կշիռ
1884	ՌՅԼԳ	ՃՂ	ԷԱ	ԺԳ	Կարիճ
1885	ՌՅԼԴ	Գ	Բ	ԻԴ	Աղեղնաւոր
1886	ՌՅԼԵ	Շ	Գ	Ե	Այծեղջիւր
1887	ՌՅԼԶ	Կ	Դ	ԺԶ	Ջրհոս
1888	ՌՅԼԷ	ՓՒ	ԵԶ	ԻԷ	Ձուկն
1889	ՌՅԼԸ	Ճ	Է	Ը	Խոյ
1890	ՌՅԼԹ	Ի	Ա	ԺԹ	Ցուլ
1891	ՌՅԽ	Տ	Բ	Լ	Երկաւոր
1892	ՌՅԽԱ	ՀԿ	ԳԴ	ԺԱ	Խեցգետին
1893	ՌՅԽԲ	Ե	Ե	ԻԲ	Առիւծ
1894	ՌՅԽԳ	Չ	Զ	Գ	Կոյս
1895	ՌՅԽԴ	Լ	Է	ԺԴ	Կշիռ
1896	ՌՅԽԵ	ՂԳ	ԱԲ	ԻԵ	Կարիճ
1897	ՌՅԽԶ	Շ	Գ	Զ	Աղեղնաւոր
1898	ՌՅԽԷ	Կ	Դ	ԺԷ	Այծեղջիւր
1899	ՌՅԽԸ	Ռ	Ե	ԻԸ	Ջրհոս
1900	ՌՅԽԹ	ՄՃ	ԶԷ	Թ	Ձուկն
1901	ՌՅԾ	Ի	Ա	ԻԱ	Խոյ

Գիր տարւոյ	Օր Յայտնութեան	Միջոց տառից, որ	Առաջաւորաց Բարէկ''	Բուն Բարեկենդան	ԶԱՏԻԿ	Երեւման Խաչ	Համբարձումն	Հոգեգալուստ	Մէ Գիւտաւորի Խաչէ''	Վարդավառ
			յունր	փետ	մրտ	ապր	ապր	մայս	մայս	յունս
Ա	կշ	զ	ժա	ա	իբ	ժթ	լ	ժ	լա	իէ
Բ	եշ	է	ժբ	բ	իգ	ի	ա	ժա	ա	իը
Գ	հեր	ը	ժգ	գ	իդ	իա	բ	ժբ	բ	լ
Դ	շբ	թ	ժդ	դ	իե	իբ	գ	ժգ	գ	ա
Ե	ու	ժ	ժե	ե	իզ	իգ	դ	ժդ	դ	բ
Զ	եշ	ժա	ժզ	զ	իէ	իդ	ե	ժե	ե	գ
Է	դշ	ժբ	ժէ	է	իը	իե	զ	ժզ	զ	դ
Ը	կշ	ժգ	ժը	ը	իթ	իզ	է	ժէ	է	ե
Թ	եշ	ժդ	ժթ	թ	լ	իէ	ը	ժը	ը	զ
Ժ	հեր	ժե	ի	ժ	լա	իը	թ	ժթ	թ	է
Ի	շբ	ժզ	իա	ժա	ա	իթ	ժ	ի	ժ	ը
Լ	ու	ժէ	իբ	ժբ	բ	լ	ժա	իա	ժա	թ

Ս. Օրոց շաբթ. պահոց	Վերափոխումն	Ս. Օրոց շաբթ. պահոց	Սուրբ Խաչ	Ս. Գէորգայ Եար	Ս. Օրոց ոսկէց շաբ.	Գիւտ Խաչ	Յիսնակաց Բարեկենդն	Ս. Յակոբայ Եար	Ս. Օրոց ոսկէց օր	Օր Բարեկենդն յայս
	օգս		սեպ	սեպ		հոկ	նոյ	դեկ		
ե	ժզ	դ	ժգ	ի	ե	իե	ժե	զ	ժզ	գշ
ե	ժէ	դ	ժդ	իա	ե	իզ	ժզ	է	ժե	բշ
ե	ժը	դ	ժե	իբ	ե	իէ	ժէ	ը	ժզ	կիր
զ	ժբ	ե	ժզ	իգ	ե	իը	ժը	թ	ժե	շբ
զ	ժգ	ե	ժէ	իդ	ե	իթ	ժթ	ժ	ժա	ուր
զ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	եշ
զ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժա	դշ
զ	ժզ	դ	ժգ	ի	ե	իե	ժե	զ	ժ	գշ
զ	ժէ	դ	ժդ	իա	ե	իզ	ժզ	է	ժե	բշ
զ	ժը	դ	ժե	իբ	ե	իէ	ժէ	ը	ժ	կիր
է	ժբ	ե	ժզ	իգ	ե	իը	ժը	թ	ժ	շբ
է	ժգ	ե	ժէ	իդ	ե	իթ	ժթ	ժ	ժգ	ուր

Գիր տարւոյ	Օր Յայտնութեան	Միջոցք.. ութիւն, օր.	Առաջաւորաց Բարէ″	Բուն Բարեկենդան	ԶԱՏԻԿ	Երեւման խաչ	Համբարձման	Հոգեգալուստ	Սբ Գրիգորի Բարէ″	Վարդավառ
			յունր	փետր	ապրլ	մայս	մայս	մայս	յունս	յլս
Խ	եշ	ժը	իգ	ժգ	գ	ա	ժբ	իբ	ժբ	ժ
Ծ	դշ	ժթ	իդ	ժդ	դ	բ	ժգ	իգ	ժգ	ժա
Կ	գշ	ի	իե	ժե	ե	գ	ժդ	իդ	ժդ	ժբ
Հ	բշ	իա	իզ	ժզ	զ	դ	ժե	իե	ժե	ժգ
Ձ	կիր	իբ	իէ	ժէ	է	ե	ժզ	իզ	ժզ	ժդ
Ղ	շբ	իգ	իը	ժը	ը	զ	ժէ	իէ	ժէ	ժե
Ճ	ու	իդ	իթ	ժթ	թ	է	ժը	իը	ժը	ժզ
Մ	եշ	իե	լ	ի	ժ	ը	ժթ	իթ	ժթ	ժէ
Յ	դշ	իզ	լա	իա	ժա	թ	ի	լ	ի	ժը
Ն	գշ	իէ	ա փ	իբ	ժբ	ժ	իա	լա	իա	ժթ
Շ	բշ	իը	բ	իգ	ժգ	ժա	իբ	ա յուն	իբ	ի
Ո	կիր	իթ	գ	իդ	ժդ	ժբ	իգ	բ	իգ	իա

Միջոց շաբթ. պահոց	Առաջաւորաց	Միջոց շաբթ. պահոց	Սուրբ Զատ.	Սբ Գէորգայ զօր.	Միջոց ուտիք շաբթ.	Գիւտ խաչ	Յիսնակաց բարեկենդ.	Սբ Յակոբայ զօր.	Միջոց ուտիք օր	Օր բարեկենդ. յայտ.
	օգոս.		ապր.	ապր.		հոկ.	մայ.	դեկ.		
ե	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	եշ
ե	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժդ	դշ
ե	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժե	զ	ժը	գշ
ե	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժզ	է	ժե	բշ
ե	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժէ	ը	ժզ	կիր
զ	ժթ	ե	ժզ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	շբ
զ	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժա	ուր
զ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	եշ
զ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժդ	դշ
զ	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժե	զ	ժը	գշ
զ	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժզ	է	ժե	բշ
զ	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժէ	ը	ժզ	կիր

Գիր տարւոյ	Օր. Յայտնութեան	Միջոց տաւնէն, օր	Առաջաւորաց Բարէ՟	Բուն Բարեկենդան	ԶԱՏԻԿ	Երեւման խաչ	Համբարձումն	Հոգեգալուստ	Ս. Գրիգորի Բարէ՟	Վարդավառ
			փետ	փետ	ապր	մայ	մայ	յուն	յուն	յուլ
Չ	Շբ	Լ	Դ	Իե	Ժե	Ժգ	Իդ	Գ	Իդ	Իբ
Պ	Կի	Լա	Ե	Իզ	Ժզ	Ժդ	Իե	Դ	Իե	Իգ
Ջ	Բշ	Լբ	Զ	Իէ	Ժէ	Ժե	Իզ	Ե	Իզ	Իդ
Ռ	Գշ	Լգ	Է	Իը	Ժը	Ժզ	Իէ	Զ	Իէ	Իե
Ս	Դշ	Լդ	Ը	մար Ա	Ժթ	Ժէ	Իը	Է	Իը	Իզ
Վ	Եշ	Լե	Թ	Բ	Ի	Ժը	Իթ	Ը	Իթ	Իէ
Տ	Ուր	Լզ	Ժ	Գ	Իա	Ժթ	Լ	Թ	Լ	Իը
Ր	Շբ	Լէ	Ժա	Դ	Իբ	Ի	Լա	Ժ	յուլ Ա	Իթ
Ց	Կի	Լը	Ժբ	Ե	Իգ	Իա	յուն Ա	Ժա	Բ	Լ
Ւ	Բշ	Լթ	Ժգ	Զ	Իդ	Իբ	Բ	Ժբ	Գ	Լա
Փ	Գշ	Խ	Ժդ	Է	Իե	Իգ	Գ	Ժգ	Դ	օգ Ա
Ք	Դշ	Խա	Ժե							

Օ՛. Յաւելեալոյն ՚ի Փե-րն տես։

Մեծաց շաբ. պահոց	Բորուաճաճեն	Մեծաց շաբ. պահոց	Սուրբ Խաչ	Սբ Գէորգեայ տօնէ	Մեծաց սաղմ. շաբ.	Գիւտ խաչ	Յինանկեայ բարեկենդան	ՍԲ Յակոբեայ տօնէ	Մեծաց սաղմ. օր	Օր բարեկենդ. յայս
	Օգս.		Ապր	Մրտ		Նոյ	Յուն	Դեկ		
Փ	ժը	ե	ժա	լգ	Ե	իը	ժը	լժ	ժե	ը
Փ	ժգ	ե	ժէ	իգ	Ե	իը	ժը	ժ	ժէ	ա
Փ	ժէ	Ը	ժա	ժը	Ը	իգ	է	ժա	ժգ	ե2
Փ	ժե	Ը	ժը	ժը	Ը	իդ	եա	ժը	ժը	է2
Փ	ժզ	Ը	ժգ	ի	Ե	իւ	ժե	ղ	ժը	գ2
Փ	ժե	Ը	ժէ	իա	Ե	իգ	ժզ	Ե	ժե	ը2
Փ	ժը	Ը	ժե	լը	Ե	իե	ժե	Ը	ժզ	եը
Մ	ժը	Ը	ժզ	իգ	Ե	իը	ժզ	Թ	ժէ	2ը
Մ	ժգ	Ը	ժե	իդ	Ե	լը	ժը	ժ	ժէ	ա
Մ	ժէ	Ը	ժա	ժը	Ը	լգ	է	ժա	ժգ	է2
Մ	ժե	Ը	ժը	ժը	Ը	իգ	եա	ժը	ժը	է:

~~40 x~~

10 x 4 = 40

80
40
———
120

5 x 4 –

40
40
40
40
———
160
40
———
200

160
———
80

[illegible] 13 [illegible]

[illegible]

[illegible]

---

200 [illegible]

160

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ԳԱԹ
№ 14310